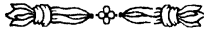

௨
கடவுள் தூணை.

திருக்குறட் சாரம

திருநெல்வேலி

பரமசிவன் பிள்ளை

எழுதியது.

முதற் பதிப்பு—௨௯

திரிபுராகுந்தரி
அச்சியந்திரசாலை
திருவல்லிக்கேணி
சென்னை.

சுக்கிலவரு ஆவணிமீ ௧௨
1

பதிப்புரிமை பெற்றது]

[விலை அணை ௨]

மக்கள் மனத்திற் குறுதி பயக்கும் மாண்புடைய நூல்கள்.

௧. திருவேம்பாவை - திருப்பள்ளியெழுச்சி.

இது சமயாசாரியா நாலவரில் மணிவாசகப் பெருமானென்ப பெயர்பெற்ற மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் உலகம் உய்யும்பொருட்டு உவந்தருளிய திருவாசகம் என்னுமதிவயகிரந்தத்திலுள்ள பாராயண யோககியமான திருப்பாடல்கள் அமையப்பெற்றது. மூலம் குறிப்புரை கதைக் குறிப்பு முதலியவைகளுடன் நல்ல கடித்ததில் பெரிய எழுத்தில் அச்சிடப் பெற்றது [சுய பக்கம்] விலை அணு ஒன்று.

௨. சிவார்ச்சனைத் திருமந்திரம்.

இது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாய்மலர்நதருளிய திருவாரூப் போற்றத் திருந்தாண்டகம் மூலமும் கதைக்குறிப்பும் விசேடாராதமும் அடங்கியது இது பாராயணத்திற் குரிய நூல் என்பதும்லலாமல், சிவபெருமானை ஆரங்கிருவகால், நூறறெட்டு முறை போற்றியெனச் சொல்லி மலர் நூவி ஆசசித்தற்கும் தகுதியான அரிய மந்திரமும்மாகும் அழகிய எழுத்தில் உயர்ந்த காளில் அச்சிடப் பட்டது [சுய பக்கம்] விலை அணு ஒன்று பை ஆறு

௩. ஆசார ஒழுக்க முறை

மக்களாயப் பிறந்தவர்கள் தினந்தோறும் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறையை இது வெகு நன்றாய் எடுத்துக் காட்டுவதாகையினால் இதனை ஒவ்வொருவரும் வாங்கிப் படித்தல் அவசியமாம் இதில் மக்கள், செய்வன, தவிர்ப்பன நித்தியக் கருமா நுட்டானம் ஆலயதரிசனம், பாராயணவிதி, விவாகமுறை, இல்லற ஒழுக்கம், ஆன்றோர் பெருமை, கடவுளின் மகிமை, தேவ ஆரோக்கிய விதிகள், சீவகாருணிய விசேடம், விரதாநுட்டானமுறை இன்னும்பல அரிய விடயங்களும், தேவாரம், திருமந்திரம், திருக்குறள் முதலிய அரிய பெரிய நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்காட்டி விளக்கப்பட்டுள்ளன இந்த ஒரு நூல் படித்தால் பல அரிய நூல்களைப் படித்த பயனை அடையலாம் நல்ல கதிராசியில் அச்சிடப் பெற்றது [சுய பக்கம்] விலை அணு நாலு.

௪. நால்வா சரித்திரம்.

இது சைவ சமயாசாரியராகிய திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்க வாசகர் என்னும் நால்வரது புராணச் சங்கிரகமாகும். [சுய பக்கம்] விலை அணு ஒன்று.

ஞாநசம்பந்தநிலயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“சிகரம் முகத்திற் றிரளா ரகிலும்
மிகவுந் திவருந் நிவலின் கரைமேல்
நிகரின் மயிலா ரவர்தாம் பயிலும்)
நெல்வா யிலரத் துறைநின் மலசே
மகரக் குழையாய் மணக்கோ லமதே
பிணக்கோ லமதாம் பிறவி யிதுதான்
அகரம் முதலி னெழுந்தா கிநின்ற
யடியே னுய்யப் போவதொர் சூழல்சொல்லே.”

— சுந்தரர் தேவாரம்.

மு க வு ளை .

‘திருக்குறள்’ என்பது தமிழ் இலக்கியங்களுககுச் சிரோமணி யென விளங்கித் தமிழ்மக்களால் தொனறுதொட்டுப் பொன்னே போலப் போற்றப்பட்டுவரும் ஓர் அரிய பெரிய நூலாம். இந்நூல் அறம் பொருள் இன்பம் எனனும் முப்பாற்பொருளையும் எஞ்சாமல் நாட்டி எப்பாற் சமயத்தாரும் ஒப்பக்கூறும் மெய்ப்பொருள் நூலாம். இதற்கு இணையான நூல் இஃவுலகில் மற்றெப் பாஷையினும் இலதென்பது ஐந்தாட் டான்றோராலேயனறிப் பிறநாட்டுப் பெரியாராலும் போற்றிப் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அப் பெரியாரிற் சிலர் இந்நூலினைத் தம்பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்துத் தாம் பெற்ற இன்பத்தைத் தம்மரபினோரும் பெற்றாய்யுமாறு பேருதவி புரிந்தும் இருக்கின்றனர். ஆகவே தமிழ்நெருவுறுக்கு அவன் தன்னைத் தமிழ்நென்று தருக்கித்துடைக்கத் தருவதாகிய பெருமையைத் தருவது இந்நூலொன்றே யாகுமென்பது எப்பா லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையாகும். அன்றி, இந்நூல் மக்களுயிர்க்கு மாறிலா உறுதியென உயர்ந்தோரால் நிர்ணயிக்கப்

(ச)

பட்ட உண்மைப்பொருள்களை உருண்பேதம் சாதிப்பேதம்மதப்பேதம்
காலபேதம் இடபேதம் எனபவை சிறிதுமின்றி எத்தேசத்திலும்
எக்காலத்திலும் உள்ள எத்தகைய உயிராகும் பொதுப்பட்ட போதிப
பதால், இது தமிழாக்கு மட்டுமே உரியதானது எல்லோர்க்கும்
பொதுபுள்ளதாகும். இந்நிலைமலான ஒழுக்கத்தையும், நல்லினை
தீவிலைகளின் பாகுபாட்டையும், இலவாமுவாரும் சநநியாசிகளும்
அனுசரிக்கவேண்டிய முறைகளையும், ஒவ்வொரு சமூகத்தாரும்
தத்தம் நிலையில் நன்றொழுக்க முறைபையும், அரசாங்க முறையை
யும், இன்பசகினை நுட்பங்கடையும் செய்வனை விளக்கிக் கூறுவதாம்
“இதிலுள்ள ஒவ்வொரு குடபாவும் கன்னிடக் கூடகொண்ட
உயந்த சுருத்திக்குத் தக்க உயரந்த நடையை அனுசரித்தும் சுத்த
மான தம் ட்ச சொற்களால் அமைக்கப்பெற்றும் வெள்ள ககம்பியாந்
செய்த வலைகூட்டினுள்ளை வைக்கப்பட்டு ஒளிவீசும் தங்க மாமபழ
மாகும்’ என்று ஆங்கிலப் பெர்யாரோருவர் அழகுபட வருணித்திக்
கூறிய மாற்றத்தால் இந்நூலின் பெருமை இத்தகைத் தென்பதை
எவரும் எளிதில் அறிதல் கூடும் சுருக்கச்சொல்லல் முதலிய
அழகோடுகூடிய ஒவ்வொரு குளரின் அமைப்பை நோக்குமிடத்து
அது ஆசுவாஸிக்குச் சமானமாகும் அநேக தலைமுறைகளால் அனு
பவிக்கக் கூடியதும், எக்காலத்தும் காப்பாற்றக் கூடியதுமான ஒரு
சேமநிதியைப் போன்று மாசுணுகாத தமிழ்புத்தையலாகவுள்ளது
இத்திருக்குளராகும் முடிந்தது முடித்தலாக,

“தேவா குளருந் திருநான மறைமுடிவும்
பூவா த்மிழு முனிமொழியுங்—கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலா சொல்லும்
ஒருவா சகமென றுணா” —(ஒளவையார்)

“ஒதினாவேசந தனை ததம் பூருவத் தொளித்தெமககளித்த
வளளுவரே” —(வைராகசியபேம்)

“ஆரியமுஞ் செந்தம்பு மாராயந் திதனினிது
சீரியதென றொன்றைச் செப்பரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வளளுவனா
ஓது குறட்பா வுடைத்து” — (வண்ணக்கஞ்சாததனா)

(6)

“செய்யா மொழிக்குந் திருவன் னாவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
அதற்குரியா ரத்தனரே யாராயி னேனை
இதற்குரியா ரல்லாதா ரில்”

—(வெள்ளிவிதியார்)

என்றின்னோரன்ன மூதறிவாளர் முதுமொழிகளினால் திருக்குற
ளும் வான் பற்றிநின்ற ஆரியவேதமாகிய எழுதாமதையும், திரு
ஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர் சுந்தரரெனும் மூவரது மதவாரங்
களும், மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருச்சிற்றம்பலங்கோவையார் திரு
வாசகங்களும், திருமூலரது திருமந்திரமும் தம்முள் ஒக்குமென்ப
தும், அதனால் அது தமிழ்வேதமெனலாந் தகுதியுடைத்தென்பதும்,
அம்மட்டேயன்றி ஆரியவேதம் அந்தணர்க்கே உரியதாயிருக்க இத்
தமிழ்வேதமாகிய திருக்குறள் அந்தணர் முதலாயினோர் அனைவர்க்
கும் உரியதாயிருப்பதால் இது அதனினும் அதிகச்சிறப்புடையதாகக்
கருதப்படுமென்பதும் எவராலும் கொள்ளக்கூடாக்கும் குறிப்புக்க
ளாகும்.

இவ்வொரு தூலிலேதான் இல்லறம் நடத்துவோன் ஒருவன்
எங்கனம் நடக்கவேண்டு மென்பது அழகாகக் கூறப்பட்டிருத்தலை
நாம் பரக்கக்காணலாம். இவ்வாழ்வானென்பான் அறவியல்பினை
புடைய எனைப் பிரமசாரியருக்கும் வானப்பிரத்தருக்கும் சந்நியாசி
களுக்கும் அவர் செல்லும் நல்லொழுக்க நெறிக்கண் நிலைபெற்ற
துணையாயிருத்தலோடு எல்லாவயிர்க்கும் உதவியாயிருப்பதால் அவ
னது உயிர் வாழ்க்கை இவ்வுலகிற்கு நிலைதிக்கப்பட்டதாகும். அவன்
இருப்போர்க்காவது இறந்தோர்க்காவது தன் கடமைகளைச் செய்யத்
தவறாதவனாய்வுள்ளான். அவன் வாழ்க்கைத்துணைநலமாகிய அவன்
மனைவி அவன் வீட்டுக்குக் கீர்த்தியை உண்டுபண்ணுபவளாவாள்.
அவன் அடக்கமும் ஒழுக்கமும் கற்பும் நிறைந்தவளாகி, தன் கண்
வன் வருவாய்க்குத்தக்க செலவு செய்பவளாய், தன் கணவனையே
தெய்வமாகக்கொண்டு ஒழுகுபவளாவாள். அவனது குழந்தைகளோ
அவனுக்கு மேலான திரவியங்களாகும். அவர்களுடைய மழலைச்
சொற்களே அவனுக்குப் பிரியமான வாத்தியங்களாகும். அவர்கள்
சிறுகைகளால் அளையப்பட்ட கூழை அவனுக்கு அமிர்தத்தினும்

(சு)

ரிய உணவாகும். தன்னைக்காட்டிலும் தன் பிள்ளைகளை அறிவியல் மேம்பட்டவர்களாகச் செய்யவேண்டுமென்பதே அவனது முக்கியக் கருத்து. அன்புடைமை என்பது அவன் பிராணனுக்குச் சமானமான தருமமாகும். அது எல்லாத்தருமங்களுள்ளும் முதன்மையானதும் மேம்பட்டதுமாகும். அவன் வீடு விருந்தோம்பலை அணிகலமாக உடையது. அவன் ஒவ்வொரு விருந்தினரையும் மலர்ந்த முகத்தோடும் இனிய சொற்களோடும் வரவேற்றுத் தான் அருந்தும் அன்னத்தை அவர்களுடன் பகிர்ந்து புசிப்பவனாயிருக்கிறான். பிறர்பால் இனியவை கூறியும் தன்னுற் பெறப்பட்ட உதவிகளுக்குச் செய்ந்நன்றியறித லுடையவனாயும், தன் உயிர் வாழ்க்கையில் நடுவு நிலையோடு கூடியவனாயும், தனக்கு வாய்ந்துள்ள நடமைகளைச் செய்வதில் கண்டிப்புள்ளவனாயும், பிறர்தாரத்தை விரும்பாதவனாயும், பிறர்செய்த தீங்கைப்பொறுத்து அவரை மன்னிக்கும் இயல்புடையவனாயும், பொறாமை யில்லாதவனாயும், மிதமான இச்சையுள்ளவனாயும், புறங்கூறாதவனாயும், பயனில சொல்லாதவனாயும், தீவினையை அஞ்சுபவனாயும், ஒப்புரவறிந்து ஈகையுடையவனாயும், எல்லோராலும் புகழ்த்தக்க பெருமைவாய்ந்தவனாயு முள்ளான் என்றற் றொடக்கத்து விடயங்களெல்லாம் திருக்குறளில் தெளிவாகக்கூறி விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய அருமையான நூலைச் செய்தவர் திருவள்ளுவராவர். உலகத்திற் றேன்றியுள்ள பெரும்புலவர்களுள் இவர் ஒருவரென்று சிலரும், இவரின் மேம்பட்ட புலவர் இல்லையென்று வேறு சிலரும், இவரை நிகர்க்கும் புலவர் இல்லையென்று பின்னும் சிலரும் கூறியுள்ளார். இவர் சென்னையைச் சேர்ந்த திருமயிலாப்பூரில் உள்ளவகுலத்தில் அவதரித்து நெய்தற்றொழில் புரிந்து தம்மில்லாளுடன் வாழ்ந்து இல்லறதருமத்தை தாமயற்றிய திருக்குறளிற் கூறியாங்கு நடத்திவந்தாரென்பது கரணபரம்பரையான ஒரு விருத்தாந்தமாகும். ஆனால், இவரைப்பற்றி இவர் காலத்திலிருந்த சங்கப்புலவர்கள் பாடிய

“அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னுமந் நான்கின்
திறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்

(௭)

வள்ளுவ நென்பாளோர் பேதை யவன்வாய்ச்சொல்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்”—(மாழலனார்).

“உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தான்
உத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—விப்பக்கம்
மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு”—(நல்கூர்வேள்வியார்)

என்னும் வெண்பாக்களால் இவர் வள்ளுவசாதியிற் பிரக்கவில்லை யென்பதும், மதுரையில் அரசாங்க நிர்வாகத்தில் உயர்ந்த பதவியி லிருந்து அரசியல் செவ்வனே நடைபெறுவதற்கு ஆதாரபுருடராய் விளங்கி, அதனால் “வள்ளுவர் சாக்கியரென்னும் பெயர் மன்னர்க் குட்படுங் கருமத்தலைவர்க் கொக்கும்” என்னும் நியாயப்படி வள்ளுவ ரென்னும் பட்டத்தைப் பெற்று, அப்பெயராலேயே அழைக்கப் பட்டாரென்பதும் பெறப்படும். மேலே கூறப்பட்ட விருத் தாந்தங்களினால் திருவள்ளுவர் திருமயிலாப்பூரில் அவதரித்து வளர்ந்து வாலிப்பப்ருவங் கழிந்தபின் மதுரையை அடைந்து, அங்கு அரசாங்க அதிகாரியாய் அமர்ந்திருந்து சிலகாலங் கழிந்தபின் மீண் டும் தம் பிரப்பிடமாகிய திருமயிலாப்பூருக்கு வந்து உத்தமமான நெய்தற்றொழியைச் செய்து தங்காலங்கழித்து, பின்னர் மதுரைச் சக்கத்தில் தாம் திருமயிலாப்பூரிலிருந்தபோது பன்னூலாராய்ச்சி செய்து இயற்றிய திருக்குறளை ஏற்றிப் பின்னர்த் திருமயிலையில் சமாதி யடைந்தாரென்பது ஊகிக்கத்தக்க விடயமாகும். இவர் காலம் சந்தேகக்குரைய ஆயிரத்துத் தொன்னாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னென்று ஆன்றோர் கணக்கிட்டுள்ளார்.

திருவள்ளுவர் உலகியல் நெறி வீட்டியல் நெறி என்னும் இரண்டையும் நன்றாகவிசாரித்து உண்மை யுணர்ந்தவர். மாந்தர்க்கு இல்லறம் துவவறமென்னும் இருவகையறங்களும் உரியனவென் பதும், அவற்றுள் துவவறத்தை நோக்கியே இல்லறம் சாகித்தற் பாலதென்பதும், உலகந்தேவொர்க்கு இல்லறமும் வீடுதேவொர்க்குத் துவவறமும் உரியனவென்பதும் இவர் சித்தாந்தமாகும். இவர் இல்லறவியல் கூறுமிடத்து

(அ)

“அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பு முரியர் பிறர்க்கு ”

என்னும் திருக்குறளால் அன்பே அதற்குச் சிறந்த இலக்கணமாகு
மென்றும், துறவறவியல் கூறுமிடத்து

“அவாவென்ப எல்லா வுயிர்க்கும்என் ஞான்றந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து”

என்னும் திருக்குறளால் அதற்கு அவாவின்மையே சிறந்த இலக்
கணமாகுமென்றும் சித்தாந்தஞ் செய்திருத்தலை ஊன்றிநோக்கி
ஞல் அவரது அற்புதத் தெய்வப்புலமையின் ஆற்றல் நன்கு புலப்
படும். அவரால் விளக்கப்பட்டுள்ள நூற்று முப்பத்து மூன்று
விடயங்களுள் ஒவ்வொரு விடயமும் எஞ்சாமற் கடைபோக விசா
ரித்து நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருத்தலின், எத்துணை மதிநுட்ப
முடையாரும் ஒரு விடயத்திலாயினும் ஒன்றைக் கூட்டவேனும்
குறைக்கவேனும் இடங் காணமாட்டார். திருவள்ளுவர் எடுத்துக்
கொண்ட விடயங்களுட் சிலவற்றைத் தாமாக விசாரித்த பிறதேசப்
புலவர்களுள் தலையாளோர் அவ்விடயங்களின்மேற் கூறியவற்றை
யும் திருவள்ளுவர் கூறியவற்றையும் ஒப்பிட்டு நோக்குமிடத்து,
அவற்றின் திருவள்ளுவர் கருத்துக்களை சிறந்து நின்றலின், அவ
ரின் மிக்கோர் பிறரில்லை எனலே சித்தாந்தமாம்.

நாயனரது குறட்பாக்களின் அருமையும் பெருமையும் பின்
வரும் பாக்களாலும் நன்கு விளங்கும் :—

“வறிதே நிலையாத இம்மண்ணுலகில் நானாக வகுத்தனை
நான் நிலையேன், பொறிவாயி லிவை ஐந்தினையும் அவியப்பொரு
துன்னடியே புருஞ்சூழல் சொல்லே” —(சுந்தரர் தேவாரம்)

“பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநினறார் நீடு வாழ்வார்”—குறள்.

“மற்றே லொரு பற்றிலன் எம்பெருமான் வண்டார் குழலாச
மங்கை பங்கினனே, அற்றார் பிறவிக் கடல்நீந்தி பேறி அடியேன்
உப்பப் போவதொர் குழல்சொல்லே”.—(சுந்தரர் தேவாரம்).

(க)

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்.” — குறள்.

“ஒடுபுனற் கரையாம் இளமை உறங்கி
விழித்தா லொக்கும் இப்பிறவி” — சுந்தரர்.

“உறங்குவது போலுஞ் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு — குறள்.

“இன்றுளேன் நாளைல்லேன் எனசெய்வான்
தோன்றினேனே” — துப்பா தேவாரம்.

“நேற்றிருந்தாள் இன்றுவெந்து நீறாள்” — பட்டினத்தார்.

“இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக் கிருப்பரென்
றெண்ணவோ திடமில்லை.” — தாயுமானவர்.

“நெருநல் உளனொருவன இனில்லை யெனனும்
பெருமை யுடைத்திவ வுலகு” — குறள்.

“கண்ணகேடீ டீண்டியிந்த் துறநறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே யுளவென்று - பண்டையோர்
கட்டுரையை மேம்படுத்தாள்” — சேரமான் பெருமானாயனார். -
— திருக்கயிலாய நானவூர்.

“தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மறையவரென்று - நிலைத்தமிழின்
தெய்வப் புலமைத் திருவன் னுவருரைத்த
மெய்வைதத் தொல் — உமாபதிசிவம் - நெஞ்சவிடுதூது.

“சார்புணர்ந்து சார்பு கேடவொழித் (னெனறமையாற்
சார்புணர்தல் தானே தியானமுமாஞ் — சார்பு
கேடவொழுகி னல்ல சமாதியுமாங் கேதப்
படவருவ தில்லைவினைப் பற்று” — திருக்கடவுள் - உய்யவந்த
தேவர் - திருக்களிற்றுப்படியார்.

“சார்புணர்ந்து சார்பு கேடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்” — குறள்.”

“காக்கை கரைந்துண்ணுங் கால் மறிமினே”

— திருமூலா திருமந்திரம்.

“காக முறிவு கலந்துண்ணக் கண்டீர்”—தாயுமானவர்.

“காக்கை கரவா கரைந்துணனும் ஆக்கமும்

அன்னநீ ரார்க்கே யுள்”—குறள்.

மேற்கூறியாங்கு இவரது நூலின் பல பகுதிகளில் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் விளங்குவதையும், “பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினையப் பற்றைப், பற்றுக் பற்று விடற்கு” என்றின்றோரன்ன பாக்களில் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களை இவர் வற்புறுத்திக் கூறியிருப்பதையும், (சகல சாத்திர பண்டிதராய பகவன்னென்னும் அந்தணைருக்குப்பிறந்து மயிலாப்பூரில் ஒரு வேளாளரால்வளர்க்கப் பட்டு வாசகியென்னும் ஒரு தொண்டைமண்டல வேளாளப் பெண்ணை மணந்து சைவதலங்களிற் சிறந்தனவான திருமயிலையிலும் தென்மதுரையிலும் வசித்திருந்து கடைசியாகத் திருமயிலையில் சமாதியடைந்தாரென்னும் வரலாற்றிற்கேற்ப) இவர் சமாதி திருமயிலாப்பூரில் தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை சைவ நன்மக்களால் தெய்வமாகப் பூசிக்கப்பெற்றுவருவதையும் நோக்குமிடத்து, இவர் சமயம் சைவசமயமே யாகுமென்பது ஒருவாறு நிருணயிக்கப் படுவதாம். இன்னும் இவர் கடவுள் வாழ்த்தில் “கோளில் பொறியிற் குணமில்வே எண்குணத்தான், தானே வணங்காத் தலை” என்னும் ஒன்பதாவது குறளிற் குறித்துள்ள தன்வயத்தொதல், துயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்ந்தல், இயல்பாகவே பசாங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை, என்னும் எண்வகைக் குணங்களையும் அக்கடவுள் வாழ்த்தின்

க. அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி

பகவன் முதற்றே உலகு

உ. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்

நற்றான் தொழாஅர் எனின்

ங. மலர்மிசை யேகிளுன் மாணடி சேர்த்தார்

நீலமிசை நீடு வாழ்வார்

ச. வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்த்தார்க்கு

யாண்டும் இடும்பை யில

டு. இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா இறைவன்

பொருள்சேர புகழ்புரிந்தார் மாட்டு

(கக)

- க. பொறிவாயில் ஐந்தவிததான் பொய்தீர் ஒழுக
நெறிநின்றா நீடு வாழ்வாரா
- எ. தனக்குவமை யில்லாதான தானசேர்ந்தாக கல்லால்
மனக்கவலை மாறறல் அரிது
- அ. அறவாழி அந்தணை தானசேர்ந்தார்க கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது

என்னும் எட்டுக்குறள்களில் விசேடிக் கப்பட்டிருக்கும் முறையினை

“முன்னம் அஹனுடைய நாமங் கேட்டாள்
மூர்த்தி அவனிநுகும் வண்ணங் கேட்டாள
பின்னை அஹனுடைய ஆநீர் கேட்டாள
பெயர்த்தும் அவளுக்கே பிச்சி யானா
அன்னையையும் அத்தனையும் அனறே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகல்ததார் ஆசாரத்தைத்
தன்னை மறந்தாள் தன்னுமங் கேட்டாள்
தலைப்பட்டாள நங்கை தலைவன தாளே.”

என்னும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளது திருத்தாண்டகத்துடன் ஒப்
பிட்டுப் பாககில், இவரது சமயக்கொள்கை சைவசமயக்கொள்
கையே யாகுமென்பது வெள்ளிடமலைபோல் விளங்கும்.

இவரது அருமையான நூலின் பல திறப்பட்ட வனமை
களாற் சுவரப்பட்ட பிறசமயத்தா ரெல்லாம் இவரைத் தஞ்சம
யத்தவரென்று கூறுவதும் ‘எம்மதமும் சம்மதம்’ என்னும் உண்
மைச் சைவசித்தாந்தக் கொள்கைக்கு மிகவும் பொருந்தியதே யாகும்.
இவா சாதிபும் சமயமும் எவையேயாக விருப்பினும் இருக்க.
இவரது நூல் எச்சாதியாகும் எச்சமயத்தார்க்கும் பொருத்தமான
உறுதிப் பொருளையே கூறி வற்புறுத்துதலால், எண்ணரிய பிறவி
கள் யாவற்றினும் அரிதாகிய இம்மானுடப் பிறவியைப் பூர்வசனம்
புண்ணியத்தின் பயனாகப் பெறரோ இம்மானுடதேகமுள்ள காலத்
திலேயே இதனால் அடையக் கிடப்பதாகிய அரும்பெருஞ் செல்
வத்தை அடைதற்கு இந்நூல் இன்றியமையாத சாதனமாகு மென
பது எவரும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையாகும்.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த இந்நூல் ஆங்கிலம், கிரேக்கு, இலத்தீன், பிரஞ்சு முதலிய பல்வேறுபாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுப் பிறதேசத்தாரால் படிக்கப்படும் இக்காலத்தில், இந்நூல் செய்யப்பட்ட இனிய தமிழிலே இதனைப்படிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்ற தமிழ்மக்களில் ஒரு மிகச்சிலரே இந்நூலை முற்றிலும் சுற்றவராக விருக்கின்றனர். இதில் அங்கொரு குறளும் இங்கொரு குறளுமாகக் கற்றவர் சிலரும் ஒரு குறள்கூடக் கல்லாதவர் பலருமாக விருத்தல் மிக வெளிப்படையாம். இதனால், நம் தமிழ்மக்களின் நிலைமை மிகவும் பரிதாபப்படத் தக்கதாயிருக்கிறதென்பது தோன்றுவதாம். இந்நூலில் ஷயிரத்து முனனூற்று முப்பது குறட்பாக்களை உள்ளன ; அவற்றுள் முற்றிலும்படிக்க அவகாசமில்லாமற் போனபோதிலும், அன்றாடம் ஒரு குறட்பாவையாவது நம் தமிழ்மக்கள் படித்துப் பண்டைய வேண்டினெனனும் கருத்துடன் இந்நூலின் அறத்துப்பாலிலும் பொருட்பாலிலும் உள்ள நூற்றெட்டு அதிகாரங்களினின்றும் ஒவ்வொருதிகரத்திற்கு ஒவ்வொரு குறட்பாவாக நூற்றெட்டுக் குறட்பாக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றுடன் அவ்வவ் வதிகாரங்களிலுள்ள மற்றைக் குறட்பாக்களின் சாரத்தையும் சேர்த்துச் சுலபமாக அருத்தமாகக் கூடிய நடையில் எழுதி அதனைப் புத்தக வடிவமாகப் பதிப்பிக்கலானேன். ஒராயளவும் ஒரேநிதமும் ஒரேயொளியுமுள்ள இரத்தினங்களினின்றும் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்தல் அசாத்தியமேயன்றோ? அங்ஙனமே திருக்குறளின் சில பாக்களை என சிற்றறிவுக்கு எட்டியவளவு ஒருவாறு தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன். இதிலுள்ளவற்றில் ஒரு குறட்பாவையாவது நாடோறும் காலையில் நியமத்துடன் படித்து, வேலைசெய்யும் நேரம்போக மீதியுள்ள காலங்களில் மனனஞ் செய்து, அமைவுள்ள காலங்களில் அதன் சாரம் சித்தத்தின்கண் படியும்படி முயன்றால், இதைப்படிப்போர் ஒவ்வொருவரும் மேல் நிலையை அடைவாரென்பதற் சந்தேகமில்லையாம். பெரிய புத்தகங்களை மேலோடு படித்துப் பூணவுணர்ச்சியில்லாமல் 'நான் அதைப்படித்தேன், இதைப்படித்தேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிலும், உலகத்தாரால்

(கஉ)

உயர்ந்ததென ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நூலில் ஒரு சிறுபாக்கத்தை யாகிலும் சரியாகப் படித்து அதிற் சொல்லியபடி நடக்க முயலுதல் மேலனறோ? இக்கருத்துடனேயே திருக்குறளைப்படித்து இச்சிறிய நூலை வெளியிடலானேன. இஃகற் காணப்படும் பிழைகளை அடியே னுடைய சிறுமையையும் நூலினுடைய பெருமையையும் நோக்கிப் பொறுக்குமாறு பெரியாரை வேண்டுகின்றேன. அன்றியும், அப் பிழைகளை அறிஞர் அடியேனுக்கு அறிவிப்பாராயின, அவை அடுத்த பதிப்புப் புத்தகம் கிருத்தமாக வருதற்குச் சிறந்த சாதனமாகும்.

இச்சிறிய நூல் பெரும்பான்மையும் மாணவச் சிறுவருக் கெனறே எழுதப்பட்ட தாதலால் இதில் காமத்துப்பால் கலக்க ஈவில்லை.

இனி, சிறியேனியற்றிய சீவார்க்களைத் திருமந்திரமென்னும் சிறியநூலிற் செப்பிய நூற்றெட்டுச் சிவநாமங்களைப் பிரதிதினமும் கியமமாகப் பாராயணஞ் செய்வோர் இந்நூலில் திரட்டப்பட்டுள்ள நூற்றெட்டுக் குறட்பாக்களையும் சீவார்க்களைத் திருமந்திரமாக மதித்துப் பிரதிதினமும் பாராயணஞ் செய்யுமாறு தனியாய்க் கோக்கப்பட்டுள்ளன.

இந் நூல் எஞ்ஞான்றும் மகசுக்கு உறுகியைப் பயந்து இவ்வுல கினகண் நிலவமாறு எல்லாம்வல்ல இறைவனது இணையடிக்களை இறைஞ்சுகின்றேன.

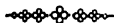
“ எல்லாரு மின்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே

அல்லாது வேறென றறியேன் பாரபரமே.”

சுக்கில வருடம்
ஆவணி மாதம் க-ம் தேதி.

தீ. சா. பரமசிவன்,
ஞானசம்பந்த நிலயம்,
உஉ, பார்த்தசாரதிநாயுடு தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

உ அணிந்துரை.

சென்னை வேதாந்தசங்கத் தலைவரும்

திருக்குறள் - தேளிபொருள் விளக்க உரையாசிரியருமாகிய
ஆசிரியர் - கோ. வடிவேலு செட்டியார் அவர்கள்
எழுதியது.

திருவாளர் - பாமசிவம் பிள்ளை எழுதிய - திருக்குறட் சாரம்
என்னும் நூல் என் பார்வைக்கு வந்தது. அதனை யான ஆரம்ப
முதல் அந்தம்வரை ஒருவாறு கவனித்துப் பார்த்தேன். அது
பரிமேலழகர் உரையைப் பெரும்பான்மையும் அநுசரித்து விஷய
அமைப்பு மாறுபடுதலின்றிச் சிறுவர்களும எளிதில் அறியக்கூடிய
செவ்விய நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இப் புத்தகத்தைப்
படிப்பவர் திருக்குறளில் பரிமேலழகரின் உரையின் அமைப்பைத்
தேளிவாக அறிந்துகொள்வதற் குரியவராவர் என்பது எனது
அபிப்பிராயமாம். திருக்குறளின் அறத்துப்பால் பொருட்பால்களி
லுள்ள 108 அதிகாரங்களில் ஒவ்வொரு குறட்பாவை ஆதாரமாகக்
கொண்டு ஒவ்வொரு அதிகார சாரமும் விளக்கப்பட்டிருத்தலின்,
இது எல்லாம்வல்ல இறைவனுக்கு அஷ்டோத்திர சதநாமாவளி
அர்ச்சனை செய்வதுபோன் றமைந்திருக்கின்ற தென்பது எனது
அபிப்பிராயமாம்.

பிள்ளையவர்கள் இதுபோன்ற நூல் பல எழுதித் தமிழுலகம்
விருந்தியடைய உபகரிக்க வேண்டுமென்று எல்லாம்வல்ல இறை
வனை யான் வேண்டுகின்றேன்.

திருக்குறள் விளக்க ஆசிரியர்
திருவாளர் - கி. குப்புசாமி முதலியாரவர்கள்
எழுதியது.

திருவாளர் - பாமசிவம்பிள்ளை எழுதிய திருக்குறட்சாரம் என்னும்
நூலைக் கண்ணுற்றேன். முற்பால்களின் அறம் பொருள் என்னும்

(கரு)

இரண்டு பால்களில் உள்ள நூற்றெட்டு அதிகாரங்களிலும் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் ஒவ்வொரு திருக்குறளை, “தண்டமிழின் மேலாக் தரம்” என்னும் தமிழ் ஆறனுள் ஒன்றாக விளங்கும் பரிமேலழகரது உரையையே உரையாகத்தழுவித்தம்மாலியன்மவரையில் கற்றோரோ அறியக்கூடிய அப்பாஷையை மற்றையோரும் அறியும் வண்ணம் விளக்கியெழுதியுள்ளார். ஒவ்வொரு அதிகாரத்தும் பத்துத் திருக்குறளில் எத்திருக்குறள் உலகத்தார்க்கு மிகுதியும் பயன்படத்தக்கது என்று தம் மனதிற்குத் தோன்றியதோ அத் திருக்குறளையே பண்டைய உரையுடன் விளக்கி யெழுதியிருக்கின்ற ராதலால், “திருக்குறட்சாரம்” எனப் பெயரிட்டனர் எனத் தோன்றுகின்றது. பல திருக்குறள் பதிப்புக்கள் இக்காலத்து வெளிவந்து மக்களுக்குப் பயன்படுவதுபோல் திருக்குறள் முற்றும் படிப்பதற்கு இயலாத மக்களுக்கு இச்சாரம் பெரிதும் பயன்படுமென்று எண்ணுகின்றேன்.

இந் நூலாசிரியர் என்னுடைய நெடுநாள் நண்பராதலால், இவரை ஒழுக்க சீலரென அறிவேன. ஒழுக்கத்தை உயிராக ஒம்புகின்ற இவ்வாசிரியர் இயற்றிய இந்நூலானது உலகிற்குப் பயன்பட வேண்டுமென்று எல்லாம்வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்

செந்திலாண்டவன் திருவடி ஆணை.

பாலவீரோதீனி என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியர்
வரகலி - திரு. அ. சுப்ரமணிய பாரதி எழுதியது.

திருக்குறள் என்னும் நூலைத் தமிழ்நாடே யன்றித் தமிழ் ஆழங்கப்பெறாத ஏனைய நாடும் நன்குணரும் ஆதலின் அது பல பாஷைகளிலே மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. அன்றியும் இதனைத் தமிழ் வேதம் என்றும் உலகம் போற்றுகின்றது. இத்தகைய நூலுக்கு உரையெழுதினர் சிலர். அவ்வுரைகளுள் பரிமேலழகர் என்னும் பெரியார் எழுதிய உரையே போற்றப்படுகிறது. அவ்வுரையுடன் - தெளிபொருள் - தெளிபொருள்விளக்கம் முதலியன

(௧௧)

சேர்த்து - ஆசிரியர் - கோ வடிவேலு செட்டியார் ஒரு பதிப்பு பதிப்பித்திருக்கிறார். அது உலகுக்குப் பேருபகாரம் புரிகிறது. திருக்குறள் ஆராய்ந்து பார்க்கப் பார்க்கப் புலவர்க்குப் பல அரிய கருத்துக்களை விளக்கும். வித்தியார்த்திகளுக்கு இம்மை மறுமை நன்மைக்குரிய போதனைகளை இந்நூலில் சகல நீதிகளும் சாத்திரக் கருத்துக்களும் அடங்கியுள்ளன என்று பெருமைபேசி ஒதியுணர்ந்து போற்றத்தக்கபடி போதிக்கும். ஆதலின் இந்த நூலில் எத்தனை விதத்தில் எத்தனை பதிப்புகள் எத்தனை புலவர்கள் வெளியிட்டாலும் தமிழுலகம் ஏற்கும்; எந்தக் கொள்கைத் தக்க நடமையையு முடையது.

இப்பொழுது எனது நண்பர் - திருவாளர் - பரமசிவன பிள்ளை திருக்குறட்சாரம் என்று பெயர்கொண்ட ஒரு பதிப்பு வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலை நான் படித்துப்பார்த்தேன். பரிமேலழகர் உரையையும் - தெளிபொருள் விளக்க உரையையும் தழுவி அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒவ்வொரு அதிகாரமும் அதமேற்கொண்ட விடயத்தைப் பத்துக் குறளினால் விளக்குகிறது. ஆகவே பிள்ளையவர்கள் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் ஒவ்வொரு குறளை எடுத்துக் கொண்டு அதனை அதற்குரிய ஏனைய ஒன்பது குறளின் பொருளினால் வசனவடிவில் வெகு அழகாக விளக்கியிருக்கிறாராதலால், இது நூற்றெட்டிக் குறட்பா அடங்கிய சிறு நூலாயினும் படிப்பவர்க்குத் திருக்குறள் முழுவதையும் படித்தபயனைக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. ஆதலால் இதற்குத் திருக்குறட்சாரமெனப் பெயரிட்டது சாலப் பொருத்தமுடையதாகும். பிள்ளையவர்கள் தக்கவொரு நூலைத் தக்க வழியில் எழுதித் தமிழுலகுக்கு உதவின் எனனும் பெருமைக்கும் இந்நூல் பாத்திரமாக்குகிறது. இவர்கள் - முதலில் - திருவெம்பாவை உரை - சிவார்ச்சனைத் திருமந்திரம் - ஆசார ஒழுக்கமுறை என்னும் நூல்களை இயற்றிப் பண்பட்டதை இந்நூலில் காட்டியிருக்கின்றனர் என்பது அந் நூல்களைக் படிப்பவர்க்கு இனிது விளங்கும்.

இத்தகைய முயற்சியில் பிள்ளையவர்கள் தங்கள் சாவகாச வேளையை உபயோகித்து இதுபோன்ற அரிய நூல்களை இன்னும் வெளியிடுமாறு செந்திலாண்டவன் திருவருள் புரிவானாக.

**பிரம்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாய
வே. சாமிநாதையரவர்கள் எழுதியது.**

திருநெல்வேலி பரி-ஸ்ரீ பரபசிவன் பிள்ளை
யவர்கள் எழுதியுள்ள திருக்குறட்சார மென்னும் புத்த
கத்திற் சில பகுதிகளைப் படித்துப் பார்த்தேன்.

திருக்குறளின் வசனமாகப் பல நூல்கள் இக்காலத்
தில் வெளிப்போனது உலாவிரி-னும இப்புத்தகம் ஒரு புதிய
அமைப்பைப் பெற்று விளங்குகின்றதென்று சொல்லலாம்.
ஒவ்வோர் அதிகாரத்தும் உள்ள சிறந்த குறள் ஒன்றை
எடுத்துக்காட்டி அதன் பொருளையும் தெளிவாக எழுதி
அவ் வதிகாரத்திலுள்ள ஏனைப்பாக்களின் கருத்துக்களையும்
தொடர்பு படுத்தி நல்ல நடையிற் செவ்வனே விளக்கி உரிய
இடங்களிற் சிறந்த சைவனூற கருத்துக்களை இதன்
ஆசிரியா பிரமாணங்களாகக் கொடுத்திருப்பது யாவராலும்
பாராட்டத் தக்கது. இதனைப் படிப்பவர்கள் திருக்குறளின்
கூறப்பட்ட நீதிகளையும் சிவபகதி மாரகத்தையும் எளி
தில் அறிந்துகொள்வாராக ளென்பது என் கருத்து.

‘Thirukkural Saram’ is a work of merit.
I know the author very well as a Tamil Scholar,
and the book bears the Stamp of his learning.
His presentation, in a concise form, of the leading
ideas in each section of the Kural is quite good.

The publication of the book is quite welcome
at a time when increased attention is being paid to
the study of Tamil in Schools and Colleges, as it
is eminently suited for study as a text-book by
senior students. I wish the author all success.

HINDU HIGH SCHOOL } P. A. SUBRAMANIA AIYAR,
Triplicane, Madras. } Headmaster.

(௨௮)

பொருளடக்கம்.

பக்கம்

தூலின் பெயர்களும் தூலாசிரியரின் பெயர்களும்	(யக)
உ. சிறப்புப்பாயிரம்	(உய)
ங. உரைப்பாயிரம்	க
ச. பாயிரம்	ங
நி. அறம் - இல்லறம்	'யஉ
சு. ,, குறவறம் - விரதம்	சுநி
எ. ,, ,, ஞானம்	சுசு
அ. ஊழ்	அய
கூ. பொருள் - அரசு	அந
ய. ,, அங்கம் - அமைச்சு	யநநி
யக. ,, ,, நாடு	யநந
யஉ. ,, ,, அரண்	யநசு
யங. ,, ,, கூழ்	யநஅ
யச. ,, ,, படை	யசுய
யஇ. ,, ,, நட்பு	யசுந
யசு. ,, ஒழிப	யசுநி
யஎ. அரும்பத அதிகார அகராதி அட்டவணை	உஉக
யஅ. திருக்குறளின் பால், இயல் பகுதி, அதிகார விவரங்கள்	உஉசு
யகூ. திருக்குறட்கோவை	உஉஎ
உய. பிழை திருத்தம்	உநசு

நூலின் பெயர்கள்.

- க. திருக்குறள் - சிறந்த குறள்வெண்பாலினாலாகிய நூல்.
- உ. முப்பால் - அறம் பொருள் இன்பமென்னும் மூன்று பாகங்களை யுடையநூல்.
- ங. உத்தரவேதம் - (ஆரியவேதத்துக்குப்) பிந்தே தோன்றிய வேதம்.
- ச. தெய்வநூல் - தெய்வத்தன்மை அமைந்து தெய்வவாக்கெனத் தரும் நூல்.
- ஞ. திருவள்ளுவர் - திருவள்ளுவரால் செய்யப்பட்ட நூல்.
- கூ. பொய்யாமொழி - பொய்கலவாது உள்ளதை உள்ளபடி உணர்த்தும் நூல்.
- எ. வாயுறைவாழ்த்து - உடற்கு உறுதியுக்கும் மருந்துபோல் உயிர்க்கு உறுதுகூறும் நூல். (வாயுறை - மருந்து)
- அ. தமிழ்மறை - தமிழ்வேதம். (மறை - இரகசியப்பொருள்)
- கூ. பொதுமறை - நான்கு வருணத்தார்க்கும் பொதுவாகிய வேதம்.
- ஐ. திருவள்ளுவப்பயன் - திருவள்ளுவராலாகிய பயன்.

நூலாசிரியரின் பெயர்கள்.

- க. திருவள்ளுவர் - மறைப்பொருளைத் தமிழ்மக்கள் அறிந்தியதத் தந்த வண்மையுடையவர்.
- உ. நாயனார் - மக்களை நன்னெறியில் நடத்துபவர்.
- ங. தேவர் - தெய்வத்தன்மை யுடையவர்.
- ச. முதற்பாவலர் - பாவியற்றும் வன்மையில் முதன்மையுடையவர்.
- ஞ. தெய்வப்புவலர் - தெய்வத்தன்மையுடைய அறிஞர்.
- கூ. நான்முகனார் - பிரமனது அம்சமானவர்.
- எ. மாதாநுபங்கி - தருக்கில்லாதவர். (மாதம் - தருக்கு; பங்கி - பங்கஞ் செய்தவர்) - உயிர்களிடத்துத் தாயன்புடையவர் எனலு மாம்.
- அ. செந்நாப்போதார் - செம்மை வாய்ந்த நாவாகிய மலரையுடையார் (செம்மை - மனக்கோட்டமினமை.)
- கூ. பெருநாவலர் - பெருமை பொருந்திய நாவன்மையுடையவர்.
- ஐ. பொய்யில் புலவர் - பொய்மையில்லாத புலமையுடையவர். (ஐயந்திரிபின்றி உள்ளதை உள்ளபடி உலகத்துக்கு உணர்த்தும் புலவர் என்றபடி.)

திருக்குறளின் சிறப்புப் பாயிரமாகிய திருவள்ளுவ மாலை.

- க. திருத்தகு நெய்தத் திருவள் ளுவரோ
திருத்தகு நற்பலகை யொருக—விருக்க
உருத்திர சனம் ரெனவுரை கது வானில்
ஒருககலு எனறதேதார் சொல்—(அசரீரி).
- ங. என ஸம புல்லா தியாணாநாட் செல்லுகினும் [ருத
நின் றலங்கது தேனபிளிற்று(ம்) நீர்மையதாய்க்—குன்
செந்தனிராத கற்பகத்தின நெய்வத் திருமலர்போல்
மனபுலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்—(இறையனார்).
- சு. மாலுங் குறளாய் வளர்கதிரண்டு மாணடியால்
ஞால முழுது(ம்) நயந்தளந் தான—வலறினின்
வள்ளுவநூ தங்குறளெனென பாவடியால் வையததார்
உள்ளுவவெல லாமளநதா ரோர்ந்து—(பாணர்).
- ஊ. தானே முழுதுணாகது தண்டமிழின் வெண்குறளால்
ஆன வற முதலா மநநான தும—ஏனோநுக்
கூழி னுரை கதாற் கு மொண்ணீர் முகலுக்கும
வாழியுல கெனனாற்று(ம்) பற்று—(நக்கீரர்).
- ஐ. முமமலை முநராடு(ம்) முகத்திய முப்பதிபு
முடி முரசு(ம்) முத்தமிழு முககொடியும—முமமாவும்
தாமுடைய மனனா தடமுடிமேற் றரான்கேர [னார்].
பாழுறைதேர வளவநவரமுப் பால்—(சித்தலைச்சாதத
- உச. ஒதற் கெளிதா யுணர்கற் கரிதாகி
வேதப பொருளாய மிகளினங்கித—தீதற்றோர்
உள்ளுதேர றுள்ளுதேர றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்பொழி மாண்பு—(மாங்குடிமருதனார்).

க. நயபலகை - சங்கப்பலகை. ங. யாணர் - அழகு. (எ)
ஆன - கெடாக. ஊழ் - முறை. (ஐ) மும்மலை - கொல்லி, நேரி,
பொதியம. முநராடு - குடநாடு, புன்னாடு, தென்னாடு. முந்தி -
காவிரி, வையை, தாமிரபருணி. முப்பதி-கருவூர், உறையூர், மதுரை.
மும்முரசு-மங்கலம், வெற்றி, கொடை. முத்தமிழ் - இயல், இசை,
காடகம். முக்கொடி - வில், புலி, மீன். மும்மா - கனவட்டம், பாட
லம், கோரம். (மா - குதிரை). மனனர் - சேர சோழ பாண்டியர்.
தார் - மாலை.

கடவுள் துணை.

திருக்குறட் சாரம் அறத்துப்பால்

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய தலைவருடைய பதங்களுையும் முடிவிலலாத இன்பத்தையுடைய அழிவிலலாத வீட்டையும் வழியறிந்து அடை தற்குரிய மனிதர்க்கு உறுதியென உயர்த்தோராலே எடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் அறம் பொருள் இன்பம் வீட்டுனனும் நானகாகும். அனைகளுள் வீட்டுனப்படுவது இப்படிப்பட்டதென்ற நிலைக்கவும் சொல்லவும் கூடாத நிலைமையை உடையதாகலால் ஆறவாமாகிய காரணவகையாற கூறப்படுவதல்லாமல் இலக்கணவகையாற கூறப்படாமையினால் நூல்களாற் கூறப்படுவன மறறை மூன்றுமே யாம்.

அவற்றுள் அரமாவது மனுமுதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன பொறுத்தலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத தண்டமென மூன்று வகைப்படும்.

அவற்றுள் ஒழுக்கமாவது பிராமணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளில் நின்ற அந்தந்த நிலைகளுக்குச் சொல்லப்பட்ட அறிக்களில் வருவாமல் நடத்தலாம்.

வழக்காவது ஒரு பொருளைத் தனித்தனியே எனது எனது என்றிருப்பவர் அதுகாரணமாகத் தம்முள் மாறுபட்டு அப்பொரு

என்மேற செல்வது. அது கடனவாங்குதல், காக்கும்படி வைத்த பொருளை அபகரித்தல், உடையனல்லான் விற்கல், கூடி இலாபஞ் சம்பாதித்தல், தானஞ்செய்தபொருளைக் கொடாமை, சம்பனங் கொடாமை, கட்டுப்பாட்டை மீறி நடத்தல், ஒரு பொருளை விற்கு வது வாங்கியாவது பின்பு சந்தேகித்தல், மாட்டையுடையவனுக்கும் மேய்த்தவனுக்கும் வரும் வழக்கு, எல்லவழக்கு, அடித்தல், திட்டல், திருட்டு, கொடியசெய்கை, அயலான் மனைவியை அபகரித்தல், மாத ராடவா தரும், தாயாபாகம், சூதாடல் ஆகிய பதினெட்டுப் பதங்களை யுடையதாம்.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்க வழியினும் வழக்கு வழியினும் தப்பினவரை அவ்வழியிலே நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்பநாடி அக்குற்றத்திற்குத் தகுதியாகத் தண்டித்தலாம்.

இவற்றின் வழக்கும் தண்டமும் உலகவழியிலே நிறுத்துமே யல்லாமல் ஒழுக்கமப்போல் மக்களுயிர்க்கு உறுதியைத் தருவனவல்ல ஆகையாலும், அவைதாம் நூலாலேயல்லாமல் அறிவு மிகுதியாலும் தேயவியற்கையாலும் அறியப்படுதலாலும் அவ்விரண்டையும் ஒழித்து இங்கே செய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரால் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமென எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அவ்வறந்தான நல்லகை நிலைகளையுடையதாய் வருணங் தோறும் வேறுபாடு உடைமையால் சிறுபாணமையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளை ஒழித்து எல்லார்க்கும் ஒத்திருத்தலால் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறம் துறவறமென இருவகை நிலைகளாலே சொல்லப்பட்டது.

அவற்றின் இல்லறமாவது இவ்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்கண் வின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைய மனைவியோடும் செய்யப்படுவதாதலின், அதனை முதலிலே சொல்லத் தொடங்கி, எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இலக்கியம் இனிது முடிதற் பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்து கூறுகின்றார்.

கடவுள் துணை.

திருக்குறட் சாரம்

பாயிரம்

க. கடவுள்வாழ்த்து.

அஃதாவது, விதான வநிபநி கடவுளையாயினும் எடுத்துக் கொண்டு பொருளுக்கு எழுபடை கடவுளையாயினும் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து எழுபடை கடவுளை யெனறநிக. எப்படியெனில், சத்துவம் ஸ்வரூபம் தமசு என்னும் முக்குணங்க ளால் மூன்றாகிய அறம் பொரு இன்பமென்னும் உறுதிப் பொருளுக்கு அக்குணங்களால் ஸட்டியு பிர்மன உருத்திரமென னும் மும்மூர்த்திகளின் உடிவமாகப் முதாதகவுளோடு சம்பந்தம் இருத்தலால் அம்மூன்று பொருளோடும் சொல்லு தோடங்கிய வாகு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமைபாக்கின், இவ் வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்பட்ட கூறியுரை வுணாக.

அகர முதல வெழுதெல்லா மாதி

பகவன் முதற்றே யுலகு. (க)

(இதன் பொருள்.) எழுத்தெல்லாம் - எழுத்துக்களெல்லாம், அகரமுதல - அகரமாகிய முதலெழுதையா; அதுபோல, உலகு - உலகம், ஆகிபகவன் முதற்று - ஆகிபகவ ஓகிய முதலெழுதையது, என்றவாறு.

ஏகாரம் தேற்றத்தில் வந்தது தமிழ் எழுத்துக்களுக்கு மாத் திரமல்லாமல் வடவெழுத்துக்களுக்கும் முதலாதலை நோக்கி 'எழுத் தெல்லாம்' என்றா ஆகிபகவென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண் புத்தொகை உடனால முடிபாதலின் இயலப்பிற்று. உலகென ரது இவகு உயிரகளினமேல் நின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தைக் கொண்டு காணப்படாத கடவுளுக்கு இருப்பைச் சொல்லவேண்டுத லின் 'ஆகிபகவன் முதற்றே' என்று உலகின்மேல் வைத்துச்

சொல்லினா, அப்படிச் சொல்லினாராயினும், உலகிற்கு முகல் அகிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. நாதமாத்நிரையான இயல்பார் பிறப்பலால் அகரத்திருத்த தலைமையும், செயற்கை பரிவா லன்றி இயற்கை யறிவால் முழுதும் அறிதலால் ஆகிபகவனுக்குத் தலைமைபுக கொள்க. தலைமைபற்றி வந்த அகரத்திரும் ஆதி பசுவற்குமே பிறப்பிரதிபிரப்பாவம் சொல்லுதலால் இது எதித துக்காட்டுமென்பது பகவெனப்படும அறிவு, பொறை, எல்லமை, செல்வம் சைரிபம் அடிகு ஆய ஆறு குணங்களை ம உடைத்தகா யிருத்தலின் பகவன் எனப்பட்டது. ஓக்குறளால் முதற்கடவனது உணரை கூறுப்பட்டது.

அப்பகவன் மெய்யறிவினை யுடைபவனென்பதும், எல்லா நூல்களுடைய நூலவர்க்கு அகசல்லியறிவில உண்டாகிய பிர யோசனம் அவனடிசீர வணங்கப் பிறவிபை யறுத்தலென்பதும், அனரிலே நீனைப்பவரது நெஞ்சில் அவர் நினைத்த வடிவோடு அவர் லிரைநூ செல்லுவனென்பதும், அவனது திருவடிகளை இடைவிடாது நீனைப்பவர்கள் உடலிசைதலால் அழிவின்றி வாழ வாரொன்பதும், அவர் உடலுக்கு பொருளாயும் விருமபுதலும் வெறுத்தலும் இல்லாதவனென்பதும், அதனால் அவன் அடிசோந தாகக் அவ்விருப்பு வெறுப்புள்ள இல்லையென்பதும், அத்தனால் அவர்கள் அனைவராரணமாக வருகிற பிறவித்துன்பங்கள் எக காலத்தும் இல்லையென்பதும், அவனது மெய்மமைசோந்த புகழை எப்பொழுதும் விருமபிச் சொல்லுபவரிடத்து மயக்கத்தைப்பற்றி வரும நலவினை தீவினையென்னும் இரண்டு வினைகளும் உண்டாகா வென்பதும், அவன் சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம் என்னும் ஐம்புலன்களிலே செல்லுகின்ற ஆசையை அறுத்தவனாதலால் அவ னது மெய்யான ஒழுக்க வழியிலே வழுவாது நின்றவா பிறப்பில் லாமல் எக்காலத்திலும் ஒரு கனமைபராய வாழவாரொன்பதும், அவன் ஒருவித்ததினாலும் தனக்கு நிகரில்லாதவனென்பதும், அவ னது திருவடிகளைச் சேராதவா பிறவிக் கு ஏதுவாகிய காம வெருளி மயக்கங்களை நீக்கமாட்டாமையினாலே பிறந்தும் இறந்தும் அவற் றால் வருகிற துன்பங்களுள் அழுந்துவாரொன்பதும், அறத்தைச் செயது அரக்கடலாகிய கடவுளது அடியாகிய புணையைப் பற்றியே

வளைப பொருளும் இன்பமுமாகிய பிறவிக் கடலைக்கடத்தல் கூடு
மென்பதும், கடவுள் கனவயத்தனாதல், சாயவடம்பினனாதல்,
இயற்கையுணர்வின்னாதல், முற்றமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்
களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பி
லின்பமுடைமை எனனும் எண்ணகையப்பட்ட குணங்களையுடை
யவரென்பதும், அத்தகைய குணங்களையுடைய கடவுளது அழகனை
மனத்தால் நீனைத்து வாக்கால் வாழுகுதல் சூலையால் வணங்குபவரோ
பிரவியை ஒழிப்பாரென்பதும், அவ்வாறன்றி உலகிபலபை நீனைப
பவா பிரவியை ஒழிப்பாரென்பதும் இவ்வு அநியதக்கக்கைகளாம்.

உ. வாண்சிறப்பு.

அஃதாவது அககடவுளது ஆணையால் உலகமும் அதற்கு உறுதி
மாகிய அந் பொருளினபக்களும் நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மனடியி
னது சிறப்பு அதிகார முறைமைமே இதனூல விளங்கும்

நீரின நமைபா துலசெனின யாரபாசகும
வானின நமைபா தொநாது. (௫)

(இ ள்) யாரபாசகும எவ்வகை மீமபட்டாராகும், நீர் -
நீரை, இன்று - இல்லாமல், உலகு - உலகிபலானது அமைபா
தெனின - பொருநதாதாய்ன, ஒழுக்கு அநநீரினது நடுவே
நீங்காத ஒழுக்கமும், வான மழையை, இன்று இல்லாமல், அமை
யாது - பொருநதாது, என்று

† அணிமா (ஆனமாபேரலாதல்), மகிமா (மகத்துவமாதல்),
கரிமா (தன்னுடல கண்டிப்பினருயக கண்டிப்புள்ளவாறையுருவ
வீலவனாதல்), வகிமா (இலகுத்துவமாதல்), பிராததி (வேண்டுகன
வடைதல்), பிராகரமியம் (நிறையுள்ளதல்), ரூசத்துவம் (ஆட்சியுள்
னாதல்), வசித்துவம் (எல்லாந தன்வசமாகக் வல்லனாதல்) என எட்டு
மாம் [இவாறை அட்டமாசித்தியெனப்ப.] அன்றி வரம்பின் ஞானம்,
வரம்பில் காட்சி, வரம்பிலின்பம், வரம்பிலாற்றல், நாமமினமை,
கோத்திரமினமை, ஆயுவினமை, இடைபூறினமை எனபனவுமாம்.

இம்மையிலே அனுபவிக்கப் படுவனவாதலிற் பொருளின்பங்கோ உலகிய லென்றார். நடுவே நீங்காத ஒழுக்கமாவது எக்காலங்களிலும் எவ்விடங்களிலும் தணணீர் உளதாதல். நீரின் றமையா துலகெனபது எல்லாராலும் தெளியப்படுதலின அது போல வொழுக்கும் வானின் றமையாமை தெளியப்படுமென்பார் 'நீரின் றமையா துலகெனின்' என்றார். இதனை நீரையின்றி யமையா துலகாயின் எத்திறுதாராகும் மழையையின்றி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாரு முளர்.

உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிர்களும் சீவித்திருப்பதற்கு இனறியமையாதனவாகிய எல்லா உணவுப் பொருள்களையும் உண்டாக்கி, அவுணவுப் பொருள்களை உண்ணதற்கும் பக்குவத்திற சமைத்து, அவுணவுகளை யுண்பவாக்குத தானும் உணவாய் நிற்பதும் மழையே யாகுமென்பதும்; அம்மழை பெய்யவேண்டுங் காலத்துப் பெய்யாது பெய்யக்குமாயின் உணவின்மையால் பசியால் உயிர்கள் இறக்குமென்பதும்; மழை இடையறாது நிரந்தரவால் உயிர்கள் நிலபெற்று வருகின் றன வென்பதும்; அதனால் அம்மழைதான் உயிர்களுக்கு அமிர்த மென்று அறியப்படுந் தனமையுடைத தாகுமென்பதும்; பூமியின் கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பதும், அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப் பெய்து முன கெடுத்தாற்ஃபால எடுப்பதும் மழைபேயென்பதும்; மழை பெய்யாவிடில் புல்லின் தலையையுங் காண்பதல் அரிதென்பதும்; கடலினகண் வாழுமுயிர்கள் பிறத்தாரும் மணிமுதலானவை உண்டாதற்கும் மழையே காரணமாதலால், அம் மழை பெய்யாவிடில் கடலும் தன்னியல்பு குறையுமென்பதும்; அம்மழை பெய்யாதாயின் தேவர்களுக்கும் இவவுலகத்திலே செய் யப்படுகிற திருவிழாவும பூசையும் நடவாவென்பதும்; உலகத்தில் தானமும் தவமும் உண்டாகி வென்பதும் இங்கு அறியதக்கவைகளாம்.

நீத்தார்பெருமை

௩.—நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்தூற்ற முனிவரது பெருமை. வான சிறப்பிற் கூறிய அடம பொரு ளின்பங்களை உலகத்துக்கு உள்ளவாறு அறிவிப்பவர் அவராதலால் இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

சுவையொளி யூறேசை நாற்றமென் னைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. (எ)

(இ-ள்) உலகு-உலகமானது, சுவை ஒளி உற்று ஒசை நாற்றம், என்று-என்று சொல்லப்பட்ட, ஐந்தின்-தன்மாத்திரைகள் ஐந்தனது, வகை-கூறுபாட்டை, தெரிவானகட்டே-ஆராய்பவனது அறிவினிடத்தே, என்று.

அவற்றின் கூறுபாடாவன-நாற்றம் சுவை ஒளி உற்று ஒசை யென்னும் ஐந்தும், அவற்றிலே தோன்றிய நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயமெனும் புதங்கள் ஐந்தும், அவற்றின கூறுகிய மூக்கு, உய், கண், மெய், செவி யெனனும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், வாக்கு, பாணி, பாதம், பாபுரு, உபத்தமென்னும் கருமேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆக இருபதாமாம். வகை தெரிவான என்றதனால் தெரி கின்ற புருடனும், அவன தெரிதற்குக் காரணமாகிய புத்தி அகங்காரம் மனம் எைப்பட்டவையும் அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப் பகுதியும் கொள்ளப்படும். தத்துவம் இருபத்தைந்தனையும் தெரிதலாவது மூலப்பகுதி ஒன்றில் தோன்றிய தல்லாமையாலே அது பகுதியே யாவதல்லது விசுதியாகா நெனவும், அதனிடத்துத் தோன்றிய புத்தியும் அதனிடத்துத் தோன்றிய அகங்காரமும் அதனிடத்துத் தோன்றிய தன்மாத்திரைகளாகிய ஏழும் தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க விசுதி யாதலும் தம்மிடத்துத் தோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாதலு முனைய வெனவும், அவற்றினிடத்துத் தோன்றிய மனமும் ஞானேந்திரியங்களும் கருமேந்திரியங்களும் புதங்களாகிய பதனும் தம்மிடத்துத் தோன்றுவன வினமையின் விசுதியே யாவதல்லது உசுதியாகா வெனவும், புருடன் தான ஒன்றில் தோன்றாமையாலும் தன்னிடத்துத் தோன்றுவன வினமையாலும் இரண்டும் அல்லெனவும் சாங்கிய நூலுள் ஒதியவாற்றால்

பாயிரம்

ஆராய்தல். இப் விருபத்தைந்து தத்துவக்கூட்ட மல்லது உலகென வேறில்லை யென்று உலகினது இருப்பை உள்ளவாற்றிதலால் உலகு அவனது அறிவினிடத்த தாயிற்று.

பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டனது துன்ப விற்பக் கூறுபாடு க்கோ ஆராய்ந்தறிந்து அப்பிறப்பறுத்தற்கு இப்பிறப்பிலே* தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின கண்ணே நின்று துறந்தவாறு பெருமையே இவ்வுலகில் உயர்ந்ததென்பதும்; அவர் பெருமையை இகதகையதென்று அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாதென்பதும்; ஐம்பொறிகளையும் தத்தம் புலனகளிலே செல்லாமற் காப்பவரே உண்மைத் துறவிக ளாவ ரென்பதும், அனைவரே † இயமம், நியமம், ஆகனம், பிராணா யமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, நியானம், சமாகியென்னும் செயற் கரியவற்றைச் செய்யவல்லவராவரென்பதும்; அவரது பெருமையை

* தமக்குரிய கொழுககத்தின கண்ணே நின்று துறத்தலாவது — தத்தம் வருணசிரமங்களுக்கு உரிய ஒழுக்கங்களில் தப்பாமல் நடக்கப் புண்ணியம் வளரும், புண்ணியம் வளரப் பாவந் தேயும், பாவந் தேய அறியாமை நீங்கும், அறியாமை நீங்க இது நித்தியம் இஃது அநித்தியம் எனகிற பகுத்தறிவும் நிலையில்லாத இம்மை மறுமையின்பங்களில் வெறுப்பும் பிறவித துன்பங்களும் தோனதும், அவை தோன்ற மோட்சத்தில் ஆசைபுண்டாம், அஃது உண்டாகப் பிறவிக்குக காரணமாகிய வீண் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி மோட்சத் துக்குக காரணமாகிய யோக முயற்சி உண்டாம், அஃது உண்டாகத் தத்துவ ஞானம் பிறந்து எனசெனபராகிய மமகாரமும் நானென்பதாகிய அகங்காரமும் விடும் ஆதலினை, இவ்விருண்டு பற்றுக்களையும் இம்முறையே வெறுத்து விடுதலாம்.

† (க) இயமம்-கொலை, சுளவு, இச்சை, பொய், இவற்றினீக்கிப் புலனடங்கி யிருத்தல்.

(உ) நியமம் - தவம், தூய்மை, தத்துவநூலோர்தல், மனமுவந்திருத்தல், தெய்வம் வழிபடல். (தவம் - மனம் பொறி வழிபோகாது நின்றற்பொருட்டு வீரதங்களால் உண்டிசுருக்கலும், கோடைக்காலத்தில் வெயிலில் நின்றலும்

நீததாரபெருமை

அவராரணபாகச சொல்லிய மநகிரங்களை கண்கூடாகக் காட்டு
மெனபது, அவா உருளிஞலே சொனனலும கோபத்தினாலே
சொனனலும அவவசசொல அசன ன பயனைககொடுத்தே விடு
மெனபது உவரது கோபம் சரூ ளளஅளவு கணமேயாயினும
கோபிககபட்டலராலே தடுதல ரிடுகனபது, எல்லாவுயிரகளின
மேலும மச விய தண்ணளியை விரதமாகக்கொண்டு நடத்தவி
ஞலே அநதணரொண்ட மசாலப்படுவோர துறவாதகில நினற
வரே மெனபதும இதுகு அறியத்தக்கவைகளாம

மாரிகாலத்திலும பளிககாலத்திலும நீரில் நி றலும
முடிப சொல்கோ மேரவதாண்டு உவறறால தம
முடிபகு உருக அனபககோ பெறுதததம, அநிலை
யிற ப்றவுரி ள தமக்குத் து எப்பிழைத்த காலத்திலும
உலகைகளுக்குத் தாம அனபப மடியா தொழிதலுமாம)

(ங) ஆசனம் சுவதகிகம் (அஃசாவது தோடைகுகும் முழங்
பாலுகுகும் நடுவே இரண்டுள்ளவகாலமும் செலுத்தி
இறுபாநகிருத்தல

தோமுசம் (அஃதாவது சகனபப சதில இருகாறபரட்டை
யும் மாரகைத்து அகவ்ருகா பெருவிரலக கைப
பிடித்திருத்தல் சகனம் சாடையின உடபககம்.)

புமம் (அஃதாவது இருதோடை மேலும இரண்டுள்ளவ
காலம் மாரிச தோனறல தகல்)

மம் (அஃதாவது வலகதோடையில் இடக்காறபரட்
டைச சீசாத்து இறுமாநகிருத்தல)

கேசரி (அஃதாவது பீசத்தி ரகீழ்ச சீவனியிடத்துப்
பரட்டைவைத்து இடமுடிங்கையை முழநதாளில்
வைத்து அங்குலி விரித்து கரசியினுனியைப் பாரத்
திருத்தல சீவனி சீவநாடி அங்குலி - விரல்.)

ச. அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மூன்றுள் அறமானது மந்தைப் பொருளினபகுகள போலாகாமல் இம்மை மறுமை வீடெனனும் மூனரையுந் தருதலால் அவற்றினும் வலியுடைத் தெனபதை நாட்டுதல். அதிகாரமுறைமையம் இதனாலே விளங்கும்.

வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃரெதாருவன்

வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல.

(அ)

பதிரம் - (அஃதாவது பீச்சுகின்றமூச சீவனியிடத்துப் பரட்டை வைத்து அவிருபதத்தையும் இருகையால் இறுகப்பிடித்து அசையாவிருத்தல்.)

முத்தம் (அஃதாவது ஓடாந் பரட்டாற் சீவனியை யழுத்தி வலக்கார்பாடு அப்பரட்டினகீழ் அழுந்த விருத்தல்.)

மயூரம் (அஃதாவது முடிக்கையிரண்டும் உந்திப்பறத்தி லழுந்தப் புவியிறக்கமுனரிக கால்நீட்டித் தலைநிமிரந் திருத்தல்.)

சுகம் (அஃதாவது சுகமும் திடமும் எவ்வாறிருக்கின எய் துமோ அ வறிருத்தல்.)

(ச) பிராணாயாமம் - பிராணவாயுவை இரேசக பூரக கும்பகஞ் செய்தல். (அஃதாவது பிராணவாயுவை வெளியே விட்டு உடம்பினியுட்குச் சம்பப்படுத்தி அடக்கல்.)

(ரு) பிரத்தியாகாரம் - உபாதிையை நீக்கி உண்ணோக்கல் (உபாதி- தேகசம்பந்தங்களில் ஐயமெந்தால் அவற்றுள் மனஞ் செல்லாமல் இருத்தல்.)

(க) தாரணை - கண்டம், இதயம், நெற்றி, கபாலம், நாபி இவற்றி லொன்றிற் சந்தகம் சிந்தனைவததல்.

(எ) தியானம் - சப்தாதி ஐம்புலனகளையும் அடக்கி யோகஞ் செய்தல்.

(அ) சமாதி - இந்திரிய முதலிய தத்துவச் சேட்டைகட் கேது வாய் யாகையுண்ணு அவரோடு கூடினும் அவற் றிற் பற்றின்றி யிருக்கும் ஆனமாவாகிய தன்னைத் தான் காண்டல்.

அறன் வலியுறுத்தல்

(இ - ன்.) வீழ்நான் - செய்யாது கழிபுநான், படாமை - டாகாமல், நனது - அரத்தை, ஒருவன் ஆரறின - ஒருவன் செய்வானாகில், அஃது - அச்செயல். வாழ்நான் - அவன் சீரத்தோடு கூடி வாழ்நான், வழி - வரும் வழியை, அடைகுகம் கல் - வாராமல் அடைகுகுங் கல்லாம், எ - று.

அவிச்சை (அநாதியாய் அஞ்ஞானம்), அவ்வவிச்சைபாறியவரும் 'நான்' என்னும் அகங்காரம், அவ்வகங்காரம் பற்றியவரும் 'எனக்கு இதுவேண்டும்' என்னும் அவர் அவ்வாறப்பற்றி அப்பொருளினமேற் செல்லும் ஆசைப்பெருகுகம், அவ்வாசை நிறைவேற்றுவதற்கு அப்பொருளை அடையாதிடத்துண்டாகும் வெறுப்பு எனவும் இவ்வகை குற்றங்களால் வரும் கல்லினை தீவினை என்னும் இருவகை வினைகளும் உள்ளவரைகுகம் உயிர் உடம்போடுங் கூடிநின்ற அவிவருவினைகளின் பயன்களாகிய இன்பத்துன்பங்கார அனுபவசுகம் ஆதலால் அச்சொழுமுதும் 'வாழ்நான்' எனப்பட்டது. இச்சொல் அறம் வீழ்பாய்குகுமென்பது சொல்லப்பட்டது.

ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தல் மெற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை, அதனை மயக்கத்தால் மறந்துவிடுதலின் மெற்பட்ட கேடுமில்லை யென்பதும்; தருமஞ்செய்பவன் தனக்கியலும் வகையால் இடைவிடாமல் அது செல்லுமிடங்களிலுலெல்லாம் (மனவாகுகுக் காயங்கனால) செய்தல் வேண்டுமென்பதும்; அவ்வாறனால் அறஞ்செய்பவன் தன் மனத்தினிடத்துக் குற்றமில்லாதவன், யிருக்கவேண்டுமென்பதும்; மனத்திலே குற்றமடையவனாகியபோது அதன்வழிப்பட்ட வாகுகினாலும் காயத்தினாலும் செய்யப்படுகிற அறங்களிலே பயனில்லை யென்பதும்; பொருமை ஆசை கோபம் கடுஞ்சொல் என்னும் இந்நான்குமன்றிச் செய்யப்படுவதே அறமாகுமென்பதும்; அறத்தினைப் பின்னர்ச் செய்வோமென்றிராது நாடோறுஞ் செய்யவேண்டுமென்பதும்; அவ்வாறு செய்த வரம் இவ்வுடம்பினின்று உயிர்போங்காலத்து அதற்கு அழிவில்லாத துன்பமாகுமென்பதும்; இல்லறத்தோடு பொருந்திவரும் இன்பமே இன்பமாகுமென்பதும்; அதனோடு பொருந்தாது வருவனவெல்லாம் துன்பந்தருவனவாகுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

இல்லறவியல்.

நு. இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லறத்தை விதிக்கப்பட்ட வழியிலே நின்று செய்வனே நடத்துவதற்குத்தகுந்த துணையாகிய கற்புடை மனைவியோடு கூடி வாழ்தல். இங்நிலை அறஞ் செய்தற்குரிய இருவகை நிலையுள் முதலாதலின், இஃது அரண்வலி அறத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொர்க்க றுநென்றாக்
கைம்புலத்தா றேழும்ப றலை (ங)

(இ ன்) தென்புலத்தார் பிதிரர், தெய்வம்-தேவா, விருந்து-அதிதியர், ஒக்கல்-சுற்றத்தார், தான் - தான, என்ற-என்று சொல்லப்பட்ட, கைம்புலத்து-ஐந்திடத்துஞ் செய்யப்படுகின்ற, ஆறு அற நெறியை, ஒம்பல்-வழுவாமல் செய்தல், தலை-இல்வாழ்வாணுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம், எ-று.

பிதிரராவார்படைப்புக் காலத்து அயலுற்படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதி. அவர் இறந்துபோனவர்களுடைய புத்திரராகியரற் செய்யப்படுங் கருமங்களினால் திருத்தியடைந்து இறந்தவர்க்கும் அவரினத்தார்க்கும் நேர்ந்த துர்க்கதியை நீக்கி நற்கதியை அளிப்பர். அவர்கு யுடம் தெனறிசையாகலின் 'தென்புலத்தார்' என்றார். தெய்வமென்பது சாதியொருமை. விருந்தென்பது புதுமை. அஃது இங்கு ஆகுபெயராய் புதியராய் வந்தார்மேல் நின்றது. அவர் இருவகையர், முன்பழக்கத்தினற் குறித்துவந்தாரும் அஃதினமையாற் குறியாது வந்தாருமென. எல்லா அறங்களும் தானுளனாய் நின்று செய்யவேண்டுதலின் தனனை யோம்பலும் அறனுயிற்று. என்ற எனபது லீகாரமாயிற்று. ஆங்கு அசை. இவகையும் அறஞ்செய்தற் கிடனாகலின் 'கைம்புலம்' என்றார். இவ்வைம்புலத்திற்கும் ஐந்து கூறு வேண்டுதலால் அரசனுக்கு இறைப்பொருள் (வரிப்பணம்) ஆறிலொன்றாயிற்று என்பதறிக.

இலவாழ்வான பிரதாரி வான்பிரதான சநியாசி யெனலும் மூவாக்கும் அவர்கள் நல்லெழுத்துக்களில் எல்பெறா துணையாவா னென்பது, அதாரமா அவரால் விடப்பட்டவாக்குப் பாவ நொழிய அவாக்கு ஆசாரமாய் னிட வேண்டின செயலும், வறுமைப்பட்டவாக்கு உண்டி முதலியன கொடுத்தும், இந்நதவாக்கு நீரக்கடன முதலியன செய்து நல்ல நிலைய அடைவித்தும் வாழ்க்கடவெனாபதும், அந்நவா பொருள சம்பாதிக்கும்போது பாவத்தாக்கருகி நல்ல நிலையில் சம்பாதித்து அப்பொருள முனசொல்லப்பட்ட செனபுத்தார சம்பவா விருந்து ஆகல பிரமசாரியா வான்பிரதார சநியாசி ஆதாரமா அவரால் விடப்பட்டவா வறியாராய் இந்நதா எனும் ஒன்பதுநினைமருக்கும் உதவித்தான உண்ணக்கடவெனாபதும், அவ்வித்தாலன்றிப் பாவத்தால் வந்த பிரான்பொருள் பங்கிட்டுண்டால் அமானது பொருளுடையானையும் பாவமானது தன்னை ம அடைந்து சந்தத ஆழிபுமெனாபதும்; மனையானும் கணவனும் மனவொருமையுடன் செய்யும் அறம் பயனடிகுமெனாபதும், அவாறு செய்யப்படும் இல்லாம திறவறதாக்கு மேலாநதெனாபதும், ஆதிகைய விலவாபவாந தவா செய்வாருக்கு மேலும் பரிமுதலான இடைபாடுகளை மகாதது அவநரத்தமது தவநெய்யிலே நடத்த சான்று தன அபிவிந்ந ரப தவருமையின அத்தவதுகளுக்கும் மேலானவரார முன்னகும், பின்னே தேவரூபப் பிரதது உவறப்பயனை அனுபவிப்பது திண்ணமெனாபது ம இக்கு அந்யததககவைகாரம்.

௬. வாழ்க்கைத் துணைநலம்.

அஃதாவது அவ்விவவாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இவ்லாந்து கண்மை அங்கார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

மனைத்தகக மாண்புடைய ளாகித் தற்க்காண்டான் வளத்தககாள் வாழ்க்கைத் துணை. (௧)

(இ - ள்.) மனைத்தகக - இவ்லந்ததுக்குத்தகக, மாண்புடைய ளாகி - மாட்சிமையுடையவளாகி, தற்க்காண்டான் - தன்னைக்கொண்

டவனது, வளத்தக்காள் - வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையை யுடைய
வளே, வாழ்க்கைத்துணை - ஒருவனது இவ்வாழ்க்கைக்குத் தகுந்த
துணையாவாள், ஏ - று.

நற்குணங்களாவன துறந்தவரை புபசரித்தலும், விருந்தினரை
புண்புத்தலும், வறியாரிடத்தே யருளுடைமையுமே முதலாயின.
நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்களறிந்து
காப்பாற்றிவைத்தலும், உண்டி சடைத்தல் வல்லமையும், உலக
நடையை யறிந்து, அதற்குத் தக்கபடி நடத்தலும் முதலாயின. வரு
வாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது வரவுக்குத் தக்கபடி செலவு செய்
தல். இதனால் ஐவ்விரண்டு நன்மைகளுஞ் சிறந்தனவென்பது
கூறப்பட்டது.

இல்லறத்துக்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கைகள் மனையா
ளிடத்தே இல்லையாயின் அவளில்வாழ்க்கை செல்வத்தால் எவ்வ
ளவு பெருமையை உடையதாயிருப்பினும், பிரயோசனமில்லையெனபதும்; ஒருவன் பெறுதற்குரிய பொருள்களின் கற்புடைய
மனைபாளினும் உயர்வாகிய பொருள் வேறில்லைபென்பதும், அத்த
கைய கற்புடைய மனையாள் தன்கணவனையே தெய்வமாகத் தொழு
வாளென்பதும்; அன்னவள் பெய்வென மறை பெய்யுமென்பதும்;
அன்னவள் கற்பினினும் வழுவாமல் தன்னைக் காத்துத் தன்கண
வனையும் உண்டி முதலியவற்றைப் பேணி இருவரிடத்தும் நன்மை
யடைந்த புதுநீங்காமற் காப்பாளென்பதும்; கணவரைப் பூசித்த
பெண்டிர் சுவர்க்குமடைந்து தேவாகளாலே பூசிக்கப்படுவரென்ப
தும்; கற்புடைய பெண்டிரை மனைவியராக அடையாதார்க்குப்
பெருமித கடை இல்லையெனபதும்; மனைபாளது நற்குண நற்
செய்கைகளை ஒருவனுக்கு நன்மையென்றும், நல்ல பத்திரரைப்
பெறுதலை அந்நற்குண நற்செய்கைகளுக்கு நல்லபரணமென்றும்
அறிந்தோர் சொல்லுவரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எ. புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இவ்வாழ்வாரால் இயல்பாக இறுக்கப்படும் கடன் மூன்றனுள் முனிவர் கடன் கேள்வி (வேதாத்தியயனம்) யாலும் தேவர் கடன் வேள்வியாலும், தென்புலத்தாரகடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும் அல்லது செலுத்தக் கூடாமையால், அக்கடன் செலுத்தாபொருட்டு மேர்கூறிய இல்லாது நற்குண நற்செய்கைகளுக்கு நல்ல அணிகலமென்று நவிலத்தகுமாற்றால் அறியவேண்டுமென அறிதற்குரிய ஆண்மகனாய் பெறுதல். அதிகார முறைமையும் இதனுடைய விளங்கும்;

எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா வழிபிறங்காப்

பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(உ)

(இ - ன்.) பழிபிறங்கா - பிறாற் பழிக்கப்படாத, பண்புடை - நற்குணங்களை யுடைய, மக்கள் - புதல்வரை, பெறின் - ஒருவன் பெறுவானாயின், அவனை, எழுபிறப்பு - ஏழைகைப்பட்ட பிறப்பிலும், தீயவை - துன்பங்கள், தீண்டா - சென்றடையா, எ - று.

அவன் தீவினை வளராத தேய்தற்குத் காரணமாகிய நல்வினைகளைச் செய்யும் புதல்வரைப் பெறுவானாயின் என்றவாறாயிற்று. தந்தையார் தீவினை தேய்தற்பொருட்டு அவரைக் குறித்துப் புதல்வர் செய்யுந் தானதருமங்களுக்கு அவர் நற்குணங் காரணமாகலின் 'பண்புடைமக்கள்' என்றார். எழுபிறப்பாவன தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பன. இப்பிறப்புக்கள் மொத்தத்திலு எண்பத்துநான்கு தூறியிரம் யேனினி பேதங்களை யுடையன. அவற்றின் விவரம் பின் வருமாறு:—தேவர் - பதினான்கு தூறியிரம், மனிதர் - ஒன்பது தூறியிரம், விலங்கு - பத்து தூறியிரம், பறவை - பத்து தூறியிரம், ஊர்வன - பதினான்கு தூறியிரம், நீர்வாழ்வன - பத்து தூறியிரம், தாவரம் - இருபது தூறியிரம். எழுபிறப்பு - ஏழுதலைமுறையுமாம்.

ஒருவன் பெறும் பேதகளுள் அறிய வேண்டுமவைகளை அறிதற்குரிய புதல்வரைப் பெறுதலல்லது பிறிதொன்றில்லை யென்பதும்; புதல்வர் சம்பாதித்த பொருள் தம்மைக் குறித்து அவர்செய்யும்

நலவினையினாலே தம் மட உருவருமா தலா தம்முடைய புதல்வரைத் தம்பொருளென்று அறிந்து சொல்லுவரென்பதும், தம்முடைய மக்களது சிதழ் கையால் உராவ - பட்டசோறு பொறோராகது அந்த தத்கினும் மிக விந்மை புடைத்தாய்நுகது மென்பதும், மக்களது உடம்பைத் தொத்தல் ஒருவனது உடம்புகடும் துவரது சொற்களைக் கேட்டல் செலிகடும் இன்பத்தைத் தருமென பதும், மக்களது மழலைச்சொல் பெற்றோரால் குமலிசையை யும் வீணையன் துசைநாட மலிட இரதாக்க கருத் பட்டுமென்பதும், சபையல் கூலியில் வலவெனென முபட்டிருக்கச் செய்தலே தநதைத் தன் மகனுக்குச் செயல் நாயமயாகு முபட்டும், இவனுடைய தநதை இவனைப் பெறுதற்கு என்ன உவ முசயதரவே வென்று அறிவாளர் சொல்லு சொல்லல் உண்டாகருதலே மகன தநதைக்குச் செயல்முபத் தவியாகு மென்பதும், அண்மக்களது அறிவுடைமையைக்கண்டு பெற்றோர் மகிழ்வதைவிட உலகத்தாரா அதிகமாக மகிழ்வ ரென்பதும் தன்மக்களைக் கலவிலக்காவிடவில் ந்நிறு தானென்று அறிவுடைமையார சொல்லக்கேட்ட தாயானவள் தான அவனைப் பெறாபொழுது உடைந்த மகிழ்ச்சியைவிட அதிக மகிழ்ச்சியை அடைவா னென்பதும் இது அறியத்தக்கதாவகன்றம்

அ அனபுடைமை.

தந்தாவது அம்மனைவி புதல்வா முதலிப் தொடாபுடையா ரிடத்துப் பிரியமுடைமை அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும் இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயர்களினமேல் அருள் பிறத்தலும் அன்பின் பயனாதலால் இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத் துணைமேல் அன்பில்லாத விடத்து இல்லறம் இனிது நடவாமை, * "அறவோர் கனித்தலு மந்தண் ரோம்பலுந், துற

* இதைப் பொருள் பிரம்சாரிகளுக்கு வேண்டியன கொடுத்த லும், வானப்பிரதத்தைக் காத்தலும், சகலபாசிகளை உபசரித்தலும் தொன்றுதொட்டு வரும் ஒப்பற்ற சிரப்பினைபுடைய அகிதிகளை முன் சென்று அளவளாவி புண்பித்தலும் ஆகிய இவைகளை யிழந்த எனனை, (எ.று).

வோக கெதிரதலுந் தொல்லோ சிறப்பின, விருநசெதிர கோட லு
மிழநத் வெனனை” எனனும் சிலப்பதிகாரச் செய்யுளாலும், அவ்
வனபினில் அருள் பிரச்சல, † ‘அருளெனனுமனீன குடிவி”
எனனும் குறட்பகுதியாலும் அறிக

அறத்திறகே யனபுசார பென்ப வறியார

மறத்திறகு மஃதே துணை. (சு)

(இ ள) அறியார் அறியாதவாசிரா, அன்பு அன்பானது, சார்பு
துணையாவது, அறத்திறகே-அறத்திறகே, எனப என்று சொல்லு
வா, மறத்திறகும் சினத்தை நீக்குவதாகும், அஃதே அவ்வன்பே,
துணை துணையாவது, எ -

ஒருவன் செய்த பண்கமைபாறி உள்ளத்தில் சினநதோன்றிய
வீடத்து அவனை நடப்பாகக் கருதி அவன்மேல் அன்பு செய்ய அச
சினம் நீங்குமாதலின் மறத்தை நீக்குதற்குத் துணையாமென்பாரா
‘மறத்திறகும் அஃதே துணை’ என்றா, “துன்பத்திற்கியாரே துணை
யாவா” என்றறபோல மறத்திறகும் அஃதேதுணை” என்றதற்குப்
பெண்டிர் புதல்வா முதலாயினோரை நலவழிப்படுத்தும் பொருட்டு
அவரைக் குறித்துச் செய்யப்படும் கோபத்துக்கும் அன்பே காரண
மாமென்ப பொருளுரைப்பினும் ஆம்

“நிககிர கங்கடானு நேசத்தா வீசனைசெயவ
தககிர மத்தாற்குற்ற மடித்துத்திராத தச்சமபண்ணி
இககிர மத்தினிலே யீண்டற மியற்றிடுன்பன
எககிர மத்தினுலு மிறைசெய லருளேயென்றும்
தநதைதாய் பெற்றதததம் புதல்வாக டருசொலாற்றின
வந்திடா விடினுறுககி வளாரினு லடித்துத்தீய
பந்தமு மிடுவெலலாம பாரத்திற பரிவேயாகும்
இநதரீர் முறைமையன்றோ வீசனா முனிவுமென்றும்.”

எனனும் சிவஞான சித்தித் திருப்பாசரங்களின் கருத்தை
யண ஓத்தணாக. ‘இதனால் அன்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது

† எசு - பொருள் செயல்வகை.

தமமால் அனபுசெய்யப்பட்டவாறு துன்பங் கண்டவிடத்தே அனபுடையார்கண் பொழிகின்ற கண்ணீரானது உள்ளே யிருக்கிற அனபினை எல்லாரும் அறியத் தராமென்பதும், அனபிலா பிதாக்கு ஒருசிறிதும் பயன்படாமல் தம்பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் தாமே வைத்திறப்பாரென்பதும், அனபுடையாரோ வென்றால் *ததீசிமுனிவர்போலத் தம்மெல்லுமையும பிதாக்குக் கொடுப்பாரென்பதும், பெறுதற்கரிய மக்களுயர்க்கு உடம்போடு உண்டாகிய சம்பந்தத்தை அனபோடு பொருந்துதற்கு வந்த வழியின பயனென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவாரென்பதும், ஒருவனுக்குச் சம்பந்தமுடையவரிடத்தே செய்யப்பட்ட அனபானது அதனை மையினாலே பிறரிடத்தும் பிரியமுடைமையைத் தருமென்பதும்; அப் பிரியமுடைமைதான் இவனுக்கு யாவரும் நடப்பினரென்று சொல்லப்படுகிற பெருஞ்சாப்பைத் தருமென்பதும், இவ்வுலகத்திலே இல்லவாழ்க்கையிலே நின்று மனைவியோடும் மக்களோடும் சுற்றத்தாரோடும் கூடி இன்பமுற்றவா தம்மாலே செய்யப்பட்ட வேளவித் தொழிலினாலே தேவராயப் பிறந்து அங்கே பேரின்பத்தை அனுபவிப்பாரென்பதும், அவ்விதம் அனுபவிப்பது அவர் அனபுடையவராய இல்லறத்தோடு பொருங்கிய வழியின பயனாகக் கருதப்படுமென்பதும், எல்லமில்லாத புழுக்களின் உடம்பை வெயிலானது சுடுதல்போல அனபில்லாத உயர்களை அரக்கடவுள் சுடுமென்பதும், மனத்தில் அனபில்லாத உயர் இல்லறத்தோடுகூடி வாழ்சல் கடினமான நிலத்தில் உலாந்தமரம் தளிர்த்ததை ஒரு மென்பதும், உடம்பின்கத்திலே இல்லறத்துக்கு அங்கமாகிய அனபில்லாதவாக்கு மரறைப் புறவுறுப்புக்களாற் பயனில்லையென்பதும்; அனபு முதலாக அதனவழி நின்று உடம்பே உயிரின்று உடம்பாருமென்பதும், அனபில்லாத உடல் உயிரற்ற உடலாருமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்

* வீருத்திராசுரனை வெல்லும்பொருட்டுத் தம்முதுகெல்லும்பைத் ததீசிமுனிவா இந்திரனுக்குக் கொடுத்தாரென்பது கதை.

கூ. விருந்தோம்பல்.

அந்தோவது முன் அறிமுடையதென அசிகிலும் அவவறிமுக
மின ரியந்த அதிதிகளுமாடுப இருவருக விருந்தினரை யும் ஆதரித்
தல், † தென்புலத்தா தெப்பவ விருந்தினர் சுறமத்தா தான என
ஹ ஐவகையோரை ஓம்புகலில் முன்னைய இரண்டிம் காணப்படாத
வரை நினைந்து செப்பவ ஆகலானும் பின்னைய இரண்டிம் பிறர்க
குக் கொடுத்தல் அல்லாமையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல்
சிறப்பை - சதாய இல்லவர்களுநகு முடிவாயிற்று வேறுபாடில்
லாச் சூனபுடைய கணவனும் மனைபாளும் ச டயலவது செய்யப
படாமையின், இஃது அனபுடைமையி னபின் வைக்கப்பட்டது

இனைத்துணைத் தென்படுதான நிலலை விருந்தின

துணைத்துணை வேளவிட பயனை.

(எ)

(இ ள்) வேளவிடயனை - விருந்தினரை யுபசரித்தலாகிய
வேளவியின்பயனை, இனைதகமு த ஏ என்பது இன்னவளவினை
தென்பதாகிய, ஒன்றிலலை - தானினை யுடைபதனும், விருந்தின
அவவிருந்தினரது, துணை - தகதியளவே, துணை அதற்கு அள
வாம், எ டி

‡ பிரமயாகம், தெய்வயாகம், பூதயாகம், பிரியாகம், மாணு
யாகம் எனஹும் ஐம்பெருவேளவியில் மாஹுடயாகம் என்பபடுவது
விருந்தோம்பலாகலின் 'வேளவி' என்றும், பாருள்ளவ சிறிதாயி
ஹும் தக்கார்க்கு உதவப்படின பெரிதாய் ன ஆனைத்துணைத்
தென்பதொன்றிலலை எனஹும் கூறினா இத்தலுல விருந்தோம்பு
வார இம்மை மழமை இரண்டினும் எய்தும் பயனுக்குக் கார
கூடப்பட்டது.

† சஉ-ம பக்கம் பாக்கம்.

‡ பிரமயாகம் - வேதமோதல், தெய்வயாகம் - ஒம்ப வளாததல்;
பூதயாகம் - காசுபலி முதலியனாதல்; பிரியாகம் - தாபபணமுடித்
தல்; மாணுடயாகம் - இரப்போர்க்கு உணவு முதலியனாதல்.

† “உறக்குந துணையதோ ராலமவித தீண்டி

‡ இறப்ப நிடிபயந தாஅநு—கறப்பயனந
தானசிறி தாயினுந தக்காரகைப படக்கால
வானசிறிதாப போதது விடும”

என்னு மநாலடியாரா அறனவலியுறுத்தற பாசரகதின கருதகின்
உணாச.

ஒருவன ஈனேவியேரடும வீட்டிலிருந்து பொருளகீழ் க காப
பாறறி வாழவது விருநதினரைப பேணி அவாககு உட்காராஞ் செய
தறபொருட்டே யாகுமென்பதும், அவவிதம் செயயாதவிடத்தே
வீட்டிலிருத்தலாலும் பொருள் காப்பாற்றலாலும் உண்டாகிற னுன
பச செயல்களுக்குப் பயனிலையெனபதும், உண்ணப்படும
பொருள் அமிரதமே யெனினும் தனனை நோக்கிவந்த விருநதினா
தனவீட்டின புறத்திருக்கக தானே உதனையுண்ணுதல் கூடாதென
பதும், தனனை நோக்கிவந்த விருநதை நாடோறும் உபசரித்து
வருபவனது வாழ்க்கை கெடாது மேனமேற கிளைக்குமெனபதும்,
நூனவொழுக்கங்களால் மெம்ப ட விருநதினரைக காப்பவனது
வீட்டில் திருமகள் தன செயல நலவழிப்படுதலைக்கண்டு மன
மகிழ்ந்து வாழ்ந்துகொண்டி ருப்பானெனபதும், முன்னே விருநதி
னரை உண்பித்துப் பின் மருந்ததை உண்பவனது நிலம் நன்றாய்
விளைபுமெனபதும், தன்னிடத்தே வந்த விருநதை உபசரித்துப்
பின்வரும் விருநதைப்பாத்துத் தான அத்ஞெண்ண இருப்பவன
மறுபிறப்பிலே தேவனயத் தேவர்களுக்கஞ் சிறந்த விருநதாவா
னெனபதும், விருநதினரை உபசரித்து அதன்பயனை அடையாத
வா பொருளை வருநதிக்காத்துப் பின்பு அதனை இழந்து இரவஞுவா
ரெனபதும், விருநதோம்பலை இகழ்ம பேதைமை செய்வதனால்
வறுமையாகுமெனபதும், தூரத்திற கண்டவிடத்தே முகமலாச்சி
காட்டலும், அதுகண்டு சமீபத்திலே வந்தவிடத்து இனசொற
சொல்லுதலும், அது கேட்டு உடன்பட்டபோது உபசாரஞ் செயத்
தலும் ஆகிய குணங்க ளா விருநதோம்புவாரக்கு அவசியம் இருக்க
வேண்டுமெனபதும், அக்குணங்கள் மூன்றனுள் முதலாகிய முக

† உறக்கும் - கிளளியெடுக்கும்

‡ இறப்ப - மிகவும்.

மலர்ச்சியில்லாதபோது விருந்தினர் தூர்த்திலிருந்தே வாடி நீங்குவ
ரென்பதும்; அதனால், தீண்டியவிடத்தல்லது வாடாத அனிச்சப்
பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியராயிருப்பரென்பதும் இங்கு அறியத்
தக்கவைகளாம்.

ய. இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்திலுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தப்பன
வாகிய இனிய சொற்களைப் பேசுதல். இது முகந்திரிந்து நோக்கக்
குடையும் இயல்பினையுடைய விருந்தினரை ஆதரிப்பார்க்கு இன்றி
யமையாதாகலின், விருந்தோம்பலினபின் வைக்கப்பட்டது.

அல்லவை தேய வறம்பெருகும, நல்லவை
நாடி யினிய சொலின். (க)

(இ-ள்) நல்லவை - பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மை பயக்குஞ்
சொற்களை, நாடி - மனத்தால் ஆராய்ந்து, இனிய - இனிமையாக,
சொலின் - ஒருவன் சொல்லுவானாயின், அவனுக்கு, அல்லவை
தேய - பாவங்கள் குன்றிய, அறம் பெருகும் - தருமம் வளரும், எ-று.

தேய்தல் - தன் பகையாகிய அறம் வளர்தலின் தனக்கு நிலை
யின்றி மெலிதல். * “தவத்தினமுன னில்லாவாம் பாவம்” என்ப
தும் இப்பொருளையே யுடைத்து. நல்ல சொற்களை நாடிச் சொல்லு
மிடத்தும் கடியவாகச் சொல்லின், அறனாகா தென்பதாம். இதனால்
இனியவை கூறுவார்க்கு மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது.

அன்போடு கலந்து வஞ்சனை யில்லவா வீருக்கின்ற அறத்
தனை உணர்ந்தார் வாய்ச்சொற்களை இனசொற்களாகுமென்பதும்;
கண்டபொழுதே முகமலர்ந்து அதனோடு இனசொல்லையு முடைய
லீகப் பெற்றால் அது மனமகிழ்ந்து ஒருவற்கு வேண்டிய பொருளைக்
கொடுத்தலினும் நன்றென்பதும்; இனசொற் கல்வாத ஈகை தரும
மாகாதென்பதும்; இனியசொல்லை யுடையவர்க்கு யாவரும் நட்பின
ராவரென்பதும்; அதனால் அவர் எல்லாச் செல்வமும் பெறுவாராத

* நாலடியார்.

லால் அவர்க்குத் துன்பத்தைச் செய்யும் வறுமை யில்லை யென்பதும்; பெரியோரிடத்தே வணக்கமுடையவனாகி எல்லாரிடத்தும் இனிய சொல்லையுடையவனாகி யிருத்தலே ஒருவனுக்கு ஆபரணமாகுமென்பதும்; அவ்வளவிய சொல்லானது அவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியை யுண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்குமென்பதும்; இருபிறப்பிலும் இனப்பத்தைத் தருமென்பதும்; பிறா கூறிய இன் சொல் தனக்கு இன்பந்தருதலே உள்ளபடி அனுபவித் தறிகின்றவன் தனக்கேயன்றிப் பிராகமும் இனிதாகாத கடுஞ்சொல்லைச் சொல்லாநென்பதும்; இனசொல் இருந்த வன்சொற் சொல்லுதலானது கையிலிருக்கும் இனியகனியைக் தின்றது கசந்தகாயைத் தின்பதை நிகாக்குமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

யக. செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. ரியவை கூறி இல்லறம் புழுவாதார்க்குச் செய்ந்நன்றி கொல்லல் ஈடேற்றமில்லாத குற்றமாதலின் அதனைப் பாதுகாத்து நீக்குதற் பொருட்டு இஃது இனியவைகூறலினினை வைக்கப்பட்டது.

எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் கங்கண்

விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு (எ)

(இ ன்) தங்கண் - தமமிடத்து உண்டாகிய, விழுமம் - துன்பத்தை, துடைத்தவர் - நீக்கினவருடைய, நட்பு - சினேகத்தை, எழுமை - வினைப்பயன் தொடரும் எழுமையினையுடைய, எழுபிறப்பும் - தம் எழுவகைப் பிறப்பிலும். உள்ளுவர் - நல்லோர் நினைப்பர், ஏ று.

எழுமை யென்றது வினைப்பயன் தொடரும் எழுபிறப்பினை, அது *வினையாபதியுட் கண்டது. வினைப்பயன் எழுவகைப் பிறப்பும் தொடருமென்பதை உகம் பக்கம் 'ஒருமையுள்' என்ற

* வினையாபதி - ஓர் இலக்கியநூல். அது பஞ்சகாவியங்களுள் ஒன்று. அவை குண்டலகேசி, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வினையாபதி என்பன.

ஞெடக்கத்துக் குறளிலும், † ‘ஒருமைக்கட டானகற்ற கலவி யொரு வற, செழுமை மேமா ப புடைத்து’ எனனும் குறளிலும், ‡ ‘ஒரு மைச செயலார்பம் பேதை யெழுமையுந, தானபுக கழுநதும்முறு’ எனனும் குறளிலும் காண்க எழுவகைப் பிறப்பின் விவரம் கடும பக்கத்தற் சொல்லப்பட்டது எழுமை யெழுபிறப்பு மெனறதற்கு ஏழேழு தலைமுறையும் எனினுமாம் விரைவு தானறத் ‘துடைத் தவா’ என்று இறந்தகாலத்தார் கூறினா, விரைவாய வருபவன் ‘வந்தே னென்று கூறினா போல நினைத்தலாவது துன்பம் துடைத்தலால் அவர் டத்து உளதாகிய அன்பு பிறப்புத்தோறுந் தொடர்ந்து அன்புடையராதல் இதுனால் நன்றி செய்தாராதி நட்பு விடலாகாதென்பது சு நப்பட்டது

தனக்கு முன்னோருதலியுஞ் செயபாதிருக்க ஒருவன் பிற னுக்குச் செயத உதவிக்கு மண்ணுலகத்தையும் விண்ணுலகத்தை யும் ஈடாக்க கொடுத்தாலும் ஒத்தல் அரிதென்பதும், ஒருவனுக்கு ஆபத்து வந்தவளவிலே ஒருவன் செயத உதவி சிறிதாயினும் அக் காலத்தை நோக்க லெவ்வுகிலும் பெரிதாகக் கருதப்படுமென்பதும்; பிரதிபலன கருதாது செய்யப்படும் உதவியின் நன்மை கடலினும் பெரிதாகக் கருதப்படுமென்பதும், பெரியோர் தமக்குத் தினையளவ தாகிய உதவியை ஒருவன் செய்கானாயினும் அகலினைப் பினையளவ தாக நினைப்பாரென்பதும், கைமயாறான உதவி காரணத்தாலும் பொருளாலும் காலத்தாலும் முனசெய்த உதவியளவின தன்றி அவ் வுதவி செய்யப் பெறறுக்கொண்டவரது தகுதிபளவினதாகுமென பதும், துன்பக்காலத்தற் தனக்கு உதவியானவரது நட்பை விட லாகாதென்பதும், அறிவொழுக்கங்களில் குற்றமற்றவா நட்பை மறத்தலாகாதென்பதும், பிறா செய்த நன்மையை ஒருநாளும் மறத்தலாகாதென்பதும், அவா செயத தீமையை அப்பொழுதே

† இதன் பொருள் ஒருவனுக்குச் தான் ஒருபிறப்பின்கண் கற்ற கலவி எழுபிறப்பிலும் சென்று உதவும், என்றி.

‡ இதன் பொருள் மூடனானவன் வரும் பிறவிகளில் லெல்லாம் தான் புகுந்து அழுந்தத்தரிடமாகிய நரகத்தை இவ்வொரு பிறப் புள்ளே செய்துகொள்ள உலவ்வனாவான், என்று

மறந்துவிடவேண்டுமென்பதும்; தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்தவர் பின் எத்தகைய கொடிய தீமையைச் செய்தாலும் அவர் செய்த நன்மை ஒன்றையும் நினைக்க அத்தீமைகளெல்லாம் கெடுமென்பதும்; † பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தவர்க்கும் பாவத்தில் நீங்கும் வழியுண்டு, ஆனால் ஒருவன் செய்த உதவியைக்கெடுத்தவனுக்கு அப்பாவத்தினீங்கும் வழியில்லை யென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கஉ. நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகைவர் ஆயலார் நட்பினரென்னும் மூவகையோரிடத்தும் அறத்தின வழுவாது ஒப்பிற்கும நிலைமை. இது நன்றி செய்தவரிடத்து அந்நன்றியை நினைத்தபோது கெடுமாதலின் அவ்விடத்துங் கெடலாகாதெனற்கு, செய்ந்நன்றியறிதலின்பின் வைக்கப்பட்ட

சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோலப்போல் அமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. (அ)

(இ - ள்.) சமன் செய்து - முன்னேதான் சமனாகின்று, சீர்தூக்கும்-பின் தன்னிடத்து வைக்கப்பட்ட பாரத்தை அளவுசெய்வதாகிய, கோல்போல் - துலாக்கோல்போல, அமைந்து - இலக்கணங்களாலே நிறைந்து, ஒருபால்-ஒருபக்கத்திலே, கோடாமை-சாயாமை, சான்றோர்க்கு - அறிவால் நிறைந்தோர்க்கு, அணி - அழகு, (ஏ-று.)

கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட சமன செய்தலும் சீர்தூக்கலும் சான்றோருக்கும், சான்றோருக்குச் சொல்லப்பட்ட அமைதலும் ஒருபாற் கோடாமைபும் கோலுக்கும் கூட்டி, சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது வாதி பிரதிவாதிகளாலே அறிவிக்கப்பட்டவற்றை முறையால் உள்ளபடி அறிதலாகவும், ஒருபாற் கோடாமையாவது அவ்

† பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது பசுக்கொலை (கொஹத்தி), சிசுக்கொலை (சிசுஹத்தி), பிராமணவதை (பிரமஹத்தி) முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல்.

வுள்ளவாற்றை மறைக்காமல் பகைவர், அயலார், நட்பினரென்னும் மூவகையோருக்கும் ஒப்பச் சொல்லுதலாகவும் உரைக்க. இலக்கணங்களால் அமைதல் இருவழியும் ஏற்பன கொள்க.

நடுவுநிலைமை எல்லா அறங்களுள் எம் சிறந்ததென்பதும்; நடுவுநிலைமையுடையவனது செல்வம் பிறர் செல்வம்போல் அழிவின்றி அவன் சாமனவும் அவனுக்கு உறுதியாய் நின்று பின் அவன் வழியிலுள்ளார்க்கும் உறுதியாகுமென்பதும்; நடுவுநிலைமையில்லாதவருஞ் செல்வம் சிங்களநி நனமை பயவாதென்பதும்; ஒருக்கால் நன்மை பயப்பதுபோல தோன்றினும் அதனைக் கொள்ளலாகாதென்பதும்; இவா நடுவுநிலைமை யுடையவர் இவா நடுவுநிலைமையில்லாதவரென்பதை அவரவரது சந்ததியால் அறியலாமென்பதும்; கேடும் பெருக்கமும் இப்போதை முயாசியால் வருவனவாக நினைத்துக் கேடு வாராமையைக் குறித்தும் பெருக்கம் வருதலே குறித்தும் ஒருபக்கத்திலே சாயாமல், அவற்றைக்குக் காரணம் பழல்நீளையென நினைத்தலல்லவென உண்மை யுணர்ந்து நடுவுநிலையராய்ருகதை அறிவுடைமைக்கு அழகாகுமென்பதும்; ஒருவன் தன் னெஞ்சம் நடுவுநின்றிலே ஒழிந்து நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின் அந்நினைவைத் தனக்குப் பின்வரக்கிடங்கும் தீமையை முன்னறிவிக்கும் குறியாக அறியக்கடவென்பதும்; நடுவாக நின்று அறத்தின் கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை உயர்ந்தோர் வறுமையென்று கருதாரென்பதும்; சபையினர் வாயினாலே நீதிநூல் கூறிய விதிப்படி வரையறுத்துச் சொல்லிற்று அவன் மனம் ஒரு பக்கத்திலே சாய்ந்திருக்குமாயின் அச்சொல் நடுவுநிலைமை மாகாதென்பதும்; வியாபாரஞ் செய்பவா கொள்வது அதிகமும் கொடுப்பது குறைவும் ஆகாமல் பிறர் பொருளையும் தம்பொருளேபோல ஒப்பநாடி நடுவுநிலைமையுடையவராய் வியாபாரஞ் செய்யவேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கந. அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் தீயவழியிற் செல்லாமல் அடக்குத லுடையவனாதல் அது பிரா குற்றமபோலத் தன் குற்றமுங் காணும் நடுவுநிலைமை யுடையவனுக்கு உரித்தாதலால் அந் நடுவுநிலைமையின்கண் வைக்கப்பட்டது.

ஒரு நமையு ளாமையோ லேந்தடக்க லாற்றின

எழுமையு மேமாப் புடைகது (4)

(2) எ) ஆமைபோல ஆமைமாத் தனது தலைபையும் கால்கள் நான்கினையும் இடா புகுதாமல் தன் உடம்பினுள் அடக்குமாறு போல, ஒருவன், ஐந்து தனது பெயர்வாய்க்குண் மூக்குச் செவியென்னும் ஐம்பொறிகளையும் ஒருமையுள் தனது மனமாகிய ஒன்றில், அடக்கல் ஆற்றின பாவம் புகுதாமல் அடக்க வல்லனாயின அவ்வனரை அவனுக்கு, எழுமையும் எழுப்பியபின்னன்னும், எய்ய புடைசது காவலாகலையுடையதம், என்று

ஒரு பின்புறமே சொல்லப்பட்ட வினையின் பயன் எழுப்பியபுறமொரு மெனது இச்சொல் அநிக் இத்தனால்காயத்தின் அடக்கங்கூறப்பட்டது

ஒருவனை அடக்கவாகப் பற்றியின் தேவருலகத்திற் கொண்டு போய் விடுமென்பதும் அடங்காமைமாதிய பாவம் நரகத்திற் செலுத்துமென்பதும், மரித்தருயர்க்கு அடக்கத்தின் மிக்க செலவ்மில்லை யென்பதும், அச்சல்ல அடக்கத்தை ஒவ்வொருவரும் உறுத்திப் பொருளாகக் காண்பதும், ஒருவன் மனவாக்குக் காயங்களைத் தன்வர்ப்படுத்தி நலவடியால் அடங்கி நடப்பானாகில் அவ்வடக்கம் அவனுக்கு மேம்பாட்டைத் தருமென்பதும், ஐம்பொறி ளாலும் ஐம்புலன்களையும் தனுபவித்துக்கொண்டே அடங்கி நடப்பவனது அடக்கம் மலையினும் மிகப்பெரிதா மென்பதும்; பெருமைப்பாடிவலாது அடங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றே யெனினும் அது செல்வரிடத்து உளராயின் சிறந்து விளங்குமென்பதும்; நாவடக்க மில்லாதவா சொற்குற்றத்தினை யடைநது துன்புறுவரென்பதும், ஒருவன் நல்லவாகச் சொல்லும் சொற்களின்கண்ணே

பிறர்க்குத் துன்பதனத விளைக்கும் தீயசொல் ஒன்றாய்நும் உண்டாவதாயின் அவனுக்குப் பிறவறந்நாளுண்டான நன்மைகளுள் லாம் தீமைகளாய்விடு மென்பதும்; ஒருவன உரைத்த கடுஞ்சொல் அத்தனைக் கொண்டவன மனதில் என்றும் மாறாதிருக்கு மென்பதும்; மனத்தினகண் கோபம் தோன்றாமற் காத்துக் கல்வி யுடையவனாகி அடங்கியவனை அறக்கடவர் அடையுமென்பதும் இங்ங அறியத் தக்கவைகளாம்.

கச. ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது சாதம் வருணத்திற்கும் நல்ல (அரிமாதது)க்கும் சொல்லப்பட்ட நடையினை உடையராதல். இது மெய்ம் முதலிய அடங்கியுந்நல்லது முடியாதாகலின் அடக்க முடைமையாயின வைக்கப்பட்டது.

உலகத்தோடு பொருந்த ஒழுக்கல் பலகற்றார்

கல்லா அறிவிலாதார். (ம)

(இ - ன்) உலகத்தோடு, ஒட்ட - பொருந்த ஒழுக்கல் - ஒழுக்கு தலை, கல்லா - கல்லாதார், பல கற்றார் - பல நூல்களையும் கற்றாராயினும், அறிவிலாதார் - அறிவில்லாதவர், எ - று.

உலகத்தோடு பொருந்த ஒழுக்குதலாவது உயர்ந்தோர் பலரும் நடந்தவைகையால் நடத்தல். அந்நூல் சொல்லியவற்றை இக்காலத்திற்கு ஏற்காதவைகளாகிவிட்டு, அத்திலே சொல்லப்பட்ட தன்மைகளில் ஏற்குமவைகளாகத் தழுவி வருதலால் அவையும் அடங்குகர்க்கு 'உலகத்தோடு பொருட்ட' என்றும், கல்விக்குப்பயன் அறிவும் அறிவிறகுப் பயன ஒழுக்கமும் ஆகலின், அவ்வொழுக்குதலைக் கல்லாதார் 'பல கற்றும் அறிவிலாதார்' என்றங் கூறினர். ஒழுக்குதலைக் கற்றலாவது - பெரியோ ரொழுக்கத்தைக் கைக்கொண்டு அப்பியசித்தல். "பழையன வழிதலும் புதியன புகுதலும், வழுவல கால வகையினானே" என்னும் நன்னூல்க்குத்திரிபுகின் கருத்தினை இங்கு உணர்க. தற்காலத்தில் ஆடவரில் அநேகரும் அவர்வழி நிற்கும் பெண்டிரில்

பலரும் இவ்வரியவாக்கின் அரும்பொருளை அறியும் வகையால் அறியாதவராய் அதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு அந்நிய நாட்டு அநாகரீக அநாசாரங்களை அநியாயமாய் அறுட்டித்து அயர்கின்றனர். அன்னோரை அறிவுறுத்தல் அறிஞருக் குரியதோர் ஆன்ற கடனாகும்.

ஒழுக்கம் உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் சமமாகச் சிறப்பினைத் தருமென்பதும் ; உயிர் எல்லாப் பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் அது இருவினைகளை யியற்றி இன்பத்துன்பங்களை எற்றுக்கொள்வது போலாகாது இன்பமொன்றையே உண்டாக்குவதனால் ஒழுக்கம் உயிரினும் சிறந்ததாகு மென்பதும் ; அறங்கள் † பல்வற்றையும் ஆராய்ந்த இவற்றுள் இருமைக்குத்தனையாவது யாதென்று மனத்தை அடக்கித் தேர்ந்தாலும் தனையாய் முடிவது ஒழுக்கமேயாதலால் ஒருவன் அவ்வொழுக்கத்தினை ஒன்றாலும் அழிவுபடாமற் பேணி வருந்தியும் காக்ககடவனென்பதும் ; ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வருணத்திற்கேற்ற ஆசாரமுடையவராயிருத்தல்வேண்டுமென்பதும் ; இழிகுலத்திற் பிறந்தாரும் ஒழுக்கத்தால் உயர்குலத்தாராவரென்பதும் ; உயர்குலத்திற் பிறந்தாரும் ஒழுக்கமிலராகில் தாழ்ந்தகுலத்தின ராவரென்பதும் ; பொருளையெல்லா னிடத்துச் செல்வமில்லாமைபோல ஒழுக்கமில்லாதவனிடத்து உயர்ச்சியில்லை யென்பதும் ; பெரியோர் ஒழுக்கமில்லாமையால் வருங் குற்றத்தை யறிந்து அவ்வொழுக்கத்திற் குரையாரென்பதும் ; ஒருவனுக்கு ஒழுக்கத்தினால் மேனமையும் அல்கில்லாமையால் இழிவும் உண்டாகுமென்பதும் ; ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்குமென்பதும் ; தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் துபம் பயக்குமென்பதும் ; நல்லொழுக்கமுள்ளவர்கள் மறந்தும் தீசொற்களைச் சொல்லாரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

† அறங்கள் முப்பத்திரண்டு. அவையாவன:—ஆதலர்க்குச் சாலை (ஏழைகட்குத் தங்குமிடம்), ஒதுவார்க்குணவு (ஒதுவார் - தேவராகி அருட்பாக்களை விதிமுறையில் ஒதுவதையே தொழிலா

கரு. பிறனிலவீனமுயாமை.

தலைவனது காரமமசுத்தால் பிறனுடைய மனாவீனம் விரும்பாமல் துணிந்து ஒழுங்குமுடையா நடத்தே நிடிவதாகலின், ஒழுக்கமுடையையினினை வைக்கப்பட்டது.

அறனகடை தினாரு நெல்லாமை பிறனகடை

தினாருநிற பைதையா நில.

(௨)

(இங்ஙனம்) காமகாரணமாக, அறனகடை - பாவத்தின்கண், நினாரு நெல்லாமை நினாரு எல்லாருள்ளும், பிரனகடை நினாரு நின பிரம்மமேயாவாய்ச்சித்த அகன் வாய்வினிடத்தே சென்ற நனாருமேயால் பைதையா முடா, ஆவ ஆலலை, (எறு)

அரசுகினினமம் நகடப்பட்டமையின் அறனகடை' எனாரு அறனகடை நினாரு பெணவழிச் செல்வாரும பரத்தையமேயும் இழிகுல மகனிடமேயும் கூடி இன்பமனுபவிப்பவருமேயால், அறமும் பொருளும் இடித்தலேயன்றிப் பிறனகடை நினாரு அசசத்தால் தாமசருநம் ஆனபழம் இடிக்கனாருராத்வினை 'பைதையாரில்' எனாரு எனவே, பைமும ஏவலை என்பது பொருபட்டது.

சுககொண்டவர் பண்டாரங்கள்) அறசமயத்தாரு குணமு (வைணவம் சைவம் சாக்ஷம் (சத்திசமயம்) செளரம் (கரியசமயம்), காணபதம் (கண்டசிசமயம்), கௌமாரம் (குமாரசமயம்) என்பன அறசமயங்களாம்] பசவுக்கு வாயுதை (வாயுதை உணவு) சிறைச சோறு, ஐயம் (பிச்சை) தினபண்ட நல்கல், அறவைசசோறு (அறவை - அநாதம்), மகப்பெறுவித்தல், மகவுவளர்த்தல், மகப்பரல் வார்த்தல், அறவைபிணாரு சுடுதல், அறவைத்துரிபம் (தூரியம் - உடை), சுண்ணம், நோயமருந்து, வண்ணா, நாவிதர், கண்ணாடி, காதோலை, கணமருந்து, தலைக்கண்ணெய், மணமுடிப்பித்தல், பிராதூயாகாத்நல், தண்ணீர்ப்பந்தல், மடம், தடாகம், சோலை, ஆவரிஞ்சுதறி, (பசவுறையஞ்சம் குறறுக்கல்), விலங்கிறகுணவு, ஏறு விடுதல் (மணமுடிக்க வருபவன் பிடிக்குமபடி இடபம் விடுதல்), விலைகொடுத்தல் உயாகாத்நல், கணனிகாதானம் என்பனவாம்

பிறன் மனைவியை இச்சித்தொழுதும் அறியாமை அறநூலையும் பொருளுலையும் ஆராய்ந்தவரிடத்து இல்லையென்பதும், கமமைச் சந்தேகியாதவரது மனைவியினிடத்துப் பாவஞ்செய்தலை விருமபு கோர உயிருடையவராயிருந்தாலும் அவ்வுயிர் அடைதல் பாலதானிய அறம் பொரு ளினைபங்களாக்கிய பபனகீர அகையாமைபால் இரந்தவரே யாவரென்பதும்; கௌதம முனிவரது மனைவியாகிய அக்வி கையை விருமபிச ச்சாந்த ஆங்கிமன அத்தீச செய்வாயினாலே தனது பெருமை கெட்டு இழுவை யடைந்தாங்குமால், பிரணமனை வியை விரும்பிசசோமேரன எவ்வளவு பெருமைபுகையவருந் தீராம அதனை யெல்லாம் இழந்து சிறுமைபடைவானென்பதும், பதை பாவம் அச்சம் பழி என்னும் இந்நான்கு குற்றங்களுமா அவ்வா விட்டு ஒருகாலும் நீங்காவென்பதும், பிரண மனவியை விருமபாதகனை அறமாகிய இயல்போடுகூடி இல்லவழங்குவானென்று செல்லப்படுவா னென்பதும்; பிரணமனைவியைச் ச்சராசகாகனை இராமணனுலகத் திலும் விண்ணுலகத்திலும் எல்லா நன்மைகளையும் அடைதற்கு உரியவாகளாகவாக னென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாக.

௧௬. பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணம்பற்றியாகது அறியாமையாலாவது ஒரு வன் தமக்குத் தீங்குசெய்த விடத்துத் தாமதம் அதனை அவனிடத்துச் செய்தவாகு பொறுத்தலை உடையாதல். நல்லொழுக்கத்தி னின்றும் சீர்க்கிப் பிறனமனையானை விருமபுதல் முதலிய அகாரியங்க ளைச் செய்தவாகளாயும் பொறுக்கவேண்டிமென்றபு, ஒது பிற னில்விழையாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உண்ணாது நோறபா பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொ ழோற்பாரிற் பின. (ய)

(இ - ள்.) உண்ணாது வீரதங்களினாலே உணவைவிட்டு, நோற் பார் - தம்மை அடைந்த நோயைப் பொறுப்பவர், பெரியர் - எல்லா ரினும் பெரியவராவர், அவர் பெரியவராகது, பிறர் - அயலார்,

சொல்லும் - தம்மைச் சொல்லும், இன்னுச் சொல் - வெறுக்கப் படுஞ் சொற்களை, நோற்பாரின் - பொறுப்பவரின், பின், எ - று.

பிறா - இங்கே அறிலில்லாதவர். விராத்களினால் உணவை விட்டுத் தம்மையடைந்த பசி கோய் முதலியவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்ளாமைக்கு ஏதுவாகிய யாற எனவுதனனும் இருவகைப்பற்று களோடிருந்த பொறுத்தலால் 'இன்னுச்சொல் நோற்பாரிற் பின்' என்றார். பிறர் சொல்லும் வெறுக்கப்படும் சொற்களைப் பொறுப்பவர் தவஞ்செய்வாரினும் பெரியதாகச் சொல்லலாயிற்று. இதனால் பிறர் வருத்தமுண்டாகச் சொல்லிய வாதத்தைப் பொறுத்தல் சொல் லப்பட்டது.

தம்மைக் கொலை செய்வதை யொத்த குற்றஞ் செய்தாரையும் பொறுப்பதும், பொறுப்பதுடன் அவர்களைக் காப்பதும் சிறந்த தரும மாகுமென்பதும்; பிறர் செய்த குற்றத்தைத் தன்னால் தண்டிக்கக் கூடிய காலத்திலேயும் பொறுத்தல் வேண்டுமென்பதும்; அக்குற் றத்தை நனையாமல் அப்பொழுதே மறத்தல் அப்பொறுமையினும் மிக நல்லதென்பதும்; விருந்தினர்க்கு உதவாதவன் ஏராளமான பொருளையுடையவனாயிருப்பினும் தரித்திரர்க்கே துக்கப்படுதல் போல், அறிவீனர் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தவன் எவ்வளவு வலிமையுடையவனாயிருப்பினும் வலிமையில்லாதவனாகவே கருதப் படுவானென்பதும்; சகல நற்குணங்களும் நிறையப்பெற்ற ஒருவன் அந்நிறையுடைமை தன்னிடத்தினின்றும் நீங்காமையை வேண்டு வானாயின் அவன் பொறுமையுடையவனாய் இருக்கவேண்டுமென்ப தும்; பிறன் தமக்குத் தீங்கு செய்கவிடத்துப் பொறுது அவனை வருத்தினவரை அறிவுடைமையார் ஒருபொருளாக மனத்திக்கொள்ளா ரென்பதும்; அதனைப் பொறுத்தவரைப் பொன்னைப்போலப் போற்றுவானென்பதும்; தமக்குத் தீங்கு செய்தவனை வருத்தின வர்க்கு உண்டாவது வருத்திய அந்நாளொன்றிலும் நினைத்தது முடித்தோமென்று தருக்கியிருக்கும் பொய்யினப்பேயாக, அதனைப் பொறுத்தவர்க்கு உலகம் அழியுமளவும் புகழுண்டாமென்பதும்; செய்யத்தகாத கொடியவற்றைத் தனக்குப் பிறர் செய்தாராயினும் இப்பாவத்தினாலே இவர் மறுமையிலே எரிவாய் நாகத்திலே வீழ்

வாரேயென ஹருநத தான அரமல்லி செபைக்கோச செயயா திருதல் ஒருவனுக்கு ண்றென்பது, மனச்செருக்கால் தம் மீட்டத்துத் தடவாறை ஒதவா செபத்போது சாழி நவரிடத்துத் தீயவறறைச் செய்து மதலவிய தடபாமல் சமது பொறுமைய ன்வே அவரை வெல்லக்கூடவ ரென்பதும் சபவழியில் நடப்பவ ரது கடுஞ்சொற்களைப் பெறப்பவா இல்லவர்களுக்கே டீருந் துநதவாபோலப் பரிசுத்தமான குணத்தை உடையவராவ ரென்ப து இத்கு அறியத்தக்கனவகளா

௧௭ அழககாறமை.

இதனு அழககாறெனது ஒருசொல் அதுன்பொருள் பிர ராகம் பொருமை எனபது இப்பதம் சொல்லால் உடன்பாடா யிருப்பினும் பொருளால் எகிரமனையை உணரத்தியது அழக கறுத்தல் என்றும் சொல் விசுதிக்கெடு முதனிலை கிரிந்து அழக காற என்றாயதால் இது முசு நிலைகிரிந்த தொழிரபொயா பின் அழககாறடைச் செயாமை உயனனும் பொருள்பட எகிரமறை ஆகாரமும் மகர ஐகார விசுதியும் பெற்று அழககாறமையென றின்றது. இப்பதம் சொல்லால் எதி மறையாயிருப்பினும் பொரு ளால் உடன்பாட்டை உணரத்தயத்தை அறிச இப்பொருமை யும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின் இதனை விலக்குதற்கு இது டொந்தடிடைமையினபின் வைக்கப்பட்டது

அவவிய நெஞ்சத்தா னாகமுஞ் செவவியான

கேடு(ம) நினைக்கப் படும்.

(௬)

(இ ள்) அவவிய நெஞ்சத்தான பொருமைள்ள மனத்தை யுடையவனது, ஆக்கமும் செலவமும், செவவியான - பொருமை யில்லாத மனத்தை, உடையவனது கேடும் வறுமையும், நினைக்கப் படும் - ஆராயப்படும், எ - று

உளவாயினென்பது குறைந்து நின்றது. பொருமையானது தன்னை உடையானது செலவத்தைக் கெடுத்து அவனை நரகத்திற்

செலுத்திவிடுமென்னும் விதிக்கு மாறாகப் பொருமையினாலே செல்வமும் பொருமையிலலாமையினாலே கேடும் உண்டாகுதல் கூடாமையால் அறிவுடையார் இவை உண்டாதற்கு எதுவாகிய பழவ்வினை யாதென்று ஆராய்வராதல் 'நனைக்கப்படும்' என்றா.

† “இம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை
உம்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித
திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது”

எனவும்

(சிலப்பதிகாரம்)

“ எனசெயலாவதி யாதொன் றுமிலை யினைதெய்வமே
உன்செயலையென மணரபடுற் றே வித்தயினெடுத்த
பின்செய்ததின்னை யாதொன் றுமிலைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்ததின்னை யோவிங்குனைவந்து முண்டதுவே.”

(பட்டினத்தார்)

எனவும் நினைக்கப்பட்ட வாரறிக.

ஒருவன தன் மனதில் அழகுகாணெனுங் குற்றமில்லாத இயல்பினைத் தனக்கு (உ-உ-உ-அதிகாரத்திலே) ஒதிய ஓடிக்க நெறிபோல உயிரிலும் சிறந்ததாகக் காப்பாற்றக் கடவனென்பதும்; யாவரிடத்தும் பொருமையில்லாதிருத்தலே ஒருவனுக்குச் சிறந்த பேருகுமென்பதும்; பொருமையுடையவன் அறமும் பொருளு மில்லாதவனானென்பதும்; அறிவுடையோர் பொருமை காரணமாகச் செல்வங் கல்வி முதலானவையுடையவரிடத்தே தீங்கு கினைக்கவும் சொல்லவும் செய்யவும் மாட்டாரென்பதும்; பொருமை யானது தன்னைக் கொண்டவனைப் பகைவர் கெடுக்கவேண்டாது தானே கெடுக்குமென்பதும்; பிராபேறுகண்டு பொருமைப்படுதல் தன் பேறு மாத்திரமேயல்லாமல் தன் சுற்றத்தின் பேறுகளையும்

† இதன்பொருள்:—யானறிய இப்பிறப்பிற் செய்தனவெல்லாம் நல்வினையாகவும் இம்முழு மாணிக்கக்கொழுந்து போன்ற மனைவியுடன் நீ வந்து ஒருதுணையுமின்றித் தனியேயலைந்தது மூர்பிறப்பிற் செய்த தீவினையின் பயன்தானோ என்பது.

இழக்கச் செய்யுமென்பதும்; பொருமையுடையவனை மூதேவி அடைவாளென்பதும்; பொருமையானது தன்னையுடையவனைத் தரித்திரனாக்கி நரகத்தில் தள்ளிவிடுமென்பதும்; பொருமைப் பட்டுச் செல்வம் பெற்றாரும் அஃகினறி வறுமையுாரும் யென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கஅ. வெஃகாமை.

அஃதாவது பிராக்ருரிய பொருளை அபகரிக்க நினையாமை. பிறருடைமை கண்டவிடத்துப் பொருமைப்படுதலே யல்லாமல் அதனைத் தான அபகரிக்க நினைத்தலும் குற்றமென்றற்கு இஃது அமுககாரணமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அருள்வெஃகி யாறறின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். (௬)

(இ - ள்) அருள்வெஃகி - அருளாகிய அறவறத்தை விரும்பி, ஆற்றினகண் - அதற்கு வழியாகிய இல்லறத்தினகண், கின்றான் - கின்றவன், பொருளவெஃகி பிரா பொருளை விரும்பி, பொல்லாத - அதனை வருவீக்கும் குற்றவழிகளா, சூழ - எண்ண, கெடும் - கெடுவான், எ - று.

இல்லறவழியால் அறிவு முதிர்ந்தவிடத்தல்லது அறக்கக் கூடா மையால், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆறு என்றா. கெடுதல் - இல்லறமும் துறவறமும் ஒரு சேர விடித்தல். எண்ணியவளவிலே கெடுமெனவே செய்தாற் கெடுதல் சொல்லாமலே பெறப்பட்டது.

பிராக்ருரிய பொருளைக் கொள்ளுதல் அறமல்லவெனவே நடுவுநிலைமை யில்லாமல் அங்ா நனபொருளை ஒருவன் அபகரித் தற்கு விரும்பின அவ்விருப்பு அவன் குடியைக் கெடச்செய்து பல குற்றங்களையும் அப்போதே அவனுக்குக் கொடுக்குமென்பதும்; நடுவுநிலைமையல்லாமையை அஞ்சுவோர் பிறர் பொருளை அபகரித் தவினுலே தமக்கு வரும் பயனை விரும்பிப் பழிச்செயல்களைச் செய்யாரென்பதும்; பேரினபத்தை விரும்புவோர் சிற்றின்பத்தை விரும்பி அறமல்லாத செயல்களைச் செய்யாரென்பதும்; புலன்களை

வென்ற அறிவுடையோர் யாம் வறியமென்று கருதி அவ்வறுமை தீர்த்தம்பொருட்டுப் பிற்பொருளை விரும்பாரென்பதும் ; யாதொரு வரிடத்தும் பொருளை யிச்சித்துத் தீமை செய்யாமையே அறிவின் பயனென்பதும் ; பிறன்பொருளை அனுபவிக்கும்போது அது நன்றாதலில்லையாதலால் அப்பொருளை விரும்புதல் ஆகாதென்பதும் ; பிறன் பொருளை விரும்பாமையே தன் செல்வங் குறையாமைக்குக் காரணமாகுமென்பதும் ; இஃது அறனென்றறிந்து பிறன்பொருளை யிச்சியாத அறிவுடையாராத் திருமகள் அடைவாளென்பதும் ; ஒருவன் பின் விளைவதறியாது பிறன் பொருளை விரும்புகாருயின் அவ்விருப்பம் அவனுக்கு அழிவைத் தருமென்பதும் ; அப்பொருளை விரும்பாமை அவனுக்கு வெற்றியைத் தருமென்பதும் அறியத்தக்கவைகளாம்.

கூ. புறங்கூறுமை.

அஃதாவது காணாவிடத்துப் பிறரை இகழ்ந்து பேசாமை. வாக்குக்குற்றம் மனக்குற்றத்தின வழியாக வருதலால், இஃது அழக் காறுமை வெண்காமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

எதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. (ய)

(இ - ள்) எதிலார் குற்றம்போல் - அயலாரைப் புறங்கூறுவார் அதற்கு அவர் குற்றங் காணுமாறுபோல, தம் குற்றம் - புறங்கூறுலாகிய தமது குற்றத்தையும், காண்கிறான் - காணவல்லராயின், மன்னும் உயிர்க்கு - அவருடைய கிலைபறுடைய வுயிர்க்கு, தீது உண்டோ - வருவதொரு துன்பமுண்டோ? (இல்லையென்றபடி), ன - று.

நடுவு நிலையில் நின்று ஒப்பக்காண்ட லருமைநோக்கிக் 'காண்கிற்பின்' என்றும், கண்டவிடத்தே புறங்கூறுதலாகிய குற்றம் ஒழிதலினாலே பாவம் இல்லையாகவே வரும் பிறவிகளிலுந் துன்பம் இல்லை யென்பது நோக்கி 'உயிர்க்குத் தீதுண்டோ' என்றங் கூறினார். இதனால் புறங்கூறுதலை ஒழித்தற்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

ஒருவர் அறனென்று சொல்லுவதற்கு செய்யாது பாலகள்ளைச் செய்யுமாதினும், பிறனைப் புறங்கூறுவென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுதல் நன்றென்பதும் ஒருவனைக் காணாதவிடத்தே இவ்வுருத்திப் பேர்க்கண்டவிடத்தே அவர்களுடையதென்று மகிழ்தல் அறத்தை யறிந்தபுறம் பாவத்தைச் செய்தல் என்ற மையுடைய தென்பதும், அவ்விதத்தால் உயிரவாழ்வு வினும் சாத்திலா நன்றென்பதும், ஒருவன் மாறொருனை முன் வசதினும் பின் இகழாதிருக்கக்கூடவென்பதும், புறங்கூறுவான ஒருவன் அறத்தைச் சாத்தென்று சொல்லிவரும் தன் மனப்படியே சொல்லுகின்றான்வென்பது அவன் புறங்கூறுதல்களே அறியப் பெறப்படுகின்றன, காணாதவிடத்தே தன்னைக் குறித்துப் பாலகாலப்படி பழிப்பதைக் கேட்டவன் அப்பழியைச் சொன்னவனுக்கு அவன் பாவம் வருத்தமாகி அதிகூடிய பழிகளை ஆராய்ந்து எவ்வளவு சொல்லுவானென்பதற்குக் கூடியிருப்பது இவ்வுருத்திச் சொல்லாச் சொல்லி அயலாரோடு கிண்கூடுவாய்க்கலை அறிபாதவா புறங்கூறல் உறவினரையம் பின்புடனென்பதும், புறங்கூறுவோனது உடலைத் தருகின்றவர்களைச் சுமக்கின்றதென்பது இவ்வுருத்தி அறியத்தக்கவை.

உயி. பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது சமஸ்கிருத பாரதக்ரும அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன்களை ஒன்றும் பயன்பாடு செய்யாச் சொல்லாமை பொருளை, கடுஞ்சொல், பயனிலசொல் என வாக்கின்கண்டு கழிப்பவைய நான்கினுள், பெரிய தூரத்தோரக்கல்லது வையோருக்குப் பற்றா விடக்கூடாமையால் அதனையொழித்து இவ்வாழ்வாரால் விடக்கூடிய மற்றைய மூன்றினுள் கடுஞ்சொல் இனியவை கூறலானது, குறைபாடுகூடிய மையாலும் விலக்கி, நீண்ட பயனிலசொல் இதற்கு விலக்குகின்றதாகலின் இது புறங்கூறுமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லறக
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். (ய)

(இ - ள்.) சொல்லில் - சொற்களிலே, பயனுடைய - பிரயோசனமுடைய சொற்களை, சொல்லுதல் - சொல்லக்கூடிய, சொல்லில் - சொற்களிலே, பயனிலாச்சொல் - பிரயோசனமில்லாத சொற்களை, சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கூடிய, (எ - று.)

சொல்லுதல் சொல்லில் பயனுடைய, சொல்லாமை சொல்லில் பயனிலாச் சொல் என்னும் இவ்விண்ணொருவாகியங்களிலும் சொல்லில் என்னும் பதம் பிகையாயினும் † சொற்பொருட்பின் வருகிலைமென்னும் அணி கோக்கிவந்தது, * “வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மல்குணரார, வைகலும் வைகலை வைகுமென நின்புறுவா, வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாளமேல் வைகுதல், வைகலும் வைத்துணராதா” எனப்பகுபோல. இத்தனாலே சொல்லாததுவனவா சொல்லத்தகாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன.

அறிவுடையோர பலருங் கேட்டு வெறுக்குமபடி பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுபவன் எல்லாராலும் இகழப்படுவானென்பதும்; பயனில்லாத சொற்களை அறிவுடையார் பலர் முன்பே ஒருவன் சொல்லுதலானது விருப்பநிலவாகிய செயல்களைத் தன்கிறேகிதரிடத்தே செய்தலுமும் சயதென்பதும்; பயனில்வாகிய பொருள்களை ஒருவன் விரித்திறைக்கும் உரைத்தானே இவன் நீதியில்லாதவென்பதனை உறிவிகுமென்பதும்; பயனொடு பொருந்தாதவையும் இனிமையும் மெய்க்கமையும் முதலாய குணங்களில்லாதவையுமான சொற்களை ஒருவன் பலரிடத்தே சொல்லுவானாயின், அச்சொற்கள் அவரிடத்தே நீதியோடு பொருந்தாதவையாகி அவனை நற்குணங்களிலிருந்து நீக்குமென்பதும்; பயனில்லாத சொற்களை நற்குணத்தைடையவர் சொல்லுவாராயின், அவரது மேம்பாடும் அச்சொல் வரும் நன்குமதிக்கற்பாடும் அவரிடத்திலிருந்து நீங்குமென்பதும், பதருக்கு அரிசியாகிய உள்ளீடு இல்லையாதல்போலப் பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலும் சொல்லுபவனுக்கு அறிவாகிய உள்ளீடு இல்லையாதலால் அவன் மனிதருகளுள்ளே பதவென்று

† சொற்பொருட்பின் வருகிலையணி - முன்வந்த சொல்லும் பொருளும் பின் பலதரம் வருவது.

* வைகல் - நாள்.

சொல்லப்படுவானென்பதும்; நீதியோடு பொருந்தாத சொற்களினும் பயனில்லாத சொற்கள் கொடியனவென்பதும்; அறிவுடையோர் அவலிருவகைச் சொற்களையும் மறந்தும் சொல்லாரென்பதும்; முத்திப்பேறும், மேற்கதியடைதலும் முதலாகிய அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையார் மிக்கபயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லாரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

உக. தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சதல். இதனால் உடம்பினிடத்து விழுமும் பாவங்களெல்லாந் தொடுத்து விலக்குகின்றாராகலின், இஃது பயனில்சொல்லாமைப்பின் வைக்கப்பட்டது.

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. (ச)

(இ - ன்.) ஒருவன், பிறன் - பிறனுக்கு, கேடு - கேட்டைத் தரும் காரியத்தைச் செய்ய, மறந்தும், சூழற்க - எண்ணுதிருக்கக் கடவன, சூழின் - எண்ணுவானாயின், சூழ்ந்தவன் - அவ்வெண்ணினவனுக்கு, கேடு - கேடு பபக்கும் வினையை, அறம் - அறக்கடவுள், சூழும் - செய்யவெண்ணுவான், (எ - று.)

கேடு அதனைத் தரும் வினையையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். ஒருவன் பிரான் கேடு சூழும்பொழுதே அறக்கடவுள் அவன் கேடு சூழ்தலின், அவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுள் எண்ணுதலாவது அவன் கெடத்தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலும் ஆகாதென்பதாம்.

தீயகாரியங்களைச் செய்தற்குத் தீவினையுடையார் முற்பிறப்பிலே தொடங்கிச் செய்து பழகுவந்தமையால் அஞ்சாரென்பதும்; அப்பழக்கமில்லாத மேலோர் அஞ்சவரென்பதும்; தனக்கு இன்பந்தருதலைக் கருதிச் செய்யுந் தீவினைகள் செய்தவனைச் செய்தகாலத்திலேயேயுன்றிப் பிறதொரு காலத்திலும் செய்தவிடத்திலேயே.

உன்றிப் பிற்தோரிடத்திலும் செய்த வுடம்பிலேயேயன்றிப் பிறி
தோருடம்பிலும் சென்று பற்றித் துன்புறுத்துமாதலால், அத்தீவி
னைகள் தீயினுங் கொடியனவாமென்பதும்; தமக்குத் தீங்கு செய்ப
வருக்கும் தீங்கு செய்யாதிருத்தலே எல்லா அறிவினுள்ளும் தலை
சிறந்த அறிவென்பதும்; வறுமை காரணமாகப் பிறர்க்குத் தீங்கு
செய்பவன் இப்பிறப்பிலே அதிக வறுமையை அடைதலேயன்றிப்
பின்வரும் பிறவிகளிலும் வறியனாகவே யிருப்பானென்பதும்;
பொருளால் வறியனெனக் கருதித் தீவினைசெய்பவன் அப்பொரு
ளாலேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளாலும் வறியனாவானென்ப
தும்; தான் துன்பமடைதலை விரும்பாதவன் துன்பந்தரும் தீச்
செயல்களைப் பிறர்க்குச் செய்யாதிருக்கக் கடவனென்பதும்; எத்
துணைப் பெரிய பகையுடையாரும் அதனை ஒரு வழியால் தப்புவார்,
ஆனால் தீவினையாகிய பகைக்கு ஒருவராலும் தப்பமுடியாதென்ப
தும்; தீவினையானது நிழல்போலத் தன்னைச் செய்தவனையே
பற்றிநிற்குமென்பதும், தீவினை செய்யாதவனுக்குக் கேடில்லை
யென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

உஉ. ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினை அறிந்து செய்தல். உலகநடை
லெனக்காசாரம்) வேதநடை (வைதீகாசாரம்) போல அறநூல்
களுள் கூறப்படுவதன்றித் தாமே அறிந்துசெய்யுந் தன்மைத்தாக
லின் 'ஒப்புரவறிதல்' என்றார். மேலே மன மொழி மெய்களில்
தவிரத் தருவன கூறினார். இனிச் செய்யத்தருவனவற்றுள்
எஞ்சி நின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச்சத்தின்பின்
வைக்கப்பட்டது (ஒப்புரவு - உபகாரம்).

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்

பெருந்தகை யான்கட் படிந். (எ)

(இ - ள்.) செல்வம் - செல்வமானது, பெருந்தகையான்கண் -
உபகாரஞ் செய்யும் பெரியதகைமையை யுடையவ னிடத்தே,
படிந் - உண்டாயின், அச்செல்வம், மருந்தாகி - எல்லாவுறப்பும்

0-10584

பிணிகளுக்கு மருந்தாய், தப்பா - பயன்படுதலில் கவறாத, மரத் தற்று - மரத்தை ஒக்கும், எ - று.

தப்புதலாவது கொள்ளுதற்கு அரிப இடங்களில் நின்றாவது, மறைந்து நின்றாவது, காலத்தால் வேறுபட்டாவது பயன்படாமை, எல்லா வுறுப்புமென்றது மரத்தின் மீவா, தூா, மீதால், உடல், கிளை, கொம்பு, இலை, காய், கனி முதலியனவாதும். மருந்தாகித் தப்பாத மரமானது பிறர் தனக்குச் செய்யும் ஒடிதகல். வெட்டல், முறித் தல், பறித்தல், செதுக்கல் முதலிய கார்பச் செய்கைகளாப் பொருட்படுத்தாது, அவரது பிணிக்ாத தீய்தல், அவர்க்கு வேண்டிய சீலியப் பொருள்கள உதவுதல் முதலிய உபகாரங்களைச் செய்து இனபதனைச் செய்யுமென்பதாம். அதுபோலவே பெருந்தையானிடத்துள்ள செல்வமும் பிராகு இனபதனை நீக்கி இன்பம் பயக்கும் என்றறி. ஆல் - அனச, இதனால் பிறாககு உபகாரஞ் செய்தல் செய்து கடமைமாகக் கொள்பவனது செல்வம் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது.

பிரதிபலன் கருதாது உபகாரஞ் செய்பவா மேகங்களுக்கு ஒப் பாகாரென்பதும்; ஒருவன் முயாகி செய்து சமபாகித்த பொரு ளெல்லாம் கல்வி கேளவி அறிவு ஒடிக்கக்கூல அமைந்தவர்களுக்கு உபகாரஞ் செய்யப் பொருட்டாமென்பதும்; சுவர்க்கலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் உபகாரத்துக்கு உற்பட்டது வேறொன்றில்லை யென்பதும்; உலக நடையை யறிந்து செய்பவனே உயிரோடுகூடி வாழ்வவனாவா னென்பதும்; அறிதறிந்து செய்யாதவன் ஆறந்த வருளா ஒருவனாகக் கருதப்படுவா னென்பதும்; உலக நடையை விரும்பிச் செய்யும் பேரறிவானனது செல்வம் பாழ்படாமல் ஊருணி நீர் நிறைந்த உபோலவம் பயன்படுமாம் நடையிலே பழுத்தாற்போல வும் எல்லாக்கும் வேண்டுவன உதவுமென்பதும்; தாம் செய்யத் தகுமவைகளை அறிந்த இயற்கை யறிவுடையோர் செல்வம் கருங் கிய காலத்தும் தக்கார்க்கு உதவுதலில் தளராரென்பதும்; உபகாரஞ் செய்தலை யுடையவன் வறுமைப்பட்டவ னாகுதலாவது கூறாது செய்யும் தன்மைமுடைய அவ்வபகாரங்களைச் செய்யப் பெறாது வருந்துகின்ற இயல்பேயனறித் தான் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்

அவன குறிப்பறிந்து கொடுத்தலும், ஒருக்கால அவ்விரப்பான தன் குறையைச் சொல்லிவிட்டால் அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன் பாறசென்று அவன் சொல்லாவகையாலும், அதனைத் தான் பிறரிடத்துச் சொல்லாமலும் யான் இதுபொழுது பொருளுடையேன் அவலேனெனக் கரப்பார சொல்லும் சொல்லேச் சொல்லாமலும், கொடுத்தலே நற்குடியிற் பிறந்தவா செய்கையாகுமென்பதும், இரப்பார்க்குக் கொடுப்பேனென நிரூப்பார்க்கு அவ்விரப்பாரைக் காணும் போது அவர் நாடிவந்த பொருளொன்றைக் கொடுக்கக்கூடாமை நேரிடுமோ வென்னும் அச்சம் அவ்விரப்பார் விரும்பியதைப் பெற்றதனால் இனிதாகிய அவாழகத்தைக் காணுமளவும் நிகழுமாறல்ல, இரத்தல் இரப்பார்க்குத் துன்பஞ்செய்யுதல் போலவே இரக்கப்படுவார்க்குத் துன்பஞ்செய்யுமென்பதும், தாழ்ப்பிசித்துப் பிறாபசியையும் தீர்க்கமாட்டாத தவத்தினரது வல்லமைமையகாட்டிலும் தாழும் பசியாது பிறாபசியையும் ஈதலினாலே தீரப்பவராகிய இலறறத்தாரது வல்லமை பெரிதாகுமென்பதும், பொருள் பெற்றாருளொருவன் அப்பொருளைத் தனக்குத் தவ வையகுமிடம் அறமேயாதலாலும், அவ்வறத்திறிசிறந்தது ஈகையேயாதலாலும் அவலீகையும் வறியாக்கே யுரித்தாதலாலும் அவ்வறியாரது மிக்கபசியை அறனோக்கித் தீர்த்தல் அறிவாட்டார செய்கையாகுமென்பதும், எந்நாளும் பசித்தார்க்குப் பட்டினென்னும் பழக்கமுடையவனைப் பசியென்னும் தீக்கொடியனோடு தீண்டுதலில்லை மென்பதும் வறியார்க்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்து அவர் மகிழ்தலினால் அருளுடையார் அட்டைம் மகிழ்ச்சியை, வறியார்க்குக் கொடாது வைத்திழக்கும் அருளிலாதார் அறியாரென்பதும், இரப்பவார்க்குக் கொடாது தானே உண்ணுதல் ஒருவனுக்குப் பரிசிடம்போய் யாசித்தலினும் அதிகத் துன்பமாக முடியுமென்பதும், அறிவுடையார் வறியராய் வந்திரந்தோர் வேண்டியதொன்றைக் கொடுக்க முடியாதபோது

† இவ்வுடம்பிலே நின்று ஞானத்தையும் ஆசாரத்தையும் கெடுத்து, அதனால் பின்வரும் உடம்புகளுக்கும் துன்பஞ்செய்தலால் பசியானது நோய்களிலெல்லாம் மிக்ககொடிய தென்றறிக

அவ்வறியார படுகதினபததை பாததுச சகிககமுடியாதவராய உயிராதுறத்தலை வீருமபுவ ரெனபதம் இங்கு அறியத்தக்கவைக் னாம

உச. புகழ்.

அஃதாவது இவ்வாழ்க்கைமுதல சகையீராகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாதாக்கு இமமைப்பயனாகி இவ்வுலகத்தின் கண் விளங்கி அழியாது நிற்பதாகிய கீர்த்தி இது பெருமபான் மையும் சதலபற்றி வருதலின், அதனபின் வைக்கப்பட்டது

நததமபோற கேடு முளகாகுஞ் சாககாடும்

வித்தகாக கல்லா லரிது (ரு)

(இ - ள்) நததம் (ஆகும) கேடும் புகழ்மடபிறகு ஆக்க மாறும் வறுமையும், உளதாதும் சாககாடும் அப்புகழ்மடபு நிலை பெறுவதாரும் மாணமும், வித்தகாககல்லால் சதுரப்பாடி உடைய வாக்கல்லாமல், அரிது மறறவாககு இல்லை, என்று

நதது எனனும் முதனிலைத் தொழிற்பெயா நதது என விகாரப் பட்டு, பின் அம் எனனும் பகுதிப்பொருள் விசுதிப்பெற்று நததம் என்றாயிற்று போல எனபது சண்டு உரையசை ஆக்க மாறும் கேடாவது புகழ்மடபு செல்வத்தையடைதற்குப் பூதவுடம்பு வறுமைப்படல் உளதாகுஞ் சாககாடாவது புகழ்மடபு நிலைப்பெற்ற குப் பூதவுடம்பு இறத்தல் நிலையிலலாத வடம்பை வருத்தியும் வீட டும் நிலையான புகழை வளர்த்தலும் நிறுத்தலும் வித்தகாககல்லா லரிது' என்றா இதனால் புகழ்முடையா அடையும் மேனமை கூறப்பட்டது

மக்களுயிராககு இவ்வுலகத்திலேபே அடையக்கூடிய பயன் 'புகழ்வுலகு பிறிதொன்றிலலை யாதலால், வறியாராககுக் கொடுத்த அதனால் புகழ்முண்டாக வாழ்க்கடவ ரெனபதம், புகழ்பட வாழ் தற்குக் கலவி ஆணமை முதலியவற்றை விடீசுகை சிறந்ததெனப்

† 'உணவின பிண்டம் உண்டி முதறறு' (புறநானூறு) எனபதனால் சுகை சிறந்ததாதலை யறிக்க. (இதன் பொருள்) உண வால் உளதாகிய உடம்பு உணவை முதலாக உடைத்து எனபது

இல்லறவியல் முற்றுப்பெற்றது.

* “புலவர் பாடும் புகழுகடையோ விசம்பின், வலவ னேவர
வான ஸூர்தி, யெய்துப வெண்பதஞ் செய்வினை முடித்து” — புற
நானூறு - (வலவன் - பாகன், வானஸூர்தி - விமானம்.)

துறவறவியல்.

ஆரவரமாகது மேரகடப ஆலலாதகின் வடாரது ஒழுகி
அறிவுதையராயப பிரபலனை துவி முத்தி பெரபரம்பாரு நுத
தூநதாரகது மரிதாராய பார அதகுறவர தான இருவினை
களால் உண்டாகு (குறாமர்க்கி உநதகரணங்கா பரிசுத்தாரகம
பொருட அத்தகரவரார காங்கபபிர ப்ராதங்கமம் அபவரதங்
களால் துவவநத்கரணங்கா பரிசு தானிடத்தது உண்டாவது
கிய நுளாரி என துவகைபபம்

விரதம்.

அவறவ விரதங்களாவன, நுன்ன தூங்கடாத செயலே
னென்றம், இன்ன பரங்கா ரெயபாது விக்லெனென்றம் தட
ஆரவலகருத தககபடி பபதா கொரவனவம், அவை தாம
அளிலலாதவையா ப்ருதாவல் பெருகுமெனாரி அவைக
ளுள்ளே பவானகம் அடக்கங்கா சிறபபுடைய சிலராரை
இங்கே சொல்லத் தொடங்கி முதலாவதா அருளாநடைமை கூறு
கொளா.

உரு. அருளுடைமை.

அஃதாவது மனவி மக்கள சுறறத்தா உறவோ எனனுந
தொடாபு பறாது இயல்பாக எல்லாவுயர்களை மேலும் செல்வதாகிய
கருணை. இவ்வகதிறகு அன்புடைமைபோல், இது துறவறத்திர
குச் சிறந்தமையின முகலாவது கூறப்பட்டது.

நல்லாற்று னாடி யருளாள் பல்லாற்றால்

தேரினு மஃமீத துணை.

(உ)

(இ - ன) நல்லாற்றான் - நல்ல வழியிலே நன்று, நாடி - அனவகங்களும் புத்தியாலும் நமக்குத் துணையாகும் அறம் யாதென்று ஆராய்ந்தி, அருளானக - அருளுடையா ராகக்கடவா; பல்லாற்றால் - ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத சமயநெறிகள் எல்லாவற்றாலும், தேரினும் - ஆராயந்தாலும், துணை - துணையாகது, அஃகே - அவகருளே, (வேறொன்றில்லை என்றபடி) எ - று.

† அளவைகளாவன மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் ஞானேந்திரியங்களார் காண்புங் காட்சியும், குறிகளால் உய்த்துணரும் † அனுமானமும், கருத்தாபத்திபாகிய § ஆகமமும் என மூன்று. இவைமூன்றும் முறையே காண்டல், கருதல், உரை என்றும், அனுபவம், புத்தி சுருதி என்றும் சொல்லப்படும். ஒப்புமைபற்றி அறிகிற ௭ உவமானமும், இப்படி அல்லாமற்போனால் இது கூடாடுகென்று அறிமுகி அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்கு எதிராகிய * இனமையும் என இவற்றையெகூட்டி ஆறென்பாருமுளர். இவையும் ஒருவகையால் அமமூன்றினுள்ளே அடங்குதலால் மூன்றென்றதே கருத்து. புத்தியாகது இதுகூடும் இதுகூடாது எனத் தன்னிடத்தே தோன்றுவது. ஆற்றான் என்பது ஆற்றில் எனப் பொருள் பட்டமையால் வேற்றுமை மயக்கம். ஒன்றைக்கு ஒன்று ஒத்திராமையாகது மதவேறுபாட்டால் அளவைகளும் பொருள்களும் சமமூன் மாறுகொளளுதலாம். அப்படியிருந்தாலும் அருள் துணையென்று சொல்லுமிடத்து எல்லாருக்கும் ஒத்திருக்கு மென்பதாம். உயிரைவிட்டு நீங்காமல் இருக்கையிலும் உதவுதலால், 'துணை' என்றார். இதனால் அருளினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

† அளவை - பிரமாணம்.

‡ அனுமானம் - புனைபாக்கண்டு கெடுப்புண்டெனல்.

§ ஆகமம் - ஆண்டவா ஆதியில் ஆனமாகக் உய்யுமாறு அருளிய சாத்திரம்.

௭ உவமானம் - மறை பகப்போலெனல்.

நீ அருத்தாபத்தி - பகலுண்ணுந் டருத்திருப்பான் என்புழி இரவில் ஒழித்துண்பானென உணராதல்.

* உண்மைக்குமாறாய் இனமை - (அபாவம்) - முன்னுமில்லை பின்னுமில்லை ஒன்றினொன்றில்லை ஒருதலத்துமில்லை பெனல்.

செல்வங்கள் பலவற்றாளும் மேலானதென்று சொல்லப்படும் செல்வமானது உயிரகளைக் காப்பாற்றி அவ்வறத்தால் மேம்படுத்த லாகிய அருட்செல்வமே பெண்பதும், இழிந்தாரிடத்தும் உள்ள மற்றைப் பொருட்செல்வங்கா சிறப்படிடையன அல்லவென பதும், அருள்செந்நீர்த் நெஞ்சினையுடையவா நாகமடையா ரென பதும், உயிரகளைப்பேணி அருளுடையனான கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யாமையால் அவனுக்குப் பாவமில்லையாகவே அவன் நாகமடையகிலலை யெனபதும், அருளுடையவனுக்கு இம்மைப் பி லும துன்பமில்லையெனபதும், உயிரகளிடத்துச் செய்யவேண்டும் அருள்விட்டு, வீடவேண்டும் கொடுமைகளைச் செய்பவா தாம் முன்பிறப்பிலேயும் அறத்தைச் செய்யாமல் பாவத்தைச்செய்து, அதன்பயனாக இப்பிறப்பில் துன்பப்படுகின்றமைபை மற்றதவராவ ரெனபதும், பொருளில்லாதவாக்கு இவ்வுலகத்தினபம் இல்லையாயி ன்றபோல, உயிரகளினமேல் அருளில்லாதவாக்கு வீட்டுலகத்தின பம் இல்லையெனபதும், விதிவசத்தால் வறியாராய்னா அது நீங்கிப் பின்னொரு காலத்தில் செல்வராவா, ஆனால் அருளில்லாதார பாவம் நீங்காமையால் பின்னொரு காலத்திலும் அருளுடையராவகிலலை யெனபதும், என்மில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருள் உணர்நதால், அதனைத் தன்னொன்மின்மையால் தானே அழித்து விடுவதுபோல, அருளில்லாதவன் இடையே அறஞ்செய்தால் அத னைத் தன் அருளில்லாமையால் தானே அழித்துவிடுவா னெனப தும், அருளில்லாதவன் தன்னிலும் வலியவா தன்னை வருத்த வரும்போது அவாமுன் தான் அஞ்சிநீரும் நிலைபை சிணப்பா னானால், அவன் தன்னிலும் மெலியாரை வருத்துவதாருச் செல் லும்போது அவாக்கும் அப்படியே அச்சமுண்டாகு மென்றநினை அவாமேல் அருளுடையவனாவா னெனபதும் இவ்வு அரியத்தக்க வைகளும்.

உசு புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டலை ஒழித்தல். கொலைப்பாவை உகைப்பின னும் உண்டாகக்கூடல் அந்நிகழ்க காரணமாதலையும், முன்னும் அத ழால் வருதலால் அதனை காரியமாதலையும் ஒருங்கு உடைத்தாகிய ஊனுண்டல் அருளுடையாருக்கு இயைவது அன்றாகலின், அதனை விலக்குதற்கு, இஃது அருளுடைமையினை உகைக்கப்பட்டது.

உண்ணுமை புள்ள துயிரிசிலே புண்ணுண்

அண்ணுததல் செய்யா தாறு. (நு)

(இ - ள்.) உயி - ஒருவகை உயரான, நிலை உடம்புகளிலே நின்றல், ஊன மாமிச்சையு, உண்ணுமை உள்ளது - உண்ணுமை யென்கின்ற அறத்தினிடக்கது, ஆதலால், உண்ண - அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனை உண்பானாயின், அன்று - அவனை விழுங் கிய நரகமானது, அண்ணுததல் செய்யாது - பின் உமிழ்தற்கு வாய் திறவாது, (எ - று.)

உணப்படும விலங்குகள் அதனால் குறைந்துமற்றவை பலவாய் வருத்தியடைதலால் 'உண்ணுமையுள்ளது உயிரிலே' என்றா. உண்ணின் என்பது உண்ண எனத் திரிந்து வினாறுது. ஊனுண்ட வன் அப்பாவததால் கெடுகாலம நரசத்துள் அழிந்துவான் என்ப தாம். கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேல் நிற்கலின் பின் ஊனுண் பாககுப் பாயில்லை யெனபவரை மறத்து, பாவம் உண்டெனபது இப்பாட்டாற் கூறப்பட்டது. இன்னும், அப்பாவம் கொன்றவனை யும் தின்றவனையும் மட்டுமேயன்றி, அம்மாமிசத்தை அறுத்துக் கூறுசெய்பவன், விற்பவன், வாங்குபவன், சமைப்பவன், பரி மாறுபவன் எனனும் இவர்களையும் பற்றி வாதிக்கு மென்பதும் இவன் உணரற்பாலது.

“கொன்றவன் குறைத்தவன் கொணர்ந்து விற்பவன் ஒன்றொரு பொருள்கொடுத் துவந்து கொண்டவன் நன்றடு மடைமக னாவிற் பெய்தவன் என்றிவ ரறுவரு(ம) நரக மெய்துவர்.”

பயனில்லாத உடல் வளர்த்தலைப் பயனென நினைத்துப் பிறிதோருயிரின் உடம்பைத் தின்பவன அருளும் அறிவுமில்லாத கொடியோனாவா னெனபதும்; பொரு ளாக் காப்பாற்றாதவர் அதனை இழந்து அதனாலாகும் பயனை அடையாததுபோல, அருளினுக்கு இருப்பிடமாகிய உயிர்களைப் பேணாது அவற்றின் உடம்பைத் தின்பவன அருளை இழந்து அதனாலாகும் பயனை அடையாதவனாவா னெனபதும்; கொலைக்கருவியைக் கையிற் கொண்டவரது மனம் கொலையையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல, ஊன் தின்பவரது மனம் அடங்குமையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காதென்பதும்; அறியாமை காரணமாக அல்லது ஊன் தினைகை காரணமாக உலகத்தாரா பிராணிகளைக் கொல்லாராயின ஒருவரும் ஊனை விறகமாட்டா ரெனபதும்; மாமிசம் பிறிதோருடம்பின் புண்ணாவதோடு பிணமாகையையும் தெளிந்த அறிவினையுடையோர் அறிந்து அதனை நீக்குவரெனபதும்; ஆயிரம் யாக்குச் செய்தலினும் ஒருயிரைக் கொன்று அதன் மாமிசத்தை உண்ணுகிறத்தல் நன்றா மெனபதும்; ஒருயிரையும் கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாஸையும் உண்ணாதவனை எல்லா வுயிரும் கைகுவித்துத் தொழுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

உள. தவம்.†

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாமல் நிற்கும்பொருட்டு விரதங்களினாலே உண்டாகுருக்கலும் கோடைக்காலத்து வெயிலில் கிற்றலும் மழைக் காலத்திலும் பனிக்காலத்திலும் ஏரி முதலிய நீர் நிலைகளில் நின்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவைகளால் தம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களைக் கழப்பாற்றாதல். புலாஸை மறுத்து உயிர்களின் மேல் அருள்முதிர்ந்த விடத்தே செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான்மறுத்தலின்பிண வைக்கப்பட்டது.

† இஃது அட்டாங்கயோகநிலையின் இரண்டாவது அங்கமாகிய கியமத்தின் முதலுறுப்பாதலை அறிக. அந்நிலையின் விவரம் அ, சு, ல-ம் பக்கங்களிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு. (க)

(இ - ள்.) தவம் செய்வார் - துறந்து தவத்தைச் செய்பவர், தம் கருமம் செய்வார் - தமது கருமத்தைச் செய்பவராவார், மற்று அல்லார் - அவரையொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்பவர், ஆசையுட்பட்டு - அவற்றின்கண் ஆசையாகிய வலையுட்பட்டு; அவம் செய்வார் - தமக்குக் கேடுசெய்வார், எ - று.

† அறித்தமாய * மூவகைத் துன்பத்ததாய் உயிரின் வேறாய உடலுக்கு வருத்தம் வருமென்று ஒழியாது தவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களால் அநாதியாகத் துன்பமெய்தி வருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து மோட்சத்தை அடையுமாதலால், தவஞ் செய்வாரைத் 'தங்கருமஞ் செய்வார்' என்றும், கணத்துன் அழிவதாகிய சிற்றின்பத்தின் பொருட்டுப் பல பிரவிகளிலுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்து கொள்ளுதலால், அல்லாதாரை 'அவஞ் செய்வார்' என்றும் கூறினார். மற்று - தவஞ்செய்தலாகிய வினையை மாற்றியதனால் வினைமாற்றின்கண் வந்ததாகும்.

முற்பிறப்பில் தவத்தினைச் செய்தோ அகனபயனாக இப் பிறப்பில் சகல செல்வங்களையும் அடைவதேயல்லாமல், முன்

† அறித்தம் - நிலையின்மை.

* மூவகைத் துன்பங்களாவன:—

- (க) ஆதிதைவீகம் (தெய்வத்தால் வருவது) - கருப்பவாச காலத்தில் நிகழும் விசனம், சனன மாண விதனம், இயம தண்டனை, நாகவேதனை முதலியவற்றால் வருந் துன்பம்.
- (உ) ஆதிபௌதீகம் (பூதங்களால் வருவது) - குளிர், வெப்பம், மழை, காற்று, மின்னல், இடி முதலியவற்றால் வருந் துன்பம்.
- (ங) ஆதியான்மீகம் (உயிர்களால் வருவது) - பிணிகளாலும், விலங்குகளாலும், அரசராலும், திருடராலும், பேய்களாலும், மனிதராலும் சரீரசம்பந்தமாய் வருந்துன்பங்களும், காமக் குரோத வுலோப மோக மத மாச்சரிய மென்னும் உட்பகைகளால் வரும் மனத்துன்பங்களும்.

பழக்கத்தால் நண்ணிய அறிவும் ஆற்றலும் உடைபராய, முற்றிப்பில் தொடங்கிய அததவத்தை இப்பிறப்பிலே செய்துமுடிப்பாரென்பதும், அததவத்தை அமமுன்னேத்தவ மிலலாதார செயயத்தொடங்குவது வீணமுயற்சி பென்பதும், அவமானது வேண்டியவைகளை வேண்டியபடியே பெறாதருவதென்பதும், அது பிரம்சாரி முதலிய நான்கு ஆசிரமத்தாராலும் செயயத்தருவதென்பதும்; இலவாடிவாராற செயயப்படும தானத்திலும் தவம் மிகவுபாந்ததென்பதும், இலவாடிவார ஆற்றதாராகு உண்டியும் மருந்தும் இருப்பிடமும் உதவுதலை விருமபித் தாம் சுவஞ்செய்தலை மறந்தாரபோலும் என்பதும், தமது அறத்துக்குப் பண்பராய அறிவு செயசார எவ்வளவு பெரியராயினும் அவரைக் கெடுத்தலும், அத்திறவற வெரழுகத்தை விருமபி ஒம்புவார எவ்வாறு சிறியராயினும் அவரை உயரத்தலும் ஆசிய இரண்டையும் தவஞ்செய்வார நனைப்பாயின, அவரது தவவல்லமையினால் தலை அடருக்கு உண்டாகுமென்பதும், இம்மையிலே தவத்தை ஆரம்பித்துச் செயப்பவா மறுமையிலே பெறத்தரும் பயன்களாகிய ஓங்காரன முதலிய இறைபவன் பதங்களையும் வீடுபெற்றதையும் வேண்டியவர்களைப் பெரிவென்பதும்; புடம்போட பட்ட பொன்னுக்கு தன்னோடு கலந்த மாசுநீங்கி ஒளிமிகுகின்ற விதம்போலத் தவஞ் செய்வோர்கு அதனால் வருகிற துன்பம் வருத்தம் வருத்தம் தமமோடு கலந்த பாசுநீங்கி நுண்மிகுமென்பதும், இந்திரியங்களை அடக்கித் தவமாகிய சங்கருமஞ் செய்வாரே தமமுயிரைத் தமக்குரித்தரப் பெறாவாரென்பதும், அன்னவா சாபமும் அணுகுநீரகமுமாகிய இருவித் வல்லமையும் உடையராதலால், அவரை எல்லாவுயிரகனும் தொழுமென்பதும், தவவல்லமை யுடையாரே இப்பணையும் செயப்பென்பதும்;

† இதற்குச் சான்றவார மாரகண்டேயராவதை யறித

“உலோபா முயற்சி களைகண வுழின், வலிசிறந்து உண்மையு முண்டே - உலகறியப், பானமுனை தின்று மறவி யுயிரகுடித்த, கானமுளையே சாலுவ கரி” — நீதிநெறிவிளக்கம்.

[பானமுனை ஊழ்முனை மறவி — இயமன். கானமுனை - (மாரகண்டேயப்) பிள்ளை.]

உலகத்திலே செல்வரும் அறிஞரும் சிவராக வறியரும் அறிவிலரும் பலராதற்குக் காரணம் தவஞ்செய்வார் சிவராக அது செய்யார் பலராதலே * யாகுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

உஅ. கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விட்ட காமவின்பத்தை மனத்திடனில்லாமையால் பின்னும் விரும்புமாறு தேர்ந்த அவ்வாறே கொண்டுநின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாய் சீயவொழுக்கம். அது விலக்குதரகு இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நெஞ்சிற் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் வன்கணரில். (சு)

(இ - ன்.) நெஞ்சின் - மனத்தினின்றும், துறவார் - பற்றுக்களை நீக்காதவர்களாகி, துறந்தார்போல் - பற்றுற்றார்போலத் தம்மைக்காட்டி, வஞ்சித்து - தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து, வாழ்வாரின் - வாழும்வரைப்போல, வன்கணர் - கொடியவர், இல் - உலகத்தில் இல்லை, எ - று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமையில் தேவராதற்பொருட்டு இந்த அருந்தவத்தோர்க்கு இன்னது கொடுப்போமென்று அறியாமற் கொடுத்தவரை அதை வாங்கிக்கொண்டு இழிபிறப்பினராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதலை

“ அடங்கலர்க் கீந்த தானப் பயததின லலறு முநீர்த் தடங்கட னடுவுட் டவு பலவுள வவற்றுட் டோன்றி உடம்பொடு முகங்க ளொவ்வீ ருழ்கனி மாந்தி வாழ்வர் மடங்கலஞ் சேற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே ”

என்னும் சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுளா லறிக. இச்செய்யுளின் கருத்து :- இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்யாது துறந்தாரைப்போல் நடிப்ப

* “ நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை, பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம் ” (காலடியார்)—என்னும் செய்யுட் பகுதியின் கருத்தினை இவன் உணர்க.

வாககுத் தானங்கொடுத்தவாகன சமுத்திரத்தின் நடுவிலுள்ள நீவு
களிலே மக்களுடம்பும் விலங்கின் முகமுமுடைய பிராணிகளாகத்
தோன்றி அங்குள்ள மாங்களினினமும் உதிரகின்ற பழங்களை
யுண்டு வாழ்வார்கள் என்பது இத்தனல் தகவிலாக நீந்தகானம்
தாழவினைத் தருமென்றோக தமக்கு ஆவன செயதார்க்கு ஆகா
தன் விளைததலால் 'வன்கணா' என்றா

உலகத்திலே களவுடையரா பிறா அறியாற்ற செய்கு காரியங்
களுக்கு நிலம் நீர்த் காற்று ஆகாயம் எனவும் ஐம்பெரும் பூதங்கள்
சாட்சியாதலின், காமம் தன்னிடத்தே யுண்டாகி வருத்திக்கொண்
டிருக்கவும், அககாமம் இல்லாமைபைச் சொல்லிப் புறத்தாரை வரு
சித்தொழுகும் வருசநெஞ்சத்தான் அவ்வருத்தம் பொறுக்கமாட்
டாமற் செய்யும் கள்ளச்செய்கையையும், அவன் மறைக்கின்ற
வித்தத்தையும் உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிறகின்ற பூதங்கள்
ஐந்தும் கண்டு தம்முள்ளே நகுமென்பதும், தான் குற்றமென
ற்றிர்த விடயத்திலே செல்லும் மனமுடையவனுக்கு அவனுடைய
தவவேடத்தால் யாதொரு பயனுமில்ல யென்பதும், மனத்தைத்
தன்வசப்படுத்தும் வலியில்லாத கூடாவொழுக்கத்தான் பசுவானது
தனக்குரிய புலலைவிட்டுப் புலித்தோல் போர்த்துப் பிறாக்குரிய
பயிரை மேயதல்போல, தனக்குரிய மனைவியைவிட்டுத் தவவேடங்
கொண்டு பிறாக்குரிய பெண்டிரை அனுபவிப்பா னென்பதும்,
பிறா தம்மை நன்கு மதித்தறபொருட்டு யாம் பற்றற்றோமென்று
சொல்வாரது மறைந்த ஒழுககமானது அப்பொழுது இனிதுபோலத்
தோன்றுவதாயினும் பின் என்செய்கோம் என்செய்கோமென்று
தாமே இரங்குமபடி பல துன்பங்களையும் அவருக்குக் கொடுக்கு
மென்பதும், குன்றிமணியின் புறம்போல வேடத்தாற் செம்மை
யுடையராயினும், அதன் மூக்குப்போல மனம் அறியாமையால்
இருண்டிருப்பார உலகத்திற் பலருள் ரொன்பதும், மனதைச் சுத்த
மாகக் முடலாது உடலைச் சுத்திசெய்து உலகத்தை மயக்குவாரும்
பலருள் ரொன்பதும், அம்பு வடிவினாற் செவ்விதாயிருந்தாலும்
செயலினாலே கொடிதாயும் வீணை கோட்டினாலே வளைவினதா
யிருந்தாலும் செயலினாலே செவ்விதாயும் இருப்பதுபோலத் தவஞ்
செய்வோரையும் கொடிபா செவ்வியரென்பதும் அவரது வடிவி

ஞாலே கொள்ளாமல் அவரது செயலினாலே அறியவேண்டுமென்பதும்; உயர்ந்தோரால் தவத்திற்கு ஆகாதென்று குற்றங்கூறப்பட்ட ஒழுக்கத்தை ஒழித்துவிட்டுத் தவஞ்செய்வாருக்குத் தலைமயிரை மழித்தலும் சடையாக்கலும் வேண்டாவென்பதும் அறியத்தக்கவைகளாம்.

உரு. கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாய் உள்ளவைகளில் யாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாமையாம். நினைத்தலும் செய்தலோ டொத்தலின் 'கள்ளாமை' எனறார். இவ்வாழ்வார்க்காயின் சுற்றத்தார் முதுலியோரிடத்து வினையாட்டுவகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதற்குத் தகுந்த பொருள்களை அவ்வாறு கொண்டாலும் பொருந்தும்; துறந்தவர்க்காயின் அப்பொருளை அபகரிக்க நினைத்தவிடத்தும் பெரியதொரு குற்றமாகலின், இது துறவறத்திற்குரியதாயிற்று. சப்தாதி விடயங்களிலே செல்லாது மடங்கி ஒரு முகப்பட்டு உயிரையே நோக்கவேண்டியதாகிய அவரது மனம் * அதைவிட்டுப் புறத்திலே போய்ப் பலவிடத்தைபுற்று உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலே யல்லாமல், அப்பொருளையும் வஞ்சித்துக்கொள்ள நினைத்தல் அவருக்குப் பெரியதொரு குற்றமாதல் அறிக. இவ்விதம் வாய்மை முதற்கொல்லாமை முடிவாகிய நான்கு அதிகாரங்களுக்கும் ஒக்கும். இது பொருளைப்பற்றி யுண்டாகுங் குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், காமம்பற்றி யுண்டாகுங் கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல

மற்றைய தேற்றா தவர்.

(கூ)

(இ - ன்.) களவல்ல - களவல்லாத, மற்றைய - பிறவற்றை, தேற்றாதவர் - அறியாதவர், காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட

* அவ்விதம் மனம் அடங்கிநின்று உயிரை நோக்குதலே சொருபதியானம் எனப்படும்.

உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகின்ற கல்வினை தீவினைகளின் பயனாகிய சனை மரணங்களையும், அவ்வினைகளால் அவ்வுயிர் மக்கள் தேவர் நரகர் விலங்கு என்னும் நாற்கதிகுட்டிப் பிறந்தும் இறந்தும் வருதலையும், அவ்வாறு பிறந்திறந்து உழலாமல் அவ்விருவினைகளைக் கெடுப்பதற்கு உபாயமாகிய யோகஞானங்களையும், அவயோகஞானங்களால் அவ்வுயிர் அடையும் முத்தியையும் அளவுசெய்து உள்ளவாறு அறிந்து அறிந்தவாறு ஒழுக்கமாட்டாதவராகி, அளவல்ல - அங்கனவல்லாத தீய நினைவுகளை, செய்து - நினைத்து, ஆங்கே - அப்பொழுதே, வீவர் - கெடுவர், ஏ - று.

தீய நினைவுகளாவன - பொருளுடையாரை வஞ்சிக்கும் விதமும், அவ்வஞ்சினையால் அதைக் கொள்ளும் விதமும், கொள்ளப்பட்ட அப்பொருளினாலே தாம் பேரகங்களை அனுபவிக்கும் விதமும் முதலாயின. நினைத்தலும் செய்தலாகலிற் 'செய்து' என்றும், அந்நினைப்பு உள்ள அறங்களைப் போக்கி மறைப்பான சொற்களையும் செயல்களையும் புகுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் 'ஆங்கே வீவர்' என்றங் கூறினார். மற் றை உவாவன - துறந்தார்க்கு உணவாகச் சொல்லப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலானவை யும், இல்லறத்தார் செய்யும் தானங்களும். தேற்றாமை அவற்றையே புசித்து அவ்வளவால் திருப்தி யடைந்திருத்தலை அறியாமை. இதனால் களவு செய்வார் கெடும்விதம் கூறப்பட்டது.

† முத்தியை இகழாது விரும்புபவன் பிறப்பொருள் யாதொன்றையும் திருடுதலை மனதினால் நினைக்கவும் கூடாதென்பதும்; கள

* அளவைகளின் விவரம் உரு-ம் அதிகாரத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது.

† முத்தியை இகழ்தலாவது - காட்சியே பிரமாணமென்றும், கிலம், நீர், தீ, காற்று எனப் பூதம் நான்கேயென்றும், அவைகள் கூடுதலின் சிறப்பினாலே தோன்றிப் பிரிவினாலே அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தே அறிவு மதுவினிடத்தே களிப்புப்போல் வெளிப்பட்டு அழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின்னே பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனது முயற்சியால் வருவதென்றும் சொல்லும் உலோகாயத முதலிய மயக்க னூல்களைத் தெளிந்து அவற்றிற்கேற்ப நடத்தலாம்.

‡ ஞானமுண்டாதற்குக் காரணமான உண்மை தூற் பொருளையாயினும் ஆசிரியனுக்கு வழிபாடு செய்யாமல் அவனை வஞ்சித்துக் கொள்ளின் அதுவும் களவையாகு மென்றறித.

வினா உண்டாகிய பொருளானது வளாவதுபோலத் தோன்றிப் பின் அக்களவினைச் செய்தவனுக்கு இம்மைக்குப் பழியையும் மறுமைக்குப் பாவத்தையும் வைத்து அவன் செய்த அறத்தை அழித்த அத நானும் அழியுமென்பதும், அதனால் அக்களவினிடத்து ஆசை வைத்தவன் எப்போதும் தொலையாத துன்பத்தையே அநுபவிப்பான் என்பதும், தமக்குரிய பொருளையும் அதன் குற்றம் நோக்கி வெறுத்துத் துறந்தவா பின்னே பிறாக்குரியபொருளை நனநென்று வீருமபி அதனை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதற்கு வீருமபுவாரானால், அவரிடத்தே, உயர்களின்மேல் அருள்செய்தல் நமக்கு உறுதியாகுமென்றறிந்து அவ்வருளில் தவறாது நடக்கும் தெளிவு கூடா தென்பதும், உண்மையை அறிந்தவரது நெஞ்சில் அறம் நிலைபெற்றதேபோலக் களவறிரதார நெஞ்சில் வஞ்சனை குடிகொண்டிருக்குமென்பதும், களவினைப் பழிகுவோருக்கு இம்மையிலேயே அவர்கள் உடம்பும் அரசரால் தண்டிக்கப்படுதலால் தவறுமென்பதும், அது செய்யாதவர்களுக்கு இங்கே உடம்பு நிலைபெறுதலோடு மறுமையில் விண்ணுலகமும் தவறாது கிடைக்குமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்

௩௦. வாயமை. *

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை மெய்யெனப்படுவது பிறிதோருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாக சொல். இதனால் நிகழ்ந்த தோன்றைக கூறினும் அது தீங்கு பயப்பின் பொய்யமையேயா மென்பதும், நிகழ்ந்ததல்லாத வொன்றைக கூறினும் அது குற்றம்

* இது சத்துவ குணத்தொன்று

குணம் ௩ சத்துவம், இரசு, தமசு
சத்துவம் ஞானம், அருள், தவம், பொறை, வாயமை, மேகை, மோமை, கிம்பொறியடக்கல்.

இரக - மனவூக்கம், ஞானம், வீரம், தவம், தருமம், தானம், கலவி, கேள்வி

தமசு பேருண்டி, பெருந்துயில், சோம்பு, நீதிவழு, ஒழுக்கவழு, வஞ்சம், மறதி, பொய், கோபம், காமம், கொலை.

தீர்ந்த நன்மையைப் பயப்பின் மெய்ம்மையா † மென்பதும் பெறப்படும். பெரும்பான்மையும் காமமும் பொருளும்பற்றி நிகழ்வதாய் பொய்ம்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கக் கன்னாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

யாமெய்யாக் கண்டவற்று எரில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. (10)

(இ - ள்.) யாம் - யாம், மெய்யா - மெய்நூல்களாக, கண்டவற்றுள் - 'கண்ட நூல்களுள், யாதொன்றும் - யாதொரு தன்மையாலும், வாய்மையின் - மெய்ம்மையினும், நல்ல - மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்கள், இல்லை - இல்லை, எ -று.

மெய்யை யுணர்த்தும் நூல்களை 'மெய்' என்றது காரியவாகுபெயர். அம்மெய்நூல்கள் வன தம்மிடத்து மயக்கம் இல்லாததால் பொருள்களை உள்ளவாறு உணரவல்லவராய்க் காமவெகுளிகள் இல்லாததால் உணர்ந்த பொருள்களை உணர்ந்தபடியே உரைக்கவும் வல்லவராய் பெரியோர் அருளால் உலகத்தார் நன்மையடையும் பொருட்டுக் கூறிய * ஆகமங்கள். அவை யெல்லாவற்றிலும் 'வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லை' என்பது ஒப்பமுடிந்த தென்பதாம். இதனால் இவ்வறத்தினது தலைமை கூறப்பட்டது.

ஒருவன தான் அறிந்ததொன்றைப் பிறா அறிந்திலரென்று பொய்த்தானாயின அதனை அறிந்த அவனது நெஞ்சே அப்பாவதுக்குச் சாட்சியாய் நின்று அவனை அப்பாவத்தின் பயனாகிய

† "மெய்ம்மையே யொருவராகுந்த விபத்தினை மீட்குமாயிற், பொய்ம்மையு, மெய்ம்மைபோலப் புண்ணியம் பயக்குமாதோ"—
பாரதம்.

* ஆகமம் - ஆணமாக்களை அநாதியாய்ப் பற்றிப் பீடித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னும் மும்மலங்களை ஒழித்து அம்மலங்களால் மூடப்பட்டிருந்த சிவஞானத்தை ஒளிரச் செய்து அவை முத்திபெறும் வகையை உணர்த்தும் நூல். பதிபசு பாச விலக்கணங்களை உணர்த்தும் நூலெனக் கூறிலும் ஒக்கும்.

துன்பத்தை அடைவிக்கு † மெனபதம்; பொய் பேசாது உண்மை பேசுபவனை உலகத்தார் போற்றுவ ரெனபதம்; மனத்தோடு பொருந்த உண்மை பேசுபவன் காயத்தால் தானமும் தவமும் ஒருமித்துச் செய்பவரினும் சிறப்புடையவனாவா னென்பதம்; பொய்யாமை இம்மைக்குப் புகழையும் மறுமைக்கு அறத்தையும் தருமென்பதம்; பொய்யாமையாகிய அறத்தைச் செய்யாதவன் செய்யும் மற்றை அறங்கள் நன்றாகாவெனபதம்; ஒருவனுக்கு உடம்பு நீரிஞ்ஞலே சுத்தமாகுதல்போல் அவனது மனம் உண்மை பேசுதலால் சுத்தமாகுமென்பதம்; ஆறவால் உமைந்த நல்லோர்க்கு அஞ்ஞானமாகிய அகத்திருளை நீக்குவது பொய்யாமையாகிய விளக்கேயாகு மெனபதம்; அதனால் அப்பொய்யா விளக்கை நோக்கப் புறத்திருளை நீக்குகிற ஞாயிறு, திங்கள், தீயெனனும் விளக்குகள் விளக்குகளாகா வெனபதம், ஒருவன் கல்வி முதலிய வற்றால் அமைந்துளானுயினும் வாய்மை யில்லாதவிடத்துப் பயனில்லைமெனபதம் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

நக வேகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவனிடத்து உண்டாயவிடத்தும் அதனைச் செய்யாமை. அச்சினத்தைத் தம்மின

† “ கண்டவ ரில்லென வுலகத்து நுணராதா

தங்காது தகைவி னறிது தாஞ்செய்யும் வினைகளுள்

நெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறையாவாம்

— நெஞ்சத்திற் குபகிய கரியில்லை யாகலின். ”

—கவித்தொலை

இதன்பொருள் - அறியாதவர்கள் தம்மனத்தினாலே தடுக்கப் படாமல், வேறு தடுப்பாருமின்றி உலகத்திற் கண்டவர்களு மில்லை. யென்று நினைத்துத் தாம் செய்யும் கொடுந்தொழில்களில் தம் மனமறியச் செய்தவைகளைப் பின் பிறாறியாமல் மறைத்தார்களாயினும் அவர் நெஞ்சமே அவர் செய்த அத்தீச்செயல்களுக்கு நெருங்கிய சாட்சியாய் நின்று அவற்றை வெளிப்படுத்தும் எனற வாகாறு.

கொஞளாமை

வலியாரிடத்துச் செய்யின அதனால் அவர்க்கு வருவதோர் திங்கின் றித் தனக்கே திங்காய் முடிதலால் அதனை அவரிடத்துக் காத்தல் அறனாகாது. அதனைத் தம்மின் மெலியாரிடத்துச் செல்லாது தடுப் பவரே அருளாற் றடுப்பவராவார். அதுவே சிறந்ததோர் அறனாகும். இது பொய்ம்மைபற்றி உண்டாவதாகிய கோபத்தை விலக்கலால், வாய்மையின்பின வைக்கப்பட்ட

சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும். (சு)

(இ - ன்.) சினம் என்னும் - சினமென்று சொல்லப்படுகிற, சேர்ந்தாரைக் கொல்லி - நெருப்பு, தனக்கு இடமானவரையே யன்றி. இனமென்னும் - அவர்க்கு இனமாகிய, ஏமம் - இதஞ் சொல்லோராகிய, புணையை - மரக்கலத்தையும், சுடும், - எ - று.

‘சேர்ந்தாரைக் கொல்லி’ யென்பது காரணப்பெயர்; தான் (நெருப்பு) சேர்ந்த விடத்தைக் கொல்லும் (அறிக்கும்) தொழிலை யுடையதென்பது அதன் பொருள். சேர்ந்தாரைமென உயாதிணைப் பன்மையாகிய பலர்பால்மேல் வைத்து மறரை ஆண்பால் பெண் பால் ஒன்றன்பால் பலவின்பால் என்னும் நான்குபாலையும் தமது கருத்தோடு கூடிய பொருளாறமலாற் கொண்டா. இங்கு உருவகஞ் செய்கின்றது துறந்தார சினத்தையே யாகவின, சினமென்னும் நெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்து நெருப்புச் சடுவது தான்சேர்ந்த விடத்தையே; இந்நெருப்புச் சேராத விடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் விததியாசந் தோன்றுகின்றது. இங்கு இனமென்றது யான் என தென்னும் இருவகைப் பற்றினையும் முற்றத் துறந்து தவத்தினாலும் ஞானத்தினாலும் பெரியவராய், பிறப்பிற்கஞ்சித் தம்மை யடைந்து வீடடையும் நெறியைக் கேட்டவர்களுக்கு அதற்குரிய உறுகி ‘மொழிகளை இனிமையாகச் சொல்லுகின்றவரை. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி என்று கூறிய உருவகத்தை நோக்கிச் சுடு மென்னுந் தொழில் கொடுத்தா ராயினும், சுடுமென்பதற்கு அகம் றும் (நீக்கும்) என்பது பொருளாகக் கொள்க. ஏமப்புணை - இனிமை யாகிய மொழிகளை யுபதேசிக்குந் தோணி. இனத்தைப் புணையாக உருவகஞ் செய்தலால் பிறவிக்கடலைக் கடப்பித்து முத்திக் கரை

யைச் சேர்க்கின்றவென வருவித்து அப்புணைக்குமுன் கூட்டுக. புணையையும் என்னும் இறந்தது தழீஇய எச்சவுமை தொக்கு நின்றது. தன்னையும் பிறவிக் கடலில் வீழ்வித்து எடுப்பாரையும் நீக்குமென்பதாம். நெருப்பிற்குச் சேராத விடத்தையும் சுடுதலையும், தோணிக்கு இதோபதேசஞ் செய்தலையும் அதிகமாகச் சொல்லுதலால் மிகையொற்றமை யுருவகவணி.

மெலியார் மேலே கோபம் செய்யாதிருத்தலே தருமமென்பதும்; வலியார் மேலே கோபஞ் செய்தவிடத்து அதனால் அவர்க்கு வருவதோர் தீங்கு இல்லாமையால், அடக்கிய விடத்தும் அறமில்லையென்பதும்; ஒருவனது கோபமானது தன்னின் வலியார்மேலாவது தன்னை ஒத்தார்மேலாவது உண்டாயின் அது உண்டாய் அப்பொழுதே தனக்குத் தீங்குபயக்கு மாதலாலும், தன்னின மெலியார் மேல் உண்டாயின் அது அப்பொழுது தனக்குத் தீங்குபயவா திருப்பினும் இம்மையிலே பழியையும் மறுமையிலே பாவத்தையும் தருதலாலும், மனத்தினால் யான் எனதென்னும் இருவகைப் பற்றையும் விட்டவர்க்கு ஆகாதனவாகிய தீயசிந்தைகளே யெல்லாம் உண்டாக்கலாலும், கோபம் ஒருவரிடத்தும் ஆகாதென்பதும்; துறந்தோர்க்கு அருளினாலே உண்டாகிய முகமலர்ச்சியையும் அகமகிழ்ச்சியையும் கோபம் கெடுக்குமென்பதும்; கோபஞ் செய்பவன் வேண்டிய பயன்களை வேண்டியபடியே யடைவிப்பதாகிய தவத்தைப் பிறர் மேலே சாபமிடுதற்காக இழந்து அத் தவத்துன்பத்தோடு பழைய பிறவித் துன்பமும் ஒருமிக்க அடைதலால், தன்னைத்தான் துன்பமடையாமற் காக்க விரும்புபவன் தன் மனத்திலே கோபம் வாராமற் காக்கக் கடவனென்பதும்; கோபத்தைத் தனது வல்லமையைக் காட்டுகிற ஒரு குணமென்று தன்னிடத்துக் கொண்டவன் பூமியில் அறைந்தவனது கையானது வலியிழத்தல்போலத் தப்பாது தன் வலிமையை இழப்பானென்பதும்; நெருப்புத் தேய்ந்தாலொத்த பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை ஒருவன் தனக்குச் செய்தானாயினும், கூடுமாயின் அவன்மேலும் கோபஞ் செய்யாதிருத்தல் நலமென்பதும்; கோபமில்லாதவன் எண்ணிய பயன்களெல்லாவற்றையும் பெறுவானென்பதும்; மிக்க சினத்தை உடையார்க்கு ஞானமெய்து தற்குரிய உயிர் இருக்கினும் கலக்கத்தினாலே ஞானத்தை அடை

யாமை நிச்சயமாதலால், அவர் உயிருடைபராயிருக்கினும் செத்தவரோ டொப்பாவ ரென்பதும்; சினத்தை விட்டவர்க்கு மரணமடைதற்குரிய உடம்பு இருக்கினும் ஞானத்தினால் முத்தியடைந்து சேவன்முத்தராதல் நிச்சயமாதலால், மரணத்தை யொழிந்தாரோ டொப்பாவ ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௩௨. இன்னுசெய்யாமை.

உலோகாவது தனக்கு ஒருபயனைக் கருதியாவது கோபத்தினாலாவது சோர்வி(மறதியி)னாலாவது ஒருயாக்குத் துன்பந்தருமவற்றைச் செய்யாமை. இன்னுசெய்தல் வெகுளி ஒழியவும் நிகழுமென்பதை அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்

தந்நோய்ப்போற் போற்றுக் கடை. (௩௩)

(இ - ள்.) துறந்தார்க்கு, அறிவினா - உயிர் முதலியவற்றை உள்ளவாறு அறிந்த அறிவினாள், ஆகுவது - ஆவதொரு பயன், உண்டோ - இல்லை, பிறிதின் நோய் - பிறிதோ ருயிர்க்கு வரும் நோயை, தம் நோய்ப்போல் - தம்முயிர்க்கு வந்ததுபோல, போற்றுக் காவாதவிடத்து, எ - று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களாலும், வேறு விதங்களாலும், உயிர்கள் அடையும் துன்பங்களை முன்னேயறிந்து அவை வாராமற் காத்தல். இத்துன்பம் பெரும்பாலும் அஃறிணையிலே ஏறும்பு முதலாகிய சிறிய உடம்புடைய பிராணிகளைப்பற்றி வருதலால் பொதுப்படப் 'பிறிதினனோய்' என்றும், மறப்பினாலே அவை துன்பத்தை யடையினும் நமக்குத் துன்பஞ் செய்தலாமென்று அறிந்து காக்கவேண்டுமாகலின், அது செய்யாதவிடத்து அறிவினாலே பயனில்லையென்றும் சொல்லினார்.

யோகமாகிய சிவப்புத்தரும் அணிமா † முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்குத் துன்பந் தருமவைகளைச் செய்து பெறலாமாயினும், அவற்றைச் செய்யாமையே நல்லதென்பதும் ; ஒருவன் வைரங்கொண்டு இன்னுதவற்றைச் செய்தவிடத்து மீண்டு அவற்றை அவனிடத்துச் செய்பாது மனத்திலும் வையாது விடவேண்டு மென்பதும் ; தான் முன்பு ஒரு தீமையுஞ் செய்யாதிருக்கத் தன்மேல் வைரங் கொண்டவர்க்கும் துறந்தவன் துன்பஞ் செய்தானாயின், அச்செயலால் அவன் தவமிழந்து பழியும் பாவமும் எய்துவனென்பதும் ; ஒருவன் தனக்குத் தீமை செய்தார்க்கு நன்மைசெய்து, அவர் செய்த தீமையையும் தான் செய்த நன்மையையும் மறக்கவேண்டு மென்பதும் ; ஒருவன் தான் துன்பமென் றறிந்தவற்றைப் பிறரிடத்துச் செய்தலாகா தென்பதும் ; எந்தக் காலத்திலும் எத்தனையோருக்கும் எவ்வித தீமையையும் எக்காரணத்தாலும் மனமறியச் செய்யாதிருத்தலே முதன்மைபான தருமமாகுமென்பதும் ; பிறர் செய்யுந் தீமைகள் தன்னுயிர்க்குத் துன்பமாயிருத்தலை அனுபவித்தறிகின்றவன், இப்படியே இவை பிறவுயிர்க்கும் துன்பந் தருமவையாகுமென்பது அனுமானத்தால் அறிந்திருந்தும், செய்கின்ற இப்பாவம் பிராயச்சித்தத்தால் ஒழிக்கப்படுத லில்லாமையால், பிறவுயிர்க்கு யானசெய்த தீமைகள் யான் வருந்தப் பின்னை வந்து வருந்துமென்பது ஆகமத்தாலும் அறிந்து, பிறவுயிர்களுக்குத் தீமைசெய்தலை ஒழிக்கக்கடவ னென்பதும் ; இவ்விதம் ஒழிக்காது பிரவுயிர்க்குத் தீமை செய்பவன் பேசையாகக் கருதப்படுவானென்பதும் ; துறந்தவர் பிரர்க்குத் தீமைசெய்யின் தமது தவம் அழியப்பெற்றுத் தாம் பிரர்க்குச்செய்த தீமைகளைப் பிறர் தமக்குச் செய்யாமல் தாமே விரைவிலும் எளிதிலும் அடைவரென்பதும் ; பிறவுயிர்க்குத் தான் செய்யுந் துன்பம் தன்னையே வந்தடைதலால், துன்பமில்லாதிருத்தலை விரும்புவவன் தான் பிறிதோ ருயிர்க்குத் துன்பஞ் செய்யாதிருக்கக் கடவனென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௧௩. கொல்லாமை.

ஆஃதாவது * ஐயறிவுடையன முதல ஓரறிவுடையன நூ
கிய உயிர்களைச் சேர்த்துக் கொல்லுதல் செய்யாமை. இது
மேற்கூறிய அறங்கள் எல்லாவற்றினும் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறப்
படாத மறையறமாகவே யெல்லாம் தன்னுள் அடக்கி நின்றலால்,
இறுதியில் வைக்கப்பட்டது.

பகுததுண்டு பலலுயிர் மீரம்புக நூலோர்

தொகுத்தவற்று எல்லாத் தலை (உ)

(இ - ள்.) பகுத்து - உண்பதனைப் பசித்த உயிர்களுக்குப் பங்
கிட்டுக் கொடுத்தது, உண்டு - உண்டு, பல்லுயிர் - ஐவகை உயிர்களா
யும், ஒம்புதல் - காப்பாற்றல், நூலோர் - அறநூலுடையார்,
தொகுத்தவற்றெல்லாம் - குறந்தார்க்குத் தொகுத்துவைத்த அறங்
கள் எல்லாவற்றினும், தலை தலைமைய அறம், எ - று.

பல்லுயிரும் என்னும் முற்றுமை நிகரத்தால் தொகு நின்
றது. ஒம்புதல் - மறந்தும் செல்ல வாராய் குறிக்கொண்டு காத்
தல். அவ்விதம் காத்தற்குப் பகுத்துண்டல ஐனறியமைய உறுப்
பாகவின, அச்சிறப்புத் தோன்ற, அதனை இறந்தகால வினையெச்
சத்தாற் கூறினா. எல்லா நூல்களிலும் நல்லவைகள் எடுத்து
எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இந்நூலாசிரியர்க்கு இயல்பாத
லால் இங்கும் பொதுப்பட 'நூலோர்' என்றும், அவ்வெல்லார்க்
கும் ஒப்ப முடிதலால் இது தலைமைய அறம் என்றுங் கூறினார்.

* ஐயறிவுயிர் - சுவை ஒளி ஊறு நூற்றம் என்னும்
ஐம்புல நுகர்ச்சியுடைய உயிர் - மகன், தேவர், நாகர், விலங்கு,
பறவை.

நாலறிவுயிர் - சுவை ஒளி ஊறு நூற்றம் என்னும் நூற்புல
நுகர்ச்சியுடைய உயிர் - தும்பி வண்டு முதலியன.

மூவறிவுயிர் - சுவை ஊறு நூற்றம் என்னும் மூப்புல நுகர்ச்சி
யுடைய உயிர் - சிதல், எறம்பு முதலியன.

ஈரறிவுயிர் - சுவை ஊறு என்னும் இருபுல நுகர்ச்சியுடைய
உயிர் - இப்பி, சங்கு முதலியன.

ஓரறிவுயிர் - ஊறு என்னும் ஒருபுல நுகர்ச்சியுடைய உயிர்,
புல் மரம் முதலியன.

கொலைப்பாவம் பிரன்மனை நயத்தல், கள்ளுண்ணல், திருடுதல், சூதாடல் முதலிய பாவங்கள் எல்லாவற்றினும் கொடியதென்பது எவரும் ஒப்புமுடிந்த உண்மையாதலால், அக்கொலையைச் செய்யாமையே ஒருவனுக்கு அறங்களுள்லர்மாகிய செய்கையாகுமென்பதும்; அதனால் 'யாமெய்யாக் கண்டவற்று எரில்லை யெனைத் தொன்றும், வாய்மையி னல்ல பிற' என முன் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட பொய்யாமையினும் கொல்லாமை மேலான தென்பதும்; யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையே மேற்க்கியும் முத்தியும் பெறுதற்கு நல்லவழியாகு மென்பதும்; மனிதர் முதலாகிய † சரமும் மரமுதலாகிய ‡ அசரமும் ஆகிய இருவகைப் பிறப்புகளிலும் இன்பமென்ப தொன்றில்லாமல் உள்ளதெல்லாம் * துண்பமேயாகப் பிறப்பு நின்ற கிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப் பொருட்டு மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தவர் எல்லாருள்ளும் கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவனே உயர்ந்தோ னென்பதும்; மிகப்பெரிய § அறத்தினைச் செய்தாரும் மிகப்பெரிய

† சரம் - அசைவன. ‡ அசரம் - அசையாதன.

“ஒடுங்கும் பிணிபிறவி கேடென்றிவை யுடைத்தாய வாழ்க்கை”

“சாநாளும் வாழ்நாளாந் தோற்றமிவை சலிப்பாய வாழ்க்கை”,

“பன்னீர்மை குன்றிச் செவிகேட்பின் படர்நோக்கிற் கண் பவளந்நிற, நன்னீர்மை குன்றித் திரைதோ லொடு நரைதோன்றும்”,

“இறையூண் டுகளோ டிடுக்கணெய்தி யிழிப்பாய வாழ்க்கை”

“பல்வீழ்ந்து நாத்தளர்ந்து மெய்யில்வாடிப் பழிப்பாய வாழ்க்கை.”

“புகடுர் பசிலிய நோய்வருதலாற் பழிப்பாய வாழ்க்கை”

—திருஞான சம்பந்தர்.

“மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச் சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்”—ஒளவையார்.

§ இதற்குப் பிரமாணம்—

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ ளெள்ளினை வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண்டா வொன்றும் பேயனதோள் உமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர் தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே.

—சம்பந்தர் தேவாரம்.

பாவத்தினைச் செய்தாரும் மறுமையிலே சுகுகுகுகுக்'ள யனுப
விப்பாரென்னும் முறையல்லாமல் இம்மையிலேதானே அவை
களின் பயனை அடைவீர்பா ரெனும் அறவாழ் றுணிவுபற்றி,
கொல்லாமைமாகிய இப்பெரிய அறத்தினைச் செய்பவனதானும்
இம்மையிலே துன்பமின்றி இன்பவாழ்க்கை உயர்ந்து இரம்பயமின்
திக் காவலிடித்து ஞானமுண்டாங் மோட்சத்தன தப் பெறுவானென்
பதும் ; தனை ஒன்று கொல்லவந்த விடத்தும் தனனுயிரைக் கரப்
பாறறுதற்காகவேனும் அத்தனைக் கொல்லலா தனபதும் ; வேள்
விகசண் தேவா பொழுட்டுப் பிற்தோருயிரைக் கொல்ல தல் கூடர்க்
கததையனைய விருமிய இவ்வறததார்பகு ஆகுமென்பார் உளராயி
னும் அச்சவாகசன்னைபம் போட்சன்னைபத்தை நோக்க அறபமா
யிருததலாலும், பின்னும் பிரப்பதாருக் காரணமா யிருப்பதாலும்.
இவ்வுலகத்திற்போலவே அநரும் நாமக குரோதாதி பகைகளும்,
பிணி அச்சம மாணமுதலிய துன்பங்களும் உளர்வாகலாலும், மோட்ச
மனைய முயற்சிக்கும் துறவறத்தார்க்கு ஒருயிரைக் கொல்லவருஞ்
செல்வம் இழிந்ததாகு மென்பதும் ; கொலைவினையராகிய மன
வுணர்ச்சியில்லாத மாந்தர் அததொழிலினது இழிவை அறியாரா
யினும் அவ்விழிவை அறிடவாராலே சண்டாளராக கருதப்படுவ
ரென்பதும் ; பார்த்துக் கூடாத நோயுடம்புடனே உறுமை மிகுந்த
இழிதொழில் வாழ்க்கையினை யுண்டவரை இவா முட்பிரப்பில்

* இதற்குப் பிரமாணம்—

“குற்றொருவரைக் கூறாகொண்டு கொலைகஞ்சூழ்ந்த சளவெலாம்
செற்றொருவரைச் செய்ததீமைகள் இம்மையே வருந் திண்ணமே
மற்றொருவரைப் பற்றிலேனமற வாதெழுமட நெஞ்சமே
புற்றாவுடைப பெற்றமேறி புறம்பவந்தொழிப் போதுமே.”

—சுந்தார் தேவாரம்.

[வேய் - மூங்கில், கூறை - துணி. பெற்றம் - வருது]

† காடு போந்தன னீர்திரன் பொன்னகர் கீரீந்து
பாடு சேர்ந்தது சயந்தனஞ் சிறையிடைப் பட்டான்
நாழில் விண்பதச் செய்கையீ தெம்பிரா னல்கும்
வீட தேயலாற் றுன்பறு மார்க்கம்பே றுண்டோ.”

—கந்தபுராணம்

கொலைப்பாவஞ் செய்தவராவரென்று வினைவிளைவுகளை அறிந்தோர் சொல்லுவார் என்பதும் இங்கு அறிபத்தக்கவைகளாம்.

ஞானம்.

இனி அவவிரதங்களின் பயனாகிய ஞானம் கூறத் தொடங்கிஞர். ஞானமாவது மோட்சத்தைத் தரும் அறிவு. அது நிலையாமை, துறவு, மெய்புணர்தல், அவாவறுத்தல் என்னும் நான்கு அதிகாரங்களுள் அடக்கப்பட்டது.

௩௪. நிலையாமை.

அஃதாவது தோற்றமுடையன யாவும் நிலத்திராதனவாகிய தன்மை. மயங்கியவிடத்துக் கானவில் நீர்போலத் தோன்றி மெய்புணர்ந்தவிடத்துப் பழுதையிற் பாம்புபோலக் கெடுதலாற் பொய்யென்று சொல்லுவோரும், நில வேறுபட்டு வருதலாற் கணந்தோறும் பிறந்திருக்குமென்பாரும், ஒருவிதத்தால் வேறுபடுதலும் ஒருவிதத்தால் வேறுபடாமையும் உடையதினால் நிலத்தலும் நிலையாமையும் ஒருமித்துடையன வென்பாரும் எனப் பொருளின் தன்மை கூறுவார் பலவகைப்பட்டவராவர்; அவரெல்லார்க்கும் அவற்றின் நிலையாமை உடனபாடாகலின், நான் அகனைபே கூறுகின்றார். இதை யறிந்தவிடத்தல்லது, உலகப்பொருள்களிலையுள்ள பற்றுவிடாதாகலின், இது முனைவைக்கப்பட்டது.

ஒருபொழுதும் வாழ்வதறியார் கருதுப

கோடியு மல்ல பல.

(௭)

(௭ - ன்.) அறிவிலாதார், ஒருபொழுதும் - ஒருபொழுதளவும், வாழ்வது - தம்முடம்பும் உயிரும் கூடியிருக்கையை, அறியார் -

† “அக்கேபோ லங்கை யொழிப விரலழுகித்

துக்கத் தொழுநீர் யெழுபவே—அக்கால்

அலவனைக் காதலித்துக் காண்முறித்துத் தின்ற

பழவினை வந்தடைந்தக் கால்” —நாலடியார் - தீவினைபச்சம்.

[அக்கு - சங்கு. அங்கை - உள்ளங்கை. தொழுநோய் - குட்டநோய்.

அக்கால் - முற்பிறப்பில். அலவன் - நண்டு]

அறிமொட்டாரா, ாட்டாகிருந்தும் கோடியுமல்ல கோடியாவது
மறநீ, பல - அதனினும் பலவாகிய நின்வுக்கோ, கருதுப தினையா
நிற்பா (எறு)

ஒருபாடி கும் என்ன ஒழிவு நிறப்புமளமால் இவர்கே பொழு
தெனடது கண்குடைக்காட்டி நின்றது காரணமாகிய வினையி
ன்னகை வாடிதாருட புரவாகலா அஃது அபிப்பாடா உயர்ந
பலவாய நின்வுகளாவன — ஆகாபிபாகாரா னுபலிசுப்பபிம
இனபகாந தமக்குரியவை ஆகுமவிதமும, அயலின்ப நுசாசகதப
பொருதுகணைக்காரணமாகும் விதமுட அப்பொருள தரமுயசிக
நால் உருமவிதமும அமமுயாசிகளை தாமசையமுவிதமும அவை
களைக்குவரும் இடைபூறுகளுட உயலின்பபூறுகளா நீக்தம் வித
மும நீகறி அப்பொருளாச மாகும விதமும ஆக பிறா
கொண்டிப்போகாமற காந்தா விதமு அப்பொருளால் சிநெகித்த
கரை ஆக்தம் விதமும மகா அபிசுநா விதமும, தாம அவ
லின்பங்களை அறுபலிகுட விதமும முதலானவைபா அறிவிலா
ரது றியும வினமேல வவதது லாபம் சொல்பபடி இதனை
அபவாடிபுதா ஒருகணமாபிறு துமெனபது நம்பபாடாமை
சொல்லப்பட்டது இனிக்குருதுபா பதன அஃறின பன
மைபெடபா கிசுரைபாரும் உறு

தேர முடையவற்றை அழிவிலலாதவை மெனப நன்கது
அவாநினமே பறாசசெய்தல் அறிவு உலாபகும், அதுபிற
விதனைபகது கு ஏதுவாகலால் வீடநடப விருமபுஷ்வாக்கு இதி
வெளபதும் கூததாடுதல் செய்கின்ற சபையினிடத்தே காண்போரா
கூட்டம் கூததாடுககாரணமாகப் பவ விதத்தால் தாணவநது அக
பாசாடந் காரணம் போனவிட மீத தானும் போவதுபோல,
நசலவமும ஒருவனது நலவினை காரணமாக அவனிடத்தே பல
விதத்தால் தாண வநது, அநநலவினையாகிய காரணம் போன
விடத்தே தானும் போமெனபகும், றுவவிதமே நிலையிலலாத செல
வத்தை ஒருவன பெற்றால் அதுவபும அப்பொழுதே அகதக
கொண்டு நிலையாதாகிய மோட்சத்தை அடைவிகக்கூடிய தருமத
தைச செய்யவேண்டுமெனபதும், உயிரானது உலகியல் நடத்தற
பொருட்டுச சூரியன முதலாகிய அளவைகளால் கூறுபடுத்தப்பட்ட

காள் மாதம் வருடமென்னும் காலவனவுபோல் தன்னைக் காட்டி உடம்பை இடைவிடாமல் அறத்துச் செல்லுகின்ற காலசக்கரத் தின் வாயினிடத்தென்பதும்; இந்நிலைமை உள்ளவாறு உணர்பவர் உலகத்தில் உளராதல் அரிதென்பதும்; பேசாதிருக்கும்படி நாவை யடக்கி விக்குள் ஏழுவகற்கு முன்னே மோட்சத்துக்கு ஏதுவாகிய தருமத்தை விரைந்துசெய்ய வேண்டுமென்பதும்; † துவவுவகம் நேற்றிருந்தான் இன்றில்லையென்னும் பெருமையை புடைபுதா யிருக்கிறதென்பதும்; உடம்பிற்கும் உயிருக்கும் உளதாய கிடுகிடு மானது, முன்னே கருவுந்நானும் ஒன்றாய்ப்பிறந்து அக்கரு உருப் பெறுமளவும் அதற்கு ஆதாரமாக நின்ற முட்டை தனித்துக் கொட்டுக, அதனுள்ளிருந்த பறவை பருவம் வந்தபோது பறந்துபோந் தன்மை போன்றதென்பதும்; அறிவாயும் அருவாயும் கித்தமாயுமுள்ள உயிரும், அறியாமையாயும் உருவாயும் அகித்தமாயுமுள்ள உடம்பும் தம்முள்ளே மாறுபட்டிருத்தலால், வினைவசத்தாற் கூடியதல்லாமல் நட்பில்லையென்பதும்; உயிர்களுக்கு உறக்கமும் விழிப்பும் இயல்பாய்க் கடிதில் மாறிமாறி வருதல் போலவே இருப்பும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதில் மாறிமாறி வரு*மொழியும்; உயிரானது வாத பித்த சிலேட்டுமங்களாகிய உறாங்களது வீடாகிய உடம்பில் அந் நோய்கள இருக்க ஆகைந், காலத்திலே இருந்தும், கோபித்த காலத் திலே விட்டுப்போயும் ஒருடம்பிலும் நிலபெருமல் ஒதுக்குக்குடியிருந்து வருகிறதேபன்றி, அதற்கு என்னதற்கும் இருப்பதாகிய ஒருடம்பு இதுவரை அமைந்ததில்லையென்பதும் இங்கு அறியத் தவகளாடி.

† “கின்றனே துருமபுகின்றேன நீசனேன் ஈசனேயோ, இன்றுளேன் நாளையில்லேன் எனசெய்கான் ரோன்றினேனே”
திருநெரிசை.

* “ஒடுபுனற்ககையாம் இளமை உறங்கி விழ்த்தாலோக்கும், இப்பிறவி, வாடியிருந்து வருந்தல் செய்யாது அடியேன் உய்யப் போவதோர் சூழல் சொல்லே” — சுந்தரர் தேவாரம்.

௩௫. துறவு.

உலகத்தாவது புறமாகிய செல்வத்திலும் அகமாகிய உடம்பிலும் உண்டாகிய பற்றை, அவைகளது நிலையாமையைப் பார்த்து விடுதலாம். அதுதான் முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

மற்றுந் தொடர்பா டெவன் கொல் பிறப்பறுக்கல்

உற்றுந் குடம்பு மிகை. (௫)

(இ - ன்) பிறப்பறுக்கலுற்றுந் - பிறவியை நீக்கு முயற்சியை மேற்கொண்டவருக்கு, உடம்பும் - * அப்பிறப்பை நீக்குதற்கு உதவிபாகிய உடம்பும், மிகை - அதிகமாக; ஆனபின், மற்றும் - அதற்குமேலும், தொடர்பாடு - சம்பந்தமில்லாதவையுஞ் சில பொருள்கள் பற்றப்படுதல், எவன் - என்னாகும், எ - டு.

கொல் - அசை, பொதுப்பட உடம்பென்றதால் உருவுடம்பும் அருவுடம்பும் கொள்ளப்படும். அவ்விருவகை யுடம்புகள், அருவுடம்பாவது † பத்துவகை இந்திரிய வுணர்வோடும்

* சென்ற பிறவிகளில் ஈட்டப்பட்ட வினைத்தொகுதிகளில் அவ்வப்பிறவிகளில் அனுபவித்துத் தொலைக்கப்பட்ட பகுதிகள் போக எஞ்சியிருந்து சஞ்சிதமென்னும் வினைக்கூட்டத்தை அனுபவித்துத் தொலைத்தனறிப் பிறப்பு நீங்காதாகலானும், அதனை அனுபவித்தல் சரீரத்தானன்றி வேறுவகையால் ஆகாதாகலானும், பிறப்பறுத்தலுக்கு உடம்பே உதவியெனபது பெறப்படும். இவ்வினைத் தொகுதி பின் சரீரமெடுப்பதற்குக் காரணமாயிருத்தலின் காரண சரீரமெனப்படும். இதனால் பிறப்பறுக்கலுற்றுந் குடம்புமிகையெனபதின் பொருள் விசிதமாகும்.

† செல்வ மெய் கண் வாய் மூக்கு என்னும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் வாக்குப் பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தமென்னும் கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆகிய பத்துவகை இந்திரியங்களின் உணர்வு. அவற்றுள் செவி ஆகாயத்தின் உதவியால் சத்தத்தையும், மெய் வாயுவின் உதவியால் பரிசுத்தையும், கண் அக்கினியின் உதவியால் உருவத்தையும், வாய் நீரின் உதவியால் உருசியையும், மூக்கு மண்ணின் உதவியால் வாசனையையும் அறியும்; வாக்கு ஆகாயத்தின் உதவியால் வசனிக்கும்; பாதம் வாயுவின் உதவியால் இயக்கத்தைச் செய்யும்; பாணி (கை) அக்கினியின் உதவியால் கொடுத்தல் வாங்குதல்களைச் செய்யும்; பாயுரு (மலவாயில்) நீரின் உதவியால் மலத்தைக் கழிக்கும்; உபத்தம் (குறி) மண்ணின் உதவியால் ஆனந்தத்தைச் செய்யும்.

* ஐவகை வாயுக்களோடும் ட்ராமலினை விளைவுகளோடுங் கூடியமனம், இது நண்ணுடம் பெனவுற்படும். இவ்வுடம்பினிடத்தில் அபிமானம், கிலையாணமைய யறிந்த மாத்திரமே விடாணமயினால், விடுதற்கு உபாயம் 'எல்லாப் பொருள்களையும்பற்றி நின்றே பற்றற்ற இறைவன அருளிய முத்தநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்திற் கொண்டு அதனிடத்து உபாயத்தை அம்மனத்தாற்செய்க' என்று இவவதிகாரத்தின் கடைசிச் செய்யுளிற் கூறியுள்ளார். உருவுடம்பு (துலசரீரம்) அருவடம்பு (சூசுரமசரீரம்) எனனும் இவ்விருவகையடம்புகளால் ஆண்பம் ஆடைவிடாமல் வருதலையறிந்து, இவ்வுடம்புகளாலாகிய பந்தத்தினைக் கணப்பொழுதும் பொறுக்காமல் முத்தியினிடத்து விரைந்து செல்வதினாலே 'உடம்பும்கை' என்றார். இன்பபதகுணபங்களை யாண்பவித்தவினால் உயிரோடு ட் ஒற்றுமை யடைந்திருத்தலால் இவ்விருவகை ட்டம்புகளும் யானென்று சொல்லப்படும். இச்சொல் அசுடபாறு விடுதல் கூடப்பட்டது.

* பிராணன் அபாணன் வியாணன் உதாணன் சமாணன் என்பன ஐவகை வாயுக்களாகும். அவற்றுள் பிராணன் இருதயத்திலிருந்து ஆகாயத்தின உதவியால் விடயங்களை விசாரித்தபுத் தியை நடத்திப் பலத்தைச்செய்யும்; அபாணன் குதத்திலிருந்து மலசலங்களைப்பிரித்து வெளியேவிடும்; சமாணன் நாயியிலிருந்து அக்கினியின் உதவியால் அன்னபாளுதிகளின் சாரத்தை நாடி தோறும் செலுத்திச் சரீரத்தில் எங்கும் சமமாக நிரப்புவது; வியாணன் நீரின் உதவியால் சரீரமுழுதும் இடையீடின்றி வியாபித்திருந்து அன்னபாளுதிகளே ஏற்றமுங் குறைவுமாகச்செய்து அதனால் நோயை உண்டாக்கிச் தேசத்தை இளைக்கச்செய்வது; உதாணன் கண்டத்திலிருந்து பிருதிவியின் உதவியால் சத்தத்தை உண்டாக்குவது.

† காமலினை விளைவு - ஆசையும் அதன்பயனாகிய சுகசூக்க நுகர்ச்சியும்.

‡ உயிரினின்றும் உடல் வேறுபட்டதென்னும் உண்மையறிவின்மையினால்.

ஒருவன் எந்தெந்தப் பொருளினின்றும் நீங்கினானோ, அவனுக்கு இப்பிறப்பிலே அந்தந்தப் பொருளைத் தேடுதலாலும் காப்பாற்றலாலும் இடித்தலாலும் வருந்துன்பங்களும், அவைகளைத் தேடுமுறையில் ஈட்டப்பட்ட பாவங்களால் வருபிறப்பில் அனுபவிக்க நேரிடுந் துன்பங்களும் இவ்வே யென்பதும்; எல்லாப் பொருள்களையும் ஒருமிக்கவிடுதலே தலைமையான துறவாகுமென்பதும்; எல்லாப் பொருள்களையும் துறத்தலால் ஒருவனுக்கு அப்பொருள் காரணமாக மன வாக்குக காயங்கள் அலையாது நிற்கையாலும், அவை நல்வழியிலே செல்லுதலாலும், இப்பிறப்பிலே உண்டாகும் முறைமையையுடைய துன்பங்கள் பலவாமென்பதும்; அவன் அவ்வீன்பங்களைத் தான் அனுபவிப்பதோடு உலகத்துக்கும் மிகப் பெரிய உபகாரங்களைச் செய்யக்கூடுமென்பதும்; அவ்வீன்பங்களை நெடுங்காலம் அனுபவிக்கவும், உலகத்துக்கு மிகவாதிக உபகாரங்களைச் செய்யவும் விரும்புவன் இளமையிலேயே துறக்கக்கடவனென்பதும்; சப்தாகி விடயங்களை அனுபவித்தலானாலு மனத்தைத் துன்பத்தினாலும் பாவத்தினாலும் தேடப்பட்டுவரும் பொருள்களின் மேல் அல்லாமல் முத்திவழியாகிய யோக ஞானங்களிலே செல்லவொட்டாதாதலாலும், அம்மனம் அப்பொருள்களிலே சென்றால் அவ்வனுபவிப்பு வீரகுபெற்ற நெருப்புப்போல வளர்வதல்லது கெடுக்கப்படாதாதலாலும், முத்தியடைய விரும்புவோர் இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்வதோடு எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றறத்துறக்க வேண்டுமென்பதும்; துறந்தானொருவன் எல்லாப் பொருள்களையும்விட்டு ஒரு பொருளை விடாதவிடத்தும், அது சார்பாக விடப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் திரும்பிவந்து தவத்துக்கு விரோதமாய் அவனுக்கு மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பதும்; தானல்லாத உடம்பையானென்றும் தனனோடு சம்பந்தமில்லாத பொருளை எனதென்றும் கினைத்து அவற்றிலே பற்றுச்செய்தற்குக் காரணமாகிய அகங்காரம் மமகாரமென்னும் மயக்கங்களை ஞானஞ்சிரியரிடத்துப் பெற்ற உபதேசத்தினாலும் யோகப்பயிற்சியினாலும் அவ்வீருவகைப் பொருள்களும் யான் என்பதும் எனது எனபதும் அல்லவென்று தெளிந்து அவற்றினிடத்துப் பற்றை விட்டவனே முத்தியடைவாரென

† “அற்றது பற்றென லுற்றது வீடு”—திருவாய்மொழி.

பதும்; அப்பற்றினை விடாதவனுக்குப் பிறவித்துன்பங்கள் நீங்கா வாதலால் முத்தியில்லை யென்பதும்; அவ்விருவகைப் பற்றுக்களுள் ளும் யானென்னும் அகப்பற்றுகிய அனாதியாக வருந் தேகாபி மாணத்தினிடத்தே எனதென்னும் புறப்பற்றுப் பிறத்தலால், அவ் வகப்பற்று நீங்கியவழி மற்றைப் புரப்பற்று நீங்குமென்பதும்; அவ் வகப்பற்றினை விடுதற்கு எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றிநின்றே பற்றில்லாத கடவுள் அருளிய முத்திநிறியை இதுவே நன்னெறி யென்று மனத்துக்கொண்டு தியான சமாதிகளை அப்பியசித்தத் த்வேண்டுமென்பதும் இவ்வு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௩௬. மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது துன்பத்திற்கு உறையிடமாகிய பிறப்பினையும் இன்பத்திற்கு உறையிடமாகிய வீட்டினையும், அப்பிறப்பு வீடு களின் கராணங்களாகிய அஞ்ஞான ஞானங்களையும், † விபரீத * சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்மையால் அறிதல். இத்தனை வட தூலார் தத்துவஞான மெனப் இஃதும் எல்லாப் பொருளையும்

† விபரீத உணர்வு - முத்துச்சிப்பியை வெள்ளியென்றும் மாப்பொம்மையை மணிதென்றும் இவ்வகையே ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளாக நிச்சயித்தல் போல் மறுபிறப்பும் இருவினைப் பயனும் கடவுளும் இல்லையெனவும் மறமும் துப்படிப்படடவைகளே யும் சொல்லுகிற மயக்கநூல் வழக்குகளை மெய்நூல் வழக்கென்று அணிதல்.

* சந்தேக உணர்வு - கானலோ நீரோ, கயிறோ பாம்போ, கிளிஞ்சலோ வெள்ளியோ என்று ஒன்றிலும் நிச்சயம் உண்டா காது நிற்பதுபோல மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயன்களும் கடவுளும் உண்டோ இல்லையோ என்று ஒன்றிலே துணிவுபிறவாமல் நிற்கல்.

பற்றினின்றே பற்றற்ற இராவன் ஒதிய வீட்டு நெறியை இதுவே
கன்னெறியென்று மனத்திற் கொண்டவிடத்தே உண்டாவதாகை
யால், அக்காரண வொற்றுமைபற்றித் துறவின் பின் வைக்கப்
பட்டது.

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. (அ)

(இ - ள்.) பிறப்பென்னும் - பிரவிக்கு முதற்காரணமான,
பேதைமை - அஞ்ஞானம், நீங்க - கெட்டொழிய, சிறப்பென்னும் -
முத்திக்கு நிமித்தகாரணமான, செம்பொருள் - செவ்வியபொருளை,
காண்பது-காண்பதே, உறிவு-ஒருபர்க்கு மெய்யுணர்வாவது, எ-று.

பிறப்பிற்குக் காரணமாய அஞ்ஞானத்தைப் 'பிறப்பென்னும்
பேதைமை' என்றும், சிறப்பிற்குக் காரணமாய செம்பொருளைச்
'சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருள்' என்றும் காரியங்களைக் காரணங்
களாக உபசரித்தார். அவிச்சை (அஞ்ஞானம்), அகங்காரம், அவா,
ஆசை, கோபம் என்னும் இவையுள் குடிகளினால் அவிச்சை மற்றை
நான்கிலுக்குங் காரண மாகவுடைமையால், அச்சிறப்புப் பற்றி
அதனையே பிடிப்புக்குக் காரணமாகிக் கூறினார். எல்லாப்பொருள்
களினுஞ் சிாந்ததாலால் வீடு சிறப்பென்று கூறப்பட்டது.
உற்பத்தி நாசங்களில்லாதையால் நித்தியமாய்ப், பெருமையால்
தன்னை ஒன்றும் கலத்தலில்லாமையினால் பரிசுத்தமாய்த், தான்
எல்லாப் பொருளையுங் கலந்து நிறுவின முதற்பொருள் விகா
மின்றி எஞ்ஞானமும் ஒராதன்மையா நிருத்தல்பற்றி, அம்முதற்
பொருளைச் 'செம்பொருள்' என்றார். இவையுள்காரத்தின் 'எம்
பொரு ளெத்தனமைத் தார்களு மப்பொருள், மெய்ப்பொருள்
காண்ப தறிவு' என்னும் ஐந்தாவது செய்யுளில் 'மெய்ப்பொருள்'
என்றும், 'ஒர்த்துள்ள முள்ள துணி நொருதலையாப், பேர்த்துள்ள
வேண்டா பிறப்பு' என்னும் ஏழாவது செய்யுளில் 'உள்ளது'
என்றும் சொல்லியதும் இதுபற்றி யென்றறிக. அச்செம்பொரு
ளைக் காணுதலாவது உயிர் தன் அஞ்ஞானங் கெட்டு அச்செம்

பொருளோடு ஒற்றுமையுடைய இடைவீடாக பாவித்தல். இப் பாவித்தலைச் சமாதியென்றுஞ் சுகநிலத்தியானமென்றுங் கூறுவர்* உயிர் உடம்பைவிட்டு நீங்குங்காலத்தில் அவ்வுயிரால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது, அவ்வுயிர் அப்பாவிகப்பட்டதாய்த் தோன்று * மென்பது எல்லா ஆகமங்களுக்கும் துணிபாதலால், முத்தியெய்து வார்த்து அக்காலத்தில் பிரப்பிதருக காரணமான பாவனை கெடுதற் பொருட்டுக் + கேவலப் பொருளாயே பாவித்தல் வேண்டிதலால்,

* “வேதமுட னாகமபு ராணமிதி காசமுதல்

வேறுமுள கலைகளெல்லாம்

மிக்காக வதிகுவித துவிதமார்க் கததையே

விரிவா வெடுத்துரைக்கும்,

ஒதரிய துவிதமே யத்துவித ஞானத்தை

யுண்டுபணு(ம்) ஞானபாகம்

ஊதமனு பவமவசன மூன்றுகரு மொயவயீ

தபயவா திகன்சம்மதம்,

ஆதலி னெனகுகினி சரியையா திகன்போது

மயாதோன்று பாவிக்க நான்

அதுவாத லாலுனை நானென்று பாவிக்கி

னத்துவித பா + முறலாம்,

வதுபா வித்திடினு பதுவாகி வந்தருளசெ

யெந்தைநீ குண யுமுண்டோ

இகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி

யெங்கு(ம்)நிறை கின்றபொருளே ”

என்னும் தாயுமானவர் திருவாகுகன் சருத்தை இங்கு உணர்க.

+ கேவலப்பொருள் - யாதொரு சம்பந்தமுமின்றித் தனிமை, யாய் விளங்கும் சச்சிதானந்தப் பரம்பொருளாகிய முழுமுதற் கடவுள்.

அக்கேவலப்பொருளை முன்னே பாலித்துப் பழகுதலாகிய இதனிஹம் மேலாய வபாயமிஸ்ஸே யென்பதுணர்க இம்மக்கட் பிறப்பின்கண்ணே உபதேச மொழிகளை அனுபவமுடைய ஞானஞ்சிரியரிடங் கேட்டு அதனால் அஞ்ஞானம் நீங்கப்பெற்று, அங்ஙனங்கேட்ட உபதேச மொழிப்பொருளை நிச்சயப்படப் பிரமாணங்களாலும் யுகதியாலும் தெளிய ஆராய்ந்து அதனால் விபரீத சந்தேக உணர்வுகள் ஒழியப்பெற்று, தனி முதற்பொருளாகிய பரப்பிரமத்தைத் தன்னுள்ளே பாலித்துச் சமாதியடைதலே உண்மையறிவென்பது இக்குறளின கொள்ளக்கிடப்பதைக் குறித்துக் காண்க. சமாதியென்பது அட்டாங்க யோகநிலைகளில் இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரசத்தியாகாரம், தாரீண, தியானம் எனனும் ஏழுபடிகளையும் கடந்து மேலே நிற்பதாகிய எட்டாநிலையாகும். அவற்றின் விவரங்கள் முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளன. [அ-ம் பக்கம் பார்க்க.]

மெய்பொருள் எல்லாதவைகளை மெய்ப்பொருளு என்று உணரும் விபரீதவுணர்வாலே துன்பத்தைத்தரும் பிறவி உண்டாகுமென்பதும்; அஞ்ஞானத்தினீங்கி மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றவர்க்குப் பிரமஞானம் உண்டாகி, அதனால் அவர் தம்முள்ளே பிரமத்தைக்கண்டு பிரப்பினீங்கிப் பேரின்ப வீட்டினை யடைந்து, * நிரதிசய வானந்தத்தை உனுபவிப்ப ரென்பதும்; ஒருவிதத்தினாலே பிரம்மத்தை நிராகரித்துத் தமது மதத்தைத் தாபித்தல் (நிறுத்துதல்) எல்லாச் சமயங்களுக்கும் இயல்பாகலால், அந்நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட பொருள் நூல்களிலே எது உண்மையென்று உண்டாகிற சந்தேகத்தை யோக முதிர்ச்சியுடையார் தமது அனுபவ ஞானத்தினாலே நீக்கி உண்மையை அறிவா ரென்பதும்; அவர்க்கு அனுபவ ஞானம்

* நிரதிசயவானந்தம் - தனக்கு மேற்பட்டதோர் இன்பத்தை யுடைத்தாயிராத ஆனந்தம்.

கிணை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வால் அறுத்தலாம். அநிகர முறைமையும் ஒத்தமூல விளங்கும்.

அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றும்
தவா அப் பிறப்பினும் வித்தி. (க)

(இ - ன்.) எல்லாவுயிர்க்கும், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், சவா - டோடாது வருகின்ற, பிறப்பு - பிறவிபை, ஈனும் - விளைப்ப தாயி, வித்தி, அவா - அவாவாகும், என்ப - என்று தூலோர் சொல்லுவர், (எ - று.)

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து உயிரைப்பற்றித் தொடரும் வினை ம், அவவினை அவவுயிருக்குக் காட்டும் கதையும் (புகலிடமாகிய யாதாமொருவகைப் பிறப்பும்), அப்பிரப்பினை அவவுயிர் அடைதற் குக் காரணமும், அப்பிரப்பினகண் அவவுயிருக்கு உண்டாகும் விருப் பமும் ஒன்றென்பது ஏனற்கு அவவுயிரினிடத்து வந்துதோன்ற, அச்சமும் அறிவை * இவகைமாயைகளா ஒன்றாகிய மோகமென் னும் விபரீத புத்தி மனதாக்கி, அவவுயிரை அவவவாவானது அகத்திய னிடத்தே கொண்டு செல்லுமாகலால், அதுனைப் 'பிறப்பினும் வித்தி' என்றும், கதிவசத்தால் உளதாகிய அவவுயிரின வேறுபாட் டிலும், அவ்வேறுபாடுகள் தன்மை மாறுபடும் † உற்சர்ப்பிணி ‡ அவ சர்ப்பினி § யெனனுங் காலவேறுபாட்டிலும் அது வித்தாகுகை வேறு

* மாயை நு - தமம், மாயை, மோகம், அவித்தை, அகிர்த்தம்; அவையாசன - சீவசைதனனியத்தை மடைக்கைபால் தமம், - சகத் துருபமான வனிதாத் கோற்றததுக்குக் காரணமாகையால் மாயை, — விபரீதஞான முண்டாகுகையால் மோகம், — உணர்வழிக்கையால் அவித்தை, — சத்தருபத்தக்கு அனனியமாகையால் அகிர்த்தம். [வசதன்னியம் - தத்துவஞானம், அறிவு, வனிதை - பெண்.]

† உற்சர்ப்பிணி - உலகம் வாழ்நான் போகம் முதலியவைகளால் ளர்ப்பிறைபோலப் பெருகுங்காலம்.

‡ அவசர்ப்பிணி - உலகம் வாழ்நான் போகம் முதலியவைகளால் தேய்பிறைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

படாமைமால் 'எல்லா வயர்க்கும் என்னாமை' என்றும், இஃது 'எல்லாச் சமயங்களுக்கும் ஒக்கலால்' என்றும் கூறினார்.

இவ்வுலகத்துச் சிற்றினைபத்தைக ழுந்தது ஒருபொருளா அவாவின, அவ்வவா பிரப்பினும் விசுவாயப்பினனும் முடிவிலாத துன்பத்தை யே விசுவகுமென்பதும், உராகிய பக தான பிரப்பப் பிணி மூப்பு இரப்புகளால் துன்பப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றமையை உன்னபடி அறிந்தவன் பேரினப் பட்டில் ஆசையுடையவனாகி அவ்வீட்டின் அடைதற்குச் சாரணமாகிப் பாவமையை அவாவவா னென்பதும்; அப்பிறவாமை தான ஒருபொருளாயும் அவாவா மையை மேண்ட அவனுக்குத் தானே உண்டாகுமென்பதும்; அதனால் அவ்வவாவாமை மக்களது செல்வங்களுக்கும் மீதவாது செல்வங்களுக்கும் மேலானதாகுமென்பதும்; அக்கதைப் சிறப்பினை யுடைய அவாவாமை மெய்யம்மையைமேண்டத் தானே உண்டாகுமென்பதும்; மமலே சொல்லப்பட்ட நிலையாமை துவம்மையுணர் தல் ஆசைய காரணமாகமெல்லாம் பொது, அவையதனால் முதற்கியை உடைசுந்தரியவற்றைய ஒருவனை மாயை, பிறுமேல் பழைந்து பின்பும் பிறவியில் னன்றிக் கெடுகமல்லது அவா வரவால், அவ்வவாவை அஞ்சிக் காப்பதே தூய்மாவை பெறப்படுகிறது; அவாவினை அறந்தவனுக்கு முத்தியிபை மலிடத்தேயல்பாமல் உடம்போடுகட்டி கின்றவிடத்தும் இன்னம உடைபரு தென்பதும்; ஒருமீபாகிம வரம்பாத இயல்பினை யுடைய அவாவை ஒருவா பிடுகாதருமன் அவ்விடுகை அவனுக்கு அப்போதே எப்போதும் ஒரு நிலைமையற்ற தன்மையைக் கொடுக்குமென்பதும் இஃது அறியதக்ககைகளாம்.

“நன்றாய்நாநங் கடந்துபோய் கல்விநதிப மெல்லாமீத் [ரிந்து தொன்றாய்க்கிடங்க வரும் பெருமபா முலப்பிலதனை யுணர்ந்துண சென்றங்கிண்பத துன்பங்களை மசற்றகளைந்து பசையாறல், ‘அன்றையப்போ தேவீடு மதுவேவீடு வீடாமே’”

† “எழுது பாவைநல் லாதுமம் விட்டுநாளை தொழுது போகநின் தேனை யுஞ் சூழ்ந்துகொண் டுமுத சால்வழி பேயுமு வான்பொருட் டிழுதை நெஞ்சமி தென்படு கின்றதே”

—திருக்குறள்தொகை.

என்னுந் திருவாய்மொழிச் செய்யுளின் சுருத்து இவண் உணர்த்தப் பாலது. இச்செய்யுளின் பொருள் - ஒருவன் விடயஞானங்களைச் செய்வையாகக் கடந்து தூந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்து உயிரோடு அநாதியே ஒன்றாய்க்கிடந்த அரிய பெரிய கெடுதலில்லாத பிரகிருதியை (ருனியத்தை மானயை) ஈனாரும் உணர்ந்து அட்டாற்சென்று இன்பத்தில் விருட்டும் துன்பத்தில் வெறுப்பும் ஒழியப்பெற்று ஆசை அடப்பெற்றால் அவ்வாசை நீங்கிய அன்றே அச்சமாய்த்திலேயே அவனைப் பல பிரவீசனாகப் பற்றிநின்ற பழுவனைகள் விட்டொழியும். அவ்வனைகள் அவனை விடுதலே அவனுக்கு வீடாம் (முத்தியாய்) என்பது.

௩.௮. ஊழ்.

அஃதாவது நல்லினைப் பயனாகிய இன்பமும், தீவினைப்பயனாகிய தன்பமும், அவ்வவ்வினைகளைச் செய்தவனையே சென்றடைதற்குக் காரணமாகிய நியதி. ஊழ், பால், முரை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். இது பொருளின்பங்கள் இரண்டிற்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப் படாமையாலும் மேற்கூறிய அறத்தொடு சம்பந்தமுடையமையாலும் அதன் இறுதியிலே வைக்கப்பட

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாத் கோடி

தொகுத்தார்க்கு துய்த்த லரிது. (எ)

(இ - ன்) கோடி - மெய்யானி ஐம்பொறிகளால் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள் எண்ணிறந்தவற்றை, தொகுத்தார்க்கும் - முயற்சி செய்து சேர்த்தவர்க்கும், வகுத்தான் - தெய்வம், வகுத்த வகையல்லால் - குத்தகையால் அல்லாமல், துய்த்தல் - அனுபவித்தல், அரிது - உண்டாகாது, எ - று.

* “பல்லாவு னாய்த்து விடினுங் குழக்கன்று
வல்லதாந் தாய்நாடிகு கோடலேத—மொல்லைப்
பழவினை யு மனை தனத்தே தநசெய்த
கிழவனை நடிக்க மகாநற்கு”.

என்றாற்போல ஒருவர் செய்த வினையின்பயன் பிறிதொருயிரிடத்
துச் செல்லாதபடி அந்தவினையைச் செய்த அந்த வயர்க்கே வகுத்த
லால் ‘வகுத்தான்’ என்றார். அது திரிந்து வாய்பாடு (வாய்லாட்
சிப்பட்டு வரும் சொல்) வேறுபட்டவழி காலமுதலாகிய சொல்
உயர்திணையா யிசைத்தலு முரிய வேனப் பொருளபநம் “இசைத்
தலு முரிய வேந்ததான்” எனஹை மொல்காப்பியசு சூத்திரததில்
உயர்திணைப்பொருளை யணாத்கிய செய்வமெனஹம் அஃறிணைச்
சொல் வகுத்தானென உயர்திணையாய்ற்று இந்நிரியங்களுல் அஹ
பல்க்கப்படும் பொருள்கள் பலவற்றைச் சோக்காதவர்களுக்கே யல்
லாமல் சோத்தவர்களுக்கும் னெறுதலால் தொகுத்தார்க்கும் என்பதி
லுள்ள உம்மை இரந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. வேறு முயற்சி
களால் பொருள்களைச் சோக்கலாமே யல்லாமல் அஹபல்தீதல்முடி
யாது, அதற்கு ஹழீவேனாடு மென்பதாயிற்று.

ஒருவனுக்குக் கைப்பொருள் விருத்தியடைதற்குக் காரண
மாகிய ஹழிஞாலே முயரசியும், அப்பொருள் அழிந்ததற்குக் காரண
மாகிய ஹழிஞாலே சோம்பலும் உண்டாகுமெனடதும்; ஒருவ
னுக்கு எல்லா அறிவும் உண்டாயிருந்தாலும், கைப்பொருள் இழத்
தற்குக் காரணமாகிய ஹழிவந்து உறாவிடத்து அவய்யுடி அவவறி
வினை அறியாமையாகு மெனபதும்: இனி அவனறிவுசுருங்கி
யிருந்தாலும், கைப்பொருள் விருத்தியடைதற்குக் காரணமாகிய
ஹழிவந்து பொருந்தியவிடத்து அஃது அவனறிவை விரிக்குமென்
பதும்; அறியாமையாக்கும் ஹமுடைய ஒருவன் நடப்பமானபொருள்
களை உணர்த்தும் பலதூல்களையும் கற்றாஹயினும், அவனுக்குப்
பின்னும் தன ஹழிஞாலாகிய பேதமையறிவே மேற்படு மென்ப

* நாலடியார்—பழவினை.

† “காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா, வாதல் கண்ணகத்
தஞ்சனம் போலுமால்” எனஹை சீவக சிந்தாமணிச் செய்யுளின்
கருத்தை இங்கு உணர்க. இதன்பொருள் - ஆசை மிக்கவிடத்துத்
துன்பத்திற்குத் துணையென்று கற்ற கல்வியும் பிரா குற்றம் நீக்கு
தற்கு உதவுதலன்றித் தன்குற்றம் நீக்குதற்கு உதவாதொழிதல்
கண்ணினுட் கிடந்த அஞ்சனம்(ஹை) அதற்குப் பயன்கொடாதது
போலும், (எ - று.)

தும்; செல்வத்தைச் சம்பாதித்தலும் காப்பாற்றலும் அனுபவித்தலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாவன்றே, அவ்விதமல்லாமல் அறிவுடையார் வறியராகவும் அறிவிலார் செல்வராகவும் காணுதலால், அறிவுடையராதற்குக் காரணமாகிய ஊழ் செல்வராதற்குக் காரணமாகாதென்பதும், செல்வமுடையராதற்குக் காரணமாகிய ஊழ் அறிவுடையராதற்குக் காரணமாகாதென்பதும்; அழிக்குமூழ் உற்ற விடத்துக் காலமும் இடமும் கருவியும் தொழிலும் முதலானவை கல்லவையா யிருந்தாலும் அழியுமென்பதும்; ஆக்குமூழ் உற்ற விடத்து அக்கால முதலானவை தீயவையாயிருந்தாலும் ஆகுமென்பதும்; ஊழினாலே தமக்கு உரியவையாகாத பொருள்கள் வருந்திக் காப்பாற்றினாலும் தம்மிடத்து நில்லாமற் போகுமென்பதும்; ஊழினாலே தம்முடையவையாகிய பொருள்கள் புறத்தே கொண்டுபோய் எறிந்துவிட்டாலும் தம்மைவிட்டுப் போகாவென்பதும்; வறியராயினார் சூறவறத்தை மேற்கொள்ளாது வருந்துதற்குக் காரணம் ஊழேயாமென்பதும்; * இருவினைகளும் தாமீய முன செய்துகொண்டமையாலும், பயனைக்கொடாது கழியாமையாலும், அவற்றின் பயனாகிய இன்பத்துன்பங்கள் இசைந்து அனுபவித்தற்கு உரியவையாயிருக்க, அவைகளிலே இன்பத்தை அனுபவித்தற்கு இசைந்து துன்பத்தை அனுபவித்தற்கு வருந்துதல் அறியாமையாகுமென்பதும்; ஊழானது தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத் தனக்குப் பகையாகிய ஒருபாயத்தை ஆராய்ந்தாலும், தான் அவ்வுபாயத்தையாவது மற்றொன்றையாவது வழியாகக்கொண்டு வந்து அவ்வாராய்ச்சிக்கு முற்பட்டு நிற்குமாதலால், அவ்வுழைப்போல மிகுந்தவலி யுடையவை யாவையுமில்லை யென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

* இன்ப மிடரென் றிரண்டுற வைத்தது முன்பவர் செய்கையி னாலே முடிந்தது இன்ப மதுகண்டு மீகிலாப் பேதைகள் அன்பிலார் சிந்தை யறமறியாரே—திருமந்திரம்.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இவ்வறத்தின வழியிற் பொருந்துவனவாகிய பொருளினப்பங்குள் இம்மைப்பயனும் மறுமைப்பயனும் பயப்பதாகிய பொருளைச் சொல்ல வெடுத்துக்கொண்டார். அப்பொருள் தனக்குத் துணைக்காரணமாயுள்ள அரசுநீதி சொல்லவே அடங்கும். அரசுநீதியாவது காவல் நடத்தும முறைமை அம்முறைமையை அரசியல், அக்கவியல், ஒழியியல் என்று மூன்று பிரிவாகி, பார்த்த இடத்தைப்படிய உலகிற்கு உயிர்மோற் றதந்துள்ள அரசனது தன்மையை இருபத்தைந்து அதிகாரங்களாற் சொல்லத்தொடங்கி முதலில் இறைமான்ச் சொல்லுகின்றார்.

ந.சு. இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவ்வரசனது நற்குண நன்செய்கைகள். உலக பாலர் வழுவாய்கின்ற உலகத்தைக் காத்தலாலே இறை என்று கூறினார். * “திருவடை மன்னரைக் காணில் திருமாலக் கண்டேனே யென்னும்” என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா

மான முடைய தரசு.

(ச)

(இ - ள்.) அறன் - தனக்குச் சொல்லப்பட்ட அறத்தில், இழுக்காது - தவறாது நடந்து, அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை, நீக்கி - தனது நாட்டிடத்தும் உண்டாகாமல் ஒழித்து, மறன் - வீரத்திலிருந்து, இழுக்கா - தவறாத, மானம் - மானத்தை (தாழுதலில்லாமையை), உடையது - உடையவன், அரசு - அரசன், எ - று.

அவ்வறமாவது வேதமோதல், யாகஞ்செய்தல், ஈதல் என்னும் பொதுத்தொழில்களிலும், படைக்கலம் பயிலல், பல்லுயிரோம்பல்,

* திருவாய்மொழி. திரு - கண்டாரால் விருப்பப்படும் தன்மை.

பனகத்திற மழித்தல் எனனும சிறப்புத் தொழில்களிடம் தவறாமல் நிகை * 'மாண்ட, வறநெறி முதறநே யரசின் † கொற்றம்' எனபதனால் இவ்வறம் பொருட்கு சாரணமாக நிக. அல்லவை கொலை களவ குதாடல் மதுபாண்ட விபச்சாரம் முதலாயின குரபாகிய மாணசதை நீககுதற்கு 'மாணிபுகுநகர மாண்ட' என்றா, அஃதாவது † வீறினமையன் விவகாரமென மதவேழமுமெறியான, ஏறுண்டவா நிகரவிறு ம நோந்சிலென கொறிபான, மாறனமையின் ராபவாடுமென நிகரவாற மெறிபான, ஆறனமையின் முகியானா மெறியான ஸ்வபவன்' எனவும் † 'அழிபுகா புறக கொடையயிலேவோசசான' எனவும் சொல்லப்படுவது அரசு அரசனது சன்மை, அஃது உ சாரணங்களால் ஆவகரசன்மேல் நின்றது

உரைச்சு (மந்திரி), நாடு, நாடறகு காவலான மதிலமுதலியன, பொருள், சீலோ, நட்பு என்று சொல்லப்பட்ட ஆறு அங்கங்களையும் உடையவனே அரசருட ாறதவனுவா னென்பதும், அவ்வாறான னெறிலலாதவ்டசகம் அரசன்கி செல்லமாட்டா தென்பதும், அவரசனாகு மாணிக ஆங்கங்களுக்கும் உரிதான அறிவும் கலவி உரிச கச ப் பதானாகையும், தொழிலுக்கு உரியவான ஆசனம் ம க்கமு, சுருக்குப்படி ஆணமையும் ஆகிய குககுணங்களுடைய இயல்பாக அமைந

* புறநானூறு † கொற்றம் வெறி

‡ சீவகசிந்தாம - இதன்பொருள் - பேலைகையிலேந்திய வீரன் மதயானையை மெறிந்தாலும் விவகை யெறிந்தா னென்ப ரொன்று நினைத்து அதனாலே வெற்றியின்மையின் யானையாரம் வெட்டாளுய, முன்பு வெடங்கண்டவா தனக்கு ஒப்பாராயினும் பிறாபடை தீண்டின எச்சிலென்று அவ்வாரையும் வெட்டாறய், தனக்கி யாராரையும் நீகரணமையின் பரம் வாடுமென்று வவட்டாளுய, அறமனமையற தனன்'ன மூத்தோரையும் வெட்டாளுய கின்றனென

௧ புறப்பொருள் வெண்பாமலை - இதன்பொருள் - தோந் றேடுபவரது முதுகில் கூரியவானே ஏறியாத வீரனென்பது.

திருக்கு மெனபனும் தனக்கு மணி, பொரு, நெல் முதலான பொருள்களை வருவதற்குச் சாதம் மாநிய படைவரையழித்தல், சிறைகொள்ளல், கண்ணொழிந்தல் முதலான வழியினால் மேலுமேலும் உண்டாகக்கூடிய அப்படிப்பட்ட பொருளை எடுத்தே சோத்துவைத்தலும் சோத்து வைக்கப்படும் பொருள்களாகப் பகைவா, களவா, சுற்றத்தாரோடோடு சம்பந்தம் முடியாதவர்களை னாமற் காத்தலும் எக்கப்பட்டவைகள் * உம் பொருள் பங்குகளின் பொருட்டிசைச்செய்யலும் வல்லவன் அரசனாவான் னெனபது, அச்சுறுத்தல் வலியான வருத்தம்மடைந்து வந்து முறை வேண்டியதாகும் உண்டாவ வருத்திவந்து சுற்றத்தாரோடும் காணுதல் எளிதெனக் காட்டித் தம் கடுமையினறி இளமையர் மேலி வேண்டியவர்களுடைய வன்மை வேண்டியபடி கொடுத்தது குடிக்காத தன் பவரான படைவரையழித்துப் படமாற காப்பவன் ம அமைச்சு முதுவிலையாகக் கண்டித்துப் புத்திசெய்யலும் சொற்களப் பொறுத்தல் தன்முன் பவர்களுக்கும் திருத்தலவேண்டி மெய்யும் இயல்பும் அறிந்தவர்களைவகாரா

பய கலவி.

அஃதாவது அகவரணம் தருகும் அருள் துல்களைக் கற்றல். அவை பாவன் அகவரணம், நீதி அகவரணம், குகிறை தோ, படைக்கலம் (ஆயுதம்) அன்புபட்ட வரையின துல்களும் முதலாயின் அரசன் அறிவுடைபவனாய் நுகதால் கண்ணுட்பாக்கிப்பனறி மனனுடாகும் பவர்ப்பிதல் குறித்து, இஃது அரசியலுள் வைக்க

* கடவுளா, அக்கணா, வறியாக்கணம் இவர்க்கும், புத்திக்கும் கொடுத்தலை அறந்தன பொருட்டாகவும் யானை, குகிறை, படை, காடு, அரசன் என்கிற இவற்றுக்கும் பகைப்பாடு கூடுதலினின்றும் பிரிக்கப்படுவோர்க்கும் தன்னைவிட்டுப் பிரித்தனின்றும் கூட்டப் படுவோர்க்கும் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வரவி (குளம்) செய்குன்று, இளமரக்கா (இளமரச்சோலை, நந்த வனம்) முதலானவைகளைச் செயதற்கும் இயைபுபடுகின்ற அனுபவிக படுமவைகளுக்கும் கொடுத்தலை இனப்பொருட்டாகவும் கொள்க.

கப்பல தாயினும் யாவாகும் உறுதியைத் தருவதாய் சார்பு
புடைய ஸ்ரீலே பொதுப்படக் கூறுகின்ற முன்னதிகாரத்
திலே தக்காமை கல்வி துணியடைமை யிழைநாம, நீங்க
நிலனா பவரது எனத் தோறுவா செபத மாட்சியை விரி
துக் கூறுகின்றமையின, துணிக் கூறமாட்சியின ப்னை வைக்கப்
பட்டது

கதரசு கசுடற் கதர்பல கதறின

திறக வதற் புகக். (க)

(ஆன) ஒருவன், கர்பவை காரணமுற் பநூல்கள், கசு
டற் குறையொய், கதரக் கரக்ககடவன், கதறின அப்பதிக
கதரால் அகநகு அக்கலவிகு தக - தகுதிய கதரக் துணை
சொல்லுகின்ற வழியிலே கரக்ககடவன் என்று

கதரவை யெனத்தலை, கரம்பொருள் துணை மட்டென
னும் உறுதிப்பெறாநகளை உணர்த்தும் நூல்களல்லாமல் வேறு
நூல்கள் சினாது பல்பிணிச சிற்றறிவிநாககு ஆக * வெண்பது
பெறப்பட்டது கசுடரக் கதரலாவது விபீத சந்தேகங்களை
நீக்கி மெய்மொருந் நல்லொ பலருடனும் பல்நாமம் பழகு
தல் நிரலாவது இவ்வாறுகையிலே அறம் பொருள்களுக்கும்
காரணமான கருமங்களையும் உடன்பட்டிச செயது, அவ்வறம்
பொருள்களால் உண்டாகும் இன்பத்தையும் உணர்த்தி, தான
முதலாய் அங்குந் தலவி அறிவு ஒழுகுங்களால் தகுதியுடைய
ராய் பெரிமொருகே செய்வதும் துறவிலே தவத்தால் மெய்
யுணர்த்து அவ்வாறுதனும் தவாரமை முத்கியதைய விரும்பு

* “கல்வி கையில் கர்பவா நான்கில் மெல்ல கிண்குற
ப் பிபல் மெளளிகின ஜராயந தமைவுடைய கர்பவே நீரொழி
யப், பாலுண குருகிற மெரிந்த , ‘ அலகுசால் கதறி னறிவு
நூல் கல்லா, திலகநூ லோதுவ தெல்லாங் கண்கல், கூடந் துணை
யல்லாற கொண்டு தடுமாற்றம், போளு துணைய ரிவா ரில் என
னும் நாலடியா நலவாகுகின கருத்தினை இங்கு உணரக் [அடை
வுடைய நிறைவுடைய நூல்கள் குருகு - அனன்ம அலகு
அளவு தடுமாற்றம் பிறவித்துணம்]

பவன் கற்றல் வேண்டுமென்பதும், அவனாற் கற்கப்படவேண்டிய தூல்களும், அவற்றைக் கற்கும் விதமும், கற்றதனாற் பயனும் இதனாற் கூறப்பட்டன.

காரணமும் காரியமுமென இருவகைப்படும் கணிதநூலும் ஏனே இலக்கணநூலும் அறமுதலாகிய நூல்வகைப் பொருளே யும் ஐயந்திரிபறக் கண்டுணர்தற்குக் கருவி * யாகலின், அவ்விரண் டையும் அறிவீற்சிற்றந்தர் தங்களிருகண்களாக மதிப்பொன்பதும்; எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக்காலங்களிலும் உள்ளவைகளாக் காணும் ஞானக் கண்ணுடைமையால் கற்றோர் கண்ணுடையரென் றும், அந்த ஞானக்கண் இல்லாமல் நோய் முதலானவைகளாலே துன்பஞ் செய்யும் ஞானக்கண்ணே ஈடைமையால் கல்லாதார் முகத்திலே இரண்டு பண்களை யுடையரென்றும் மதிக்கப்படுவரென் பதும்; தாங்கள் சனமார்க்கத்தில் செல்லுதலால் யாவரையும் அவர் மகிழும்படி சேர்தலும், யார்க்கு உறுதி தருவனவற்றைக் கூறுத லால், இனி இவரை நாம் எப்போது கூடுவேமென்று நினைக்கும் படி நீங்குதலும் ஆகிய இவ்விரண்டும் கற்றோரது செய்கைகளாகு மென்பதும்; நல்லொழுக்கக் காண்பதாலும் தங்களுக்கு இனிமையு ம் உறுதியுமான சொற்கள் நிகழ்காலத்திலும் எகிரகாலத்திலும்

* அவை கருவியாதல் “ஆதி முதல்வாழிய எல்லா தனவெண் ணில், நீதி வழுவா(ம்) நிலைமையவான - மாதே, அந்மார பொரு ளின்பம் வீடென் றிவற்றின், திறமாமோ வெண்ணிறந்தாற் செப்பு”; “எழுத்தறியக் கீரு மிழிதகைமை தீர்தான், மொழித் திறத்தின் முட்டறிந்தா னாகு - மொழித்திறத்தின், முட்டறுத்த நல் லோன முதனூர பொருளுணர்ந்து, கட்டறுத்து வீடு பெறும்” என்னும் செய்யுட்களா லறிக. [முதல் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்பவற்றை உணர்த்தும் முதனூலாகிய வேதம். அல்லாதன - களவுநூல் காமநூல் முதலிய வேதத்துக்கு மாறுபட்ட நூல்கள். எண் இறந்தால் - முதனூற்பொருளைக் கணிததூலோடு மாறுபட அறிந்தால். திறம் - பாகுபாடு. ஆமோ - ஆகாது, சித்திக்காது. எழுத்து - இயற்றமிழ். இழிதகைமை - பேதைமை. மொழித் திறத்தின் முட்டு - சொற்பாகுபாட்டில் தோன்றும் மாறுபாடு. அறுப்பான் - ஒழிப்பான். கட்டு - பந்தம். வீடு - மேரட்சம்.]

இன்பத்தைத் தருதலினாலும், கற்றோரிடத்து யாவரும் அன்புடைய ராவரென்பதும்; வழிபாட்டு நிலைமையை வெறுக்காது கற்றல் கல்ல தாகலால் ஆசிரியர்முன் படிக்கவேண்டும் என்னும் ஆசையினால் தாழ்ந்து நின்று கற்றவரே உயர்ந்தோராவ ரென்பதும்; அவ்வாறு நிற்கலுக்கு வெட்கப்பட்டுப் பொய்யராய் மாணம் நோக்கி மெய்யராய் கல்வியிழந்தவர் இழிந்தவராவ ரென்பதும்; மனிதர்க்கு அறிவானது தாம் கற்ற கல்வியின் அளவாகப் பெருகுமாசலால் சிறிதுகற்ற அள வினாலே போதுமென்று விடாமல் மேலுழைவதும் கற்றல்வேண்டு மென்பதும்; கற்றவனுக்குத் தன்னாலும் தன்னாருமே யல்லாமல் பிள்ளைகளும் உறங்களும் பொருள்கொடுத்ததும் பூசையும் மகிழ்ந்து செய்தாகேதுவாகலால், கல்விப்போற் சிறந்தது செய்வொன்றில்ல யென்பதும்; அக்கல்வியானது வினைகளிப்பால் உயிர்நிடைத்தேதங்கி ஏழு பிரிப்புகளிலும் சென்று உதவுமாசலால், அக்கல்வியை ஒரு வனதான இறக்குமானவும் கற்கவேண்டியவென்பதும்; கற்றறிந்தார் கிகழ்காலத்திலே சொற்பொருள்களின் சுவையை அனுபவித்த லாலும், புகழும் பொருளும் பூசையும் பெறுதலாலும், எவ்வகாலத் திலே அறம் வீட்டைத் தருதலாலும், அச்சால் இடையறாத இன் பத்தை அடைதாரு வதுவாகிய கல்விக்கு உலகத்தார் லுப்பெரியவ ரோடு கூடி அறிதற்கருமைபான போயப்பியாசு முதலிய விடயங் களையெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், அத்தொலை வருடங்கள் பலவாக நரையிலமாயினேமென்றும் இன்பமடைதலால், அச்சிறப்பு நோக்கிப் பின்னும் அக்கல்வியையே விருப்புவரென்பதும்; தாயத் தார், கன்வர், வலியர், அரசர் எனறிவாரற் கொள்ளப்படா மையாலும் வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்தவிடக்கித் குறையாமையாலும் கல்வி அழியாத செல்வமென்பதும்; அஃகொழிந்த மணிபும் பொன்னும் செல்வமல்லவென்பதும் இக்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சுக. கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச் செய்யாமை; என்பது கல்லாமை யினால் ன இழிவை. கல்வியின் சிறப்பு முன்னே உடம்பாட்டு வாயிலாகவுஞ் சொல்லியவனவில் முடிவு பெருமை நோக்கி எதிர்

மறை வாய்லாகவுஞ் சொல்லுதலால், இது கல்வியின்பின் வைக்கப் பட்டது.

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்றி, த

கல்லார்கட் பட்ட திரு. (அ)

(இ - ள்.) கல்லார்கண் - கல்லாதாரிடத்து, பட்ட-நின்ற, திரு - செல்வமானது, நல்லார்கண் - கற்றவரிடத்து, பட்ட - நின்ற, வறுமையின் - வறுமையினும், இன்றாகு - துன்பஞ்செய்வதேபாகும், (எ - று.)

வறுமையின் எனபதில் இழிவு சிறப்பும்மை செய்யுள் விகாரத் தால் தொக்குநின்றது. செல்வம் தனக்குரிய கற்றவனாரையும் வறுமை தனக்குரிய கல்லாதவனாரையும் விட்டி மாறி நிற்கையால் தாம் இடிக் கண்பதென உலகத்திக்குத் துன்பஞ்செய்தலும் இரண்டினுக்கும் ஒக்குமாயினும், செல்வம் கல்லாதாரைக் கெடுக்க, வறுமை கற்றாரைக் கெடுக்காது நிபலால் வறுமையினும் திரு இனறது என்றா. இதனால் கல்லாதார் பெரி பெல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப் பட்டது.

கிரம்பிய நூலறிவில்லாதவன் சனபிற் பேசுதல் ஒழுக்கில்லா தொழிந்து அவனுக்கு அவமானத்தை அண்டாக்கு மென்பதும்; கல்லாதவர் தமக்குக் கல்வியறிவில்லாமையைத் தாம் அறிந்தா ராகில் கர்பேறர் சனபினிடத்தி யாதொன்றையும் பேசாதிருப்ப தோடுபின் கல்வியை விருமிக் கர்பாரொன்பதும்; கல்லாதவனது அறிவுடைமை ஒராவிடத்தே நிமி நன்றாயிருப்பினும் அது நீர் மேலெழுத்துப் போல்வதொர் வகையுடையதாகலால், நிலபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை அறிவுடைமையாகக் கொள்ளமாட்டா ரென்பதும்; நூல்களைக் கல்லாத ஒருவன் யான் அறிவுடையே னெனத் தன்னை மதிக்கும் மதிப்பு அவற்றைக் கற்றவன்முன் பேசக் கெடுமென்பதும்; எப்படிச் களர்நிலம் தாணும் விரும்பப் படுத லொழிந்து உயிர்களுக்கும் உணவு முதலானவைகளை உதவுவ தில்லையோ, அப்படியே கல்லாதவர் தாமும் நன்குமதிக்கப்படுத லொழிந்து பிளர்க்கும் அறிவு முதலானவைகளை உதவாரென்பதும்; நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பல நூல்களிலும் சென்ற அறி

வினை * இல்லாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும் சுண்ணச்சாந்தி
னாலே மாட்சிமைப்பட அலங்கரிக்கப்பட்ட பாவையினது எழுச்சி
யையும் அழகையும் ஒக்குமென்பதும்; கல்லாதார் உயர்ந்த சாதி
யிலே பிறந்தாராயினும், தாழ்ந்த சாதியிலே பிறந்திருந்தும் கற்றவ
ரது பெருமையளவினதாகிய பெருமையில் † ரொன்பதும்; விலங்
கைக் காட்டிலும் மனிதர்க்கு மேலான அறிவு மிகுதி காணப்படுவது
கற்றவரிடத்தே யாதலால் கற்றவரே மனிதராவாரென்பதும்; கல்
லாதார் விலங்கேயாவ ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சஉ. கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கத்தக்க நூல்களின் பொருள்களைக் கற்றறிந்
தார் கூறக் கேட்டல். கற்றவிடத்தே அக்கல்வியினாலாகிய அறிவை
உறுதிப்படுத்தலாலும், கல்லாதவிடத்தும் அக்கல்வியறிவை உண்
டாக்கலாலும் இது கல்வி கல்லாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

செனியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்

அவியினும் வாழினு மென் (ய)

(இ - ள்.) செவியற்சுவை - காதுகளால் அனுபவிக்கப்படுஞ்
சுவைகளே, உணரா - அறியாத, வாயுணர்வின் - வாயால் உண்ணப்
பட்ட உணவின சுவையை அறியும் அறிவினையுடைய, மாககள் -

* அறிவுக்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களை விரைவின் காண
லும் மறவாமையும் பிறாக்கு விளங்கும்படி போதித்தலும் அறநூல்க
ள் செய்தலும் முதலாயின.

† உருவின் மிகுந்ததோர் உடம்பைப் பெறுதலும் அறிதாக
லால் எழில் நலங்களும் ஒருபயனே யானாலும், நூலறிவில்லாத
விடத்தே சிறப்பில்லனவா மென்பதாம்.

‡ உடம்போடு அழியும் சாதியுயர்ச்சியிலும் ஒருவர்க்கு (முன்
னதிகாரத்திற் கூறியபடி) உயிரினிடத்தே தங்கி எழுபிறப்புகளி
லும் சென்று உதவும் கல்வியினது உயர்ச்சி சிறப்புடைத்தென்ப
தாம்.

மனவுணர்ச்சியில்லாத மார்தர், அவியினும் - இறந்தாலும், வாழ்வினும் - வாம்ந்தாலும், என - உலகத்திக்கு வருவது யாது, எ - று.

கா.தகனால் அனுபவிக்கப்படுஞ் சுவைகளாவன சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும். அவற்றுள் சொற்சுவை குணம் அலங்காரம் என இருவகைத்து. பொருட்சுவை சாமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம் (வெகுளி), அச்சம், இழிவு (அருவருப்பு), வியப்பு, சாந்தம் என ஒன்பது வகைத்து. அவையெல்லாம் இங்கே சொன்னால் விரிந்துபோவது பற்றிச் சொல்லாமல் விடப்பட்டன. வாய்ச் சுவையென்பது இடையிலே பதங்கள் தொக்குகின்ற மூன்றாம் வேற்றிமைத் தொகை. ஆகவே உருபம் பொருளும், உடன்தொக்க தொகை யெனப்படும். அது வாயால் அகரப்படுஞ் சுவைகளே புணரும் உணர்வு என விரியும். அச்சுவைகள் கைப்பு, காய்ப்பு, புளிப்பு, உவாப்பு, அகாப்பு, தித்திப்பு என அறுவகையாம். அவா செத்தால் இழிப்பதும் வாடித்தால் பெறுவதும் இல்லாமையால், அவர்க்கு இரண்டும் சமமானதா னென்பதாம். வாடிபுணவின எனது பாடமோ, தவாரு முளர். செவியிற் சுவைபுணராமாககள் என உதனால், மனவுணர்ச்சியில்லாத மக்களது செவிகள் தமக்கு விடயமான ஒசையைக் கீட்டுமுமாயினும் அச்செவிகள் கேள்வியாகிய கருவியினால் அறக்கப்பட்டாமையின அவா மனத்திலே ஞாபொருள், நழையாதா ஒசை மாத்திரத்தால் உறுதியடையாமையால் செவிடாக தன்மைரினவே * யாமென்பதும்; வாயணவின மாக்கள என உதனால் கேள்வியறிவில்லாத மக்களது வாயானது தன்க்கு விடயமான சுவை மாத்திரத்தை, நகருமாயினும் பணிந்த மொழியினைப் பகர்தல் கூடாதென்பதும் பொரப்படும். இதனால் கேளாதவழிப்படுந் குறும் சொல்லப்பட்டது.

ஆனமார்கள் அறியவேண்டிய அரும்பொருள் அனைத்தையும் அறியுமாற்றில் அறிந்து அழிவிலாவீட்டினை அடைந்து அந்தமில்லா

* “ ஆளாகா ராணா ஞ்ஞரை யடைந்துய்யங்

மீளா வாட்செய்து மெய்ம்மை, ணிற்கிலார்

தோளாத கரையோ தொழும்பர் சேவி

வாளா மாய்ந்து மண்ணாகிக் கழிவரே-திருக்குறள்தொகை.

ஆனந்தசகை அனுபவித்தற்குக் காரணமாகி நபடிபால், கேள்விச்
 செல்வம் அழிபுந் தனமையுடையவும் துன்பந்தருவனவமான
 பொருட்செல்வங்கள் எல்லாவற்றினும் சிறந்ததென்பதும்; அக்
 கேள்வியானது கேட்கும்போது மிகுந்த சுவையை உட்கட்டின
 பெரும்பயன் தருதலையும் உடையதாய் நுதலால், அது செவிக்கு
 உணவெனத்தருமென்பதும்; அறிவுடையார் அச்செவியுணவை
 உண்புமபோது வாடணவினை விரும்பாசவராய், செவிக்கு உண
 வில்லாதபொழுதே வாடிணவை உண்புவரென்பதும்; அவ்வா
 யுணவம் அகிசமானவிடத்து உணைச் சமராகிக்கும் துன்பமாத்நி
 ராம் அவ்வால் நோய் காமமும் அகிகழ்க்கலால், அவ்வுணவைக
 கொஞ்சமாகவே உண்புவரென்பதும்; அகதானும் பிள்ளை
 பிழைத்திருந்து செவியுணவினை உண்பும்பொருட்டேயாகச்
 செவ்வ ரென்பதும்; செவியுணவாய் கேள்வியினை யுடையவர்
 தேவரோடொப்பா ரென்பதும், ஒருவன் உறுகிறுத்தாரைக் கல்
 லாசுவலாய்நுந்நாலும் அவரின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தாரா
 சொல்லக் கேட்டால் ஓடுக அகன்று வறுமையாலாவது அறி
 வின்மையாலாவது துன்பம் நேர்ந்தவிடத்து உதவிசெய்யுமென
 பதும், உய்குதலை டைய சேறறு நிலத்தில் நடப்பவாகரு
 மானுடேயே அவர் உய்குந் டேயுது நடப்பதற்கு உதவி செய்வது
 போல், சலகொழிக்கமுடையார் வாய்ச்சொல்லானது ஒருவர்கு
 ஆபத்தாகலத்தில் உதவிசெய்யுமென்பதும், கல்வியுடையவராய்
 னும் முடிசுக்கில்லாதா அறிவில்லாராகலால், அவர் வாய்ச்சொல்
 கேட்கலாகாதென்பதும்; ஒருவன் சிறிசாயினும் உறுகிப்பொருள்
 களைக் கேட்கக்கடவெனென்பதும்; அச்சிறிய கேள்விகளும் மறத்
 துனிகள்போல் வந்து அவன் மனத்தினுள்ளே நிறைந்து எல்லா
 அறிவுகளையும் உண்டாகசி நிறைந்த பெருமையைத் தருமாதலால்
 அக்கேள்விகளைச் சிறிதெனற குகடிவாகாதென்பதும்; பொருள்
 கோத்தாமும் நுட்பமாக ஆராய்ந்தறிந்து, அதனமேலும் கிறைந்த
 செவ்வியையுடையவா தாமதகுணத்தால் மயங்கினராயினும் தமக்
 குப் பேதமையை உண்டாக்கும் அறிவின்மான் சொற்களைச்
 சொல்லுவரென்பதும், கேள்வியில்லாதார் அறிவின்மையால் தம்மை
 வியந்து கூறுவரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அறிவுடைமை

௪௩. அறிவுடைமை.

அஃதாவது சுல்வி கேள்வி எளிஞலாகிய அறிவேயாகி
யறிவுடையவருதல். அகிகாரமுறையையும் இத்தலே விளங்கும்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்டினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. (௩)

(இ - ள்) எப்பொருள் - யாதெ ருப்பொருளை, யார்யாரவாய்
யாவா யாவர்சொல்ல, கேட்டினும் - கேட்டாரும், அப்பொருள் -
அப்பொருளினது, மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகியபயனை, காண்பது
காணவல்லது, அறிவு - அறிவாம், எ - று.

* சத்துவம், ரூபம், சுகம் எனப் பகுணங் ள் ளுளறும்
மாறிமாறி வருதல் யாவாக்கும் உண்டாதலால், உயர்ந்த பொருளை
இழிந்தார்வாயிலும், இழிந்தபொருள் உயர்ந்தார்வாயிலும் உறுதிப்
பொருளைப் பகைவாய்வாயிலும் கெடுபொருளைச் சினேகர்வாயிலும்
ஒரேவழி(சிலவிடத்து)க் கேட்கப்படுதலால் 'எப்பொருள் யார்
யாவாய்க் கேட்டினும்' எனருர். யாராயார் எனனும் அங்குப்
பொருளபற்றி வந்தது. யாப் என்பது அவர்கள் அப்பொருள்களின்
விடத்துப் பகையுறைய அறிந்தது என்க. மெய்யாதல் நிலைத்
தங்குதல். சொல்லுவாது இயலாதினே நோக்காமல் அப்பொருளின்
படனை நோக்கா நல்லதைக்கொண்டு உயர்தை விடவது அறிவென்ப
தாம்

அறிவானது ஒருவனுக்குச் சோவிலால் வருங் கெடுதியை
முன்னறிந்தொழிக்குங் கருநிபாதலேயன்றிப் பகைவர்க்கு அழிக்க
முடியாத உளளா ஹமருமென்பதும், மனத்தை அது போன
போகிலே பெரவீடாமல் விடயங்களின் நன்மைநீமைகளை
ஆராய்ந்து தீயதுவிடுத்து நீக்கி நல்லதனிடத்துச் செலுத்துவதாகு
மென்பதும்; அறிவுடையவன் தான் சொல்லுஞ் சொற்களை யழு
வில்லாமல் நன்றாக விளங்கச் சொல்லுவானென்பதும்; பிறர் சொல்
லக் கேட்கப்படுமவைகள் யுழவினாலும் நன்றாக விளங்காமற்போரு
லும் அவைகளின் பயனைக் கொண்டுவிடுவானென்பதும்; செல்வம்

இவற்றின் விவரம் ரூபம் பக்கத்திற் பார்க்க.

வந்தவிடத்து மகிழ்ந்திருத்தலும் தரித்திரம் வந்தவிடத்து வருந்தி யிருத்தலுமின்றி, எப்போதும் ஒரு தன்மையுடைய உயர்த்தோரை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு அறிவுடைமையாகுமென்பதும்; அறிவுடையார் உலகத்தோடு ஒத்து நடப்பா*ரென்பதும்; பின்னே வரக் கடவதை முன்னே ஆலோசித்துறிவாரென்பதும்; பாவமும் பழியும் கேடும் முதலாக அஞ்சக்கூடுமவற்றை அஞ்சி நடப்பாரென்பதும்; உரக்கடவதாகிய துன்பத்தை முன்னறிந்து காக்கும் அறிவுடையவர்க்குத் துன்பமுண்டாகாதுகொண்டதும்; செல்வங்களுள்ளாம் அறிவிலே சம்பாதிக்கவும் பரிதலால், அறிவுடையார் பிரிதொன்றும் இல்லாதவராய் நுந்தாலும் எல்லாம் உடையவராய்ரென்பதும்; அவையெல்லாம் முன்கூறுகவே அமைந்து 'நடந்தாலும் அழியாமற் காத்தற் கும் ஸாழால் அழிந்தவிடக்கேசம்' சம்பாதித்தற்கும் கருவியாகிய அறிவினை உடையவராகாதவர் எல்லாம் உடையவராயிருந்தாலும் ஒன்றும் இல்லாதவராவா ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சசு. குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது † காமம், வெகுளி, கடுமப்பற்றுள்ளப, பான்ம உவகை, மதம் எனப்பட்ட ஆறு குற்றங்களுடைய அரசன தன்னிடத்தே தோன்றாமல் ஒழித்தல். இவை உட்பகை யெனப்படும். இவையகளைக் குற்றமென்று அறிதலும் ஒழித்தலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

* உலகத்தையெல்லாம் யான் நியமித்தலால் எனனை நியமிப்பா இல்லையென்று நினைத்துத் தான் நினைத்தபடியே நடந்தால் பழியும் பாவமும் ஆதலால், அப்படி நடத்தல் அரசனுக்கு அறிவனமென்று விலக்கப்பட வேண்டியதாதலை அறிக. முன் சசு-ம் அதிகாரத்தில் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டிள்ள குறள்வெண்பாவில் இக்கருத்து விளக்கப்பட்டிருத்தலையும் காண்க.

† காமம் - பெண்டு பிள்ளைகளினிடத்தும் மண் பொன் முதலிய பொருள்களினிடத்தும் உண்டாகும் ஆசைப் பெருக்

செயற்பால செய்யா திவற்பான் செல்வம்

உயற்பால தன்றிக் கெடும்

(எ)

(இ - ள்.) செயற்பால - பொருளினாலே தனக்குச் செய்து கொள்ளப்படுமவற்றை, செய்யாது - செய்துகொள்ளாமல், இவற்பான் - அப்பொருளினிடத்து உலோபஞ் செய்தவனது, செல்வம் - செல்வமானது, உயற்பாலதன்றி - பின்னுள்ளதாகும் பகுப்பின தன்றி, கெடும் - வீணாகக் கெடும், (எ - று.)

செய்து கொள்ளப்படுமவையாவன - அறம் பொரு ளின்பங் கள். பொருளாற் பொருள் செய்தலாவது அப்பொருளை விரும்பி வாக்குதல்; அது x “பொன்னி னாகும் பொருபடை*யப்படை, தன்னி னாகுந் தா.† தாணிமிர், பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப் பொருள, ‡ அனனுங் காலக துனனாதன வில்லையே” என்பதனா லறிக. செல்வமானது அரங்கை செய்யாமையாலும், பொருளை விரும்பியாக்காமையாலும் ‘உயற்பாலதன்றி’ என்றும், இன்பத்தின் பயனை அனுபவி பாமையால் ‘கெடும்’ என்றும் சொல்லினார். உலோபத்தின தனமையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருமித்திருந்தாலும் அவைகளைக் கீழ்ப்படுத்தித் தான் மேற்படவல்ல வியல்பு. அத னால் தீக்குணங்களிலெல்லாம் சிறந்தது உலோபமெனறறிக.

வெகுளி - அவ்வாசையைப் பெருக்கும் வழியில் தடை ஏற்பட்ட விடத்து உண்டாகும் கோபம்.

கடும்பற்றாளம் - ஆசைப்பெருக்கால் அடைந்த பொருளில் அணுவேனும் அயலாக்குக் கொடுக்க மனமில்லாமல் அப்பொருளினிடத்து அதிகப்பற்று வைத்தல்.

மானம் - அப்பொருள்களைத் தன்னிலும் அதிகமாக வைத்திருப்பவர்களைப் பார்த்துப் பொருமைப்படுதல்.

* உவகை - தன்னதல்லாத பிறபொருளை அடைய விரும்பி அதிலே மனம் சரித்தல்.

மதம் - கல்வி செல்வம் பிறப்பு முதலியவற்றில் தான் உயர்ந்ததாக நினைத்து அடையும் செருக்கு.

x சேவகசிந்தாமணி * சேனை † இராச்சியம் ‡ கிடும்.

பழியை அஞ்சுவோர் தினையளவான சிறிய குராம தம்மிடத்து வந்ததாயினும் அச்சிறிய குற்றமும் தம்முக்கு எவகாலமாயல் அதனைச் சிறிதென்று பொய்க்காது பெரிதாகக்கொண்டு வருந்திப் பின்னும் அக்குற்றமவராமற் சாப்படுவனபதும்; ஒருவனுக்கு முடிவைத்தரும் பகை குற்றமெய்யாகலின், அதனை அவன் தன்னிடம் வராமற் காக்கக்கடவனென்பதும்; பிறரிடத்துக்கு நம் காண்பவனொருவன் முன்னை தன்னிடத்தினால் குற்றத்தைக் கண்டு நீக்கிப் பின்னை அவரது குற்றத்தை நீக்க முயலக்கடவனென்பதும்; ஒருவன் தன்னை நன்குமகிழ்தலிடத்தே இடமும் காலமும் வலிபும் உரியப்படாமையாலும், அறமும் பொருளும் அதிகப்படுதலாலும், தான மிகவும் உயர்ந்த காலத்திற் தன்னை நன்கு மதிப்பாற்றிக்கக் கடவனென்பதும்; இன்னதது முடித்தே விடுவனென்று அறம் பொருளினபங்களைத் தாராத தொழில்களை விரும்பினால் அத் தொழில்களால் பாவமும் பழிபும கேடும் வருமாகலால், அவற்றை ஒருவன் விரும்பாதிருக்கக்கடவனென்பதும்; ஒருவன் ஒருபொருளை அனுபவிக்க விரும்பியில் அவ்விருப்பத்தினை அவன் பகைவர் அறிந்தவிடத்து அவன் விரும்பிய அப்பொருளின் வழியாகப் பிரவேசித்து அவனை வருசிப்பராதலால், அவன் அதனை அப்பகைவர் அறியாமல் அனுபவிக்கக்கடவனென்பதும் இங்கு உரியததக்கவைகளாம்.

சரு. பேரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது காமம் முதலிய அறவகைக் குற்றங்களாயும் முறைப்படி யொழித்தலால் ஆக்கிஞ்சக்கரத்தைச் செலுத்துதற் குரியவனான அரசன் தன்னைத் தீயவழியிற் செல்லாதபடி விலக்கி நல்வழியிற் செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும். பேரறிவுடையவராவார் அரசருக்கும் அங்கங்களுக்கும் மாநுடளானும் தெய்வத்தாலும்வரும் குற்றங்கள் வராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர் (மந்திரிகள்), புரோகிதர் (பின்வருமவற்றை முன்னறிவிப்போர்).

பெரியாரைத்துணைக்கோடல்

உற்றநோய் நீக்கி புறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். (உ)

(இ - ள்.) உற்ற - தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்கு வந்த, நோய் - துன்பங்களை, நீக்கி - நீக்கும்விதம் அறிந்து நீக்கி, உருமை-பின் அப்படிப்பட்ட துன்பங்கள் வராதபடி, முற்காக்கும்- முன்னறிந்து காக்கவல்ல, பெற்றியார் - தன்மையினை யுடையவரை, பேணி - அவர் மகிழ்த்தக்கவைகளிற் செய்து, கொளல் - (அரசன) துணையாகக் கொள்ளக்கூடவன, எ - று,

தெய்வத்தால்வருந் துன்பங்களாவன - மழையில்லாமையாலும், அதிக மழையினாலும், காற்றிற் தீப் பிணி என்ற இவைகளாலும் வருவன. அவை சுடவுளரையும் கல்லியறி வொழுக்கங்களால் முதிர்ந்த பெரியோரையும் நோக்கிச்செய்யும் யாகம் விழா தானம் முதலிய சாந்திகளால் நீக்கப்படும். மனிதரால்வருந் துன்பங்களாவன - பணகவர், கள்வர், சுற்றத்தார், தொழில்செய்வார் என்ற இவர்களால் வருவன. அவை * சாம தான பேத தண்டங்களாகிய கால்வகை யுபாயங்களுள் தக்கதினால் நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது தெய்வத்தால் வருமவைகளை † உற்பாதங்களால் அறிந்து அச்சாந்திகளாலே காத்தலும், மனிதரால் வருமவைகளை அவரது குணம் இங்கிதம் ஆகாரம் செயல் எனபவைகளால் அறிந்து மேற்கூறிய உபாயங்களுள் ஒன்றாலே காத்தலும் ஆம். ஆகவே புரோகிதரையும் அமைச்சரையும் கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம் - குறிப்பால் உண்டாகும் அவயவத்தினது தொழில். ஆகாரம் - குறிப்பில்லாது உண்டாகும் வேறுபாடு. மகிழ்த்தக்கவை - நன்குமதிக்க முத்தியன. 'உற்றநோய் நீக்கி உருமை முற்காக்கும் பெற்றியார்' எனப்படுவார் நீதியையும் உலகியலையும் அறியும் அறிவாலும், அறிந்தவாறொழுக லாலும், வயதாலும் முதிர்ந்த பெரியாரேயாவர் என்றறிக. இதனால் பெரியாரது இலக்கணமும், அவரைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டு மென்பதும், துணைகொள்ளும் விதமும் சொல்லப்பட்டன.

* சாமம் - சமாதானம், தானம் - பொருள்கொடுத்தல், பேதம் - பிறரைப் பிரித்தல், தண்டம் - வருத்துதல். யாகம் - பக்கம் பார்க்க.

† உற்பாதம் - தன்னியித்தம், அற்குறி.

அறத்தினது நுட்பத்தைச் சாத்திரங்களின் வாயிலாக அறிதலையல்லாமல் உலகநடைபை யாராய்தலாலும் அறிந்து, அறிவாலும் சீலத்தாலும் காலத்தாலும் முதிர்ந்த பெரியாரது நட்பை அடனது அருமையைத் தெரிந்து நன்குமகித்தல், உயரச்செய்தல், அவர் சொல்வழி நடத்தல் எனபன முதலாக அவர் தனக்கு உள் ளாந்திறமறிந்து அரசன் அவரைக் கொள்ளக்கடவ னென்பதும்; அப்பெரியாரை அவர் மகிழ்த்தக்கவைகளை யறிந்திசெய்து, அவரது சினேகத்தைக் கொள்ளக்கடவ னென்பதும்; அப்பெரியார் அரசனது அங்கங்களுட் சிறந்தனவாய் பொருள், படை, அரண் களால் நீக்கப்படாத தெய்வத்துன்ப முதலிபவற்றை நீக்குதற்கு உரியவராதலால், அவரது துணைவலிமை அரசனது வலிமை பல வற்றுள்ளும் சிறந்ததென்பதும்; அத்தகைய பெரியாரைத் துணையாகக் கொள்வதோடு தானும் அறநீதிகளின்வழி தவறாது நடப்ப வனைப் பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொரு துன்பமுமில்லை யென்பதும்; அப்பெரியார் தம்மைத் துணையாகக் கொண்டாரிடத்துத் தீயசெய்கைகளைக் கண்டால் அவரை நெருங்கிக் கோபித்துப் புத்தி சொல்லித் திருத்துவரென்பதும்; அத்தகையாரைத் துணையாகக் கொள்ளாத அரசன் பகையாய்க் கெடுப்பார் இல்லையாயினும் பாகனில்லாத யானைபோல் வழியல்லாத வழியிலே சென்று தானே கெடுவானென்பதும்; முதற்பொருளில்லாத வணிகர்க்கு அதனால் வரும் ஁஁தியம் இல்லையாதல்போலத் தம்மைத் தாங்குவதாகிப் துணையில்லாத அரசர்க்கு அதனாலவரும் நிலையிலையென்பதும்; அரசன் பெரியார் சினேகத்தை விடுதல் தான் தனியாயிருந்து கொண்டு பலரோடும் பகை கொள்ளுதலினும் பெருந்தீதாருமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சக. சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறிய இனத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய இனமாவது நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும் இல்லையென்போரும் விடரும் (காமுகரும்) தூர்த்தரும் (வஞ்சகரும்) நடரும் (கூத்தாடிகளும்) உள்ளிட்டுள்ள கூட்டம். அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையும்

கெடுக்கும் இயல்பினதாகிய அக்கூட்டத்தைப் பெருந்தினால் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதல் பயனில்லையென்பது அறிவித்தற்கு இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

மனநல மன்னுபிர்க் காக்க மினநலம்

எல்லாப் புகழுந் தரும்.

(எ)

(இ - ள்.) மன்னுபிர்க்கு - நிலைபெற்றவர்களுக்கு, மனநலம் - மனத்தினது நன்மையானது, ஆங்கா - செல்வத்தை, தரும் - கொடுக்கும்; இனநலம் - இனத்தினது நன்மையானது, எல்லாப்புகழும் - அதனோடு எல்லாப் புகழையும்; தரும் - கொடுக்கும், (எ - று.)

மன்னுபிரென்னும் அஃறிணைப் பெயர் இங்கு மக்களென்னும் உயர்திரைப் பெயர்மேல் நின்றது. இடவழுவமைதியாய் வந்த தரும் எனலும் சொல் மனநலம் என்பதனோடும் கூட்டப்பட்டது. புகழும் என்றிலுள்ள உம்மை ஐந்தது தழுவிய எச்சவும்மை. மனது நன்றாகத்தானே அறமாளால் அதனை ஆக்கத்தரும் என்றும், புகழ்கொடுத்தற்குரிய நல் லார்தாமே இனமாகலால் 'இனநல மெல்லாப்புகழுந்தரும்' என்றும் சொன்னா. முன்னே 'மனந் தாய்மை செயலினை தாய்மையிரண்டும், இரந்தாய்மை தாவாவரும்' என்று இவ்வசிகாரத்தின் ஐந்தாவது குறளில் மனநன்மை இன நன்மை பற்றிவருமென்பதனை உட்கொண்டு அம்மன நன்மையை இயல்பாகவே யுடையவர்களுக்கு அவவினநன்மை வேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அம்மனநலமெயல்லாமல் அப்படிப்பட்ட பலவற்றையுந் தருமென்று அவர்க்கும் அதுவேண்டிமென்பது இதனாற் றப்பட்ட -

தத்தம் அறிவு வேறுபடும் விதமும், அதனால் தமக்கு வரும் துன்பமும் நோக்குதலால், அறிவுடையார் அறிவிலாருக்கு அஞ்சுவ றென்பதும்; அறிவு ஒன்றுவுமைப்பட்டு நிற்கையால் வேறு நோக்கா மையால் அறிவிலார் அறிவிலாரைத் தமக்குச் சற்றமாகத் துணிவ ரென்பதும்; ஆகாசத்திலே தன் தன்மையதாயிருந்த நீரானது நிலத் தோடு சேர்ந்தவிடத்து நிற்குமென முதலாயிடு குணங்கள் வேறு பட்டாற்போலத் துணித்திருக்கையில் தன் தன்மையதாயிருந்த அறிவு பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவிடத்துக் காட்சி கருத்து ஒழுக்க

முதலியன வேறுபட்டு அவ்வினத்தினது தன்மையாகுமென்பதும், மனிதர்க்கு இயற்கையாகிய ஐம்புலவற்றிவாம் பொதுவறிவு தம்மனந் காரணமாக வுண்டாகுமென்பதும்; செயல்கையறிவாகிய சிறப்பறிவு உண்மையை நோக்கி யறியாததற்கு முன்னே மனத்துள்ளது போலக் காட்டியும், நோக்கியவிடத்தே பழகிய இனங்காரணமாக வுண்டாகுமென்பதும்; ஒருவன் பரிசுத்த இனத்தனாகவே அவ்வினத்தோடு பழக்க வசத்தால் பரிசுத்த மனத்தனாகி அம்மனத்தினிடத்தே சிறப்பறிவு வெளிப்பட்டு அதனால் பரிசுத்தமான சொல்லும் செயலும் உடையவனாவான் என்பதும்; காரணத்திலேயுள்ள பொதுக்குணம் காரியத்தினிடத்தும் உண்டாயிருக்க மாத்தலால், நல்ல மனமுடையவர்க்கு நல்ல பிள்ளைகள் பிறக்கு மென்பதும்; நல்ல இனமுடையவர்க்கு எல்லா நன்மைகளும் உண்டாகுமென்பதும்; முன்னே நல்லினையினாலே மனநன்மையைத் தாமே உடையவராய்ப் பல நற்குணங்களாலும் நிறைந்தவர்க்கும் இனநலமானது அம் மனநலத்தை வளர்த்து வருமென்பதும்; ஒருவனுக்கு மனநன்மையாலே மறுமையின்பம் உண்டா மென்றாலும், ஒரோவிடத்தத் தமோ குணத்தினாலே மனநலம் வேறுபட்டாலும், நல்லினம் அம்மனதைத் திருத்தி மன நலதன்மையிலேபெறச் செய்து மறுமையை யடைவிக்குமென்பதும்; ஒருவனுக்கு நல்லினம் அறியாமையினின்று நீக்கித் துயரப்படாமல் காத்தலால், அந்நல்லினத்தை விடச் சிறந்த துணையும், தீயினம் அறிவினின்ற நீக்கித் துயரப்படச் செய்தலால், அத்தீயினத்தைவிடக் கொடிய பகையும் வென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சுஎ. தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன் தான் செய்யுந் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்ந்துநிறம். அச்செயல் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதல் பயனுடைத்தாய்விடத்து, அவருடன் செய்யப்படுவதாகலால் இது சிறந்த சேராமைப்பின் வைக்கப்பட்டது.

கருமந்

எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

(எ)

*இ - ள்) கருமம் செயயத்தக்க தொழிலும், எண்ணி - முடிக்கும் உபாயத்தை எண்ணி, துணிக் தொடங்குக துணிந்த பின் தொடங்கிவைத்துப் பின் எண்ணுவம் எனப்பது எண்ணுவோ மென்றொழிதல், இழுக்கு குற்றம், எ - று

துணிவு காரணமாக நிகழுக தொழில் துணிவு எனது கூறப் பட்டது கருமம் என்பதில் உயரவு கிறப்படிமை செய னவிகா ரத்தால் தொக்குநின் ரது உபாயமென்பது† அவாயநிலையால் வந க்து உபாயமாவது கொடுத்தல் இரகசா சொல்லல், மே று படுத்தல் ஒறுத்தல் என நாலவ ரகப்படும் இவ கை வடநூலார தானம் சாமம் பேசும் தண்ட னாபா அவற்றான் தானம் கிடைத்தாகரிய பொருளாக கொடுத்தல், சனக்குப் பிறன் கொடுக்கவேண்டிய பொருள் யாங் து விடுவதில், கொடுக்க வேண்டிய பொருள் மறுக்காது கொடுத்தல், சிறை ட்டாருள் கொண்டுக்கொடுத்தல் கப்பம் வாங்குதொழிதல் என இரதுவகைப் படும, சாமம் வண்டல், புத்தல் தாக்கோளால், நடபுகூடல், உறவுகூடல் என இரது வகைப்படும் பேதம் நட பாழிதல், கூடினரைப் பிரித்தல் வேறுபாடு வி ளாதல் என மூன்றுவகைப் படும தண்டம் துன்பஞ்செய்து பொருளாக கொள்ளுதல், கொல்லுதல் என மூன்றுவகைப்படும் ஆயவுபாயங் ளா பெல லரம் எண்ணுது தொடங்கில் அத்தொழில் பகைவனால் விலக்கப் பட்டு முடிபாமையா பம் நடுவே விடுதல் கூடாமைபாலும், ஆர சன் பின் துபரத்தை யடைதலால், அவ்வேண்ணுமையை ஓக்கு' என்றா

ஒருகொழிலைச் செயயக் கருதுபவன் அதனைச் செய்யுமுடத்து அப்போது அதனால் அழிவதையும் அழிந்தால் பின்னே ஆவதையும் ஆயினின்று பிறகாலத்துதரும் இலாபத்தையும் தெரிந்த நல வினகதோடு ஆராயநது செயயவேண்டு மென்பதும், அறிவுடை பார பின்பெறக்கடவதாகிய இலாபத்தை நோக்கி முன்பெறமுள்ள முதலையும் இழத்தற்கு ஏதுவாகிய செய்தொழிலை மேற்கொள்ளா

† அவாயநிலை - அருத்தம் பூரத்தியாகாமல் எஞ்சி நிற்பது.

ரோனபதம், பின்னே அழிவை அடைந்தவிடத்தி அதனமேலும்
 அறிவும் மானமும் இவ்வென்ற உலகத்தாரா இகழும் இகழ்ச்சியை
 அஞ்சவோ இனம்கோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து நிச்சயித்தலில்
 லாத தொழிலைத் தொடங்குபவரோனபதம், பகைவரை வெல்லக்
 கருந் எழுபவன் வல் காலம் இடம் என்கிற இவைகளால் தனக்கும்
 பகைவாக்கும் உண்டாகிய நிலைமைகளும், தொழில் தொடங்கும்
 விதமும் அத்தொழிலாகுவரும் தடைகளும், அத்தடைகளை யொழிக
 கும் உகை ம, பகைவரை வெல்லு விதமும், வெல்லுதலினாலே
 யனடபு ம பரனும் முதலானவைகளை முற்ற எண்ணிச் செய்ய
 வேண்டிமென்பதும் அரசன் தன்னு தொழில்களிலே பெரு
 முயற்சியை உடையவையம், செயதாற பயனில்லாதவையும், பயன்
 சிறிதானவையும், சந்தேகமுள்ளவையும் பின்னே ஆயரம் விளைபப
 வையும் ஆகிய செய்பதக்காத காரியங்களைச் செய்தாலும், அவத
 றிந்து மாற்றானவைகளைச் செய்யாதிருந்தாலும், அறிவு ஆண்மை
 பெருமை என்னும் மூவாக அறல்களில் பொருள் படையென
 இருவகைப்பட்ட பெருமை சுருங்கிப் பகைவாக்கு எளியவர்க்கி
 கெடுவானென்பதும், பொருளாசைக்காரனிடத்தே கொடுத்தலை
 யும் நடுநிலையான சேரம் உள்ள முன்னே பிறரோடு போர
 செய்து சொந்தவன் என உருவாகளிடத்தே இனசொல்லையும்,
 ஆண்பாடு உள்ளதன் அப்பிராயத்துடன் பொருந்தாதவன்
 என்னும் இவர்களிடத்தே வேறுபடுத்தலையும் இம்மூவகை உபா
 யங்களின் வழிவராதவிடத்து இவர்களிடத்தேயும் நம்பக்கூடாத
 கீழ்க்களிடத்தேயும் ஒத்ததையும் செய்து வெல்லும் வழியால்
 முயலாத முயற்சி ஆணவா பலரின்னு காப்பிறும்தான் எண்ணிய
 நன்மையைத் தாராது சீமையைத் தருமென்பதும், மேற்கூறிய
 உபாயங்களுள் நல்லவையான கொடுத்தலையும் இனசொர் சொல்லு
 தலையும் செய்தலிலும் அவை செய்யப்படுவோரது குணங்களை
 ஆராய்ந்தறிந்து அக்குணங்களுக்குப் பொருந்தச் செய்பாவிடத்தி
 குற்றமுண்டாமென்பதும், அரசா தொழில் முடித்தறப்பொருட்
 டித் தாம் வலியராயிருந்துகொண்டு மெலியா செயதவருரிய தான்
 சார் பேதங்களைச் செய்தாலும், தாம் மெலியராயிருந்துகொண்டு
 வலியா செய்தவருரிய தண்டத்தைச் செய்தாலும், உலகம் அவரை

இஃழுமாதலால், உலகத்தால் இஃழுப்படாத உபாயங்களை ஆராய்ந்து தமது நிலைமையோடு பொருந்தச் செய்யக்கடவனென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ச.அ. வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அவுபாயங்களில் தண்டஞ் செயயக குறித்த அரசன தான செயயகருத்ய தொழிலின வலிமையையும், அதனைச் செயது முடிசுகும் தனவலிமையையும், அதனை விலககும் பகைவனது வலிமையையும், இருவாககும் துணையாவோது வலிமையையும் அளந்து அறிதலாம் அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்

நுனிககொம்ப ரேறினா மஃதிறந் தூககின
உயிரககிறுதி யாகி னிடும. (சு)

(இ - ள) கொம்பா ஒரு மரககொம்பின நுனி - நுனியிலே, ஏறினா - ஏறி நின்றவா தமது மனவெழுச்சியால், அஃது அவ ளவனை, இரந்து கடந்து, ஊககின மேலும் ஏறமனவெழுச்சி கொள்ளுவாராவால், அவ்வெழுச்சி, உயிரககு - அவருயிரககு, இறுதி யாகிவிடும - முடிவாகிவிடும், (எ - டு.)

கணகடை எனபது கடைக்கண என்றயதுபோலக் கொம்பர் நுனி யெனபது நுனிககொம்பா என்றாடது. இது பின்முனஞ் கத தொக்க ஆறும் வேறுமைத் தொகை ஏறினா எனனும பனமை அறிவிலலாமைபாறி இழிச்சுக்க கூறுதலில் வந்தது இறு திகசுக் காரணமாவதனை இறுதி எனாது காரியங் காரணமாய் உடசார வழசகு பகைவாமோ போரககுச் செலலத் தொடங்கித் தன்னாற கூடியமடடும சென்று நின்றவன் பின் அவ்வளவிலே கிலாமல் மனவெழுச்சியினாலே மேலுஞ் செல்லுவானாயின, அவ வெழுச்சியானது தொழில் முடிதரகக் காரணமாகாமல் அவனுயிர் முடிதரகக் காரணமாகும் எனகிற பொருள்பட நிரகையினாலே, இசுகுறளும் மேலே 'பீலி † பெய * சாகாடு அசகிறும் அபபண்

† பீலி - மயிலிறகு. * சாகாடு - சகடம், வண்டி

டம், சால மிகுத்துப் பெயின்" என்றற்போலப் பிறிது மொழி தல் என்னும் அலங்காரம். அளவறிந்து நிற்கவேண்டுமென்றமையின், இதனால் தொழில் வலிமை அறியாதவிடத்து உண்டாம் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

ஒருவன் தான் செய்யக்கருதிய தொழிலது வலிமையையும், அதனைச் செய்துமுடிக்கும் தனது வலிமையையும், அதனை விலக்கும் பகைவனது வலிமைபையும், இருவருக்கும் துணையாவோது வலிமைகளையும் ஆராய்ந்து, தனது வலிமை மிகுமாயின், அத் தொழிலைச் செய்யக்கடவனென்பதும்; தனக்குச் செய்யக்கூடுந் தொழிலையும் அதற்கு அறியவேண்டிவதான வலியையும் அறிந்து, அதனிடத்து மன வாக்குக் காயங்ளை எப்போதும் வைத்துத் தொழிலைச் செய்பவனுக்கு முடியாதபொருள் இல்லையென்பதும்; எளிய ரென்று பலரோடும் பகையைக் கொள்வான தான் வலியைகேவ யிருந்தாலும் அவ்வெளியர் பலர் கூடியவிடத்து வலிபழிவானென்பதும்; ஒருவன் தன் வருமானத்தை நாலுபங்கிட்டு, அவற்றுள் இரண்டைத் தன் செலவுக்காகி, ஒன்றைப் பின்னினை இடர் வந்த விடத்து அதை நீக்குதற்கு இருப்பாக்கி, மற்றொரு பங்கை வறியார்க்கு வழங்குவானாயின், அவன் பொருள் நிலத்திற்குமென்பதும்; ஒருவனுக்கு வருமானம் குறையாயிருந்தாலும் அவனது செலவினவு அதிலும் அதிகப்படாதாயின் அவனுக்குக் கேடில்லையென்பதும்; தனக்குள்ள பொருளின் அளவையறிந்து அதற்கேற்ப வாழாது அதிகச் செலவு செய்பவனது வாழ்க்கை உள்ளது போலத் தோன்றி மெய்ம்மைபால் இல்லையாகிப் பின்பு அத்தோற்றமும் இல்லாமல் கெட்டுவிடுமென்பதும்; உபகாரஞ்செய்தலையாயினும், அதுவும் வலியினனவினை ஆராயாது செய்யிற் கெடுதியையே பயக்குமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சுக. காலமறிதல்.

அஃதாவது மேலே கூறப்பட்ட வலிகள் நான்கனுள் தன் வலியும் துணைவலியும் மிகுதியாக உடையவனுய்ப் பகைவன்மேல் போருக்குச் செல்லத்தொடங்கிய அரசன் அவ்வாறு செல்லுவதற்

குத. தகுநத காலத்தினை ஆராயநகறிதல அதிகாரமுறைமையும் இஹைநனை விளங்கும

தொககொகக கூடபும பருவத்து மறறதன
குத்தொகக சீர்த்த விடகது. (௮)

(இ ள்.) ஒருவன் கூடபும பருவத்து தொழிலினமேவே செல்லாதி நககவேண்டுங் காலத்திலே, கொககு ஒகக — கொககு இருக்குமாறுபோல இருக்கக்கூடாது மறறச சீர்த்த இடத்து - மறறச செல்லுங்காலம் வாய்த விடத்து அதன் குத்து ஒகக - அது தப்பாமல் மீனைக்குத்தி எககுமாறுபோலத் தான நுகிய தைத் தப்பாது செயது முடிக்கக்கூடாது (எ று)

மீனகொளஞ்சாகு இருக்கு ம — தது அம்மீன வருமளவும் அது தன் முயற்சியை முன்னறித்து தப்பிப்போகாமற் பொருட்கு உயி ரில்லதுபோல இருக்குமாதலாலு ம் வந்தவிடத்துப் பின்பு தப்பிப் போவதற்கு முன்னகவே விரைந்து குத்குமாதலாலும், இருத்கலுக் கும செபதலுக்கும கொகக உவமான வாயிறறு ‘கொககொகக’ எனறாயிறு ம் அது கூடபுமாறுபோ கூடபுக் என்றும், ‘குத் தொகக’ எனறாயிறும் அது குத்துப் போற குத்துக் என்றும் உரைத்துக்கொள்க இது தொழிலுவை மயணியாதலால், உவமான வாயிலாக இருத்தலுக்கும் தொழில் செபதலுக்கும் இலக்கணங் கூறியவாறாயிற்று பகைவரை வெல்பதக்க கலம் வாய்க்கும் வரை அடங்கியிருந்து ஆக்காலம் வாய்த்த விடத்துக் குறித்தகாரியக் தைத் தப்பாமற் செயதுமுடிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து

காக்கையானது தன்னிலும் வலியுடையதாகிய கோட்டா னைப் பகற்பொழுதில் வெல்லாநிகுமாதலால், பகைவரை வெல்லக் கருதுவார்க்கு அதாகேற்ற காலம் அவசியமாய் வேண்டுமென்பதும், சாலமறிநது தொழில் செயவோருக்கு அததொழில் தப்பாது கை கூடி வருதலால் அதனால் உண்டாகும் செலவம் எந்நாளும் அவரை விட்டு நீங்காதென்பதும், தொழிலகள்ளச செயதற்காகும் காலத்தை யறிந்து அவற்றை முடித்தற்காகும் சாதனங்களாகிய அறிவு ஆணமை பெருமையென்னும் மூவகையாற்றல்களுடன் தான சாம் பேத தண்டமென்னும் நாலவகை புபாயங்களாற் செய்யவல்லார்க்கு

முடியாத காரியம் ஒன்றில்லையென்பதும், அவ்விதம் தாலம் பார்த்து இடத்தோடு பொருந்தத் தொழில் செய்பவன் உலகத்தை யாளக்கருதினும் அதுவும் அவனுக்குக் கைக்கூடுமென்பதும், மிகுந்த வலிமையையுடையவன் பகைவாரோடு செல்லாது தாலம் பார்த்திருக்கின்ற இருபடி, போர் செய்கின்ற ஆட்டுக்கூடா தன் பகை கெடப் பாயத்தற்பொருட்டுப் பின்னே காலவாங்குந் தன்மைத்தென்பதும், அறிவுடையார் பகைவா தீங்குசெய்த அப்பொழுதே அப்பகைவரறியப் புறத்திலே கோபஞ்செய்யாது தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தையறிந்து அதுவருமளவும் உள்ளே கோபஞ்செய்தும் † அவா பகைமை தீருமபடி மிகவும் வணங்குகாரென்பது, தமது ஆற்றல் முதலானவைகளால் பெறுதற்கரிய காலம் தாழ்வெனது கூடியபோது, அது நீங்குமளவிலே அங் வருமுன்னே செய்தற்கு அரியவையாய்நுநத் தொழில்களைச் செயது வெற்றி பெறுவரென்பதும் இங்கு அறிபுத்தக்கவைகளாம்

நய இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியும் தாலமுத அறிந்து பகைவாரோடு செல்லு வோன் தான் வெல்லுதற் குத் தகுந்த நிலத்தினை அறிதல் அதி காரமுறைமையும் இத்தொடரின் விளங்கும

நெடுமபுனலுள் வெல்லு முதலை யடுமபுனலின்
நீங்கி னகளைப் பிற. (ந)

(இ - ள்.) முதலை, நெடுமபுனலுள் - ஆழமுள்ள நீர்வாறால், பிற பிறவுயிரகளை யெல்லாம், வெல்லும் தான் வெல்லாநிற்கும், புனலின் அந்நீரினின்று, நீங்கின - நீங்குமாறால், அதனை - அம் முதலையை, பிற பிறவுயிரகளுல்லாம் அடும் - வெல்லாநிற்கும். (எ - று)

† பகைவரறியக் கோபஞ்செய்தவிடத்தே அவா தம்மைக் காத்துக் கொள்வார்களால் புறத்திலே கோபஞ் செய்யாநெனவும், கோபம் ஒழிந்தவிடத்துப் பின்னும் தீங்குசெய்யாமல் அடக்குதல் கூடாமையால் உள்ளே கோபஞ்செய்யாரெனவுங் கொள்க.

*எனவே, எல்லாரும் தமது இடத்திலே வலியராயிருப்பா ரென்பது கூறப்பட்டது. நிலையாத நீரினிடத்தே பிறவுயிர்கள் கிற்கமாட்டாமையால் அவையெல்லாம் முதலேக்கு எளியனவாகும்; அவை சஞ்சரித்தற்குரிய நிலத்தினிடத்தே அம்முதலே சஞ்சரிக்க மாட்டாமையால் அஃது அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதாமென்றது, பகைவர்மேற் செல்லுமரசா பகைவர் நிற்கமாட்டாத இடமறிந்து சென்றால் அப்பகைவர் எத்துணை வலியராயிருப்பினும் தமக்கு எளியராவார்; அவ்வாறல்லாமல் தாம் நிற்கமாட்டாத விடத்தே சென்றால் அப்பகைவர் எத்துணை எளியவராயிருப்பினும் அவர்க் குத் தாம் எளியவராவார எனகிற பொருள் தோன்ற நின்றமையால் இது பிறிதுமொழிதல் என்னும் அலங்காரம் அப்பகைவரை அவர் நிற்கமாட்டாதவிடத்துச் சென்று வெல்லவேண்டு மென்பதாம். மேலே அவையெல்லாம் எளியன என்றதனால் மிகப்பெரிய யானை யையும் நீரில் முதலே வெல்லமென்பதும் அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதென்றதனால் மிகச் சிறிய முயலுக்கும் நிலத்தில் முதலே தோற்குமென்பதும் பொற்படும.

* போர் செய்யத்தக்க விடத்தைப் பெறுமுன பகைவரை எதிர்த்தலும் இகழ்ச்சலும் கூடாதென்பதும்; † மாறுபாட்டோடு கூடிய வலிமை யுடையவருக்கும் அரண்வெண்டுமென்பதும்; வலிமையில்லாதவரும் இடமறிந்து போரசெய்தாற் பகைவரைச் செயிப்பொன்பதும்; அறிவு அண்மை பெருமைகளால் எத்துணைச் சிறந்தவராயினும் சமசுகுரிய இடம் விட்டு மாறினால் ஒரு காரிய மும் செய்யமுடியாதுகொன்பதும்; பகைவரிடத்துத் தொழில்செய்

* போர் செய்தற்குத்தக்க விடமாவது - வாயில்களாலும், கீழறைகளாலும், பகைவர் வருகலும் போகுதலும் ஒழியும்வகை , அரணைக்குழந்து ஒன்றறகொன்று துணையாய்த் தமக்குள்ளே பல படைகள் இருப்பிற்கும், மதிலும் அகழும் முதலாகிய அரண் செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும் ஏற்ற நிலக்கிடக்கையையும் நீரையும் உடையது.

† மாறுபாடாவது - பூமி பலவரசா ஆளுதற்குப் பொதுவாயுள்ள தென்பதைப் பொறுக்காத அரசாது மனதிலே தோன்றுவது.

யும் விதங்கலையெல்லாம் நன்றாய் யோசித்து அவைகளைத் துடத் தோடு பொருந்தச் செய்ய வல்லார்க்குத் தமது தைரியமல்லாமல் வேறொருவனை வேண்டுவதில்லையென்பதும்; பெரும்படையுடைய அரசன தன படைப்பெருமை நோக்கி இடம் நோக்காமற் சிறுபடையுடையானே அழித்தல் கருதிச் செல்வானாயின, அச்செல்வு அப்படைக்கு ஒருமித்துச் சென்று தொழில் செய்யக் கூடாமையாலாவது பழக்கமில்லாமையாலாவது அப்பெருமையாற பயனில்லாமல் தான் அழிந்துவிடுவானென்பதும்; ஆண்மையுடையவரைச் சிறுமை நோக்கி அவரிருப்பிடத்திலே சென்று தாக்கினால் அவர் அதைவிட்டுப் போவதற்குத் துணியாமல் சாவதாகுத ஆ ளிந்தவராய்ப் போர்செய்வாராகலால், அவருக்குப் பெரிய சேனையும் சிறுமனோடிப்போவென்பதும் இவரு அறியாத சங்கைகளாம்.

ருக. தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சர் (மந்திரிகள்), புரோகிதர், சேனாதிபதி, நாடார் முதலாயினோர் பிரப்புக் குணம் அறிவு எனப்படுகின்றவைகளையும் செய்கையையும் காட்சி, கருத்து, ஆசை என்னும் பிரமாணங்களால் ஆராய்ந்து தெளிதல், வலி, நலம், இடமென்னும் மூன்றையும் அறிந்து பகைவாழை செல்வாளுக்குச் சேனை கருத்தொடு தொழில்செய்தற்கும், எகிரிடாமைக்கும் இத்தெளிவு வேண்டுதலால் அவற்றின்பின் எவகைப்பட்டது.

அறம்பொரு ளின்ப முடிபச்ச காண்கின்

திறந்தெரிந்து தேறப் படும். (க)

(இ - ள்.) அரசனாலே தெளிப்படுவானொருவன், அறம் - அறமும், பொருள் - பொருளும், இன்ம - இன்பமும், உயிரச்சம் - உயிர்ப்பொருட்டால் வரும் அச்சமும், நான்கின் - என்கின்ற உபதை நான்கினது, திறம் - திறத்தினால், தெரிந்து - மனவியல்பு ஆராய்ந்தால், தேறப்படும் - பின்பு தெளிப்படுவான், எ - று.

அந்நான்கு உபதைகளுள், அறவுபதையாவது புரோகிதரையும் அறவோரையும் அனுப்பி, அவரால், இவ்வரசன் அறமில்லாதவன

யிருக்கையால் இவனை நீக்கி அறமும் உரிமையும் உடையவனெரு
வனை வைத்தற்கு எண்ணினோம்; இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம்,
உன கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல்.
பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனோடு சம்பந்த
மானவரையும் அனுப்பி, அவரால், இவ்வரசன் உலுத்தருயிருக்கை
யால் இவனை நீக்கி நகையும் உரிமையும் உடையவனெருவனை
வைத்தற்கு எண்ணினோம்; இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம், உன
கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். இன்ப
வுபதையாவது ஆதிதொட்டு உரிமையோடு பழகிய ஒரு சவமுது
மகளை அனுப்பி, அவளால், உரிமையுள்ள இனஞள் உனனைக்கண்டு
வருத்தமுற்றுக் கூட்டவேண்டுமென்று என்னை அனுப்பினாள்;
அவளைக் கூடுவையானால் உனக்கு அதிக சுகமாதிரமல்லாமல்
அதிக தீரவியமும் கிடைக்குமென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல்.
அச்சவுபதையாவது ஒரு நிமித்தத்தின்மேல் வைத்து ஒரு மந்திரியி
னாலே மற்றவரை அவன் வீட்டில் அழைப்பித்தது, இவர் எதிர்க்கும்
படி எண்ணற்குக் கூடினாரென்று தான் காவல்செய்து, ஒருவனால்,
இவ்வரசன் நம்மைக்கொல்ல எண்ணுகின்றமையால் முந்தி நாம்
அவனைக்கொன்று நமக்கினிய அரசனெருவனை வைத்தல் துக்கே
யாவர்க்கும் சம்மதம், உன கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு
சொல்லுவித்தல். இந்நாணகினும் வேறுபடாது ஒரு யிருந்திடத்
துப் பிற்காலத்திலும் வேறுபடாது என்று அதுமானப் பிரமாணத்
தினால் தெளியப்படுவா நென்பதாம்.

உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்த, காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம்,
மானம், உவகை, மதம், சோம்பல், மறப்பு, சவறு என்னும் குற்றங்
களினின்று நீங்கி, நமக்குப் பழிவருமோவென்று அஞ்சி, இழி
தொழில்களிலே மனஞ்செல்லாத நற்குணமுடையவனை அரசன்
தனக்குரியவனாகத் தெரிந்துகொள்வா நென்பதும்; அரியநூல்
களைக்கற்று, மேற்கூறிய குற்றங்கள் அற்றவரிடத்தும் நட்பமாக
ஆராயுமிடத்து அறியாமை இல்லாகிருக்கை அறிதென்பதும்;
குணங் குற்றங்களில் ஒன்றேயுடையார் உலகில் இல்லாமையால்,
ஒருவனது குணங் குற்றங்களை ஆராய்ந்து, அவற்றுள் மிகுதியா
யுள்ளதினால் அவனைத் தக்கவன் தகாதவனென்று அறியவேண்டு

மென்பதும்; குடிப்பிறப்பு குணம் அறிவ என்பவைகளால் மனித ரடையும் பெருமை சிறுமைகளை அவரவரது செய்கைகளாலேயே அறியக்கூடுமென்பதும்; உலகத்தார் பழிப்பன ஒழிதற்கும் புகழ் வன செய்தற்கும் காரணமாகிய உலகநடை யியல்பு சுற்றமில்லாதார்க்கு இல்லாமைமயால் அவரை நம்பலாகாதென்பதும்; தன்னோடு அவரிடத்து நின்ற அன்புபற்றி அரசன அறிவில்லாதவரிடத்துத் தொழிலை வைத்தால், அத்தொழில் அவரறிவில்லாமைமயினாலே கெடுமென்பதும்; தன குடியோடு தொடரந்த மரபில்லாத ஒரு வனைப் பிறப்பு முகலானவைகளாலும் செய்கையாலும் ஆராய்ந்தில னாகித் தெளிந்த அரசனுக்கு அதுதெளிவு அவன் சந்தனின்கிரமத்தி லும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்குமென்பதும்; மேற்கூறிய விதங்களால் தெரிந்து தெளியப்படும் ஒருவனிடத்துக் காணப்படும் சிறிய குற்றங்களைப் பொருட்படுத்தலாகாதென்பதும்; அவ்வாறு தெளியப்பட்டவனிடத்து ஒரு தொழிலை வைத்தபின் ஒரு தப்பும் காணாமல் சந்தேகப்படுவாயின், அதனை அவன் அறிந்து இனி இது வில்லாதென்பதும் கருத்தால் அத்தொழிலைத் தளரவிடுவது மாததிரமேயல்லாபல் பகைவராலே எளிதில் பிரிகலும்படுவா னாதலால், தெளியப்பட்டிக் தொழில் செய்பவனிடத்துச் சந்தேகப் படுதலும் ஆகாதென்பதும் இவ்வு அறியத்தக்கவைகளாம்.

நுஉ. தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அதுதெளியப்பட்டவரை அவர் செய்யவல்ல தொழில்களை அறிந்து அவைகளிலே ஆளுந்திறம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

வாரி பெருக்க வளம்படுத் துற்றவை

ஆராய்வான் செய்க வினை (உ)

(இ - ன்) வாரி - பொருள்கள் வரும் வழிகளை, பெருக்கி - விரியச்செய்து, வளம்படுத்த - அப்பொருள்களாலே செல்வங்களை வளர்த்து, உற்றவை - அப்பொருள்வரும் வழிகளுக்கும் பொருள் களுக்கும் செல்வங்களுக்கும் வந்த இடையூறுகளை, ஆராய்வான் -

தினந்தோறும் ஆராய்ந்து நீச்சவல்லவன், வினைசெய்க - அரசனுக்குத் தொழில் செய்யக்கடவன், எ - று.

பொருள்களாவன மணி பொன் நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரை யழித்தலும், * திறைகொள்ளலும் தன்னாடு காத்தலும், உழவு, பசுநாவல், வாணிகமென்னும் வார்த்தையுமாம். அப்பொருள்களாலே வளர்க்கப்படும் செல்வங்களாவன - கடவளர், அந்தணர், வறியோர் என்றிவர்க்கும் புகழிறகுக் கொடுத்த லாகிய புண்ணியங்களும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரசன், பகையோடு கூடுதலிசினதும் பிரிக்கப்படுவோர், தன்னவிட்டுப் பிரிதலிசினதும் கூட்டப்படுவோர் ஆகிய பொருள்களும், மண்டபம், வாவி, செய்துன்று, இளமாக்கா என்பனவும் ஐம்புலன்களால் அனுபவிக்கப்படும் பிஷயமாம். இடையூறுகளாவன தொழில் செய்வோர், சுற்றத்தார், பகைவா, காவர் எனகிற இவர்களால் வரும் துன்பங்கள்.

தன்னை உரிமை அறிதறபொருட்டு உன்ளுக்கும் புறத்துக்கும் நடுவாகிய ஒருகொழிலை அரசன சன்னிடத்தே வைத்த விடத்து அத்தொழிலிலே ஆமவையும் ஆகாதவையும் ஆகிய செயல்களை ஆராய்ந்தறிந்து, அவைகளுள் ஆமவைகளையே செய்த வன் பின்னும் அச்சன்மைய ஒருதல்பற்றி அவ்வரசனுலே உன் லாகிய சிறந்த தொழில்களிலே ஆளப்படுவானென்பதும்; அரசனிடத்தே அனபும், அகலுக்கு அமவைகளை அறியும் அறிவும், அவைகளைச் செய்யுமிடத்துக் கலங்காமையும், அவைகளாலே பொருள் கைகூடியவழி அப்பொருளின்மேல் ஆசையில்லாமையும் ஆகிய இந்நான்கு குணங்ளையும் நன்றாக உடையவனிடத்தே அரசனுக்குத் தெளிவுண்டாகுமென்பதும்; † கட்டியங்காரன்

* திறை - வரி.

† கட்டியங்காரனென்பான் சீவகனது தந்தையான் சச்சந்தனது மந்திரிகளுள் ஒருவன். இவன் சச்சந்தன் தன் மனைவியான் விசயையிடத்து மிகுந்த காதல்கொண்டு அரசாட்சியைக் கவனியாது போகமனுபவித்திருக்கும்போது அச் சச்சந்தனைக் கொன்று அரசாட்சியைக் கவர்ந்துகொண்டானென்பது கதை.

பேரல அரசு விற்பத்தை விரும்பி வேறுபடுவதல்லாமல் அதனைக் குற்றமென்று விட்டுப் பின் தம்மயல்பிலே நிற்பவர் அரியராசுலால், தொழில் வைப்பதற்கு முன்னே எல்லாக்குணங்களும் உடையவராகி வைத்தபின் வேறுபடுவோரை நடுவாண்டோர் தொழிலை வைத்து அறிந்து நீக்கவேண்டுமென்பதும்; செய்யும் உபாயங்களை அறிந்து, செயலாலும் இடைபுலிகளாலும் வருந்துன்பங்கோப் பொறுத்து முடிவுசெய்ய வல்லவனிடத்தல்லது, இவன் நம்மிடத்து அன்புடையவனென்று வேறொருவனிடத்துத் தொழிலைவைத்தல் கூடாதென்பதும்; செய்பவனிலக்கணத்தை முன்னே ஆராய்ந்து, செய்யப்படும் தொழிலின் இயல்பைப் பின்னே ஆராய்ந்து அதன் பின் இக்காலத்தில் இவ் விலக்கண முடையவன் இத்தன்மையதாகிய தொழிலை இக்கருவியாற் செய்துமுடிக்க வல்லவனென்று காலத்தோடும் சருவியோடும் கூறுபடுதல் ஆராய்ந்து, அத்தொழிலை உவனிடத்தே விடவேண்டுமென்பதும்; ஒருவனை அரசன் தன் தொழில் செய்தற்கு உரியவனாக ஆராய்ந்து துணைநதால் பின் அவனை அத்தொழில் செய்தற்கு உரியவனாகும்படி உயரச்செய்யக் கடவனென்பதும்; தனது தொழிலினிடத்தே எப்போதும் முயற்சியையுடையவன் அத்தொழில்செய்யும் உரிமையால் தனக்குச்சற்றமாய் நடக்கின்ற தன்மையை அது பொறுப்பாகு சொல்லைக்கேட்டு அரசன் அவனை அவமதித்துக் கோபிக்க நினைப்பானாயின், பின் ஒருவரும் உட்பட்டு முயல்வாரில்லை யாகவே, தன் செல்வம் கெடுமென்பதும்; தனது தொழில் செய்பவன் மாறுபடாது தொழில் செய்வதனால் உலகம் மாறுபடாதிருத்தலால், அரசன் தொழில் செய்பவனது உரிமை அழியாமல் தன்னுள்ளே ஆராய்ந்துகொண்டு வரவேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ரு. சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்னைவிட்டு நீங்காதிருக்கும்படி தழுவதல். தொழில் செய்வோரைச் சொல்லி மற்றைச் சுற்றத்தாரைச் சொல்லுகின்றார் ஆதலால், இது தெரிந்து வினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

விருப்பராச் சுற்ற மிடையி னருப்பரா
ஆக்கம் டலவுந் தாநம். (உ)

(இ - ள்.) விருப்பரா . அன்பு நீங்காத, சுற்றம் - சுற்றமானது இயையின் - ஒருவனுக்குக் கிடைக்குமாயின், அது, அருப்பரா - கிளைத்தல் (மேலுமேலும் விருத்தியாதலினின்றும்) நீங்காத, ஆக்கம் பலவும் - பல செல்வங்களையும், தரும் - அஃனுக்குக் கொடுக்கும், (எ - று).

உட்பசையினின்றும் நீக்குதற்கு 'விருப்பராச் சுற்றம்' என றும். தானே வளர்க்கும் உறுதியுடையதாய் செல்வத்தினின்றும் நீக்குதற்கு 'அருப்பராவாக்கம்' என றும் அடைகொடுத்தல் சொல்ல னா. அருமபு என னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் * தொடை நோக்கி அருப்பு என விகாரப்பட்டு நின்றது. இயையினென்பது அது கிடைத்தலினாலு அருமையைச் கூட்டி நின்றது. ஆக்கத்திற்குக் காரணமாய் செல்வத்தை ஆக்கமென்றதனால் அது காரியவாகு பெய ராகும். பலவுமென்றது அமைச்சு, நாடு, அரசன், பொருள், படை, நட்பு என்னும் அங்கங்கள் (உறுப்புகள்) ஆரணையும் நோக்கி. சுற்றத் தார் பலர்கூடி வளர்த்தலால் அச்செல்வங்கள் மேலுமேலும் கிளைக்கு மென்பது சுருத்து.

ஒருவன் செல்வந்தொலைந்து தரித்திரனான விடத்தும் அவனை விடாமல், அவன் செல்வத்தோடிருந்த காலத்திலே தமக்குச் செய்த உபகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டாடுமியல்புகள் உண்மையான சுற்றத்தாரிடத்தே உளவாகுமென்பதும்; சுற்றத் தோடு நெஞ்சு கலத்தல் இல்லாதவனது வாழ்க்கை தாங்குவாரில்லா மையால் கெட்டழியுமென்பதும்; ஒருவன் தனது சுற்றத்தினால் தான் குழப்பமும்வகை அச்சுற்றத்தைத் தழுவி நடத்தல் அவன் பகையில்லாமல் வாழுதற்குக் காரணமாதலால் தன் செல்வத்தினால் அச்சுற்றத்தார்க்கு உதவிபுரிந்து வாழ்தலே அவன் செல்வம் பெற்ற தனால் பெற்ற பயனாகுமென்பதும்; அவ்விதம் உதவிபுரிதலும் இன

* பலவழிகளிலேனும் பலசீர்களிலேனும் எழுத்துக்களில் ஒன்றிவருவது செய்யுட்டொடை யெனப்படும்.

சொல்லின்றிப் பயன்படாதென்பதும் ; * காகங்கள் தமக்கு இரையாயுள்ளவற்றைக் கண்டவிடத்து மறைக்காமல் தம்மினத்தை அழைத்து அதனோடுங்கூட உண்பதுபோலத் தம்மால் அனுபவிக்கப்பட்ட பொருள்களையெல்லாம் தம் சுற்றத்தாரும் அனுபவிக்கும்படி மறையாது வைத்து அழைத்துக் கொடுப்பவர்க்கு அறமும் இன்பமும்மேயன்றிப் பொருளும் வளருமென்பதும் ; அரசன எல்லாரையும் ஒரு தனமையராக நோக்காமல் அவரவர் தகுதிக்கு ஏறக் நோக்குவானாயின, அச்சிறப்பு நோக்கி அவ்வரசனை விடாது வாழுஞ் சுற்றத்தார் பலரென்பதும் ; அரசனிடத்து இயற்கையாகவே அன்புடைய ராகிய சுற்றத்தார் அவனிடத்து நெறிக்கெடவொழுகல், வெறுப்பன செய்தல், காமம் வெகுளி உவகைகளை அளவுகடந்து செய்தல் முதலிய குற்றங்களைக் கண்டவிடத்து அவனைவிட்டுப் பிரிந்து அவன் அக்குற்றங்களினின்றும் நீங்கியவிடத்து அவனைத் தாமே சேருவ ரென்பதும் ; காரணமின்றித் தன்னிடத்து நின்றும் பிரிந்துபோய்ப் பின் ஒரு காரணத்தால்வந்த சுற்றத்தானை அரசன அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழுவிக்கொள்ளக்கடவ னென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

* “காகமுறவு கலந்துண்ணக் கண்ட ரகண்டாகாரசிவ
போகமெனும்பே ரினபவெள்ளம் பொங்கித்ததும்பிப் பூரணமாய்
ஏகவுருவாய்க் கிடக்குதையோ இன்புற்றிடநாம் இனி யெடுத்த
தேகம்விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்திரே”

—தாயுமானவர்.

“ஆர்க்கு மிடுமின் அவரிவ ரென்னன்மின்
பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கை யுடையீர் விரைந்தொல்லே யுண்ணன்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணுங் கால மறிமினே”—திருமங்கிரம்.

நுசு. பொச்சாவாமை

அஃதாவது அழகும் செல்வமும் ஆற்றலும் முதலானவைக ளால் மகிழ்ந்து தனனைக் காத்துக்கொள்ளுதலிலும் பண்கவரையழித் தல் முதலாகிய காரியங்களிலும் மஃதிசெய்யாமையாம். முன் சொல்லப்பட்ட சுற்றத்தாரால் பயனுன்னது இம் மறதியில்லாத விடத்தாகலால், இது சுற்றத்தழாலினபின் வைக்கப்பட்டது.

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை

நிச்ச நிரப்புககொன ருடது. (உ)

(இ - ன்.) புகழை - ஒருவனது கீர்த்தியை, பொச்சாப்பு - அவ மறதி, கொல்லும் - கெடுக்கும், நிச்சநிரப்பு நித்திய வறுமை

அறிவினை - அறிவை, மகாநரூங்கு - கெடுக்கும் விதம் போல், (எ - று.)

நிச்சநிரப்பு - நான்மோழர் யாசித்தலால் வருந்தித் தன் வயிற்றை நிறைத்தல். அஃது அறிவுடையானிடத்தே உண்டாயின் அவனுக்கு இளிவர(இழி)வாலும பாவத்தாலும் இகழ்ச்சியை உண் டாக்கி அவனது நனகுமதிப்பினை அழிக்கும்; அதுபோல, மறதி யும் புகழுடையவனிடத்தே உண்டாயின் அவனுக்குத் தனனைக் காத்துக்கொள்ளாமையாலும் காரியக் கெடுதியாலும் இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவனது நனகு மதிப்பினை அழிக்குமென்பதாயிற்று. இவ்வாறு பொச்சாப்பானது தன்னால் அடையப்பட்ட ஒருவனுக்கு வசையை உண்டாக்கி அவனது இசையை அழித்தலாலும்,* வசை யொழிய வாழ்வாரே வாழ்வார இசையொழிய, வாழ்வாரே வாழா தவர்" எனறமையால் இசைகெடப்பெறற ஒருவன இறந்தவனை யாவான ஆகலாலும், பொச்சாப்புடையவன் உயிரோடிருந்தும் இறந்தவனாகவே கருதப்படுவானென்பது இதனால் பெறப்படும். ஆதலினாலே தனக்கு இணைபிறிதொன்றிலதாக வோங்கி உலகத்து இறவாது நிற்பதாகிய புகழை இழக்காதிருக்க விரும்பும் ஒருவன் தன் பெருஞ்செல்வம் பேரின்பம் பெருமிதம் முதலியவற்றால் மகிழ்ச்சியடைந்து செருக்குற நேரிடும்போது, முற்காலத்திலே அதனாலாகிய மறதியினாலே கெட்டவர்களை நினைந்து அக்கேடு

* புகழ்திகாரம்-யி வது செய்யுள்.

தனாகும் உண்டென்று அஞ்சி அப்பொச்சாவமையை யாவரிடத்
தும் எச்சரலத்தம் ஒழிவின்றி ஒம்பக்கடவன் என்பதற்கு.

மிருந்த அகமலாச்சியினது சளிப்பால் வருவதாகிய மறதியா
னது ஒருவனுக்கு அளவுகடங்கு போபத்திலும் தீதா * மென்பதும்;
காடு மலை மதில் அகழி எனனும் உரண்களுள்ளே நிர்மினும் மனத்
தினகண் துச்சமுடையாகுது அவ்வரண்களார் பயனில்லையாதல்
போலச் செல்வமெல்லாப உடையராயினும் மனத்தினகண்
மறதியையுடையார்க்கு துச்சசெல்வத்தார் பயனில்லையென்பதும்;
தனனூற் காசுபடுந்துணபங்களை (தன சொரவபார்த்துப் பகைவர்
செய்யும் துணபங்களை எனப்படும்) அவை வருதற்கு முன்பு
அறிந்து காலாமல் மாந்திருந் தவன் பின் அவை வந்து உற்சகாலத்
துக் காக்கக்கூடாமையால் தனதுடைய குற்றத்தை நினைந்து விச
னப்படுவானென்பதும்; மறவாமைக் குணமானது பகைவரிடத்து
மாத்திரமே யன்றித் தொழில்செய்வார் சுற்றத்தாரென்னும் தம்ம
வரிடத்தும் தாம் செல்வமுதலியவற்றா பெருகிய காலத்திலும்
சுருங்கிய காலத்திலும் எல்லாக்காரியங்களிலும் சமமாயிருந்தால்
அதற்கொத்த நன்மை பிரதானநிலையென்பதும்; இடை
விடாத நினைவும் தப்பாத ஆசையும் உடையதாகுச் செய்யமுடி
யாத காரியம் ஒருவரில்லை என்பதும்; நீதிநூலுடையார் உயர்த்
துக்கூறிய செயல்களாகிய † மூவகை ஆரவையும் ‡ நால்வகை உபா
யத்தையும் § ஐவகைத் தொழிலையும் || அறுவகைக் குணத்தையும்

* பகைவரை வெல்லுதலுக்கும் கொடியோரைத் தண்டித்த
லுக்கும் வேண்டியதாகிய ஆளவினைக் கடந்தகோபம் தன்னைக்
கொல்வதே யல்லாமல் ஒரோவிடத்துப் பகைவரையும் கொல்லும்,
மறதி அப்படிப்பட்டதல்லாமல் தன்னையே கொல்லுதலால் அதனி
னும் தீதாயிற்று.

† மூவகை ஆற்றல் - அறிவு, ஆண்மை, பெருமை.

‡ நால்வகை உபாயம் - ஈகம் பக்கம் பார்க்க.

§ ஐவகைத் தொழில் - எளிய முயற்சி, செய்தாற் பயனுள்
ளது, பெரும்பயன தருவது, ஐயமில்லாதது, பின்பு துன்பந்தருவது.

|| அறுவகைக் குணம் - நட்பாக்கல், பகையாக்கல், பகைமேற்
சேரல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டல்.

கடைப்பிடித்துச் செய்பவன் மறந்தவருக்கு எழுபிற பிணம் நனமை யிலில் யென்பதும் இவரு அறிபத்தகவைவனாராம்.

௬௬ செங்கோனமை

அஃதாவது அரசுநிலை செய்பவன் முறைநீதி யானது தனமை அந்த முறையானது ஒருபக்கமில் சபாபர செய்வை யாகிய கோல்பேரல் இருந்தலால் சங்கமால் எர்ப்பட்டது இகனை வடநூலாரும் தண்டனெனா (குண்டர கோல்) அது மறதியிலலாக அரசுநிலை செய்பவர்க்கு ஆயின இது மரச சரவாமையனபின் வைக்கப்பட்டது

ஓரத்துகண் ணோடா திறைபுரி யயாமாட்டு

தோந்தெய வஃதே முலம். (க)

(இ - ன) தன்குடி வாழ்வா குடி செய்பதில் அக்கு நகைத், ஓரத்து நாடி, யாமாட்டும் பாய்க்கிட்டு கண்னோடாது திட சணியப்படாமல் இடைபுரிந்தி நகவு லமையப் பொருந்தி, தோந்து அக்கு நகைக்குச் சொல்லிப் தண ந்தை நூலாரார் ம ஆரபந்தி, செயவஃதே - அவன் பிரதாச செய்பதில், முறை நீதி (எ டு)

பகைவா அபலா நடபின் எ டு மும்முலகையோரிடத் தும் அந்தகின் வழுவாமல் நகிவாப் மறு இறை என்கிற அரச னுக்கு இப்பலாகலால் அதனை இறை என மம் மயர்ஹம் மறந்தவ ரிடத்தும் எனபா யாமாட்டும் என்றம் சொல்லிஹ இறைமை இறை என மம் செயவது செயவஃது என்றம் விகாரப்பட்டா அரசனுக்குச் செந் ஃலென்படுவது கெட்டியோ, தீக்கொளுவு லோ, நஞ்சிடுவோ, நருவியி மகாலவோ, களவா வழியலைப் போ, கொள்ளையிடுவோ, பிறன் மணவினை விரும்புவோ முதலி யோரைத் துன்பஞ்செய்தல், பொருளாவாகல் கொல்லுதல் என னுந் தண்டங்களுள் பொருந்தும்மாரூல் முட்டாமல் (தாட்சணியத் தால் தடுக்கப்பட்டது) தண்டித்தது தன் குடிகளைக் காத்துத் தானும் வருத்தாமல் ஆதரித்தலேயாகும். அதனால் அச்செங்கோல் அவனை

யும் காப்பதாகும். இதனூற் செங்கோன்மையது இலக்கணங் கூறப் பட்டது. முட்டாமல் முறைசெய்த முடிமன்னரில் முதன்மை யானவர் மகளை முறைசெய்த மனுரீதிச் சோழனும் தன்னை குறைத்த பொற்கைப் பாண்டியனும் ஆவார் - அவர் சரித்தத்தின் சாரம் பின்வருமாறு:—

திருவாரூரில் அரசசெலுத்திய மனுரீதிச்சோழன் தனது ஒரேபுத்திரன் ஒரு பசுவின் கன்றின்மேல் அறியாது தன் இர தத்தை யேற்றிக் கொல்ல, அதனால் அக்கன்றின் தாய் மனம்வருந்து தலைக் கண்ணூற்று, அவ்வருத்தத்திற்கு ஏதுவான துன்பத்தை நீக்கமாட்டாசவனாய், அப்பசுவினது துயரத்தைத் தானும் தாங்கு வதே கருமமென்று தீர்மானித்து, தன் புத்திரனைக் கீழே கிடத்தி அவன்மேல் இரதத்தைச் செலுத்திக் கொன்று, கடவுளுளால் மீண்டும் அப்புத்திரன் உயிர் பெற்று எழும்பெற்றான்.

மதுரையில் அரசசெலுத்திய பாண்டியர்களுள் ஒருவன் தன் பால் அடைக்கலமாக வைத்து அயலாருக்குச் சென்ற ஒருவேதிய னது மனைவியைப் பாதுகாத்துவரும் நாளில், ஒரிரவில் நகர்சோதனை வரும்போது அவ்வேதியன் வீட்டில் ஆண்குரல்கேட்டு ஐயமுற்று உள்ளே யார் என்று வினவிக் கதவைத்தட்ட, அப்போது அயலூரி லிருந்து அன்று வந்துசேர்ந்த அந்தணன் கதவைத்தட்டுபவன் யார் என்று கேட்க, அரசன் அச்சங்கொண்டு அங்குள்ள வீடுகளின் கதவுகளையெல்லாம் தட்டிக்கொண்டே போய் அரண்மனையை அடைந்து விடிந்தவுடன் மந்திரிகளை நோக்கி, தனித்திருக்கும் மகளிருள்ள வீட்டின் கதவை நடுராத்திரியற்சென்று தட்டினவனை தண்டிக்கும்விதம் யாதென்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் அவன் கையை வெட்டவேண்டு மென்றார்கள். உடனே அரசன் தன்சையை வெட்டிக்கொண்டு நடந்ததைக் கூறிப் பொன்னால் ஒருகைசெய்து தரித்துக்கொண்டு அதனால் அன்றுமுதல் பொற் கைப்பாண்டியனென்று விளங்கினான்.

முன் வான்சிறப் பதிகாரத்திற் கூறியபடி மன்னுயிர் வாழ் விற்கு மாறிலா ஆதாரமாவது மழையேயென்பது ஒப்பமுடிந்த.

உண்மையே யெனினும், அரசனது காவல் இல்லாவிடத்து அம் மழையினாலாகிய உணவின் பயனைக் குடிகள் அடைதல் அரிதென்பதும்; அரசனது செங்கோல் வேதமும் அதனாற் சொல்லப்பட்ட அறமும் * நிலைபெறுதற்குக் காரணமாயுள்ள தென்பதும்; தன் குடிகளிடத்து இன்சொற் சொல்லுதலும், அவர்களுள் தளர்ந்தார்க்கு வேண்டுமவை கொடுத்தலும், அவர்களுக்குக் கள்வர் முதலியோரால் கெடுதிவாராது காத்தலும் ஆகிய நற்குணங்களை யுடைய அரசனிடத்து யாவரும் நீங்காத அன்புடையரா யிருப்ப ரென்பதும்; தூல்களாலே சொல்லப்பட்ட இயல்பாற் செங்கோல் செலுத்தும் அரசனது நாட்டில் பருவமழையும் குறையாதவினாவும் உளவாகா நிற்குமென்பதும்; செங்கோன்மை யில்லாத அரசனுக்கு அவனது வேற்படை பயன்படாதென்பதும்; வழக்கறிவிப்பவர்க்கு அடைதற்கெளியனாகி, அவரால் அறிவிக்கப்பட்டவைகளை தூலோர் பலரோடும் ஆராய்ந்து, நின்ற உண்மைக்குப் பொருந்த முறைசெய்யாத அரசன் பாவமும் பழியும் அடைந்து, பிறர்கெடுக்கவேண்டாது தானே கெடுவா டென்பதும்; குடிகளிடத்தே குற்றம் உண்டானால் அதனை ஒழிக்கும்படி அவரைத் தண்டித்து அவரை அக்குற்றத்தினின்று நீக்கிப் பரிசுத்தராக்குதலும், அவரில் மிகக்கொடியராய் உலகத்தாரைத் துன்பப்படுத்துவோரைக் கொல்லுதலும் அரசனுக்குச் சாதிதருமாதலால் அது அவனுக்குப் பழியாகாதென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௫௬. கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அச்செங்கோலினது கோணுதற்றனமை. இங்கும் உவமானமான கொடுங்கோலின் பெயர் உவமேயமான அநீதியின் மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலால் இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

* “மாதவர் நோன்பு மடவார கற்புங் காவலன் காவலிற் நங்கா”
ஆகலின், இங்கு அறமென்றது அவையொழிந்தவற்றையென்றறிக.

† “அல்லவை செய்தார்க்கறங் கூற்றம்”—நான்மணிக்கடிகை.

ஆபயன் குன்று மறதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின். (10)

(இ - ள்.) காவலன் - காப்பாற்றற்குரிய அரசன், காவா னெனின் - உயிர்களைக் காப்பாற்றாதுவிட, தருமமில்லாத அவனது நாட்டிலே, ஆ - பசுக்களும், பயன் குன்றும் - பால் சுருங்கும். அற தொழிலோர் - அந்தணரும், நூல் - நூல்களை, மறப்பர் - மறந்து விடுவார். எ - று.

ஆபயன் - ஆவினின்றும் கொள்ளப்படும் பயன். அறுகொழிலாவன. வேதமோகல், ஒதுவித்தல், யாகஞ்செய்தல், செய்வித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பவை. இவை அந்தணர்கட்குரியன. ஒதல், யாகஞ்செய்தல், ஈதல், உலகீகாமபல், படைபயிற்செய்தல், பொருதல் என்பவை அரசா அறுகொழில். ஒதல், யாகஞ்செய்தல், பொருளிட்டல், ஈதல், பசுக்காதல், ஏருழல் என்பவை வையிய அறுகொழில். ஏவல் செயல், பொருளிட்டல், உழத்தல், பசுக்காதல் குயிலுவத் தொழில் செயல், காருகவினைகளாக்கல் என்பவை குத்திரா அறுகொழில். இவற்றுள் குயிலுவத் தொழில்களாவன - தேர்நகருவிகளைக் கொட்டலும் துணைகருவினை யுகழலமும்; காருகவினைகளாவன - பட்டு நூலையும், பருகிநூலையும் மகாண்டி ஆதையாக்கலும் சுமத்தலும் உழுத்தலுமாம். அரசன் காவாநவிடத்து அந்தணராதியோர் தந்தொழில் மறப்பர்; அவலிதம் மறத்தலால் வைசியகுத்திரர் பசுவினைப் போராறர்; போரறாராகவே பசு பால்கறவாது குன்றும்; குன்றியவிடத்து * அவியல்லாமையாலும், அவ்வலியைக் கொடுத்தாரகூரிய அந்தணராதியா மந்திரம் † கற்பம் என்பனவற்றை ஒதாமையாலும் யாகம் நடவாதாய்; யாகம் நடவாதாகவே மேகம் மழைபொழிதலைச் செய்யாதாம்; மழைபெய்பாதாகவே தேவர்களுக்கும் இவ்வுலகத்திலே மக்களாற் செய்யப்படும் திருவிழாவும் பூசையும் நடவா; தானமும் தவமும் உளவாகா; எவ்வகை மேம்பாட்டினை யுடையவாக்கும் உலகியல் நடவாதென்பதாம்.

* அவி - செய் முதலிய தேவருணவு.

† கற்பம் - வேதாங்கம் ஆறினுள் ஒன்று.

பொருளை விரும்பிக் குடிகளை வருத்தும் அரசன் பகைமை பற்றிக் கொலை செய்பவர்களிலும் கொடியவனாவ * நென்பதும்; அமைச்சர் புரோகிதரோடனறித் தனித்து நின்று அச்சுறுத்திக் குடிகளிடத்து வரிப்பணமல்லரப் பொருள்வேண்டி நிற்கும் அரசன் வழிப்போக்களை வாள்கொண்டு வெருட்டிப் பொருள் பறிக்கும் கள்வனை மொப்பானென்பதும்; தன்னாட்டிலே தோன்றும் தீமைகளை நாடோறும் ஆராய்ந்து அவ்வாராயச்சிக் குப் பொருந்தக் கூரியஞ்செய்ப்பாத அரசனது நாடி நாட்டாறுங் கெடுமென்பதும்; மேல்வீராவை எண்ணாமல் முனையச் செப்பும் அரசன் அச்செயலால் முன்னே சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளையும் பின் அது சம்பாதித்ததற்குக் காரணமாகிய குடிகளையும் ஒருசேர இழப்பானென்பதும்; அவன் முனாசெய்யாமையா குடிகளை துன்பப்பட்டு அழுகண்ணீர் அவனது செலவுதற்குக் குடிகளுமா கருவிமாகுமென்பதும்; பெரிநிலை அரசனுக்குப் புக்கில்லை † யென்பதும்; தனக்குரிய பொருளை நினைவாக மட்டும் விருமபி முறைதப்பி நடக்குமா அரசனது நாட்டில் அடிக்கத்து மட்டானவை பொருளுடையாக்கிக் ஆதலால், அந்நாட்டில் காரியங்களுக்கு அவ்வுடைமை வறுமைவினும் கொடியிதன்பதும் முக்கிய நியததக்கவைகளாம்.

௫௪. வேருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகள் அழிகவதும். பருகி என்று சொல்லப்படுகிற மங்கிரி முதலாகிய உங்குகளால் அஞ்சுவதும், தான அஞ்சுவதும் ஆகிய தொழில்களைச் செய்வாமை அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மையிலே சேர்தலால், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்ட.

* அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத் துன்பமேயாக, இவன் செய்வது எப்பொழுதும் துன்பமாதல்பற்றி இவன் அவரினுங் கொடியவனாவான் எனற்றிக்.

† “இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டி இதை நடுக”

நானமணிக்கழகை.—

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலனாயி நெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி யாங்கே கெடும். (சு)

(இ - ன்.) அரசன், கடுஞ்சொல்லன் - கடிய சொல்லையும் உடையவனாய், கண்ணிலன் ஆயின் - கண்ணோட்டமும் இல்லாதவனாயின், நெடுஞ்செல்வம் - அவனது பெரிய செல்வமானது, நீடின்றி - நீடுதலில்லாமல், ஆங்கே - அப்பொழுதே, கெடும், கெடும், எ - று.

வேட்டம் (வேட்டையாடுதல்), கடுஞ்சொல், மிகுதண்டம், குது, பொருளீட்டம் (அகியாயமாய்ப் பிறர் பொருளை அபகரித்தல்), கன், காமம் எனப்பட்ட விதனங்கள் (வேதனைகள்) ஏழனுள் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டத்தையும் இவர் இவ்வெருவந்த செய்தலுள் அடக்கினார். கண் என்பது கண்ணோட்டத்தை உணர்த்துதலால் கருவியாகுபெயர். கடுஞ் சொல்லும் மிகுதண்டமும் செய்த பொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத்து அன்றையனுமென்பார் 'நெடுஞ்செல்வம்' என்றார். நீடுதல் - நீடித்தல்.

ஒருவன் தன்னின் மெலியவனுக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து அதனை நடுவாய்நின்று ஆராய்ந்து, பின்னும் அப்படிப்பட்ட காரியம் செய்யாமற்பொருட்டு அஃனை அக்குற்றத்திற்கொப்பத் தண்டிப்பவனே அரசனாவனென்பதும்; அவ்விதம் தண்டிக்கத் தொடங்கும்போது அனலிறப்பச் செய்வதுபோலக் காட்டி அளவு கடவாமற் செய்யும் அரசனிடத்துச் செல்வம் நீங்காது நிற்குமென்பதும்; குடிகளால் அஞ்சப்படுங் காரியங்களைச் செய்யும் அரசன் கடிதிற் கெடுவானென்பதும்; தன்னைக் காண வேண்டுவார்க்கு அரிதாகிய சமயத்தை உடையனாய்க் கண்டால் இனிமையல்லாத முகத்தினை உடையவனது செல்வம் பேய் கண்ட செல்வம்போல் ஒருவருக்கும் பயன்படாதொழியுமென்பதும்; கடுமொழியும் கைழீகந்த தண்டமும் அரசனது வலிமையை யழிக்குமென்பதும்; அரசன் அமைச்சருடன் ஆலோசியாது செய்தகாரியம் தவறியவிடத்து அவர்களைக் கோபிப்பானாகில், அவர்கள் அவனை அஞ்சி அகல, அதனால் அத்தவறு தீர்த்தலும் இராச்சியபாரம் இனிது செலுத்தலும் இடலாதவனாய் இறுதியை யடைவானென்பதும்; போர்வருதற்கு

முன்னே தனக்குக் காப்பிடமாவதோர் ஆரண்செய்து கொள்ளாத ஆரசன் போர்வந்த காலத்திலே காப்பில்லாமையாற் கெடுவா னென்பதும்; கொடுங்கோலரசன் தன்னோடிணங்கிக் கொடுந்தொழில் செய்தற்கு உடன்படும் நீதிநூல் கல்லாதவனாயே மந்திரிகளாகச் சேர்த்துக்கொள்வா னென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

நா. கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னோடு பழகினவரைக் கண்டால் அவராலே சொல்லப்பட்டவைகளே மறுக்கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண் ஒடினவீடத்து நிகழ்வதாகலின் அப்பெயர் பெற்றது. இது தாட்சனியமென்றும் முகங்கொடுத்தலென்றும் சொல்லப்படும். முன்னதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டவையே சிறப்புப்பற்றி இவ்விதே விரித்துச் சொல்லுதலால் இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின் கீற்ற கண்ணென்னும் கண்ணோட்ட மில்லாத கண். (௩)

(இ - ள்.) பண் - இசையானது, பாடற்கு - பாடற்ரொழி லோடு, இயைபினைறேல் - பொருத்தமில்லையாயின், என்னும் - என்ன பயனுடைத்தாகும், அதுபொல், கண் - கண்ணானது, கண்ணோட்டம் இல்லாதகண் - கண்ணோட்டமில்லாத விடத்து, என்னும் - என்ன பயனுடைத்தாகும், எ - று.

பண் கண் என்பன ஈறுதோன்றாத சாதியொருமைப்பெயர். பண்களாவன பாலையாழ் (வீணை) முதலிய நூற்று மூன்று. பாடற் ரொழில்களாவன யாழினிடத்து வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என்னும் எட்டும், பண்ணல், பரிவட்டணை. ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்னும் ஏட்டும், கூண்டத்தினிடத்து எடுத்தல் படுத்தல், நவீதல், கம்பிதம், குடிலம் என்னும் ஐந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வணப்பு வண்ணமுதலிய வண்ணங்கள் எழுபத்தாறுமாம். இப்பாடற் ரொழில்களுடன் பொருந்தாதவிடத்துப் பண்ணால் பயனில்லாத விதம்போலக் கண்

ணோட்டத்துடன் பொருந்தாதவிடத்துக் கண்ணால் பயனில்லையென்பதாம். தாட்சணியம் ஒருவர்மேல் கண்ணென்றவிடத்து உண்டாவதாயிருந்தலால் அக்கண்ணைத் தாட்சணியத்திற்கு இடமாக்கினார். இறுதியிலுள்ள கண்ணென்பது 'கண்ணகன் ஞாலம்' என்புழிப்போல இடமென்னும் பொருளதாய் நின்றது.

கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகிற நிறப்புடைய அழகு அரசரிடத்தே உண்டாயிருக்கையாலேதான் உலகம் உண்டாகாநின்றதென்பதும்; உபகாரஞ்செய்தல், காப்பாற்றல், பிழைபொறுத்தல் என்று இவை முதலாய உலகநடையானது கண்ணோட்டத்தினிடத்தே நிகழ்வதாகுமென்பதும்; கண்ணோட்டமில்லாத கண்களாரா பயனில்லையென்பதும்; அக்கண்ணோட்டமும் அனவுக்கு மிஞ்சினால் கெடுதியையப் பயக்குமென்பதும்; கண்ணோட்டமில்லாதவா கண்ணுடையவரல்ல என்பதும்; அவா மரப்பாவையை யொப்பாடா என்பதும்; கண்ணுடையவா கண்ணோட்டம இல்லாதல் இல்லையென்பதும்; அரசா முறை செய்தலாகிய தமது தொழில் அழியாமல் கண்ணோட்டஞ் செய்யவேண்டுமென்பதும்; தம்மை வருத்துபவரீடத்தும் கண்ணோட்டமுடையவராகிக் குற்றத்தைப் பொறுத்தமேல் வேந்தர்க்குச் சிறந்த குணமாகுமென்பதும்; யாவராலும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தை விரும்புவோர் பழகினவர் தமக்கு நஞ்சிடக்கூண்டு வைத்தும் கண் மறுக்க மாட்டாமையால் அதனை புண்டு பிணைந்து அவரோடு பொருந்துவ* ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

நிகு ஒற்றூடல்.

அஃதாவது பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என்று முன்று திறத்தாரிடத்தும் கிழிந்தவை அறிதற்கு ஒற்றாரை (வேவுகாரரை) ஆளுதல். முன்னே சொல்லிய இலக்கணமுடையவனுப அரசனுக்குத் தன்னாடு காக்கும்போதும் பிறர் நாடு பிடிக்கும்போதும்

* “முந்தையிருந்து நட்போர் கொடுப்பின், நஞ்சு முண்பர் கனிகா கரிகர்” — நற்றிணை.

வேண்டும்வைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினுராதலால் அவ்விரண்டு காரியங்களுக்கும் அஞ்சியம வேண்டுவதாயிற்று இது முன்னே வைக்கப்பட்டது

ஒருது முரசொன்ற நூலு மிவையிரண்டும

மேதற்றெறசகமன்னவன்கண (ஈ)

(இ - ள்) மன்னபன் ஆராதன, ஹெறம - ஹெறஸும், ஸர சான புத்த நினைநத நாலும - சித்தநாலு, ஸுய இரணம - ஆகிய இயை யரணடனை, கண கண இரணி கணகநமாக, பெருருநத தெளியக்கடன, ஸ ஸு.

ஒரு நூற்றாண்டு தன் தன்னைச் சொல்லாட்டாதது வெல்லாமல் போய்க்கண்டு அங்கே நடந்தன வெல்லாம் அறிவித்தலாலும், நூலாந்து அந்நடக்கங்களுக்குத் தன் அறிவு செல்லமுடிபரத சொழில்களையெல்லாந் சொல்லி அறிவித்தலாலும், இவ்விரண்டினையுமே தனக்கு ஊனக்கண்ணும் மூளாகக்கண்ணுமாக நிச்சயித்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவெனப்பதாம் வேந்தனை வேந்தது என்று பண்பாடுபெயரார் கூறுவது போன்று ஒருநனை ஒற்று என்று தொழிலாரு பெயர் கூறப்பட்டது தெராமனக் என்பது தெறென என மதி டர்சொர் அடியாகப் பிறந்தது பங்குள்ள வினைமுற்று தெறெறன் என்பது பகுதியாதது தெறெறன் என்னும் செயவென்னும் வினையெச்சத்தாலும் அந்நிக் இதனால் ஒற்றினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது அவ்வொற்றனது இலக்கணங்களாவன—தங்காரியஞ் செய்வார் சாறத்தார் பங்கவெனறு சொல்லப்பட்ட அனைவரை ம சொல்லாலும் செயலாலும் ஆராயதலும், ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் அவரார் சந்தேகிக்கப்பட்டாற்பாபாரா வணிகா முதலாயினோ வடிவோடு பொருந்தி அவர் சந்தேகித்து அறியத் தொடங்கினால் கோபித்துப் பரக்கினற அவர் கண்ணிறகு அஞ்சாது நின்று சாம் தான் பேத் தண்டமாகிய நான்கு பாபங்களும் செயதாலும் மனதிலுள்ளவைகளை வெளிப்படுத்தாதிருத்தலும், முற்றத்திறநதாராயும் விரதவொழுக்கின்றாராயும் போக்ககூடாத விடங்களிலெல்லாம் போய ஆராயவேண்டியவைகளையெல்லாம் ஆராயநதறிநது அவ்விடத்தோர் சந்தேகித்துப் பிடித்து எல்

லாத துன்பமுஞ் செய்து கேட்டாலும் தன்னை வெளிப்படுத்தா திருத்தலும், ஒற்றப்பட்டா மறையச்செய்த செபலகா அவாக குன்னாயினாரா கேட்கவல்லனும்; கேட்டறிந்த செயல்களிற பின ஐயப்படாது துணியும் வல்லமையுடை சதாயிருத்தலும்.

எல்லாரிடத்தும் நடப்பவைகள் எல்லாவற்றையும் தினங் தோற ம ஒற்றினாலே விரைந்தறிதல் அரசனுக்கு உரிய தொழி லாகுமென்பதும், அவலிதம் செய்யாக அரசன வெற்றியடையா னென்பதும்; ஒற்றாய்ச் சென்றவந்த ஒருவனை ஒற்றப்பட்டாரோடு கலந்து நின்று மாறுபடச் சொல்லுதலும் கூடுமானகயால், அவன் மறைவாயறிந்துவந்து அறிவித்த காரியத்தையும் பின்னும் ஒரோற்ற னாலும் அறிந்துவரச் செய்து, ஒப்புமைகொண்டு கொள்ளவேண்டு மென்பதும்; ஒற்றரை ஆளுமிடத்து ஒருவன் மற்றொருவனை அறி யாதிருக்கும்படி ஆளவேண்டுமென்பதும்; அப்படி ஆளப்பட்ட மூவரை ஒருபொருண்மேலே ழேறுவேறு விட்டால் அம்மூவரு டைய சொற்களும் பயனால் ஒதுங்குகுமாயின் அப்பொருள் மெய் மென்ற தெளியப்படுமென்பதும், மறைந்தவைகள் அறிந்து சொல்லிய ஒற்றனிடத்துச் செய்யும் சிறப்பை அரசன பிரறியச் செய்யாதிருக்க கடவென்பதும்; அப்படிச் செய்தானானால் சிறப்புப் பெற்ற இவன் யாரென்றும், இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும் வினவுவாரும் பதில் சொல்வாரும் அயலாராதலால், தன்னுள்ளே அடக்கப்படும் இரகசியங்களைத் தரவே வெளியிட்ட வனாவென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்

கயி. ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனம் தளர்வில்லாமல் தொழில்செய்தவிலே எழுச்சியை உடைத்தாதலாம். ஒற்றரால் நடந்தவை அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்றதொழில் செய்வோனுக்கு இஃது அவசியமே வேண்டுதலால், ஒற்றாடலினபின் வைக்கப்பட்டது.

உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கை யஃதிலார்

மரமக்க ளாதலே வேறு.

(௧௦)

(இ - ன்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, உரம் - திடமான அறிவானது, உள்ள வெறுக்கை - மனவெழுச்சியின் மிகுதியாம், அஃது - அம் மனவெழுச்சியை, இல்லார் - இல்லாதவர், மரம் - (மனிதராகார்) மரங்களாவார், வேறு - சாதிமரங்களோடு இம்மரங்களிடத்து வேற்றுமை வடிவு, மக்களாதலே - மனிதவடிவாயிருக்கையே, வேறில்லை, ஏ - று.

உரமென்பது அறிவாதல் நீத்தார்பெருமை யதிகாரத்திலே 'உரனென்னுந் தோட்டியா னோகாந்துங் காப்பான், வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து' என்னுங் குறளினாலுமறிக. [இதன் பொருள் - திடமான அறிவென்னும் அங்குசத்தினாலே பொறிக ளாகிய யானைகள் ஐந்தையும் தத்தம் புலன்களினமேற் செல்லாமற் காப்பவன எல்லா நிலங்களிலும் மேலானதென்று சொல்லப்படுகிற முத்தி நிலத்துக்கு ஓர் வித்தாவான் என்றவாறு]. மரமென்பது சாதி யொருமைப்பெயர். மனிதருக்கு இருக்கவேண்டிய நல்லறியும் காரியமுயற்சியும் இல்லாமைபற்றி 'மரம்' என்றும், மரத்தில் உண்டாம் பயன இல்லாமைபற்றி 'மக்களாதலே வேறு' என்றும் சொல்லினார். மரத்திற்குப் பயன பழமுதலானவையும், ஆலயம், வீடு, தேர், மரக்கலம் இவைகளுக்கு உறுப்பாதல் முதலானவையும் ஆம். ஊக்கத்தினால் முயற்சயம், முயற்சியினால் பொருளும், பொருளினால் கொடை (வறியார்க்கு ஈதல்) யும், கொடையினால் புகழும் உண்டாமாதலால் ஊக்கமில்லாதவர்க்குப் புகழில்லை என்பதும், மேலே புகழ்திகாரத்திலே 'தோன்றிய புகழொடு தோனாக அஃதி லார், தோன்றலிற் றோனருமை நன்று' என்றதனால் ஊக்கமில்லாதவர் மனிதராய்ப் பிறத்தலிலும் விலங்காய்ப் பிறத்தல் நன்று என்பதும் பெற்றும். இதனால் ஊக்கமில்லாதாரது இழிவு கூறப்பட்டது.

* ஊக்கமில்லாதார் அவ்வுக்க மில்லாமையால் தாம் முன அடைந்து நின்ற பொருளைக் காகும் ஆற்றல் இல்லாதி இழப்பராதலால், ஒருவரை உடையரென்று சொல்லுதற்குச் சிறந்த காரணமாயிருப்பது ஊக்கமேயாகுமென்பதும்; அவருக்கு அவ்வுக்கமுடையையே நிலைபெற்ற உடைமையாகுமென்பதும்; மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைபெற்றது நீங்கிப்போமென்பதும்; நிலைபெற்ற ஊக்

கந்தையுடையவர் கைப்பொருளை யிழந்தாரானாலும் அதற்காக வருந்தாரென்பதும்; இங்குக் கண் முகவியவற்றால் தளராமைக்குக் காரணமாகிய ஊக்கத்தையுடையவனைச் செல்வம் தானே சென்றதையுமென்பதும்; நீர்ப்பூதங்களின் தூங்கன் நீர் மிகுந்தமட்டும் நீளுவதுபோல மக்களும் தங்கனது ஊக்கம் மிகுந்த அளவுக்கு உயர்வாரென்பதும்; முயாச்சியுடையார் உயர்ச்சியடைதல் விதிவசத்தினாலே ஒருவேளை கூடாமற்போயினால், அவர் முயற்சியிலே தளர்ச்சியில்லாமையால் இகழ்ச்சியடையாராகி, அப்போதும் புகழ்ச்சியையே யடைவாரென்பதும்; யானையானது அம்புகளினாலே புண்பட்ட விடத்துத் தளராத தன் பெருமையை நிலைநிறுத்துவதுபோல், ஊக்கமுடையவர்களைப் பொருட்படுத்தாது முயன்று முடித்துத் தம் பெருமையை நிலைநிறுத்துவாரென்பதும்; புலியைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலிமையும் வெல்லத்தற்குச் சிறந்த தந்தமும் உடைய தாயினும் யானை ஊக்கமில்லாமையால் ஊக்கத்தினையுடைய அப் புலிக்கு அஞ்சுமாறுபோலப் பகைவரைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலிமையும் வெல்லத்தற்குச் சிறந்த ஆயுதமும் உடையவராயினும் அரசர் ஊக்கமில்லாராயின் அதனையுடைய அரசர்க்கு அஞ்சுவாரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கக. மடியின்மை.

அஃதாவது நினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யும்போது சோம்புதலில்லாமையாம். ஊக்கமுடையவர்க்கு ஒரோவிடத்தே குணவசத்தால் சோம்பல் வருதலுக்குரிதது, இஃது அதனின் வைக்கப்பட்டது.

நெடுநீர் மறவி மடிதூயி னுன்கும்

கெடுநீரார் காமக் கலன் (௫)

(இ - ன்.) மடி - சோம்பலும், நெடுநீர் - விரைவிற செய்தற் குரியவைகளை நீட்டித்துச் செய்யுங் குணமும், மறவி - மறதியும், தயில் - துக்கமும், நான்கும் - ஆகிய நான்கும், கெடுநீரார் - இறக்கும் இயல்பினையுடையவர், காமக்கலன் - விரும்பியேறும் மாக்கல்மாம், எ - று.

மடி நெடுநீர் மறவி துயில் என்று முன்னிறக வேண்டியதான மடியெனப்பது செய்யுளை நோக்கி 'நெடுநீர் மறவி மடி துயில்' என நடுவே நினைந்து நெடுமைபாகிய காலப்பண்பு அக்காலத்தில் நடப்பதான தொழிலினமேல் நிர்வாக காலதாமதத்தையுடைய செயல், மறதி, துயில் என்னும் முன்னம் தாமதகுணத்துல் உண்டாகி மடியுடனநடப்பனவாதலால் மடியுடனொருமித்தெண்ணப்பட்டன இறக்கும் இயல்பு வாடினா கெடுதல் மடி முதலிய நான்கும் துன்புறுநன்மை யுடையவாகளுக்கு இனப்பதருவன போலக் காண்பித்து அவர் விருமபிக் கொண்டவிடத்துத் துன்பத்திலே தன்னுதலால், வாடிநாளங்கட்டவாகுச செலவத்தைத் தருவது போலக் காண்பித்து அவர் விருமபியேறிய விடத்துக்கடலில் விழ்செய்யும் சபலை யொரும எனனும் உவமானக் குறிப்புக் காமக்கலன் என்னுஞ் சொல்லாற பொப்பட்டது காமக்கலன் எனப்பதற்கு விருமபித் தரிக்கும் ஆபரணமென்று பொருள் கூறுவாருமுண்டு [எப்படி யாகக் கலம் மரணம் சமீபித்தவாக்குப பெருக்கந் தருவதுபோலத் தோன்றி அவர் விருமபி ஏறியவிடத்துக் கடலிலே விழுத்துமோ, அப்படியே மடி முதலிய நான்கும் துன்பஞ் சமீபித்தவாக்கு இனப்படு செயல்பவ டோலத் தோன்றி அவர் விருமபிக்கொண்ட விடத்துத் துன்பத்திலே விழுத்தும் எனப்பதாம்]

உலக நடையுள்ள வரைக்கும் இடையறாது மாணுட பிறந்த வரை விளக்கும் குடியாகிய விளக்கானது ஒருவனது சோம்பலாகிய இருள் நெருங்க மழுங்கிக் கெடு * மெனபதும், அதனால் தாம்

* “ இவ்வுலக விளக்கது இருள் கெடுபதது ” (அப்பர் தேவாரம்) “பொருளென்னும் பொய்பா விளக்கம் இருளறுக்கும்” (திருக்குறள்) என்னும் கட்டுரைகளுக் கிணங்க எல்லா விளக்குகளும் இருளைக் கெடுப்பனவாயிருக்க, மடியென்னும் இருள் குடிமென்னும் விளக்கைக் கெடுத்தலால், அவ்விருளின் வலிமை இத்தகைத்தென்பதை இங்கே குறித்ததுணர்க

பிறந்த குடியை மேன்மேலுயரும் நற்குடியாக வேண்டிபவர் சேரம் பலைக் கெடுத்தொழுகக் கடவரென்பதும்; விடத்தருவதாகிய சேரம் பலைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவில்லாதவன் பிறந்த குடியானது அவனிணும் முற்பட அழியுமென்பதும்; சேரம்பலிலே ஆசைப்படுதலால் திருந்திய முயற்சியில்லாதவராயினவர்க்கு குடி மடிதலோடு நெடுநீர் மறவி துயிலென்னும் குற்றங்களும் அதிகரிக்குமென்பதும்; சேரம்பலுடையார் பெருஞ் செல்வம் பெற்றாராயினும் அதனாற் பயன் பெறாரென்பதும்; அன்னவர் நட்பாளர் முன கண்டித்துப் புகுதிசொல்லி அதனாற் பயன் காணாமையினாலே பின் இகழ்ந்து சொல்லும் சொல்லை கேட்பொன்பதும்; அரசனிடம் சேரம்பலுண்டாயின் அஃது அவனைப் பகைவாக்கு அடிமையாக்கு மென்பதும்; ஒருவன் சேரம்பலுடைமைக்கு ஏதுவாகிய தாமதகுணத்தை ஒழிப்பானாயின் அவனது குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் அச்சேரம்பலாலன்றி முன்னே வேறு காரணங்களாலுண்டான குற்றங்களும் அவனது முயற்சியினால் ஒழியுமென்பதும் ; * தன் அடியளவினாலே எல்லா வுலகத்தையும் அளந்ததிருமால் தரவியளந்த சுவர்க்க மந்திய பாதாளமென்னும் மூன்று லோகத்தையும் சேரம்பலில்லாத அரசன் ஆளப்பெறுவா னென்பதும்; இவ்வாழ்

† பவிச்சக்கரவர்த்தி யெனபவன் மண்ணுலகத்தோடு வானுலகத்தையும் வசப்படுத்திக்கொண்டு ஒரு பெரிய யாகத்தைச்செய்து தக்கார தகவிலாரென்னும் தாரதம்மியமின்றித் தன்னை அடைந்தோர் அனைவருக்கும் அளவிறந்த தானத்தைக் கொடுத்துவரும் நாளில், திருமாலானவர் காசிப முனிவருக்கு அதிதியினிடம் அவ தாரஞ்செய்து ஒரு குறுகிய வடிவுடன் வளர்ந்து அச்சக்கரவர்த்தியிடம் சென்று மூன்றடி மண் யாசித்துப்பெற்றுப் பிறகு மகத்தான ஒருருக்கொண்டு, மண்ணுலகத்தை ஓரடியாலும் வானுலகத்தை மற்றோரடியாலும் அளந்து, பிறிதோரடியை அப்பலியின் தலைமேல் வைத்து, அவனைப் பாதாள லோகத்திற்குச் செலுத்தினு ரென்பது கதை.

ஆ நானியுடைமை

வராகு மடவீமனறி உலகப் பற்றினையொழித்த முத்தியை
வீருமபி முயலுடாகதம் மடியினமை இனநியமையாததாசு *
மெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாட.

கூட. ஆளவியையுடைமை

ஆகித் தாது விடாவிடாத மெய் உறுதியை கடைய ந்தல்.
அம் மெய்மழுப சிவாரிப ஈரணம் ஆரம் வினையெனம் ரிபிபத்
தர கூறப்பட்டதால் ஆதி காரியமாகு பெயராகும் சீமைப்பலக
கெடுத்தாலும் தொழிலை முயாரிய வல்லாரம் ஆனது கூடாமையி
னவே, இது மழையின் மையினினை வைத்த பட்டது

இன்பம் விழையான வினை விழைவான தனக்களிர்

துன்பத் துடைத்த துன்பம் அந்நாடு (௩)

(இ - ன) இனபர விடைபாள் தனக்கு இசபத்தை நீரும
பாதவனுதி, வினாவினமபாள் சொதி டுடிசுமலேய விருமபு
லோன, தன கீகரிா தன ச ருடிசுரு பா னரு மாக ப கேளி
ரதி, இனபர பாரதிகன இனபத்தை, இடை து நீகந், பாள்
மம அதனைத் தாங்குததாகிய, நாண் தா ன ம எ னு

தன + ரிசரத் தாங்குபவனை + ரண்ணை + ருவகப்படுத்தி
அதற்கே + நககேளிரைப் பாரமென்று + ருவகப்படுத்தலாகு விடுத
கமையால் ஆண்டு ஏசுதேசவருகை மாய் று. கேளிரது வறுமை
புந தீர்த்து ருவரைக காத்தலுஞ் செயய வல்லவரு மெனவே,
தனக்கு அவை செய்து கொள்ளுதல் சொல்லவேண்டிய தல்லையா
யிற்று. கார்யமாகிய இன்பத்தை விருமபாமல் காரணமாகிய முயற்
சியை விருமடிகோன எல்லாப் பயனும் டுடைவீர் மென்றதனால்,
காரணமாகிய முயற்சியை விருப்பத்து காரியமாகிய இன்பத்தை

* மழைமையென மொன்றை மழத்தனமீற வெனனை

ஆழ்மைகொளல் வேண்டு மரசே பராபரமே.—தாயுமானவர்.

விரும்புபோன ஒருபயனும் அடையாளென்பது பெறப்பட்டது. இதனால் முயற்சியுடையவனது நன்மை கூறப்பட்டது.

தமது சிறுமையை நோக்கி நாம் இத்தொழிலை முடித்தல் ஒரு மையையுடைத்தென்று நினைத்துத் தளராத முயற்சி செய்தால் அம்முயற்சியானது அவர்க்கு அவ்வரிய தொழிலை முடித்தற்கேற்ற பெருமையை உண்டாக்குமென்பதும்; மேற்சொண்ட காரியத்தை முற்றுப்பெறச் செய்யாது விட்டவரை உலகம் கைவிடுமென்பதும்; முயற்சிபுடையவரே பிறர்க்கு உபகாரஞ்செய்ய வல்லவராவென்பதும்; பேடியானவன் தனக்கெல்லுள்ள வானால் பகைவரை வெட்டு தற்குக் கருத்துடையவ ளாயினும் அஃது அவன்ச்சத்தால் முடியாத விதம்போல, முயற்சியில்லாதவன் தன்னிடத்துள்ள தேகபலத்தாலும் வேறு பொருள் முதலிய சாதனங்களாலும் பிறர்க்கு உபகாரஞ் செய்தற்குக் கருத்துடையவ னாயினும் அஃது அவன் முயற்சியின்மையால் முடியாதென்பதும்; முயற்சியுடையவ னிடத்துச் சிதேவிசென்று தங்கிச் சகலசெல்வா க்களும் வளரப்பாடுமென்பதும்; சோம்பலுடையவனிடத்து மூதேவி சென்று வறுமையை அடை விப்பாடுமென்பதும்; பயனைத் தருவதாகிய விதியில்லாமை ஒருவற்குப் பழியாகாதாக, அறியவேண்டுமவற்றை அறிந்து தொழில்செய்யாமையே பழியாகுமென்பதும்; முயற்சித்துச்செய்த தொழில் ஊழ்வகையால் நினைக்கப்பட்ட பயனைத் தாராதாயினும், முயற்சியானது உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின அளவுக்குத் தக்க பயனைத் தருமென்பதும்; பயனை விலக்குவதாகிய ஊழையும், அவ்விலக்கிற்கு இனையாமல் முயல்பவர், விலக்குவென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

௬௩. இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது தொழிலிலே முயல்பவன் ஹழிஞலாவது, பொருளில்லாமையினாலாவது, மெய்வருத்தத்தாலாவது தனக்குத் துன்பம் வந்தவிடத்து, அதற்கு மனங்கலங்காம. அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

மடுததவா யெல்லாம் பகடன்னு ஹற்ற
இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. (ச)

(இ - ள்.) மடுததவா யெல்லாம் தடைபட்ட விடங்களுக்கெல்லா வற்றிலும், பகடனான - வண்டியை ஒழுதுதுச் செல்லுங் கடாப் போலே தொழிலை மேற்கொண்டு செலுத்தவல்லவனை, உற்ற - வந்தடைந்த, இடுக்கண் - துன்பமானது, இடர்ப்பாடு - தானே ரப்படுதலை, உடைத்து - உடையதாம், எ - று.

மடுததவாயெல்லாமென்பது வண்டியை யிழுத்துச் செல்லும் கடாவிற்கும் தொழிலை மேற்கொண்டு செலுத்துகின்றவனுக்கும் பொதுவாக நின்றமையினாலே, வண்டிகுஞ்சேரறு நிலம், மணல் நிலம், களர் நிலம், மேட்டுநிலம் முதலியவாகவும் தொழிலுக்குத் தடைகளாகவும் கொள்க. தடைநீங்கிட்டபோது கடாவானது பக்கங்களில் உராய்ந்து நிலத்துல் மூக்கை உறையிடும் காலகால மடக்கி வைத்துத் தவழ்ந்து அரிதாக வண்டியை இழுக்குமவிதம்போலத் தொழிலை மேற்கொண்டவன் தடை நீங்கிட்டபோது சீரப் பிரயாசையை நோக்காமல் முயற்சிசெய்து அதனைச் செலுத்துவான் எனபார் 'பகடன்னு' என்றா. இதனால் உண்மையறிவுடைய ஒருவன் வினையினாலே தனக்கு இன்பத்துன்பங்கள் நேர்ந்தவிடத்து அவைதாமும் உயிர்க்கு இயல்பனறிக் கணப்பொழுது நிற்பதாய் முனத்தினிடத்தே உண்டாகும் கோட்பாடுகளாகலின் அவலின் பத்தை விரும்பாதவனாகி, தன்னுடம்பு துன்பத்திற்கு உறையிடமாயிருத்தலையும் வினையால் துன்பமடைதல் இயல்பாதலையும் உள்ளபடி உணர்ந்த அத்துன்பத்திற்கு அழியாமல் மனமகிச்சியுடையவனாகி அதனாலே தொடங்கிய தொழிலை நன்கு முடிப்பானென்பது பெறப்படும்.

தொழில் செய்பவன் அத்தொழில் முடிவிற்குநடுவே துன்பம் வருமிடத்து அத் துன்பத்திற்குத் தளாச்சியடையாமல் அத்தொழில் நன்றாக முடிந்தவிடத்தே உண்டாகுந் தன்மையதான் மகிழ்ச்சியை உடொண்டாளுதல் அவன் மனவெழுச்சியால் அத்துன்பத்தினையுத்தளவி அக்கொழிலைச் செய்வனே முடிக்கும் வல்லமையுடையவனாவான் என்பதும் எதற்குப் பெரியதுன்பம் நேரிடவில்லையோ அக்கு மாறுபட்டொன்றை நினைக்க அத்துன்பம் சானே பெருமென்பதும், பாருளொன்றோது அதனாவரும் இன்பத்தைத் தாரீர்தரரியாது என்பவியாது, அதுபெறுத பிறருடன்கலந்து அன்பவர்க்கும் ஒருவன் செய்யுமாறு வறுமைபுறவாரின் முன் அவனால் உபபட்டவர்கள் அவனை விட்டு நீங்காமல் உபவாராதலால், அவன் உவறுமைத்திறப்பதை அடைபாணென்பதும் நல்லனையென்பதற்கு இன்பம் வந்தவிடத்து அவ்வின்பத்தை உணரவர்க்குக் கொணரீடமனத்தால் விநம்பாதவன், தன்னையொலே தனக்குன்பம் வந்தவிடத்து அத்தகுபத்தை அன்புபித்துக்கொண்ட மாந்தரால் வருந்தாவின்பப்ப, தொழில்செய்மிடத்து முபாயாவரும் துன்பத்தையே தனக்கு இன்பமாகக் காத்ததுகொண்டவன் தன் நடபிளரால் மட்டுமேயன்றிப் பகைவரால் நன்கு மதிக்கப்படுவான் என்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாகும்.

அரசியல் முற்றிற்று

அ ந க வி ய ல்.

=====

இனி முறையானே உரையிலே நடத்துதலிலே ஒன்றற்கொன்று துணையாகிய அங்கங்கள் ஆறனது இயல்பை முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்களாலே சொல்லத்தொடங்கி, அவ்வங்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆஞ்ஞாச்சுக்கூர்த்தைச் செலுத்துதலிலே அவ்வரசனுக்குச் சமானமாகிய அமைச்சனது இயல்பு பத்து அதிகாரங்களினாலே சொல்லத் தொடங்கி, முதலிலே அமைச்சுச் சொல்லுகின்றார்.

சூசு. அமைச்சு.

அஃதாவது மந்தரியினது இயல்பு. அவலியல்பு அவன குணங்களும் செய்கைகளும் ஆம்.

மதிநுட்ப நூலோ உடையார்க் கதிநுட்பம்

யாவுள முன்னிற பவை. (சு)

(இ - ள்) மதிநுட்பம் - இயற்கையாகிய நுண்ணறிவை, நூலோடு - செயற்கையாகிய நூலறிவோடு, உடையார்க்கு - உடையாராய் மந்தரிகளாக்கு, அதிநுட்பம் - அதிக நுட்பத்தையுடைய ஆலோசனைகளாய், முன்னிற்பவை - முன்னிற்பன, யாவுள - எவையுள, எ - று.

நுட்பமதி என்பது மதிநுட்பமென்று வந்து பின்மொழியாற் பொருள்சிறந்து நிறைவால் அது பின்மொழிநிலையல். அம்மதி நுட்பம் ஊழ் தரவேண்டியதாதலால் முன்னே கூறப்பட்டது. நூல் என்பது நூலினுடனடாகும் அறிவையும் அதிநுட்பம் என்பது அதிக நுட்பத்தையுடைய ஆலோசனையையும் உணர்த்துதலால் முறையே கருவியாகுபெயரும் பண்பாக்குபெயருமாய் நின்றன. அதிநுட்ப மென்பதிலுள்ள அதி யென்பது வடமொழியில் மிகுதிப்பொருளை யுணர்த்துவதோ ரிடைச்சொல்; அது தற்சமமாய் நுட்பமென்பதனோடு தொடர்ந்து நின்றது. முன்னீற்றல்

பகைவரது ஆலோசனைகள் தமது ஆலோசனையால் அழியாது நிற்கல. இனி அதிநுட்பமென்பதனை அதிநுட்பமென்று பாடங் கூறி, அதற்கு அதனின் நுட்பம் எவையென்று பொருள் கூறுவாருமுளா, அவ்வாறு கூறுபவா ஆலோசனைக்கு இனமாய் முன்னே சுட்டப்படுவதொன நிலவரமையையும், அது இது முகவிய் சுட்டுப்பெயராக இன என்னும் ஐந்தாம் வேற்றுமை யுருபு எராவிடத்து இன சாரியை பெற்று அதனின் இதனின் என்று நிறபதனறி அகின இவின் என்ற நிலவரமையையும் அறிந் திலா பகைவா ஆலோசிப்பனவாறாத தாம் அறிநது அழிதது அப்பகைவாரிநது அழிக்காதனவற்றைத் தாம் ஆலோசிப்பரென பது கருத்து இத்தலை அகரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. மதிநுட்பம் இயற்கையறிவும் நூலறிவு சொந்தகையறிவும் ஆம்

மதிநுட்பமும் நூலறிவும் உடைய ஒருவன் தொழிலசெய்யுமபோது அதற்கு வேண்டும் சாதனங்களும், அதற்கு ஏற்ற காலமும் அதுசெய்யும் விதமும் அவ்வித்தங்கிலே செய்யப்படும அவ்வரிய தொழில்களும் பொருந்த எண்ண வல்லவையிருப்பதுடன், அததொழிலைச் செய்தலிலே சோம்பலிலாதவனாகவும் முயற்சியுடையவனாகவும் விகி விலக்குகளை உலகவியாக்கேபோடி அறிந்தவனாகவும், ஒரு காரியத்தைச் செய்தல் பலவிதமாகத் தோன்றினால் அவற்றுள் ஆகாத ஆராய்ந்து செயதலிலும், அது செய்யுமபோது பலிக்கும் விதம் ஆராய்ந்து செயதலிலும், சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்தலிலே அவர்க்கு இதுவே செய்யத்தக்க தென்று துணிவுபுரக்கும் வகை செயலுதலிலும் வல்லவனாயிருப்பானென்பதும், அரசன் அறிநது சொல்லியவரது உறுதொழில்களை மனத்திற கொள்ளாமல் மேலும் அவரை இழிவுபடுத்திப் பேசித் தானும் அறியானேயாயினும், அக்குற்றம் நோக்கி உணைக கைவிடாமல் அவனுக்கு உறுதியாணவைகளைச் சொல்லுதல் மந்திரியினது முறைமையாகு மென்பதும், அரசன் கணக்கு அறியாமையாற் செய்த குற்ற நோக்கி அவனுக்குத் தீங்குசெய்ய நினைக்கும் மங்கிரி அவனுக்கு எழுபதுகோடி பகைவரிலும் கொடியவனாவானென்பதும்; செய்யப்படும தொழில்களை முடித்தற்கேற்ற கூறுபாடிவ்வாதவா அவைகளை முன்னே அமைவுபட ஆலோசித்திருந்தும், செய்

பும்போது அவை முடிவிலவாவே செய்யா நிற்பரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௬௫. சொல்வன்மை.

அல்தாவது தான் நினைத்த தொழில் முடியும் வழியால் மந்திரியினது தன்மை நடத்தற்குக் காரணமான சொற்களைச் சொல்ல வல்லவனாகுதல். முன்னதிகாரத்தில் “தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச், சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு” என்னுந் திருக்குறளில் ஒரு தலையாச் சொல்லலும் வல்லது என்றதையே நினைப்பது பற்றி விரித்துச் சொல்லுதலால், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கேட்டார்ப் பிணிக்ஞர் தகைபவாய்க் கேளாரும்

வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். (௩)

(இ - ள்.) கேட்டார் - நட்பாய் ஏற்றுக்கொண்டவரை, பிணிக்ஞம் - பின் வேறுபடாமற் கூட்டும், சொல் - குணங்களை, அவாய் - விரும்பி, கேளாரும் - மற்றைப் பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளாதவரும், வேட்ப - பின் அப்பகைமை யொழிந்து நட்பினை விரும்பும்வண்ணம், மொழிவது - சொல்லப்படுவதே, சொல்லாம் - மந்திரிகளுக்குச் சொல்லாவது, எ - று.

அக்குணங்களாவன வழுவில்லாமை, சொற்சுருங்குதல், பொருள் விளங்குதல், இனிதாதல், மேலானபயனைத் தருதல், முறையின் வைப்பு, உலகம் மலையாமை. உதாரண முடையதாதல், ஒசையுடைமை, ஆழ்ந்த சுருத்துடைமை என்பனவாம். அவைகளை அவாவுதலாவது அச்சொல் சொல்லுவான குறித்த பொருளையே யன்றி வேறு பததிருட்ப முடையவராலே கொள்ளப்பட்ட பொருள்களின் மேலும் சுருத்துடையதாதல். அவாய் என்னும் செய்தனைச்சம் மொழிவது என்னும் செய்பாட்டுவினை கொண்டது. இனிக் கேட்டார் கேளாதார் என்பதற்கு நூல் கேட்டார் கேளாதார் எனவும் வினவினார் வினவாதார் எனவும் பொருள்

உரைப்பாரும் உள். தகையவாய் என்பதற்குத் தகுதியையுடைய வாய் என்று பொருளுரைத்தல் பொருந்தாது; தகைய என்னும் பன்மை மொழிவது என்னும் ஒருமையோடு பொருந்தாமையால். இதனால் சொல்லிவது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

மேலே கூறியபடி நட்பாய் ஏற்றுக்கொண்டவரைப் பின் வேட்படாமற் பிணிப்பதோடு பகையாய் ஏற்றுக் கொள்ளாதவரை யும் வேட்பச் செய்வதாயுமுள்ள சொல்லை அமைச்சர் தம்முடைய வும் கேட்பாருடையவுமான குடிப்பிரப்பு, கல்லி, ஒழுக்கம், செல் வம் உருவம், பருவம் என்பவைகளால் வரும் தகுதி வேறுபாடு களையும், அவைகளாலே தமக்கும் அவர்க்கும் உண்டாகிய உயர்வு தாழ்வுகளையும் அறிந்து, அவரவர்க்குத் தகுந்த மரபினாலே சொல்ல வேண்டுமென்பதும்; அப்படிச் சொல்லுதல் உயர்ந்தோர் நடை யோடு பொருந்த நடத்தலையும் இனிமையையும் தருதலாலும் தமது காரிய முடிததலினாலும் அதைவிடச் சிறந்த அடமும் பொருளும் வேறில்லை பென்பதும்; தாம் சொல்லக் கருதிய சொல்லப் பிற ரால் மறுக்கப்படாதபடி ஆலோசித்துச் சொல்லவேண்டு மென்பதும்; பிறர்க்குத் தாம் சொல்லுமடத்தி அவர் பின்னும் கேட்டலை விரும்பும்படி சொல்லி, அவர் தமக்குச் சொல்லுமிடத்து அச் சொற்களிலே குற்றமுண்டாயினா அவை நோக்கி இகழாது அச் சொற்களின் பயனைக் கொண்டிவிடுதல் அறிவுடையாரது செய்கை யாகுமென்பதும்; தான் எண்ணிய காரியங்களை அவை காரியமல் லாதவையா யிருந்தாலும் அமென்று நம்பும்படி பிறர்க்குச் சொல்லு தல் வல்லவனாகி, அவை மிகவும் பலவாணரிடத்தே ஒன்றினும் சோர்வில்லாதவனாகிச் சபைக்கு அஞ்சாதவனைப் பேச்சில் பிறர் வெல்லுதல் முடியாதென்பதும்; சொல்லப்படுங் காரியங்களை ஒழுங்குபடக் கோத்து இனிதாகச் சொல்லவாரது வார்த்தையை உலகம் விரைந்து ஏற்றுக்கொள்ளு மென்பதும்; குற்றமற்றன வாய்ச்சிலவாகிய வார்த்தைகளை முன்னே சொல்ல வேண்டியவை யும் பின்னே சொல்ல வேண்டியவையும் அறிந்து சொல்லமாட்டா தவர் பலவாகிய வார்த்தைகளைத் தொடுத்துச் சொல்ல விரும்புவ ரென்பதும்; தாம் கற்றுவைத்த தூல்களின் பொருளைப் பிறர்

அறியும்வண்ணம் விரித்துரைந் மரட்டாதவர் கொத்தினிடத்தே
மலர்ந்திருந்தும் மணக்காத பூப்போல் ரொன்பதும் இங்கு அறியத்
தக்கவைகளாம்,

அஃதாவது செய்யப்படுந் தொழில்கள பொருளை மாத்திர
மல்லாமல் அரமும் புசும் தந்து நல்லவையாதல், சொல்லையல்
லாமல் செயலும் நன்றாகவேண்டு மென்கினரமையால், இது சொல்
வனமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

எற்றென் றிரங்குவ செய்பற்க செய்வா னெல்

மற்றென் செய்யாமை நன்று. (நு)

(இ - ள்) எரென்று - நான செய்தது எப்படிப்பட்ட
தெனறு, இரங்குவ - பின் தானே இரங்குந் தொழில்லை, செய்
யரக - ஒருகாலஞ் செய்யாதிருக்க கடவன, செய்வானெல் - அல்
லாமல் ஒருகால் மயங்கி அவைகளைச் செய்துந் தனமையறியின
றாயின, மரறு - பின்னிருந்து, அனன் - அவலிரங்கல்களை, செய்
யாமை - செய்யாதொழிதல், நன்று - நல்லது, எ - று.

‘இரங்குவ’ என முன்னே வந்தமையினாலே பின்னே இரங்
குவ எனக் கூறுது, அதனை ‘அனன்’ எனச் சுட்டியொழிந்தார்.
அவலிரங்கும் தொழில்களது பன்மையால், தொழில்கள பரறி புண்
டாம் இரங்கும் பலவாயின. இரங்குந் தொழில்களைச் செய்து
விட்டு அச்சையல்களாகப் பின்னிருந்து இரங்குவானாயின, அது
தீரும்வழி அறிந்திலனென்றும், தைரியமில்லாதவ னென்றும்,
பயனில்லாதவைகளைச் செய்கினருனென்றும், தன் பழியைத்
தானே தூற்றுகினருனென்றும் எல்லாரும் இகழுவராதலால்
பின்பு இரங்காமை நன்று என்றார். இரங்காமையும் நல்லதொழில்
செய்வோர் செயலாதலால் உடன சொல்லப்பட்டது.

ஒருவனுக்குத் துணையினது நனமை செல்வம் ஒன்றைமட்
டுமே கொடுப்பதாயிருக்கத் தொழிலினது நனமை இம்மையில்

அறம், பொருள், இன்பம், புகழ், ஒளி, செல்வாக்கு முதலியவைகளையும், மலுமையில் தான் விரும்பிய பதவிகளையும் கொடுக்குமென்பதும்; புகழ் ஆமுதலியன பயவாத தொழில்களை ஒரு காலத்திலும் செய்யக்கூடாதென்பதும், தெளிந்த அறிவினையுடையவா சிறிதுபொழுதிலே நீங்குவதாகிய துன்பத்தை நோக்கி எப்போதும் நீங்காத இழிவு அடையுந் தன்மையதென்பதையும், அவ்விழிவை அடைநதாலும் வருவதாயுள்ள அத் துன்பமானது வந்தே தீருமென்பதையும் அறிவராசலால், அவா தாம் எத்தகைய துன்பத்திலே படவரினும் அது சீரத்தொருபுட்டு இழிகாண தொழிலைச் செய்யமாட்டா னென்பது; ஒருவன் தன்னைப்பெற வாயினது பரிசை வறுமையார் கண்டிருந்நத தன்மையாய் ஒரு னெனினும் அதனைக் குறித்து நுழித் தொழிலைச் செய்யாதிருத்தல வேண்டுமென்பதும், நிலையாத செல்வத்தினைப் பொருட்டி நிலையுள்ள பழியை அறிவுடையார் மேற்கொள்ளா ரென்பதும், அறிவிலராதிய சொற்களைச் செய்கு அத்தொடர் பரிசைத் தரமே கொண்டு பொரு செல்வத்தைக் காட்டிலும், அறிவுடையார் அப்பழியைச் சீராக கொள்ளாது உழைப்பவர்க்கு உதவாமையே உயராததென்பதும், பெரியோர் விலக்கிய சொற்களைத் தாழ் விலக்காது, பொருளைக் குறித்ததே செய்வார்க்கு உதொழில்கள் தாமவைபலவாயமாய் முடியாவென்பதும், அவை ஒருவழியால் முடிந்தாலும் துன்பத்தைப் தருமென்பதும், ஒருவன் சீர்தொழிலைச் செயது பிரரை அழிச்செய்து கொண்டபொருளெல்லாம் இம்மையிலே அவனை உழிச்செய்து பொருமென்பதும், நல்ல தொழிலால் வந்த பொருள்கள் முன் இழந்தாலும்பின்ம பின்வந்து பயன்கொடுக்குமென்பதும், துன்பண்டம் வைக்கப்பட்ட பச்சைமண்பாண்டத்திலே வாராத தண்ணீர் அப்பாண்டத்தைத் தம் அணித்தினுள் பண்டத்தை யும் துறித்துத் தாறும விண்பப் போவதுபோல, ஒருவனுக்குத் தீய தொழிலால் வந்த பொருளானது அவனையும் அவனிடமுள்ள வேறு பொருளையும் அழித்துத் தானும் அழியுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௬௭. வினைத்திட்டம்.

உலகத்தாவது அப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டுவதாகிய மனவலிமையாம். அநிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

உளறொரா லுற்றபி னெல்காமை யிவ்விரண்டின்
ஆறென்ப ராயந்தவர் கோள். (உ.)

(இ - ள்.) ஆய்ந்தவர் - முன்பு நீதிநூலை ஆராய்ந்த மந்திரிக ளது, கோள் - துணிபு, உளற - பழுதுபடுந் தொழில்களை, ஓரால் - செய்யாமைமையும், உறாபின் - செய்யுந்தொழில் உழிவானாலே பழுது பட்ட விடத்து, ஒல்காமை - அதற்கும் தளராமைமையும் ஆகிய, இவ் விரண்டின - இவ் விரண்டினது, ஆறு - வழியாகும், எனபர்-என்ற நூலோர் சொல்லுவர், எ - று.

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் மந்திரியாயிருக்குந் தன்மையை மேற் கொண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணியைத் தொகுத்துப் பின்னே நீதிநூலுடையோர் சொல்லியபடி சொல்லுகின்றமையால், இங்கே வினைத்துய்மையும் உடன சொல்லினார். பழுதுதவிரையுடைய தனை முன்னே 'உளற' என்ற கூறினதினால் 'உறாபின்' என்றும், வினைத்துய்மையும் வினைத்திட்டப்படிமாகிய இவ்விரண்டினிடத்தே பொருந்தியதென்பார் 'இரண்டினற' என்றும் சொல்லினார்.

செய்யப்படுந் தொழிலை முடிவிலே வெளிப்படும்படி அதற்கு முன்னெல்லாம் *மறைத்துச் செய்வதே திட்டமாகுமென்பதும்; அவ்விதமல்லாமல் நடுவிலே வெளிப்படுமாயின் அது செய்தவனுக்கு †நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்குமென்பதும்; யாம் இத்தொழிலை இவ்விதத்தாலே செய்வோமென்று ஒழுங்குபடச் சொல்லுதல்

* மறைத்துச் செய்தலாவது நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பென்னும் அங்கங்களைந்தையும் பற்றித் தான் யோசிக்கும் வகையைப் பிறர் அறியாமலும், தான் அறிந்ததும், தன்னிங்கிதம், வடிவு, செயல், சொற்களால் அவர் ஆலோசித்து அறிவாதிருக்கவும் அடக்கிச் செய்தல்.

† நீங்காத துன்பங்களாவன - பசைவர் முன்னறிந்து அத் தொழிலை விலக்குதலும், செய்வானை விலக்குதலும் செய்வாராதலால், அவ்விலக்குதல்களால் வருவன.

யாவர்சுகும் எளிதாருமெனபதும்; அதனை அச்சொல்லிய விதத்தாற் செய்தல் யாவர்க்கும் அரிதாருமெனபதும்; ஒரு பொருளை அடைய எண்ணியவர் அப்பொருளை அடைதற்கு வழியாகிய தொழிலி னிடத்து வலிமையுடையவராகப் பெற்றால், அப் பொருளை அவ டெண்ணியபடியே அடைவரெனபதும்; தேரினது தச்சாணி வடி வாம் சிறிதாயிருந்தே பெரிய பாரததைக்கொண்டு செலுத்துகிற வல்மைபை உடைத்தாயிருத்தலிப்பால் வடிவா சிறியாயிருந்தே பெரிய தொழில்களைக் கொண்டு செய்துகொள் வலிமையுடையவரும் உலகில் உராரதலால், அவரை வடிவினது சிறுமைநீராகி இக்கழாது அவரது வல்மைநீராக அறிந்துகொள்ள வேண்டுமெனபதும்; மனந்தெளிந்து செய்யத்துணாக் தொழிலினிடத்துப் பின் அசைத லில்லாமல் * ஆலசியத்தை மொழிததுச் செயல்வனங் மெனப தும்; முதலிலே மெய்மறபாசியிற்றிலே தமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும் அதுநோங்கித் தளராது முடிவிலே இன்பம் பயக்கும் தொழிலைத் துன்பத்துச் செய்கல் வேண்டுமெனபதும்; மனத்தி னிடத்திலே வலிமையல்லாதாராகு மார வலிகடாவிவரம் இருப்பி னும் தொழில் முடிபாவகைபடும் இடது அறிபாச்சுகக்கவைகளாம்.

கூட. வினையெய்வகை.

கூல்தாது அவ்வலிமையினைமுடைய அமைச்சரூனவன அத் வசு செய்யந் திறமாம். அதிகார முரைமையும் இதனாலே விளங்கும்,

ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றி யொல்லாக்கால்
செல்லுவாய் நீராக்கிச் செயல். (ங)

(இ - ள்.) தொழில் செய்யுமபொது, ஒல்லும்வாயெல்லாம் - கூடுமிடத்தெல்லாம், வினை - தண்டஞ்செய்தல், நன்று - நல்ல தாகும்; ஒல்லாக்கால் - அது கூடாதவிடத்து, செல்லும் வாய்கோக்கி-

* ஆலசியம் - செய்யலாமென்று நிச்சயிக்கப்பட்ட தொழிலைச் செய்ய வேண்டுங் காலத்தில் செய்யாது சோர்ந்திருத்தல்.

மற்றா முன்னு உபாயங்கரிலே அது முடிவதோ உபாயம் நோக்கி,
செயல் - செயயக்கடவன் என்று

கூடுமிடம் - பணவனிலை ருள வலியவனாகிய காலம்
பணவனிலை ருள வலியவனாகிய காலம் தண்டமே நன்று
என்று கூறினா, உபகார பய படுவது அத்தண்டத்தி நகையாத
லா கூடாதலிடம் - பணவன வலியை நகுத கால வதனானகால
முடி முடி தனான காலமாய் அகமகமககாலத்தும் இளைத்த
காலத்தும் சார மேத தா ந வானு உபாயங்கரிலே அகமதா நில
முடிய உபகார செயல் என்று கூறினா, அச்சார முதலி
யவை உபகாரதோ உபகார நம யுடையனவா யருப்பினு சம
மதிக்கச் செய்ய ரிசேபசனதகால கமமுனோ ஒக்கிருந்தால்
இதனால் வலியான உபகார மெய்யான என்று நிலை முடிவாகப்
படுமென்பதும், அவருள வலியானது உபகாரம் கூடப்படன

அலோசனைக்கு எல்லையாக அலோசிப்பவன் ஆன அது
தப்பாசென்னும் கணினிமை உபகாரம் யாருமென்பதும், அதனால்
தனிவபெற்றமகார அலோசனை உபகாரம், அபகார
தனிவபெற்ற தொழில் பிளவாய்ந்த கருமாறு உபகார
முடையதாக மெனது உபகார செயல்வேண்டிய உதாரில
விரைதும் தாமதிக்கச் செயல்வேண்டிய தெழில் உபகாரம்
செயல்வேண்டு மென்பது விரைந்ததையும் பணக்காரம்
தீயினது குறைபேர்த தமமை உபகாரம் உபகார
கெடுக்கமென்பதும், ஒருவன் தெழில் செயல்படுத்தி அழியும்
பொருளும் அருப உபகாரம் தனவலியும் பணவலியும் தனக
காலகாலம் அவாககாலகாலம் தான வலவதொழிலும் அவாவலவ
தொழிலும் தான வலவதொழிலும் அவாவலவதொழிலும் ஆகிய
இவைகளை மயக்கமற ஆலோசித்துச் செயல்வேண்டு மென்பதும்;
தொழில் செய்யுமிடத்து அது முடிதற்குநாக்கிய முயற்சியையும்
அதற்குவரும் இடையூறையும் அவலிடைத்தும் முடிதகால
தான அடைபும் பெருமயனையும் சீதூக்கிச் செயல்வேண்டு
மென்பதும், அவவாற்றா செயல்படுத தொழிலைச் செய்யத்
தொடங்கினவன் அத்தொழில் முன்செய்து கைவந்தவனாக நகுத

தினை யறிந்து தானும் அவ்வுபாயத்தினாலே செய்து பயனை அடைவானென்பதும்; மூங்குகொண்ட யானையினாலே அப்படிப்பட்ட பிரிதமோ யானையைக் கட்டுதல்போல், தொடங்கிய தொழிலினாலே வேறுமொரு தொழிலை முடித்தற்கு உபாயமாகும் விதத்தை எண்ணிச்செய்தல் வேண்டுமென்பதும்; அப்படிச் செய்யவே அந்தக்கிரமத்தினால் எல்லாக் தொழிலும் இலேசில் முடியுமென்பதும்; தொழில் செய்பவன் தனது நட்பினருக்கு நல்லவைகளிற் செய்தலினும் தனது பகைவருடன் பகைத்துப் பொருந்தா திருப்பவரைத் தனக்கு நட்பாகுகிக்கொள்ளுதல் நனமென்பதும்; ஆளுமிடஞ்சிறியராகிய மந்திரிகள் தம்மின்மிருந்த வலியவர் எதிர்த்த விடத்தே தமது அங்கங்கள் நடுங்குதலுக்குப் பயந்து அந்நிலைக்கு வேண்டுவதாகிய சந்திக்காமரின், அவ்வலியவரைத் தாழ்ந்து அதனை ஏற்றுக்கொள்ளுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கூக. தூது.

உம்சாவது பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்கு வேற்றரசரிடத்தே செல்வாரது தன்மை. அவ்விரண்டினையும் முன் வினைசெயல் வகை என்றமையால், இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது. தான் வருத்துச் சொல்லுவோன், சொல்லியது சொல்லுவோனெனத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னேன மந்திரியோடு சமான னாவான் ஆகலாலும் பின்னேன் அவனல்லங் காற்பங்கு குணங் குறைந்தோன் ஆகலாலும் இஃது அமைச்சியலாய்ந்து.

குடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்து

எண்ணி யுரைப்பான் தலை. (எ)

(இ - ள்.) கடன் - வேற்றரசரிடத்துத் தான் செய்யுமுறை மையை, அறிந்து - தெரிந்து, காலங்கருதி - அவர் செவ்விபார்த்து, இடனறிந்து - சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற்கேற்ற இடத்தைத் தெரிந்து, எண்ணி - சொல்லும் வழியை முன்னே விசாரித்து, உரைப்பான் - அவ்விதம் சொல்லுவோன், தலை - தூதரில், மிக்க வன், எ - று.

செய்யுமுறையாவது வேற்றரசர் நிலையும். தன்னரசனிலையும், தன்னிலையும் நன்றாக ஆராய்ந்து அவைகளுக்குப் பொருந்த வேற்றரசரைக் காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் அவ் வேற்றரசரது குணமதலியவற்றை அறிதலும். செவலி - தன் சொல்லே யேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலத்தின் வசத்தாகலால் ‘காலம்’ என்றார். இடம் - கனக்குத் துணையாவார் கூட இருக்கின்ற இடம். எண்ணுதல் - தான் வந்தகாரியத்தைச் சொல்லும் விதமும், அதற்கு அகர்சொல்லும் உத்தரமும், அதற்குப் பின் தான் சொல்லுமவைகளாக இவ்வழியால் மேலுமேலும் தானே யெண்ணுதல். வடநூலார் தான் வகுத்துக் கூறவான, கூறியது கூறுவான என்னும் இருவரோடு ஒலி கொடுத்து நிற்பாரையுங் கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை கடையென்று வகுத்துக் கூறினாராகலின், அவர்மதமுந் தோன்றத் ‘தலை’ என்றார். தூதென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது.

தன் சுற்றத்தாரிடத்து அன்புடையவனாய் அவர்க்குத் தீங்கு வாராமல் தானே காத்து நடத்தலும், மந்திரித்தொழில் செய்கற்கமைந்த குடியிலே பிறந்து தன் முன்னோரது தூதிர்ப்பைக் கேட்டறிதலும், அரசர்சாதி விரும்பும் குணமுடையவனாதலும் தூதனுக்கு இலக்கணங்களாகுமென்பதும்; தம்மரசனிடத்து அன்புடையதும், அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும் அறிவுடைமையும், அவைகளை வேற்றரசரிடத்துச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையும் தூதரைக்க வரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்களாகுமென்பதும்; இயற்கையாகிய அறிவும் கண்டார் விரும்பும் தோற்றப் பொலிவும் பலரோடும் பலகாலும் ஆராயப்பட்ட கல்வியுமென நன்கு மதித்தற் கேடுவாகிய இம்மூன்றனது கூட்டத்தையுடையவன் தூதசெல்லுதற்கு உரியவனாவா னென்பதும்; வேற்றரசர்க்குப் *பலகாரியங்களைச் சொல்லுமிடத்துக் காரணவகையால் தொகுத்துச்

* பலகாரியங்களுக்கு உடம்படாதவர் பரம்பரையால் அப்பலவும் முடித்தற்குக் காரணமான ஒருகாரியத்தைச் சொல்ல அதனால் அவை பயன்படும் விதத்தை ஆலோசித்தறிதல் அருமையாலும் சொல்வது சுருக்கமாயிருத்தலாலும் உடம்படுவர் என்றறி.

சொல்லி † இனிமையில்லாத காரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து வெய்ய சொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களால் மனமகிழ்ச் சொல்லுபவனே தன்னரசனுக்கு நன்மையுண்டாக்குந் தூதனாவனென்பதும்; நீதிநூல்களைக் கற்றுத் தான் சென்ற கருமத்தைப் பகையரசர் மனங்கொளச் சொல்லி அவர் கோபித்துப்பார்த்தால் அப்பார்வைக்கு அஞ்சாது ‡ காலத்தோடு பொருந்த அது முமக்கத்தக்க உபாயத்தை அறிபவனே தூதனாவனென்பதும்; உத்தகைய தூதனுக்குப் பொருள் காமங்கன்பற்றி வேறுபடச் சொல்லாமைப் பொருட்டுத் தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சி சொல்லியவிடத்தே எம் போல்வார்தகு அஃது இயல்பென்று சொல்லி அவர் கோபத்தை நீக்கற்பொருட்டுத் தனக்கு அவர் மந்திரிகள் துணையாந்தன்மையும், இதுசொன்னால் இவர் துன்பஞ்செய்வாரென்று ஒழியாமைப் பொருட்டுத் துணிதலுடைமையும், யாவராலும் நம்பப்படுதற் பொருட்டு மெய்ம்மையும் ஆகிய இந்நான்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பிலக்கணங்க ளாகுமென்பதும்; தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லுதற்குரியவன் தனக்குவரும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி அவருக்குத் தாழ்வான வார்த்தையை வாய்சோர்ந்தும் சொல்லாத வலிமையையுடையவ னாவனென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எய். மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தி நடக்கும் விதம். இது 'வேந்தவாம் பண்புடைமை' என முன்னதிகாரத்திலே "அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம், பண்புடைமை

† இனிமையில்லாத காரியங்களுக்கு உடம்படாதவர் தமது மனமகிழ்ச்சொல்ல அவ்வினிமையில்லாமை தோன்றாமையால் உடம்படுவர் என்றறிக.

‡ அவ்வுபாயம் அறிதற்பொருட்டு நீதிநூற் கல்வியும், அதனவன்றி வேறென்றால் முடியுங்காலம் வரின் அவ்வாறு முடிக்க வேண்டுதலால் காலத்தோடு பொருந்த அறிதலும் இலக்கணமாயின.

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுதல்

தூதுரைப்பான் பண்பு" என்னு முதர்குறளிலே வேண்டப்பட்ட படியால், தூதின பின் வைக்கப்பட்டது.

போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்கபின்

தேற்றுதல் யார்க்கு மரிசு.

(௩)

(இ - ன்.) அமைச்சர், போற்றின் - தம்மைக் காத்துக்கொள்ள வெண்ணினால், அரியவை - அரிய பிழைகள், போற்றல் - தம்மிடத்திலே வராமற் காக்கக்கடவா"; கடுத்கபின் - அவைகளை வந்தவைகளாகக் கேட்டு அவ்வரசர் சந்தேகிக்கதலால், தேற்றுதல் - அவரைப் பின் தெளிவித்தல், யார்க்கும் - எல்லா யார்க்கும், அரிது - கூடாது, (ஆதலால்) எ - று.

அரியபிழைகளாவன - அவராலே பொறுத்தற்கரிய தீழுறுத்தல், அரசருக்கு உரிமையாயுள்ள மகாரிருடன் கூடுதல், கிடைத்தற்கரிய பொருள்களை அபகரித்தல் எனவாவை முதலாயின. அவைகளைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியபிடித்துத் தருமோவென்று சந்தேகப்படாமல் தகாபென்றோர் உயர்நம்புபாடி நடத்தல். பின் ஒரு வரியால் நம்புவித்தாலும் கடன கொண்டவரைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் கடனகொடுத்த பொருள் தோனதும் விதம் போல் தம்மைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் அவ்வரிய பிழைகள் நினைக்கப்படுதலால் 'யார்க்குமரிது' என்றார்.

விரைவில் மாறுபட்டுக் கோயிக்குந் தன்மையுடைய அரசர், மிக நீங்கினால் குளிர் நீங்காது மிக நெருங்கினால் சுடுவதான நெருப்புப்போல், மிகநீங்கினால் பயன்கொடாது மிகநெருங்கினால் மதியாமைபற்றி வருத்துவராதலால், அவரைச் சேர்ந்தொழுகுவோர் அவரை மிகநீங்காமலும் மிக நெருங்காமலும் நெருப்பிற்கு னுளிர்காய்வார்போல் நடுவிடத்து நிரகக்கடவரென்பதும்; அவ்விதம் அரசரைச் சேர்ந்தொழுகுவோர் அவர் உண்பன அணிவன அவரது மேன்மை என்ற இவைமுதலாக அவர்க்குச் சிறப்பாக வரியவற்றை அவர்க்குச் சமமாய்த் தோன்றற்கு அஞ்சித் தாம் விரும்பாதிருக்க வேண்டுமென்பதும்; அவ்விதம் விரும்பாதொழியவே, அவ்வச்சம் நோக்கி அவ்வரசர் தாமே எல்லாச் செல்வமும் தருவரென்பதும்;

அரசரால் அனுபவிக்கப் படுவற்றை விரும்பினவர்க்கு அவ்விருப்பம் கேட்டைத் தருமென்பதும்; அரசர் முன்னிலையில் ஒருவன் காதிலே சொல்லுதலையும் ஒருவன் முகநோக்கி நகைத்தலையும் செய்தால் அவர் தங்குற்றற்கண்டு செய்தனவாகக் கொள்வாராதலால், அவை செய்தலாகாதென்பதும்; அரசன் பிறரிடம் இரகசியம் பேசும்போது அது ஆராய்த் குரிய பொருளாயிருந்தாலும் அதனைச் செவிகொடுத்துக் கேளாமலும், உவனை வலிந்து வினவாமலுமிருந்து, அவன் தானே சொல்லிற் கேட்கக் கடவரென்பதும்; அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லும்போது அவனது மனக்குறிப்புக் காரியத்திலன்றிக் காமம் வெகுளி யுள்ளிட்டவைகளில் கிகழ்விடத்தும், அதற்கு ஏற்காத காலத்தும் சொல்லுதல் பயன்படாமற் போதலால், அப்பொழுது கிகழ்கின்ற அவனது குறிப்பினை அறிந்து, சொல்லுதற்குத் தகுந்த காலத்தையும் நோக்கி, அவன் உடம்படாத காரியங்கள் முடிவுபெறுமையாலும், பயனில்லாதவையும் பயன் சுருங்கியவையும் ஆகிய காரியங்கள் செய்யலை அவன் விரும்பாமையாலும் அத்தகைய காரியங்களை நீக்கி, அவனுக்கு வெறுப்பில்லாதனவும் வேண்டுவனவுமாகிய காரியங்களை அவன் மனம் விரும்புப்படி இனியவையாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளுடையவையாகிய சொற்களாலே சொல்லக்கடவரென்பதும்; பெரும்பயனுள்ளவையுமாய் அரசன் விரும்புவனவுமாகிய காரியங்களை அவன் கேட்டிலனையினஞ் சொல்லி, பயனில்லாதவற்றைத் தானே கேட்டாலும் சொல்லாது விடக்கடவரென்பதும்; இவர் எமக்கு இளையவரென்றும் எமக்கு இன்ன முறையினை யுடையவரென்றும் அரசரை அவமதியாது அவரிடத்து நின்று * ஒளியோடு பொருந்த நடக்கவேண்டுமென்

* ஒளி - காப்புக்கடவுளாம் கரியமாலானவர் திருமகளுடனே திருப்பாற்கடலில் ஆலிலையென்னும் அமளியிலமர்ந்து அறிதூயில் கொண்டு அவனியை யளித்து ஆதரித்தார்போல, தாம் உறங்கா நிற்கவும் உலகங் காக்கின்ற அரசரது தெய்வத்தன்மை. அதனோடு பொருந்த நடத்தலாவது - அவர் தேவரும் தாம் மனிதருமாக நடத்தல். அவ்வொளியினாலே நீக்கப்பட்ட இளமையும் முறைமையும் பற்றி இகழ்வராயின், தாமும் நீக்கப் படுவரென்பதுகருத்து.

பதும்; நல்லறிவினையுடையவா அரசனால் யாம் நன்குமதிக்கப் பட்டோமென்று கருதி அவன விரும்பாதவைகளைச் செய்து அழிவடையாது, தம்மை முன்னையராகவே கருதி அஞ்சி நடப்பாரென பதும்; அரசனுக்கு யாம் பழையோமெனக் கருதித் தமக்கு இயல்பல்லாதவைகளைச் செய்யும் உரிமை அவ்விதம் செய்பவர்க்குக் கேட்டினைத்தருள்மெனப்பதும் இவ்வு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எக. குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசா ன்னைத்ததையுடையவா சொல்லாமலறிதல், இது, மன்னரைச் சேர்ந்து நடப்பவர்க்கு அவசியமான தாகலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

நுண்ணிய மென்பா ரளககுமகோல் காணுககால
கண்ணல்ல கில்லை பிற. (ய)

(இ - ள்.) நுண்ணியமென்பார - யாம் நடப்ப அறிவுடையேம் எனறிருக்கும் மன்கிரிகள், அளககுமகோல் - அரசரது கருத்தை அளக்குங் கோலானது; காணுககால ஆராய்விடத்து, கண்ணல்லது - அவரது கண்களல்லாமல், பிற - வேறு, இல்லை, எ - று.

அறிவினது அறிப்பத்தை அவ்வறிவுடையார மேலோர் 'நுண்ணியமென்பார்' என்று கூறினதினால் இஃது இடத்து நிகழ் பொருளின் பண்பு இடத்தின மேலாய உடசாரவழக்கு. இடம்

† அரசன் பொறுக்காது உருத்தும்பொழுதில அப்பழைமை நோக்கி முகங்கொடாமல் உயிரைக் கூடாதலால், அவன வேண்டாதன செயதற்குக் காரணமாகிய உரிமை கேடுதரும் என்றறிக.

* “ பழமை கடைப்பிடியார் கேண்மையும் பாரா
கிழமை பிறிதொன்றுங் கொள்ளார் - வெகுளிஈழற்
காதன்மை யுண்டே யிறைமாண்டார்க் கேதிலரும்
ஆர்வலரு மில்லை யவர்க்கு” — நீதிநெறி விளக்கம்.

[காதன்மை - அன்பு. உண்டே - உண்டோ இல்லை யென்றபடி.]

வுடையார இடத்து நிகழ்பொருள் அறிவு இடத்து நிகழ்பொருளின் பண்பு நுணமை இறுதிதர, வடிவு, தொழில், சொல் என பவை முதலாகப் பிரித்துக் கருத்தளக்கி அளவைகள் பல, அவையாவும் முன்னறிநதவிடத்தே அவராலே மறைக்கப்படும்; பாவை மனத்தோடு கலத்தலால் அவ்விடத்து மறைக்கப்படா தென்பது பற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூற்றின இனி அளக்குங்கோல் என்று பாடங்கூறி நுட்ப அறிவுடைய மென்றிருக்கும் அமைச்சரை அரசர் வருத்துங் கோலாவது கண்ணென்று சொல்லி, தனது கோட்பாடாவையால் அவ்வரசரது கோபக்குறிப்பினை மறிக என்று கருத்தாகக் கூறவாறமுதலான இத்தனவு நண்ணிக்ருவி பாவையென்பது சொல்லப்பட்டது.

ஆனந்த அறிவினை புடைய அமைச்சரை அரசனார் குறிக்கப்பட்ட காரியத்தை அடைய சொல்ல வேண்டாவகை அவன் முகத்தினாலும் கண்ணினாலும் பராட்சரிவானென்பதும், ஒருவனுடைய மனத்தினிடத்திலே நின்றுவதே சந்தேகப்படாமல் உணர்வானென்பதும், தன குறிப்புநீழும் விதத்தைப் பற்றித் தனது பரிபாடு குறிப்பிட்ட தளமை நடையகற்றியிருப்பானென்பதும் இங்கு அறியக்கூக்கவைக்காரர்.

எ - அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடுருந்த சபையினது இயல்பை அறிதல் காரியஞ் சொல்லுவதால் அவன் குறிப்பறிதலே யல்லாமல் இதுவும் வேண்டிதான், இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

அவையறிந்த அரசரையது சொல்லுதல் சொல்லின்

தொடையறிந்த தூயமையவா. (சு)

(இ ள்) சொல்லின் தொகை சொல்லின் கூட்டத்தை, அறிந்த தெரிந்த, தூயமையவா பரிசுத்த குணமுடையவர், தாம் ஒன்று சொல்லுமிடத்து, அவை அப்பொழுதுள்ள சபையை, அறிந்த தெரிந்த, ஆராய்ந்து - ஆராய்ந்து, சொல்லுதல் சொல்லக்கடவா, எ - று.

சொல்லின் தொகையெனவே, செஞ்சொல் (வெளிப்படைச் சொல்), இலக்கணச்சொல் (உரியபொருளை விட்டு அப்பொருளின் சம்பந்தியை யுணர்த்துஞ் சொல்), குறிப்புச்சொல் (செம்பொருளும் இலக்கணப் பொருளும் அல்லாத வேறு பொருளை யுணர்த்தும் சொல்) எனனும் மூவகைச்சொல்லும் அடங்கின. தூய்மை - அச்சொற்களில் தமக்கு ஆகாதவை ஒழித்த ஆமவை கொள்ளல். சடையென்றது இங்கு அச்சபையின் அளவினை. அவ் வளவு மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வு என மூவகைப்படும். அறிதல் - தம்மோடு தூக்கி அறிதல். ஆராய்தல் - இச்சபையிலே சொல்லப்படுங் காரியம் இது, சொல்லுமலிதம் இது, சொன்னால் அதனமுடிவு - 1 என்று இவை யுள்ளிட்டவைகளை ஆராய்தல்.

சொற்களின் கடையாய் * ஆராய்த்தறிந்தவர் சபையில் ஒன்று சொல்லுங்கால் அது தேட்குதலில் விருப்படைத்தாயிருந்தலை ஆராய்த்தறிந்து, சொற்குற்றம் பொருட்குற்றமெனனும் இருவகைக்குற்றங்களும் இல்லாததாய் மிகவுந் தெளிந்து சொல்லக்கடவரென்பதாம்; சொல்லின் வகையறியாதவர் சபையின் அளவறியாது பேசத்தொடங்கி துக்கப்படுவா ரென்பதும்; அறியால் தம்மின் மிக்காரும் தம்மைப்போத்தாரும் இருக்கும் சபையில் தமது தூலறிவும் சொல்வன்மையுந் தோன்ற விரித்துரைத்தி, அறிவிவராத சபையில் தாமும் அறிவிவரப்போல் இருக்கக்கடவரென்பதும்; தம்மின் மிக்காரைக்கண் தங்குமாறும், அவர்மிகுதியும், அவர் சொல் லுதற்குமுன்னே சொன்ன லுண்டாடுத குற்றமும், சொல்லா விட்டால் வருகிற நன்மையுந் அறிந்து அடங்கும் அடக்கம் ஒரு வர்க்கு இது நன்றென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங்க ளெல்லாவற்றுள்ளும் சிறந்ததாகுமென்பதும்; விரிந்த தூற்பொருள் களை உட்சொண்டு அவைகளின் மெய்மையை அறியவல்லவர் சபையில் வல்லாநொருவன சொல்லிமுக்குப்படுதல் முத்தியடைதற் பொருட்டு நன்னெறியில் நின்ற நொருவன அந்நெறியினின்று

* சொற்களின் கடையாவது - முனைக்கூறிய மூவகைச்சொல் லும் செம்பொருள் இலக்கணப்பொருள் குறிப்புப்பொருளெனனும் அருத்தத்தை உணர்த்தும் விதம்.

தவறிக் கூடாவொழுக்கத்தனாலே யொக்குமென்பதும் ; குற்றமறக் கற்றவரது சபையிலேயே கற்றவரது கல்வி விளங்கித் தோன்று மென்பதும் ; நல்லார்சபையில் நல்லபொருள்களை அவர் மனங் கொள்ளச் சொல்லுதற்கு உரியவராயவர் அவையறியாத புல்லறி வாளிருந்த சபையினிடத்து மறந்தும் அவைகளைச் சொல்லா தொழியக் கடவரென்பதும் ; செரல்வாராயின், தமக்குரிய சபை யை அறியாமையைக்குறித்து நல்லார் சபையும், சொன்னபொருளை அறியாமையால் புல்லர் சபையும் அவரை இகழ்மென்பதும் ; அவ்விதம் புல்லர் சபையிற் சொன்னசொற்கள் மீசாறி நின்றிய அமிர்தத்தையொத்துக் கெடுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௭௩. அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய சபையை அறிந்து சொல்லுங் கால் அச்சபைக்கு அஞ்சாமை. அதிகாரமுமையையும் இத்தனாலே விளங்கும்.

கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற

மிக்காருண் மிக்க கொளல். (சு)

(இ - ள்.) கற்றார்முன் - பலதூல்களையும் காற்றார் சபையி னிடத்து, கற்ற - தாம் கற்றவைகளை, செல - அவர் மனங்கொண் னும் வழியால், சொல்லி - அஞ்சாது கூறி, தாம்கற்ற - தாம் கற்ற வைகளினும், மிக்க - அதிகமான பொருள்களை, மிக்காருள் - அவ் வதிகமாகக் கற்றவரிடத்து, கொளல் - அறிந்துகொள்ளக்கடவர், எ - று.

எல்லாம் ஒருவருக்குக் கற்றல் கூடாமையால் வேறுவேறாய் கல்வியடையவர் பலரிருந்த சபையில் தாம் கற்றவைகளை அவர் மனங்கொள்ளும்படி சொல்லக்கடவர் ; சொல்லவிய, அவரும் அவை களையெல்லாம் சொல்லுவாராதலால், மஹைக் காடப்பெறுதவை யெல்லாம் கேட்டறியலா மெனபதாயிற்று. இத்தனல் அவையஞ் சாமையினது ஒருசார்பயன் சொல்லப்பட்டது.

சொற்களது தொகையெல்லா மறிந்த பரிசுத்தகுணமுடையவர் கற்றுவல்ல சபை மூடசபை என்கிற சபையின் வகையினையறிந்து, கற்றுவல்ல சபையில் ஒன்று சொல்லும்போது, அச்சத்தாற் பிழை படச் சொல்லா ரென்பதும்; கற்றோர் சபையினிடத்தே அஞ் சாமலே தாம் கற்றவைகளை அவர் மனங்கொள்ளும் வகை சொல்ல வல்லவர் கற்றவரெல்லாரிலும் இவர் நன்றாகக் கற்றவரென்று உலகத்தாராற் புகழப்படுவாரென்பதும்; சபையில் அஞ்சாது பேச வல்லவர் சிலரேயென்பதும்; வேற்றரசர் சபையில் அஞ்சாமல் அவர் சொல்லிய சொற்களுக்கு உக்தரஞ் சொல்லுதல் நிமித்தம் அமைச்சர் சொல்லிலக்கண வழியாலே வாத செற்ப விதண்டை களும் சலசாதிகளு முதலிய அளவை(தருக்க)நூல்களைக் கற்றல் வேண்டுமென்பதும்; சபையிலே பேசுதற்கு அஞ்சுவோர் கற்ற கல்வி யுட்களத்திலே அதனை யஞ்சும் பேடியின் கையிலுள்ள வாளோப் பரான்று பயனற்றதாகு மென்பதும்; நல்லவர் சபையில் குற்றம்ச் சொல்லாதவர் பலநூல்களைக் கற்றிருந்தாலும் அவற் றாற் பபளில்லையென்பதும்; நூல்களைக் கற்றிருந்தும் அவைக ளாலே பயனை அறிந்திருந்தும் நல்லவரிருந்த சபையை அஞ்சி அவ் விடத்திலே சொல்லாதவரைக் கல்லரசவரிலுங் கடையரென்று உலகம் சொல்லுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அங்கவியலில் அமைச்சியல்

முற்றிற்று.

எ ச . நா டு .

இனி அவ்வரசுறையும் அமைச்சுறையும் கொண்டு செலுத்தப் படுவதாய் மற்றை அரண்முதலிய அங்கங்களுக்கு அவசியம் வேண் டும் சிறப்பினைமுடையதாகிய நாடு ஓரதிகாரத்தினாலே சொல்லு கின்றார். அஃதாவது இப்படிப்பட்டதென்பதும் அதிகாரமுறை மையும் இதனுள் விளங்கும்.

பிரணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேமம்

அணியென்ப கரட்டிற்கிவ் வைந்து. (அ)

(இ - ன்) பிணியினமை - கோயில்லா மையும், செல்வம் - பொருள், விளைவு - நெல் முதலியவற்றின் விளைவு, இனபம்-சுகம், ஏமம் - காவல், எனறியை புடைமையுமாகிய, இவ்வைந்து - இவ்வைந்தினையும், நாட்டிற்கு - நாட்டினுக்கு, அணி - அழகாகும், எனப - என்று துலோர் சொல்லுவர், எ - று.

பிணியினமை - நிலநலத்தால் வருவது. செல்வம் - சுப்பல்களிலும் வண்டிகளிலும் வியாபாரிகள் கொண்டுவரும் பொருள்களும், வரிப்பணமும், சுரங்கத்திற் கிடைக்கும் பொன்மதலிய - கிலாகங்களும், நிலத்தில விளையும் தானியம் பயறு முதலிய உணவுப் பொருள்களும், மலையில் விளையும் பவுடக பொருள்கள், பிரவுமாம். இனபம் - திருவிழாவும் யேள்வியும் சாஹித்யம் உடைமையாலும், அனுபவிப்பவை உடைமையாலும், நிலநீரானது நன்மையாலும் வாழ்வார்த்த உன்னோ கிடழ்ந்தது. காவல் என்ன அரசன் காவலும், வர்த்தகார காவலும், அரசன்காவல் உடைமையாகிய. பிறதேசங்களிலுள்ளாரும் இச்செய்து பிறனை உடைமையாகிய பாமைக்கு ஏதுவாகிய அகனமுது இவ்வைந்து சொல்லப்பட்டது.

அத்தகைய நாடானது குன்றாத விளவினைச் செபடம் உழவரும், * தூரந்தோர் அருங்கரை முதலாகிய அறிவாநா, அறிக்கைத் துறையாத செல்வத்தினை உடைபாரும் கூடிவாழும் பெரியினை புடையதாய், அரசரது பாதுகாலை மிகப்பெயல், பெயர் இமை, ரலி, விட்டில், கிளி எனபவாருள் வருங்க்கிடம், அது உழவத்தினால் வேறாசார் கிட்டுதலால் வருங்க்கிடம் இல்லாத விளவினை புடையதாயிருக்கு மென்பதும்; பிறநாடுகளிலுள்ள மனிகா கூட்டமும், பசு ஏருமை முதலாகிய விலங்கின கூட்டமும் தச்சுக்கேசங்களிலே பனகவா வந்து தந்தி உழவலாவது அரசன் முறைதப்பாவது உணவில்லாமையாலாவது சன்னிடகம் வந்தது அவற்றார்த்

* “நறவரு செய்வாக்கிடம் தவரு செபவாக்கு மழைபடம்”
என்றார் பிறரும். [சேவகசிந்தாமணி - இதனபொருள் - ஆவவே
ரங்கத்தாடு முத்தியுடையுமாறு நல்லதவத்தினைச் செய்வாக்கும்
படம், மறுமையின்பங்கருதி இல்லறம் நடத்துவோர்க்கும் அந்நாடு
க்கவிடம் என்பது.]

தாங்கி அதன்மேலும் தன்னரசனுக்கு இமைப்பொருள் முழுதையும் உடன்பட்டுக் கொடுக்கு மென்பதும்; உழவருடைமையாலும் மிகவிளைதலாலும் அந்நாட்டிலுள்ளார்க்குப் பசித்துன்ப மில்லையென்பதும்; தீக்காற்றும் மிக்க குளிர்வெப்பங்களும் உண்ணப்படுமவைகளது தீமையும் இல்லாமையால், அங்கு நோய்த் துன்பமில்லையென்பதும்; அரசன் வலிமையும், எப்போதும் மாறுபடாமல் நிலத்திருக்கும் சேனையும், நாடு நீர்மதில் மலை என்னும் நால்வகை யாண்களும் உடைமையால் அங்குப் படைத்துன்பமில்லையென்பதும்; சாதி பற்றியும் சமயம்பற்றியும் உண்டாகும் சங்கேத (கட்டுப்பாடு) வசத்தால் மாறுபட்டுக் கூடும் பல கூட்டமும், உடனிருந்து கொண்டே பரபரக்கச் செய்யும் * உட்பகையும், சமயம்வந்தால் அரசனை அலைக்கின்ற கொலைத்தொழிற் குறும்பரும் அந்நாட்டில் இல்லையென்பதும்; அரசனது வலிமையாலும் நடவாட்டியை அரசர்கள் என்றிவைகளைச் செயதலாலும் அந்நாடு கேடறியாததால் அரிதிக் கெட்டதாளுலும் அப்போதும் தன் வளம் குறையாததாயிருக்குமென்பதும்; கீழ்நீரினையுடைய நிணறுகளையும் சிறுதுளிகளையும், மேல் நீரினையுடைய ஏரி ஆறுகளையும் மழைகாலத்தில் உட்கொண்டுள்ள நீரை வெயிற்காலத்தில் வெளிப்படுத்தும் மலையையும், அழியாத நகரத்தையும் தனக்கு அவயவங்களாகவுடைய தென்பதும்; குடிகள் தேடி வருந்தாமல் அவர்களுக்குச் சகல பொருள்களையும் கொடுக்கவல்ல தென்பதும்; மேற்கூறிய குணங்களை எல்லாவாறாலும் நிறைந்திருந்தகாயினும் அரசனோடு பொருந்துதல் இல்லாதவிடத்து அந்நாட்டிற்கு அக்குணங்களற்ற பயனில்லையென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

* உட்பகை - வழியிலத்துப் பொருள்பறிப்போர் கள்வர், கோள் சொல்வோர் முதலாகிய மக்களும், பன்றி புலி கரடி முதலாகிய மிருகங்களும்.

† “பொருள் செய்வார்க்கு மஃதும்” என்றாபிறரும், [சீவக சிந்தாமணி - இத்தன பொருள் - நிலையாத பொருளைச் சேர்க்க விரும்புவார்க்கும் அவர்கள் அதனைத் தேடி வருந்தாமல் அடைவதற்கு அவ்வேமாந்தத நாடு இடமாம் என்பது]

௪௩. அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்கு உறுப்பாய் அடங்குமாயினும் பகைவரால் தொலைவு வந்தவிடத்து, அதற்கும் அரசனுக்கும் காப்பாதற் சிறப்புப்பற்றி வேறொர் அங்கமாகச் சொல்லப்பட்ட அரண் இவ்வதிகாரத்தால் சொல்லுகின்றார். (அஃதாவது இன்னதென்பதும், அதிகாரமுரைமையும் இதனுள் விளங்கும்.)

உயர்வசலந் திண்மை யருமையிற் நான்கின்

அமைவர னென்றுரைக்கு நூல். (௩)

(இ - ள்.) உயாவ - உயர்ச்சியும், அகலம்-அகலமும், திண்மை - வலிமையும், அருமை - அருமைமையும், என்று சொல்லப்பட்ட, இந்நான்கின் - இந்நான்கினிது, அமைவு - மிகுதியையுடைய மதிலை, அரணென்று - அரணென்று, நூல் - நூலோ, உரைக்கும் - சொல்லுவா, எ - று.

அமைவு அதனையுடைய மதின்காதலால் பண்பாகுபெயர். நூல் அதனை ஆக்கியோககாதலால் காரியவாகுபெயர். உயர்வு - ஏணிக்கு எட்டாதது. அகலம் - புரத்தோராகுத் தோண்டக்கூடாத அடியகலமும், உள்ளிடத்தோர்க்கு நின்று விதாழில் செய்தற்காத் தலையகலமும். திண்மை - கருங்கல் செங்கல்களாலே செயதலால் குத்தப்படாமை. அருமை - பொறிகளாலே சேர்த்தருமை. பொறிகள்-எந்திரப்பாமைகள். அவையாவன:—† “வளைவிற் பொறியுமயிற் செறி நிலையும், கருவிரலாகமுங் கல்லமிழ் கவணும், பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழுசியுங், காய்பொன னுலையும் கல்லிடு கூடையுந், தூண்டிலுந் திடக்கு மாண்டலை யடுப்புந், கவையுந் கழுவும்புதையும் புழையு, மைவிதத் துலாமுங் கைபெய ருசியுந், சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு, மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுந், கோலுந் , குந்தமும் வேலுந் குலமும்” என்றிவை முதலாயின.

† சிலப்பதிகாரம் - (இதனபொருள்) - வளைந்து தானே யெய்யும் எந்திரவில்லும், கரிய விரலையுடைய குரங்குபோலிருந்து சேர்த்தாரைக் கடிக்கும் பொறியும், கல்லையுமிழும்

மேற்கூறிய மதிலேயன்றி அதன்புறத்திலே செயற்கையா
லமைக்கப்பட்ட எந்நாளும் வற்றாக நீரையுடைய அகழியும், அதன்
புறத்திலே இயற்கையாலமைக்கப்பட்ட நீரும் நிழலுமில்லாத மரு
(பாலை) நிலமும், அதன் புறத்துலேயுள்ள மலையும், அதன்புறத்திலே
யுள்ள நெருங்கிய காடும் நாட்டிற்கு அரண்களாகுமென்பதும்; அவ

கவணும், காய்ந்திறைத்தலால் சோந்தாரை வருத்துவதாய்
நெய்யும், செம்பருககுடி, (அன்றி அங்ஙனம் இறைத்ததற்குப்
பாருகாயுங் குழிசிகளுமாம்), உருக்ககாய்ச்சி யெறிதற்கு எஃகுபட்
புருக்கும் உலகளும. இடங்கணிப் பொறிகுக் கல்லிட்டிவைக்கும்
கூடையும், தூண்டில் வடிவாகப் பண்ணிப் போகட்டிவைத்தக
கிடங்கு நீங்கி மதில் பற்றுவாரைக் கோத்து வலிக்கும கருவியும்,
கழிகோல்போலக் கழுத்திற் பூட்டி முறுககுஞ் சங்கிலியும், (கயிற
றுத் தொடக்குமாம்), ஆண்டலைப்புள் (கோழி) வடிவாகப் பண்ணிப்
பறக்கவிட உச்சியைக் கொத்தி மூளையைக் கடிக்கும் பொறி நிரைக
ளும், கிடங்கிலேயின மரியத்தாளும் இரும்புக் கதையும், கழுத்
கோலும், அம்புகூட்டம், எவறைகளும், பட்டினக் கைதுக்கிப்
போகட்டவிட்டமும் (அன்றிக் தலை மண்பாகப்படி கற்கவி
தொடங்கி நாற்றம் துலாமுமாம், சாணம்புக் க டெனபாரும் சிற்றம்
புகள் வைத்தெய்யும் இயந்திரமெனபாருமுள்ள). மதிற்றலையைப்
பற்றுவாரைக் கையைப் பொதிர்க்கும் ஊசிப்பொறிகளும் (இனிக்
கதவோடு சேராதபடி வைத்த நிரைகழுவுவெனினும் அமையும்),
மாற்றார் மேற் சென்று கண்ணைக் கொத்தும் சிச்சிலிப்பொறியும்,
மதிற்றலையில் ஏறினாருடலக் கோட்டாற் கிழிக்க இரும்பாற்
செய்துவைத்த பன்றிப் பொறியும், மூங்கில் வடிவாகப்பண்ணி
அடித்தற்கமைத்த பொறியும், கதவுக்குவலியாக உள்வாயிற்படியிலே
கிலத்திலே வீழ விடுமரங்ளும், கணையமாரும், கோலும், குந்தமும்,
வேலும், சூலமும் முதலியனவுமாம். பிறவும் - சதக்கினி, தள்ளி
வெட்டி, களிற்றுப் பொறி, விழுங்கும் பாம்பு, கழுக்குப் பொறி,
புலிப்பொறி, குடப்பாம்பு, சகடப்பொறி, தகர்ப்(ஆட்டுப்)பொறி,
அரிதுற்பொறி என்பனவும் என்பது [இஃது அடியார்க்கு நல்லார்
உரை.]

வாண் புறத்தோராலே கொள்ளுதற்கரியதாயும், அகத்தோர்க்கு வேண்டும் பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் உள்ளே யுடைத்தாயும், புறத்தோரால் அழிவடையுமளவில் அது வாராதபடி உதவிக்காக்க வல்ல அரசனிடத்து அன்பும் மாணமும மறமும் சோர்வினமையு முடைய லீராகளை யுடைத்தாயும் இருக்குமென்பதும்; அதனால் அது அறிவு ஆண்மை பெருமையெனனும் மூவகைவலிமையு முடையவராய்ப் பிர்மேற் செல்வார்க்கு அவலிதம் செல்லுங்கால் அவர் உரிமை மகளிசையும் பொருளையும் பிற் அபகரியாமற் காப்ப தோடு, அப் பெருமை தொலைந்து முடிவுவந்தவிடத்துக் கடலி னடுகிலே உடைந்த கப்பல்காரரபோலாது வேறு காப்புக் காணாது தனை அடைந்த பாரையும் காகும் சிப்பினை யுடையதென்ப தும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எஃ. பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பாலும் நாட்டாலும் அரணலும் வளர்க்கவும் காக்கவும் படுவதாகப் பொருளைச் சம்பாதித்தலின் விதம் இவ்வதி காரத்தாலே சொல்லுகொள். (அஃகாது இன்னதென்பதும் அதி கார முறைமையும் இதுதான் விளங்கும்).

அருளென னுமன்றி குழவி பொருளென்னும்

செல்வச் செவிசீபா லுண்டு.

(எ)

(இ - ள்.) அனபு ஈன - அனபினால் ஈனரிடப்பட்ட, அரு ளென்னும் - அருளுென்கின்ற, குழவி - குழந்தையானது, பொரு ளென்னும் - பொருளென்று உயாத்திச் சொல்லப்படும், செல்வம் - செல்வத்தையுடைய, செவிலியால் - செவிலித்தாயால், உண்டு - வளரும், எ - று.

சம்பந்தம் பற்றாமலே வருத்தமடைந்தவரிடத்துச் செல்வ தாகிய அருள் சம்பந்தம்பற்றிச் செல்லும் அனபு மிருந்த விடத்து உண்டாவதாகலால் அதனை 'அன்பின குழவி' என்றும், அது வறிய வர்மேற் செய்வது அவ்வறுமையை நீக்கவல்ல பொருளுடையவர்க்

காலால் பொருளை அதற்குச் 'செவிலி' என்றும், அஃது உலகிற் செவிலியர் போலாகாமல் தானே எல்லாப் பொருள்களையும் உதவி வளர்த்தலால் 'செல்வச்செவிலி' என்றும் சொல்லினார்.

ஒருபொருளாக மிக்கப்பட்டாத அறிவினரிடத்தும் இழிகுலத்தா ரிடத்தும் பொருள் உண்டாயின அறிவாளரும் உயாகுலத்தாரும் அவரிடத்திலேபோய் விடாராதலால், ஒருவனுக்கு அப்பொருள் போனா பொருள் பிரிதெனறில்லை யென்பதும்; எல்லா நன்மையும் உடையவராயினுப் பொருளில்லாரா யாவரும் இகழ்வ ரென்பதும்; எல்லாத் தீமையும் உடையவராயினும் அஃதுடை யானா யாவரும் உயரச்செய்வ ரென்பதும்; பொருளென்னும் * பொய்யா விளக்கொன்று தன்னைச் சம்பாதித்தவர்க்கு அவர் நினைத்த இடத்தெல்லாம் சென்று பகையென்னும் இருளாக கெடுதலுண்டென பதும்; அப்பொருளைச் சம்பாதிக்குமாடகத்த தீமை விலக்கி அரு ளோடும் அன்போடும் ஈட்டவேண்டுமென்பதும்; அவ்விதம் நல்ல வழியிலே சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருள் சம்பாதித்தவனுக்குக் கட வுட்பூசை தானமாகிய அறத்தினைச் செய்தற்கும் துன்பமனுபவித் தற்கும் உதவியாய்கின்ற, அபவா - ன பயனாகிய புகழையும் வீட்டையும் பயக்கு மென்பதும்; தாம் பாரிததாதுச் செய்யும் கருணையோடும் பிறர் தம்மிடத்துச்செய்யும் அன்போடு கூடிப்பாத பொருளீட்டம் பசுமட்கலத்துள் வார்த்துவைத்த நீபோல ஈட்டிய விரையும் கொண்டிறத்தலால் அப்பொருளீட்டத்தை விரும்பாராகி நீங்கக்கடவ ரென்பதும்; வைத்தாரிடத்து போக நெடுங்காலம் கிலத்தினுழிக்குடந்து பின் கண்டெடுத்ததும் தாயாகிகள் பெரு ததும்ப பொருள்களும், மரக்கலங்களிலும் வண்டிகளிலும் வரும் பண்டங்களுக்கு வாங்கும் வரிப்பொருளும், பகைவரை வென்று திரையாகக்கொள்ளும் பொருளும் அரசனுக்கரிய பொருள்களாகு 'மென்பதும்; பொருளுள்ளகன் மேற்கொண்ட தொழில் அச்ச மும் வருத்தமுமின்றி இனிது முடியுமென்பதும்; பகைவாறு

* பொருள் எல்லார்க்கும் வந்தாளும் அவசியம் வேண்டுவதாய் வருதல்பற்றியும் பகையாகிய இருளைக் கெடுத்தல் பற்றியும் பொய்யா விளக்கெனப்பட்டதென் றறிக.

செருக்கைக் கெடுக்கும் ஆயுதம் பொருளாயிருத்தலால், தமக்கு மேன்மையுண்டாகக் கருதுபவர் பொருளைச் சம்பாதிக்கக்கடவ ரென்பதும், இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எஎ - படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளினால் ஆவதாய் வெல்வதாயிய படையை இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத் தொடங்கி, முதலிலே படை மாட்சி சொல்லுகிறார். அஃதாவது சேனையினது நன்மையாம். (அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்).

தார்தாங்கிச் செல்வது தானே தலைவந்த

போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து. (எ)

(இ - ள்.) தானே - சேனையாவது, தலைவந்த - பகைவராலே வகுக்கப்பட்டுத் தன்மேல்வந்த, போர் - படையின போரை, தாங் குந்தன்மை - விலக்கும் வகுப்பை, அறிந்து - தெரிந்து வகுத்துக் கொண்டு, தார் - அவரது தாசிப்படையை, தாங்கி - தன்மேல் வாராமல் தடுத்து, செல்வது - தான் அதன்மேலே செல்வதே எ - று.

படைவகுப்பாவது வியூகம்; அஃது எழுவனக் உறுப்புகளை யுடையதாய், வகையால் நான்காய் விரியால் முப்பதாம். அவயவம் எழாவன - உரம், இறக்கையிரண்டு, மத்தியம், பிரதிக்கிரகம், பிரிட் டம், கோடியென்பவை. உகை நான்காவன - தண்டம் (சேனையைக் குறுக்காக நிறுத்தல்), மண்டலம் (பாம்பு மண்டலமிடுவதுபோல நிறுத்தல்), அசங்கதம் (வேறு வேறாக நிறுத்துதல்), போகம் (யானை, தேர், குதிரை, காலாட்களை ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றாக நிறுத்துதல்) என்பவை. விரி முப்பதாவன - தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், அசங்கதவிரி ஆறும், போகவிரி ஐந்தும் என்பவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் இங்கே சொல்லப்புகில் விரியும். அவையெல்லாம் வடநூல்களிற் கண்டு கொள்க.

• தேர் யானை குதிரை காலாள் எனனும் நானகுறுப்புக்களாலும் நிறைந்து போரிலே காயம்படுத்தி அஞ்சாது நின்று பகையை வெல்வதாகிய படை அரசன் செல்வங்கள் எல்லாவற்றாளும் முதன்மையாகிய செல்வமென்பதும்; அப்படை மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப் படை என ஆறுவகைப்படுமென்பதும்; அவற்றுள் அரசன்முன னேரைத் தொடங்குவரும் மூலப்படை அழிவின்மையால் வீரமும் எப்பொழுதும் தமது நிலைமையில் தாழாமையும், உழியினால் குறைவு வந்தவிடத்து உயிர் வாழாமையும் உடையதாயும், அரசனிடத்து அன்புடைமையால் பகைவரால் வஞ்சிக்கப்படாததாயும் இருக்கு மென்பதும்; அஃது அதன்மையதாயிருத்தலால் தான் சிறிதாய விடத்தும் அரசனுக்குப் போரில் அழிவுவதால் தன்மேலே காயம் படுதற்கு அஞ்சாது நின்று தாங்கும் செளரியத்தை உடையதென்ப தும்; பகைவரைக் கடித்திறகொன்று நிறற்றுகேதுவாகிய தறுகண்மையும், அரசனுக்குத் காழ்வுவராமற் காத்தற்கேதுவாகிய மானமும், தோற்றோடுவாரா முதுகின்னகண் வானை வீசாமெக கேதுவாகிய முன வீரராயினா சென்ற நல்வழியிலே செல்லுதலும், பகைவரால் வஞ் சிக்கப்படாமெக கேதுவாகிய (அரசனால்) நம்பப்படுதலும் அம்மூலப் படைக்கு அரசனுக்குமென்பதும்; அதற்கையப்படை அலங்கரிக்கப் பட்ட தோ யானை குதிரைகளுடனும் பதாகை (பெருங்கொடி), கொடி, குடை, பல்லியம் (சங்கீதம்), காகளம் (எக்காளம்) முதலிய வற்றின் தோற்றப்பொலிவாலே பெருமையை அடையுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எ. படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அச்சேனையினது வீரமிருதியாம். அதிகார முறை மையும் இதனாலே விளங்கும்.

பேராண்மை யென்ப தறுகனென்றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதென்கொரு. (ந)

(இ - ன்.) தறுகண் - பகைவரிடத்தே முகங்கொடாமற் செய்ய கின்ற வீரத்தை, பேராண்மை என்ப - நூலோர் மிகுந்த ஆண்மை யாகுமென்று சொல்லுவார்; ஒன்றுற்றக்கால் - அவர்க்கு ஒரு தாழ்வு

வந்ததாயின், முகங்கொடுத்து அதனைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற் பொருட்டு, ஊராண்மை - உபகாரஞ்செய்தலை, அதன் - அதற்கு, எஃகு-கூர்மையாகும், என்ப - என்று தூலோர் சொல்லுவார், ஏ-று.

என்ப என்பது எஃகு என்பதனோடும் பொருந்தி நின்றது. ஊராண்மை - உபகாரஞ் செய்புத்தன்மை. அஃதாவது தனதுசேனை முழுதும் போரிலிறக்கத் தனியறையகப்பட்ட இலங்கைக்கரசனான இராவணனது நிலைமையைப் பார்த்து, அயோத்திக்கரசனான இராமபிரான் போர்செய்யாது இன்று போய் நானே உனது சேனையோடு போருக்கு வரக்கடவாயென்று விட்டாற்போல்வது. மற்று - அசை. இதுவும் “காண முயலெய்த வம்பினில் யானே, பிழைத்தவே லேந்த வினிது” என்னும் முன்பாட்டும் தழிஞ்சி. தழிஞ்சி - இளைத்தவரை எதிராது தழுவல்.

வீரனென்பபடுவானொருவன் காட்டில் ஓடுகிற முயலைத் தப் பராமல் எய்த அம்பை ஏந்துதலினும் வெளிகிவத்திலே நின்ற யானையை எறிந்து தப்பிய வேலை ஏந்துதலைத் தனக்குச் சிறப்பாக மதிப்பானென்பதும்; தன் கையிலேந்திய வேலினால் யானையை யன்றி எறியானென்பதும்; கோபமிகுதியால் வேறொரு வீரனால் எறியப்பட்ட வேல் தன் மார்பிலே பிளந்து புதைந்ததை யறியா நென்பதும்; பகைவரை வெகுண்டு நோக்கியகண் அவர் வேலைக் கொண்டெறிய அதற்காற்றாது அந்நோக்கை யழித்து இமைக்குமா யின் அது வீரார்க்குப் புறங்கொடுத்தலாகக் கருதப்படுமாதலால் வீரர் அதனைச் செய்யாரென்பதும்; வீரனாவன் போரில் காயப்படாத நாட்களைத் தனக்குப் பயன்படாது வீணாகக் கழிந்த நாட்களாகக் கருதுவானென்பதும்; புகழை விரும்பிய வீரன் உயிரை விரும்பா நென்பதும்; வீரர் போர்பெற்றறியாமையால், அது பெற்றால் தம் முயிர் பொருட்டு அஞ்சாதவராய்த் தம்மாசன் அது வேண்டா வென்றதடுக்கினும் கில்லா*ரென்பதும்; இன்னது செய்யேனாகிள்

* “புட்பகத் தேவ னாகவீற் சாவேம் யாமென, நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப”.—புறநானூறு. இதன்பொருள்—புட்பக விமானத்திற் செல்லும் தேவனாக ஆதலால் யாம் போரிற் சென்று பகைவரோ டெகிர்த்து மடிவோமென்று தம்முள் நீங்குதலில்லாத வீரர் தம்முடைய பூரித்த தோள்களைக் கைகளால் தட்டி என்பது.

நகவெனத் தாங்குநினை சபதம் தப்பாமற் பொருட்டுச்
சென்று சாகவல்ல வீரரைக் குற்றங்கூறுவா ரில்லையென்பதும் ;
வீரர் தம்மரசன் தாம்செய்த உபகாரங்களை எண்ணி உருகியழுமாறு
போரில் இறப்பாரெனபதும் ; அதற்கைய இறப்பானது இரந்தாயி
னுங் கொள்ளுந் தகுதியையுடைய ட் தென்பதும் இங்கு அறியத்
தக்கவைகளாம்.

எஃ. நட்பு.

இனி அப்படைபோல் அரசனுக்குத் தொழிலிடகது உதவுவ
தாகிய நட்பினை ஐந்தனிகாரம் உடம்பாட்டு வாயிலாலும் பன்னிரண்
டதிகாரம் எதிமறை வாயிலாலும் சொல்லத்தொடங்கி, விதிமுக
வதிகாரம் ஐந்தினுள்ளும் முதலிலே நட்புச் சொல்லுகின்றார். அஃ
தாவது இன்னதென்பதும் அதிகார முறைமையும் இதனுள் விளங்
கும்.

செயற்கரிய யாவும் நட்பினைதும்பால்
வினைக்கரிய யாவும் காப்பு. (க)

(இ - ள்.) நட்பினை - நட்புப்போல், செயற்கரிய - சம்பாதித்துக்
கொள்ளுதற்கு அரிய பொருள்கள், யா - எவைகள், உள - இருக்
கின்றன ; சம்பாதித்துக்கொண்டால், அதுபோல் - அதுபோல,
வினைக்கரிய - பகைவர்செய்யுந் தொழிலுக்குப் புதுதற்கரிய, காப்பு -
காவலரனவை, யா - எவைகள், உள - இருக்கின்றன, எ - று.

நட்புச் செய்தற்கு ஆவாரைப் பெறுதலும், பெற்றால் செய்
யும் உபாயமும், செய்தால் வேறுபடாமல் நிற்றலும் முதலானவை
அருமையாகலால், நட்புப்போல் செய்தற்கரியனவில்லை என்றும்,
செய்தால் பகைவர் அஞ்சிப் போர்தொடங்காராதலால் அதுபோல்
போர் வாராமற் காத்தற்கு அரிய காவலில்லை என்று சொல்லினார்.
நட்பு இயற்கை செயற்கையென இருவகைப்படும். அவைகளில்
இயற்கைநட்பு பிறப்புமுறையாலாகியதும் தேயமுறைபா லாகியதும்

† சுற்றத்தார் அழ வீட்டினிடத்து நோயினால் சாவார் பழ
வினைப்பயனையே அடைதலால், அப்போது அடுத்த வினையால்
வானுலகத்தை அடைவிக்ரும் இறப்பு இரந்துங் கொள்ளத்தக்க

என இருவகைப்படும். அவற்றன் முன்னையது சுற்றமாகலால் அது சுற்றந்தழாலில் அடங்கிற்று; மற்றது பகையிடையிட்ட தேயத்த தாகலால் அது துணைவலியென வலியறிதலுள் அடங்கிற்று. இனி இங்கே சொல்லப்படுவது முன்செய்த உதவிபற்றி வருவதாகிய செயற்கைநட்பே யாகலால், அதன் சிறப்பு இதனாற் கூறப்பட்டது.

அறிவுடையவர் நட்புக்கள் பிறை நிறையுந்தன்மைபோல் நாடோறும் நிறையுந் தன்மையனவாகுமென்பதும்; அறிவில்லாதவர் நட்புக்கள் நிறைந்த சந்திரன் பின்னே குறையுந் தன்மைபோல் நாடோறும் குறையுந் தன்மையனவாகு மென்பதும்; அறிவுடையவரும் அறிவுடையவரும் செய்த நட்புக்கள் முன்னே சுருங்கிப் பின்னே பெருகுவதற்கும், அறிவில்லாதவரும் அறிவில்லாதவரும் செய்த நட்புக்கள் முன்னே பெருகிப் பின்னே சுருங்குவதற்கும் காரணம் தம்முள்ளே முன்னே அறியாமையும் பின்னே அறிதலுமே யாகுமென்பதும்; தூற்பொருள் கற்குந் தோறும் கற்பவர்க்கு இன்பம் மிகுந்து வருதல்போல நற்குணமுடையாரது நட்புப் பழகுந் தோறும் அவர்க்கு இன்பம் மிகுந்துவருமென்பதும்; ஒருவனோடு ஒருவன் நட்புச் செய்தல் தங்களுக்குள் நகைசய்தற்கு ஏற்றவை சொல்லி நகையாடற் பொருட்டல்லாது, அவர்க்கு வேண்டாத செய்கை உண்டாண்விடதது முற்பட்டிக் கண்டித்திப் புத்திசொல்லாதற் பொருட்டே யென்பதும்; ஒருவனோடு ஒருவன் நட்பாதற்கு அவர் ஒரு தேசத்தாராயிருக்கையும் பலதரங்கண்டும் பேசியும் கூடுதலுமாகிய காரணங்கள் வேண்டாது * கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும் போன்று அறிவு ஒத்திருக்குமாறால் அதுவே உடனுயிர் நீங்கும் உரிமையினை யுடையதாய் நட்பினை யுண்டாக்கு மென்பதும்; கண்டவிடத்து உள்ளமொழிய முகமாத்திரமே மலரும்வகை நட்குமது நட்பாகா தென்பதும்; அன்பால் அகழும் மலர நட்குமதே நட்பாவ தென்பதும்; உண்மையான நட்பின

* பாண்டிநாட்டிலுள்ள பிசிரென்னும் ஊரில் இருந்த பிசிராந்தையா என்னும் புலவர் உறையூரில் அரசாட்சி செய்த கோப் பெருஞ் சோழன் என்னும் தனது நண்பன் செல்வந் துறந்து உயிர் துறந்ததைச் செவியுற்றுத் தாமும் உடனே உயிர்துறந்தாரென்பது கதை.

நட்பாராய்தல்

னென்பபடுபவன தன் நட்பினனைத் தீயவழியினின்றும் நீக்கி நல்ல வழியிற் செலுத்தி அவனுக்குத் துன்பம் வாராது காப்பதோடு, ஊழினாலே துன்பம் வந்தவிடத்து அப்பொழுதே சென்றுதவி அத் துன்பத்தை நீக்கமுடியாமையினால் உடனிருந்து அனுபவிப்பா னென்பதும்; ஒருவரையொருவர் சிறப்பித்துச் சொல்லும் நட்டி நட்பாகாதென்பதும்; ஒருநாளும் வேறுபடாமல் கூடுமிடத்தெல் லாம் மறுமை யிம்மைகளுக்கு உறுதியாகிய அறம் பொருள்களிலே தளர்ந்தவிடத்து அத்தளர்ச்சி நீக்கி அவைகளில் நிறுத்துதலே நட பிற்கு முடிந்த எல்லையாகுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைக ளாம்.

அய். நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது முன் சொல்லப்பட்ட இலக்கண முடையவரை ஆராய்ந்தறிந்தே சிநேகிக்க வேண்டுதலால், அவரை ஆராய்ந்திறம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை

நீட்டி யளப்பதோர் கோல. (சு)

(இ - ள்.) ஒருவனுக்குக் கேடெனபது, கிளைஞரை - தனது சிநேகிதராகிற நிலங்களை, நீட்டியளப்பது - குறையாமல் அளப்ப தாகிய, ஒர்கோல - ஒருகோலாம்; ஆகலால், கேட்டினும் - அக் கேட்டினிடத்தும், ஒர் உறுதி - அவராலே பெறப்படுவதொரு நல் லறிவு, உண்டு, (எ - று).

தமது தமது சிநேகத்தினெல்லைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வ முள்ள காலத்திலே புறத்து வெளிப்படாமல் வந்தவர் பின் கேடு வந்தவிடத்துச் செயல் வேறுபடுவதால் அக்கேட்டால் அச்சிநேகத் தின் எல்லைகள் அளவுசெய்து அறியப்படு மென்பதுபற்றிக் கேட் டினைக் கோலாக்கியும், அதனால் அவரை அளந்தறிந்தால் ஆவா ரையே கொள்ளுதலால் அவ்வறிவை 'உறுதி' என்றும் சொல்லி னார். கிளைஞர் - ஆகுபெயர். இஃது ஏகதேசவுருவகம்.

“பொடியணி மெய்யர்போலும் பொங்குவெண்ணுலர்போலும்
கடியதோர் விடையர்போலும் காமனைக் காய்வர்போலும்
வெடிபடு தலையர்போலும் வேட்கையாற் பரவுந்தொண்டர்
அடிமையை யளப்பார்போலும் ஆவடு துறையனோ” —

என்னும் திருநெரிசையின் கருத்து இவண் ஊகித் துணர்தற்பாலது.

ஆராய்ந்து கொள்ளப்படாத நட்பும் ஆராய்ந்து கொண்ட நட்பை
விடுத்தலும் துன்பந்தரு*மென்பதும் ; ஒருவன் குணத்தையும் குடிப்
பிறப்பையும் குற்றத்தையும் † சுற்றத்தையும் பலகால் பலவழிபால்
ஆராய்ந்து அவனோடு நட்புச்செய்தல் வேண்டுமென்பதும் ;
உயர்ந்த குடியிற்பிறந்து தன்னிடத்து உலகத்தார் சொல்லும் பழிக்கு
அஞ்சுபவனது சிநேகத்தை அவன் விரும்பியதைக் கொடுத்தாயினுங்
கொள்ளல்வேண்டு ‡ மென்பதும் ; தாம் உலகநடையல்லாததைச்
செய்யக்கருதின் அழும்வகைச் சொல்லி விலக்கியும், செய்தக்
கூற் பின்னும் செய்யாவகைக் கண்டித்துப் புத்தி சொல்லியும்,
அவ்வுலகநடையைச் செய்யாவிடத்துச் செய்விக்கவும் வல்லாரை

* துன்பந்தருவது - சிநேகித்தால் தாம் அவனொன்றும் வேற்
றுமையல்லாமையால் அவரிடத்துப் பழிபாவங்கள் தம்மையையாக
லால் என்பதறிக.

† குற்றமில்லாதார் உலகத்திலே இல்லாமையால் உள்ளகுற்றம்
பொறுக்கப்படுவதாயின், அவர் நட்பு விடற்பாற்றன்று என்பதை
இங்கு குறித்துணர்ந்துகொள்க. “குணம்(ம்)நாடிச் குற்றமு(ம்) நாடி
யவற்றன், மிகைநாடி மிக்க கொளல்” எனஊர் திருக்குறளின்
கருத்தும் இங்கு உணர்தற்பாலது.

‡ உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவன் பிழை செய்யாமையாலும்;
பழிக்கு அஞ்சுபவன் பிறன்செய்த பிழையைப் பொறுத்தலாலும்
உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்து பழிக்கஞ்சுபவனது நட்பு மிகவும் அருமை
யுடையதாதலால் அது விலை கொடுத்தும் கொள்ளற்பால தாயிற்று.
“இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச், செப்பமு(ம்) நாணு
மொருங்கு” (கிருக்குறள்).

ஆராய்ந்து, அன்னவரது நட்பினைக் கொள்ளல் வேண்டுமென்பதும் ; மூடரது நட்பையும், ஆபத்திற் கைவிடுவாரது நட்பையும் ஒழித்தல் வேண்டுமென்பதும் ; உலகத்தோடொத்துக் குற்றமற்றார் நட்பினையே பழகுதல் வேண்டுமென்பதும் ; உலகத்தோடு ஒத்த வில்லாதவரது நட்பை அறியாது கொண்டால் அந்நட்பினை அவர் வேண்டியதொன்றைக் கொடுத்தாயினும் விடவேண்டு மென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அசு. பழைமை.

அஃதாவது நட்பினரது பழையரந் தன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தன பொறுத்தல். பழைமை யெனனும் காரணப்பெயர் அப்பழைமைபற்றிச் செய்யும் பிழைத்தன பொறுத்தலாகிய காரியத்திற்கு ஆயிற்று. ஆராய்ந்து சிநேகிக்கப்பட்டா ராயினும் பொறுக்கப்படும் குற்றமுடையராகலாலும் ஊழ்வகையாலும் நட்புக் கொள்ளப்பட்டவரிடத்துப் பிழையுனதா மென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நடடார் செயின். (௫)

(இ - ன்.) நோதக்க - தாம் வெறுக்கத்தக்கவைகளை, நடடார் - சிநேகிதவர், செயின் - செய்தாரானால், அதற்குக் காரணம், பேதைமை ஒன்றோ - அறியாமையொன்றே யல்லாமல், பெருங்கிழமை - மிகுந்த உரிமையுமாகும், என்ற உணர்க - என்று அறிக, (௭ - று).

ஒன்றோ என்பது எண்ணுப் பொருளில் வந்த இடைசொல். செயினெனவே, தம்மியல்பினால் செய்யாமை பெற்றும், கைப் பொருள் இழத்தற்குக் காரணமாகிய ஊழலாவரும் பேதைமை யார்க்கும் உண்டாகலால் தமக்குத் தீங்குசெய்தா ரென்றவது ஊழ்வகையால் எம்மால் வரக்கடவது ஒற்றுமை மிகுதிபற்றி அவரால் வந்த தென்றவது கொள்வதல்லாமல் அனபில்லாமையென்று கொள்ளப்படாதென்பதாம். கெடும்கை செய்யின் அதற்குக் காரணம் இதனாற் கூறப்பட்டது.

பழைய சிநேகிதர் * உரிமையாலே செய்தவைகளைச் சிறிதாயினும் உல்லங்கனஞ் செய்யாமல் அவைகளுக்கு உடன்படுவதாகிய நட்பே பழையமென்று சொல்லப்படுவ தென்பதும்; அதுவே நட்பிற்கு அவயவமாக மதிக்கப்படு மென்பதும்; அதனால் அவ்வுரிமைக்கு இனியராதல் துறிவால் நிறைந்தோர்க்கு முறையாகு மென்பதும்; தாம் உடம்படாத காரியமானாலும் நட்பினர் உரிமையினாலே செய்தவைகளுக்குத் தாம்செய்தவைபோல் உடம்படாராயின் அவரோடு பழையதாய்வந்த நட்பு பயனற்றதாகு மென்பதும்; ஒருவர்க்குத் தங்கரும்தாம் அறியாமல் முடிந்திருக்கையைக் காட்டிலும் மேலான நன்மை வேறில்லாமையால், நட்பினர் உரிமையால் கேளாது தங்கருமத்தைச் செய்தாராயின், அச்செய்கையை அறிவுடையோர் மிகவும் விரும்புவ ரென்பதும்; நட்பின் வரம்புகடவாது அதன்கண்ணே சினறவர் தம்மோடு பழையமையில் வேறுபடாது நின்றவாது நட்பினை அவராலே கேடு நேர்ந்தவிடத்தும் விடா ரென்பதும்; அன்புடைய பழையதாய்வந்த நட்பினை யுடையவர் தமது நட்பினர் தமக்குக் கெடுதி செய்தாலும் அவரிடத்து அன்பு நீங்கா ரென்பதும்; நட்பினர்செய்த † பிழையைத் தாமாகவே யல்லாமல் பிறர்சொல்லினும் கொள்ளாத உரிமையறிய வல்லவர் அப்பிழை பொறுத்தலாகிய உயர்ந்த குணத்தினாலே ஈற்புற்று விளங்குவரென்பதும்; உரிமைகெடாமல் பழையதாய்வந்த நட்பினை யுடையவாது நட்பினை அவர் பிழைநோக்கி விடாதாரை நம்மிடத்தும் இவர் இப்படிப்பட்டவ ராவாரென்று யாவரும் தாமேவந்த நட்பாக்கிக்கொள்வ ரென்பதும்; அத்தகைய பண்பின் மிக்காரைப் பகைவரும் விரும்பி அடைவ ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.—

* உரிமையிற் செய்பவை - கருமங்கள் செய்யும்போது, கேளாது செய்தல், கெடும்வகை செய்தல், தமக்கு வேண்டுமவைகளைத் தாமே கொள்ளுதல், பணிவச்சங்க ளில்லாமை யென்றிவை முதலானவை.

† பிழையாவன - சொல்லாமல் நற்பொருள் வெளவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலானவை.

அஉ. தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையால் விடத்தக்க தாகிய நட்பு நட்பாராய்த் லதிகாரத்திலே சுருங்கக் சொல்லிய அளவால் அடங்காமையால், அதனை இருவகைப்படுத்தி இரண்டதி காரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி, முன்னே தீநட்புச் சொல்லு கிறார். அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம். குணத்தினது தீமை ஒற்றுமைபற்றி அத்தீக்குண முடையாரோடு செய்த நட்பின் மேலாயிற்று. அத்கார முறைமை சொல்லாமலே தம.

நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவரால்

பத்தடுத்த கோழியும். (எ)

(இ - ள்.) நகைவகையராகிய - தாம் அறிதல் வகையராகாமல் நகுதல் வகையராதற்குக் காரணமாகிய, நட்பின் - நட்பால் வருவன வற்றைப் பார்க்கிலும், பகைவரால் - பகைவரால்வருவன, பத்தடுத்த கோழியும் - பத்தடுத்த கோழி மடங்கு நல்லவையாம், எ - று.

நட்பு - ஆகுபெயர். அந்நட்பாவது விடம் (காமுக)ரும் தூர்த்த (வஞ்சக)ரும், வேழம்ப (கழைக்கூத்த)ரும் போன்று பலவகையால் நகுவித்துத் தாம் பயன்கொண் டொழிவாரோடு உண்டாகியது. பகைவரால் என்பது வருவன என்பதை அவாய் (வேண்டி) நிற் லால் அது (வருவன என்பது) வருவிக்கப்பட்டது. பத்தடுத்த கோழி - பத்தாகத் தொடுத்த கோழி. அந்நட்பினால் வரும் இன் பங்களிலும் அப்பகைவரால்வரும் துன்பங்கள் மிகநல்லவென்பதாம்.

நக்குணமில்லாதவரது நட்பும், நட்பளவுபாராமல் அந்நட் பால்வரும் பிரயோசனத்தளவு பார்ப்பவரது நட்பும், கொடுப்பா ரைக் கொள்ளாமல் அவர் கொடுப்பதைக் கொள்ளும் வேசையர் போல்வாரது நட்பும், பிறர்கேடு நோக்காது அவர் சோர்வு பார்க்கும் கள்வரது நட்பும், போர்வாராத முன்னெல்லாம் தாங்குவதுபோலி ருந்து போர்வந்தவிடத்துக் களத்திடைத் தள்ளிவிட்டு ஒடுகின்ற

† கதியைந்தும் சாரிபதினெட்டும் போர்செய்யுந் திறமும் அறியாத
குதிரைபோன்ற மூடாது நட்பும், செய்துவைத்தாலும் காவலாகாத
கீழ்மக்களது நட்பும், தம்மாலாகும் காரியத்தை ஆகாதாகவும் ஆகாத
காரியத்தை ஆவதாகவும் நடப்பவரது நட்பும், சொல்லும் செயலும்
வேறுபட்டிருப்பவரது நட்பும், தனியே இருக்கும்போது உறவாடிச்
சபையிலே பழிப்பவருடைய நட்பும் ஒழிக்கப்பட வேண்டியவை
யெனபதும்; அறிவிலானது மிக நெருங்கிய நட்பைப் பார்க்கினும்
அறிவுடையானது பகைமை நன்றென்பதும் இங்கு அறியத்தக்க
வைகளாம்.

அங். கூடாநட்பு.

இனி ஏனைக் கூடாநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது பகைமை
யால் மனத்தாற் கூடாதிருந்தே தமக்கச் சமயங் கிடைக்குமளவும்
புறத்திலே கூடி நடப்பவர் நட்பு.

மிகச்செய்து தம்மென்ற வாறே நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. (கூ)

(இ - ள்) அரசநீதியானது, மிகச்செய்து - பகைமைதோன்றாத
படி புறத்திலே நட்பை மிகச்செய்து, தம்மென்றவாறே - உள்ளே
தம்மை இகழும் பகைவரை, நட்பினுள் - தாமும் அந்நட்பினிடத்தே
கின்று, நகச்செய்து - புறத்திலே அவர் மகிழும்படிசெய்து, சாப்
புல்லற்பாற்று - உள்ளே அம்மகிழ்ச்சி கெடும்படிக்குப் பொருந்துந்
தனமையுடையது, எ - று.

அரசநீதி யென்பதும் நின்றெனபதும் அவாய் நீலயால் வந்
தன. உள்ளொன்று புறமொன்றாதல் ஒருவனுக்குத் தகாதாயினும்
வஞ்சமனத்தாராய் உறவாடும பகைவரிடத்தாயின் அது தகுமென,
பது நீதிநூலின் துணிபென்பார், அதன்மேல் வைத்துக் கூறினார்.

† கதி ஐந்து - மல்லகதி, வானரகதி, மயூர(மயில்)கதி, வல்லிய
(புலி) கதி, விடை(இடப)கதி என்பன. கதி - நடை. சாரி -
வட்டமரையோடல்.

“மாதர்க்கிதம், கவிவாணர்க்குச் சால் வணக்கம், குருநாதர்க்கு நீதியோ டாசாரங், கல்வி நயந்தவர்க்குக் கோதற்ற வாசகம், பொய்க் குப் பொய, கோளுக்குக்கோ, னறிவிலாதாக் கிரட்டிப் பறிவுடை யாரசெயு மாண்மைகளே” எனனும் பாசுரத்தின கருத்து இவகே உணரத் தக்கதாகும். சாவ என்பதன றுறுதிவிலையாகிய வகரவுயிர் மெய்விசுதி செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குநின்றது, * “கோட் டினவாய்ச் சாககுத்தி” என்புழிப்போல. என்னவாரைப் புல் லெனக் கூட்டுக.

உள்ளே பகைகொண்டு வெளிகு நட்பினாபோல் நடப்பவ ரது நட்பு இடம்பெற்றால் பெண்பாலார் மனம்போல † வேறுபடு மென்பதும்; கண்டபொழுது முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து உள்ளே பகை பாராட்டும் வஞ்ச நெஞ்சத்தருக்குப் பாப்பட்டுவெண்டு மென்பதும்; அத்தகைய பகைவர் பல நல்லநூல்களைக் கற்றவிடத் தும் அதனால் மனங்குருந்தி நட்பாகாரணபதும்; மனத்தால் கம் மோடு பொருந்தாதவர் கம்பகைமையை மறைத்ததா பொருட்டு இனியவாகச் சொல்லுகிற வஞ்சனைச் சொல்லை நல்ல சொல்லென நினைத்து அவரைக் கருமங்களிலே தெளிதல் முறைமையனநென்ப தும்; பகைவர் நட்பினர்போல் நல்ல சொற்களைச் சொன்னா ராலும் அவரது சொற்கள் நன்மைகாராமை அச்சொல்லிய பொழுதே அறியப்படுமென்பதும்; பகைவரிடத்தே பிரக்குஞ் சொல்லினது வணக்கத்தை தமக்கு நன்மை செய்தலைக் குறித்த தென்று நினைக்கக் கூடாதென்பதும்; அவலிதமே அவர் அழுதகண் ணீரும் எண்ணத் தக்கதென்பதும்; அப்பகைவர் தமக்கு நட்பின ராய் நடக்குங்காலம் வந்தால் தாமும் அவரோடு முகத்தால் நட்புச்

* இதன பொருள் - எருதுகள் தம்மைப்பிடிக்க வருவாரைக் கொம்பினாலே சாகும்படி குத்தி எனபது.

† அவர்மனம் வேறுபடுதல் “பெண்மனம் பேசின நெருப் படுப் பேனென்னும், எண்ணி லொருவன்” என்பதனுலு மறிக - (வளையாபதி)இதனபொருள் - பெண்களினுடைய மனத்தை வேறு படுதலில்லாமல் ஒரு தன்மையதாகச் செய்வேன என்று கூறுகின்ற ஆராய்ச்சியில்லாத ஒருவன் எனபது.

செய்து மனத்தால் அந்நட்பை நீங்கிப் பின்னா அவ்விதம் முகத்தால் நட்புச் செய்தலையும் விடவேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

அச. பேதைமை.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையினால் விடத்தகுவதாகிய தீர்ப்பு, கூடாநட்புகளை எதிர்மறுத்துப் பகை முகத்தாலே சொல்லத் தொடங்கினார். அப்பகைதான் பகைவர் மனைவி மக்கள் முதலியோரிடத்துச் சமயநோக்கிச் செய்ய வேண்டுவதாதல் பற்றி முழுவதும் விடக்கூடிய குற்றமல்லாமையினால் உண்டாய் * குரோத(கோப)த்தாலும் † காமத்தாலும் வருவாதம். அவைகளுள் குரோதத்தால் வருபவை ஐந்து அதிகாரங்களாலும் காமத்தால் வருபவை ஐந்து அதிகாரங்களாலும் சொல்லுவார், அவ்விரண்டற்கும் காரணமாகிய மயக்கத்தைப் பேதைமை புல்லறிவாண்மையென இருவகைப்படுத்தி, இரண்டு அதிகாரங்களாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே பேதைமை சொல்லுகிறார். அஃதாவது யாதொன்றும் அறியாமை.

ஒருமைச செயலாற்றும் பேதை யெழுமையும்

தானபுக் கழுந்து மளமு.

(ந்)

(இ - ள்.) பேதை - மூடனாவன், எழுமையும் - வரும் பிறவிகளெல்லாம், தானபுக்கு - தான புருந்து, அழுந்தும் - அழுந்து தற்கு இடமாகிய, அளறு - நரகத்தை, ஒருமை - இவ்வொரு பிறப் புள்ளே, செயல் ஆற்றும் - செய்துகொள்ள வல்லவனாவான், எ-று,

* குரோதத்திற் பிறக்குங் குற்றங்கள் - கோள், ஆணிவு, துரோகம், பொருமை, பிறன் குணத்தைச் சகியாமை, பிறன் பொருளை யபகரித்தல், காரணமின்றி யடித்தல், திட்டிதல் என எட்டு.

† காமத்திற் பிறக்குங் குற்றங்கள் - வேட்டையாடுதல், சூதாடுதல், பகலில் தூங்குதல், வம்பளத்தல், பெண்ணைவல் செய்தொழுகல், குடித்தல், பாட்டு கூத்து வாத்தியங்களில் வீரப்பம், ஏன திரிச்சல் எனப் பத்து.

எல்லாப் பிறப்பும் தேவா மனிதா விலங்கு பறவை உயாவன நீவாழ்வன தாவரம் (மரமுதலியவை) என ஏழாய் அடங்குதல் ஆறியப்பட்டமையினால் 'எழுமையும்' என்று முறையமை கொடுத்தார் இவ்விடத்துப்பிறப்புகளிலும் கொடுவீனை வசத்தால் அந்நாகத்தினப்பேர் அனுபவித்து வருதலால் எழுதமுடிக் தானபுக கழுந்தும் அளவு' என்றார் முடிவில்லாத காலமெல்லாம் (நெடுங்காலம்) தான நாகத்தினப்பேர் அனுபவித்தற்குக் காரணமாகிய கொடுவீனைகளையே அறிந்து சில காலத்தினளே செய்துகொள்ளுதல் பிறாக்கு அரிதாதலால் 'ஆற்றம்' என்றார் இச்சொல் அவன் மறுமைச் செயல் சொல்லப்பட்டது

பேதைமைபாறாது கேடுபடப்பனவாகிய வறுமை பழி பாவங் களாக கைகொண்டு, ஆதகம் பப்பபனவாரிய செல்வம் புகழ் அறங் களைக் கைவிடுதலால், அது ஒருவனுக்கு ஏனைக் குற்றங்களெல்லா வற்றினும் மிக்கதென்பதும், இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் விலக்கிய செயல்களை விரும்பிச் செய்தல் ஒருவனுக்குப் பேதைமை யெல்லாவற்றிலும் மிகுந்த பீபதைமைபாடுமென்பதும், பற்பாவங்களுக்கு நாணுமை ம் கருமங்களிலே செய்வன தவிர வன்வறறை ஆராயாமைபும் யாவரிடத்தும் தாட்சணியமில்லாத சொந்தசெயலடைமையும் குடிப்பிறப்புக் கலவி ஒட்டக் முதலிய வற்றைப் பேணுமையும் பேதைபது தொழிலென்பதும் மனமொழி மெய்கள அடங்குவதற்குக் காரணமாகிய நூல்களை ஒகியும் அவ வடக்கத்தாலவரும் பயனை அறிந்தும் அதனை அறியுமபடி பிறாக்குச் சொல்லியும், தான அடங்கி நடவாதவன் பேதையறிந் பெரியவ னாவானென்பதும், அதற்கைய பேதையானவன் தான மேற் கொண்ட காரியத்தைக் கெடுப்பதோடு தனனையுங் கெடுத்துக் கொள்வானென்பதும், பேதையானவன் பெரிய செல்வத்தை ஊழால் அடைந்துவிடத்து, தனனோடு ஒரு சம்பந்தமுமில்லாத கயவா திருப்தியாயனுபவிக்க, எல்லாச் சம்பந்தமுமுடைய நல்லோர் பசிக்கு உணவும்பெறுது துன்புறுவரென்பதும், பேதை பொருள் பெற்றாளுயின் மதுவுண்ட பித்தனபோல மயக்கத்தை மகவு மடைந்து தலை தடுமாறுவானென்பதும், மூடரது நட்பு முன் நட்பதிகாரத்திற் கூறியபடி தினந்தோறும் தேய்ந்து வருதலால் அந்

நட்புப் பின் பிரிவு வந்தவிடத்துத் துன்பநதாராது இன்பநதரு
மென்பதும், அசுத்தமித்தத்தகாலப் படுக்கையினமேல் வைத்தால்
அப்படுக்கை அசுத்தமாதல் போல, மூடன சானறோ சபையில்
புருநதால் அசுச்சபை இழிவு செயப்படுமென்பதும் இங்கு அறியத்
தக்கவைகளாம்

அரு. புலஸநிவாணமை.

புலஸநிவாணமைமென்பது புலஸிய அறிவை ஆளுதறநமை
என விரியும் அஃதாவது தான் சிறநறிவினனயிருந்தே தனனைப்
பேரறிவினனாக மதித்து உயரநதோ சொல்லும் உறுதிசொல்லாக
கொள்ளாமை

ஏவவுஞ் செயகலான முனநிறு னவவுயிர

போல மாவுமோ ரோய. (அ)

(இ - ள்.) புலஸிவாணம், வெவா தனக்கு உறுதியானவை
களை அறிவுடைமார் சொல்லாநிறகவும், செயகலான செயயான
அதுவல்லாமல், தான் தாளுகவுட, தேறான இவ்வ செயயத்தரு
வனவென்று அறியான அவவயிர அநத உயிரானது, போமளவும்
உடம்பைவிட்டு நீங்குமளவுட, லாநோய் நிலத்திறகுப் பொறுத்தந்
கரியதொரு நோயாம், என்று

உயிர தான் அறிபுநதனபைபதா யிருந்தும் நின்ற தேகவசத்
தால் மயங்குநதனமையதாய் வேறுபடுதலால் அவவுயிர என்றும்,
உடம்பினின்றும் நீங்கியபொழுதே பூமிக்கு உயிர உடவென்னும்
இரண்டனுள் உடல் ஒன்றைப்பொறுத்தல் கூடுதலால் போமளவும்
என்றும் குலமலை முதலானவைகளைச் சமக்கின்ற பூமிக்குப்
பாவவுடம்பு பெருஞ்சுமையாய்க் துன்பஞ் செயதலால் 'லாநோய்'
என்றும் சொல்லினார்

அறிவானது ஒருகாலத்தும் அழியாத இயல்பினை யுடையதாத்
லாஹம், மறறைப் பொருள்களெல்லாம் ஒருகாலத்திற றேனறி ஒரு
காலத்தில் அழியும் இயல்பினை யுடையனவாதலாலும், அறிவுடைய

ஒருவன் மற்றைப் பொருளில்லாவிடத்து ம இம்மை மறுமைப்பயனை இழவாமையால் செல்வவாணையாவானென்பதும்; அறிவில்லாத ஒருவன் மற்றைப் பொருள்களை மிகப்பொறுவிடத்தும் அவ்விம்மை மறுமைப் பயனை அடையாமையால் தரித்திரனே யாவானென்பதும்; புல்லறிவாளர் தம்மைத்தாமே யாம் நல்லறிவுடையோமென்று நன்குமதிக்கும் மயக்கத்தினால் பணைவர் செய்தற்கரிய துன்பங்களை யும் தாமே தமக்கு உண்டாகிக் கொள்ளுவரென்பதும்; புல்லறிவாளர் தாம் கல்லாத தூல்களையும் கரையவராகத் தாம் மேலிட்டுக் கொண்டு பேசுவரென்பதும்; அதனால் அவர் குற்றமறக் கற்றதொரு நூலுண்டாயின் அதனிடத்தும் பிரர் ஐயப்படுவரென்பதும்; புல்லறிவாளர் தம்மிடத்தே உண்டாகும் குற்றங்களை ஒழிக்காமல் தம்மை நன்னடக்கையுள்ளவராகக் கருதுவரென்பதும்; அறிவிலான் பெறுதற்கரிய உபதேசப் பொருள் பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது போக்குவானென்பதும்; அவ்வுபதேசப் பொருளால் அடையும் நன்மையை அறியாமையினால் அவன் தானே தனக்கு மிகுந்த வருத்தத்தை [பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை]ச் செய்து கொள்ளுவானென்பதும்; புல்லறிவாளன் தனனை எல்லாம் அறிந்தவனாக மதித்தலாற் பிறரால் ஒன்றை அறிபுந்தன்மையிலா னென்பதும்; அன்னவனுக்கு நல்லறிவை வருவித்தல் ஒருவழியாலும் முடியாதென்பதும்; அவனுக்கு உறுதிப்பொருளை உணர்த்தப் புகுவோன அவனாற் பழிக்கப்பட்டு அவமானமடைவா னென்பதும்; உயர்ந்தோர் பலரும் உண்டென்று சொல்லும் ஈடவுளும், மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும் முதலாகிய பொருள்களைப் புல்லறிவாளன் இல்லையென்று சொல்லுவானென்பதும்; அதனால் அவன் மனிதனைக் கருதப்படாது பூமியிலே காணப்படுகிற ஒரு பேயென்று கருதப்படுவானென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அக. இகல்.

இனிப் பேதைமை புல்லறிவாண்மைகளால் வரும் கோபம் காமங்களுக்குள்ளே அரசுக்குக் கோபம் பெரும்பான்மையதாக இருப்பதாகலின். அதனால்வரும் குற்றங்களைச் சொல்லத்தொடங்கி, முதலிலே இகல் சொல்லுகின்றார். அஃதாவது 'இருவர் தம்முள்ளே பேர்ச்செய்து வலிதொலைதற்குக் காரணமாய் மாறுபாடு.

இகலின் மிகவினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து. (சு)

(இ - ன்.) இகலின் - பிறரோடு மாறுபடுதலில், மிகல் - மிகுதல், இனிகென்பவன் - எனக்க இனிகென்று அம் மாறுபடுதலைச் செய்பவனது, வாழ்க்கை - உயிரவாழ்க்கை, தவலும் - பிழைத்தலும், கெடலும் - முழுதுங் கெடுத்தலும், நணித்து - சிறிதுபொழுதில் உண்டாம், எ - று.

மிகுதல் - மேலுமேலு மெழும்பல். இனிகென்பது தான் வெல்லுதல் குறித்தல். பிழைத்தல் - வறுமையாலே துன்பமுடைய னாதல். முழுதுங் கெடுதல் - இறத்தல். தவலும் கெடலும் என்னும் இவைகளோடு நணித்து என்பதனைத் தனித்தனி கூட்டி, உம்மைகளை எதிராகும் நிறத்தாகத் தழுவிய எச்சவுற்றமையாக வுரைத்துக் கொள்க. பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் பிறரோடு மாறுபடுதல் மிகுந்தபொழுதே உண்டாகுமென்பதாம்.

துன்பத் தருமவைகளைச் செய்தால் அதனால் பகைமைவளரத் தாம் தாழ்ந்துவருதலாலும், ஒழிந்தால் வெறுப்பவைகள் ஒய்ந்து போகத் தாம் ஒங்கிவருதலாலும், தம்மோடு கூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செய்தானாயினும், அவ் ஒரு மாறுபடுதலைக் குறித்துத் தாம் அவனுக்குத் துன்பத் தருமவைகளைச் செய்யாமை உயர்ந்ததென்பதும்; ஒருவன் மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற நேரையைத் தன் மனத்தினின்றும் நீக்குவாருயின் அவன் எல்லா ராலும் நேசிக்கப்பட்டு எல்லாச் செல்வமும் பெற்றுக் கொடைமுதலிய காரணங்களால் எந்நாளும் அழிவில்லாத புகழை அடைவானென்பதும்; பகைவரின்மையால் மிகு சந்தோடமுடையவருயிருப்பானென்பதும்; மாறுபாடு மனத்திற் றோன்றியவிடத்து

அஃகனை ஏற்றுக்கொள்ளாது காப்பீந்து நடக்கவேண்டுமென்பதும் ; மாறுபாட்டினாலே அறிவு கலங்குதலால் மாறுபட்ட அறிவினையுடையவர் நீதிநூல்பொருள் அறியமாட்டாரென்பதும் ; பிறரோடு மாறுபடுதலையே தனக்கு இன்பமென்று செய்குவருபவன் வறியை உடைந்து துன்பமுற்ற இன்பபொன்னபதும், ஒருவன் தன்னிடத்து ஆக்கம் வருமஃபாது காரணமுண்டாபதும் இஃகலை நினைப்பாது, தனக்குக் கேடுசெய்கு முகாளநுமட்டத்து அஃகனை நினைப்பா னென்பதும் இவ்வு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அ. பகைமாட்சி.

அஃகாது அறிவில்லாமை, பெரியோரைத் துணை கொள்ளாமை, சிற்றினருச்செருதல், வலி காலம் இடங்களை அறியாமை, சோம்பலனுடைமை முகவிய குற்றங்களுடைமையால் பகையை மாட்சிப்படுதல். அஃகாது எவ்வழியாலும் பகையின்மை கூடாமையால் மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்ட இஃகலை இவ்விடத்தே சிறப்புவுகையால் விதிக்கின்றார்களால், இஃகது அதன பின் வைக்கப்பட்டது.

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோமபுக லோம்பா

மெலியாரமேன மேக பகை. (க)

(இ - ள்) வலியார்க்கு தம்மின் வலியவாக்கு, மாறேற்றல் - பகையாயெதுதலை, ஒம்புக - ஒழியக்கடவா ; மெலியார்மேல் மற்றை மெலியவர்க்கு, பகை - பகையாதலை, ஒம்பா - ஒழியாமல், மேக - விரும்பக்கடவா, எ - று.

வலியாரொன்றவிடத்துத் துணைவலியும் அஃகலால், மெலியா ரொன்றவிடத்துத் துணைவலியில்லாமையும் கொள்ளப்படும். அத் துணைதான் படை, பொருள், சுற்றத்தார், நட்பினர் முதலாகிய வேற்றுமைத் துணையும், நல்லறிவு உடைத்தாயிருத்தல், நீதிநூல்

வழியில் ஒழுகுதல், அமைச்சர் புரோகிதர்களின் ஆலோசனைக்கு இணங்கி நடத்தல், செய்யுங் காரியங்களில் மறதியில்லாமை, ஊக்க முடைமை முதலாகிய ஒற்றுமைத்துணையும் என விரண்டாம். அவ்விரண்டியில்லாரை வெல்வமர்து வலிமை தொலையாமையால் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. * சிங்கநோக்காகிய இத னுள் பகைமாட்சி பொதுவகையாலே சொல்லப்பட்ட.

தான் வலியிலனுகித் துணைவலியும் சுற்றத்தாரிடத்து அன்பும் இல்லாதவனும், அச்சமும் அறியாமையும் நட்பின்மையும் உலோப குணமும் உடையவனும், † நிறையில்லாமையை உடையவனும், பழையோ ராதியாகவழங்கிவந்த நீதிநூலுக்கல்லாமலும் அது விதித்த தொழில்களைச் செய்யாமலும் தனக்குவரும் பழியைப் பாராமலும் பண்பில்லாமலும் இருப்பவனும், தன்னையும் பிறரையும் தான் அறியாமைக்குக் காரணமாகிய கோபத்தையும், மேலுமேலும் வளரா கின்ற மிகுந்த காமத்தையும் உடையவனும் பகைவர்க்கு மிகவும் எளியவராவரென்பதும்; தொழிலைத் தொடங்கியிருந்து அதற்கு ஏலாதவற்றைச் செய்பவனது பகையைச் சிலபொருள் அழியக் கொடுத்தாயினும் கொள்ளவேண்டு மென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

* சிங்கநோக்கு - ஒருதலை இருபுறமும் பார்த்தல். சிங்கத்தி னது பார்வை முன்னும் பின்னும் செல்லுவதுபோல் இக்குறளிற் கூறிய பகைமாட்சி முன்னதிகாரத்திலும் பின்னதிகாரத்திலும் சொல்லுதல் காண்க.

† நிறை - மறைந்ததொரு காரியம் பிறரறியாமல் ஒழுகுதல்; நிறையில்லாமை - இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தல்.

அவு. பகைத்திறந்தேரிதல்.

அஃதாவது மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆகுதர் குற்றமும், முன்பு உண்டாகிநின்ற பகையுள் நட்பாகநுந் தன்மையதும், அயலாக்குந் தன்மையதும், அவைகளிலே செய்வதும், மற்றைக் களை யுந் தன்மை யுடையத னிடத்தே செய்வனவும், களையும் பருவ (அழிக்குங்கால)மும், களையாதவிடத்து நேரிடுங்குற்றமும எனறு இவ்விதங்களை ஆராய்கல். இரட்டிற்மொழிதல் (இரண்டு பொருள் படச் சொல்லுதல்) எனஹு உத்தியி னெல் பகைத்திறமென்பதனை ஆறும் வோறுமைத் தொலையாகக் காரணம் பகைபது திறமென்றும், ஏழாம்வேற்றுமை யுருபும பொருளும் உடன்தொக்க தொகையாகக் கொண்டு பகையினிடத்துச் செய்புந் திறமென்றும் விரிககப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாட்சிமைப்படாத பகையினிடத்தனவாகலால், இது பகைமாட்சியன்பின் வைக்கப்பட்டது.

வில்லீல நுழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லீல நுழவர் பகை. (உ)

(இ - ன்.) ஒருவன், வில் - வில்லீல, ஏ - ஏராகவுடைய, உழவர் - உழவரோடு, பகைகொளினும் - பகைகொண்டானாலும், சொல் - சொல்லீல, ஏர் - ஏராகவுடைய, உழவர் - உழவரோடு, பகை - பகையை, கொள்ளற்க - கொள்ளாதொழிக, ஏ - று.

சொல் ஆகுபெயராய் நீதிநூலின்மேல் நனறது. வீரம் ஆலோசனை என்னும் வலிமைகளுள் வீரமே யுடையவரோடு பகைகொண்டால் கேடுவருவது நிச்சயமஹு, வந்ததானாலும் தனக்கேயாம், மற்றை ஆலோசனை யுடையவரோடானால் தன் கமிசத்தோர்க்கும் தப்பாது கேடுவருதலால், அது கொள்ளினும் இது கொள்ளற்க வென்றார். கொளினும் என்ற உம்மையால் வில்லேருழவர் பகையும் ஆகாமை பெறப்படும். இரண்டு முடையவரோடு கொள்ள

லாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. வீரரது வில்லையும் அமைச்சரது சொல்லையும் ஏராக வருவகப்படுத்தி அது நிமித்தமாக அவ்வீரரையும் அமைச்சரையும் உழவராக வருவகப்படுத்தினமை மால் இஃது உருவகவிசேடம் அல்லது சிறப்புருவகவணியாகும். சிறப்புருவகமாவது ஒருபொருளை எடுத்து அதற்குச் சிறந்த உடைகளை உருபித்து அவரால் அப்பொருளையும் உருவகமாக்கி உரைப்பது.

ஒருவன் பகையெனனுந் தீக்குணத்தை * விளையாட்டிலும் விரும்பாதிருக்கவேண்டு மென்பதும்; கூறும் நட்புப் படைமுதலானவையினறித் தான் தனியனாயிருந்துகொண்டு பலரோடு பகைகொள்பவன் † பித்தங்கொண்டவரினும் அறிவிலனென்பதும்; வேண்டியவிடத்துப் பகையை வேறுபடுத்தித் தனக்கு நட்பாகச் செய்துகொண்டு நடக்கவேண்டு மென்பதும்; தனக்கு உதவுந்துணையின்றி நலிவு செய்யும் பகைவர் இருவராய் நின்றவிடத்துத் தான் அப்பகைவர் இருவரில் வலியிருக்கவரை அச்சமயத்திாகு ஏறறபடி இனியதுணையாகச் செய்துகொள்ளவேண்டு மென்பதும்; பகைவனை முன் தெளிந்திருப்பினும் தனக்குப் புறத்தொரு தொழிலால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உட்பகையாய்நின்று செடுத்தல்நோக்கிக் கூடாமலும், தெளியாதிருப்பினும் அவ்வழிவிரகுத துணையாதல் நோக்கி நீக்காமலும் நடுவே விட்டுவைத்தல் வேண்டுமென்பதும்; நொந்ததனைத் தாமாக அறியாத நட்பினர்க்கு ஒருவன் தனதுநோவைச் சொல்லலாகாதென்பதும்; தன் வலியினமை பார்த்திருக்கும் பகைவர்

* விளையாட்டிடத்து வேண்டினும் கோபமே விளைந்து மெய்யாயமாகலால் பகையை விளையாட்டிடத்தும் விரும்பக் கூடாதென்பதாம்.

† தனியனாய்ப் பல்லா பகைகொள்பவனும் பித்தங்கொண்டவனும் மயக்கத்தால் ஒப்பாராயினும் பித்தங்கொண்டவன் அப்பித்தத்தினாலே தீங்கடையாமையால், தீங்கடைதலுமுடைய இவன் அவனினும் அறிவிலனென்பதாம்.

ரிடத்து அயவலியின்மை தன்னிடத்திருப்பதாகக் காட்டலாகா தென்பதும்; தான தொழில் முடிந்ததற்கு ஏற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறதியடையாமல் களைநீக் காக்கக் கடவனென்பதும்; களைய வேண்டுவதாகிய முன் மரத்தை இளைதாகிய நிலையிலே களையாது முதிர்ந்த நிலையில் களையத்தொடங்கினால் களைபவரான கையை அது களை தல்பேரல் களையப்படுவதாகிய தம் பகையைய அப்பகை மெலிதாகிய காலத்தே களையாது அது வலிதாகிய காலத்தே களையத் தொடங்கினால் தம்மை அப்பகையான கொல்லுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அக. உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடமாகிக்கொடுத்தது அது வெல்லு மளவும் உள்ளாய் நிற்கும் பகை. இதுவும் களையப்படுவதிலே சேர்ந்ததாகலால், டகைத்திரந் தெரிதலினபின் வைக்கப்பட்டது.

வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க வஞ்சக

கைபோல் பகைவர் தொடர்பு (உ)

(இ - ள்.) வாள்போல் - வாள்போல, பகைவரை-வெட்டுவோ மென்று வெளிப்பட்டு நிற்கும் பகைவரை, அஞ்சற்க - அஞ்சா திருக்கக்கடவர்; அப்படி நில்லாமல், கைபோல் - உறவினாபோல, பகைவர் - மறைந்து நிற்கும் பகைவரது, தொடர்பு - நட்பினை, அஞ்சக - அஞ்சக்கடவர், எ - று.

முன்னேயறிந்து காககப்படுதலால் 'அஞ்சற்க' என்றும், அப் படி அறியவும் காக்கவுந் கூடாமையால் கெடுதல் நிச்சயமென்பது பற்றி 'அஞ்சக' என்றும் சொல்லினார். பின்செய்யும் பகையினும் கொடிதாகலாலும், காக்குந் காலம் கேள்போல் மறைந்து நடக்கும் பகைவர் அல்லாதம் ஒழுங்குந்காலமாகலாலும், அஞ்சப்படுவது முன் செய்த அவர் தொடர்பாயிற்று. இதுதனால் உட்பகை ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது. [கேள் - உறவினர்]

ஒருவனுக்கு அனுபவிகக வேண்டினவாகிய நிழலுமீரும் முன இனபஞ் செயவனவாயினும் பின் பெருங்கால பெருவயிறு ளரிசுரம் குடம குணம் முதலிய நோய்களை உண்டாக்கித் துன்பஞ் செயவதுபோலச் சூழ வ வேண்டினவாகிய தன் ஞாதியா இடபுகளும் முன வெளிப்படாது இனபஞ் செயவன போல்ருந்த பின் து ப் பார்விடத்துத் துன்பஞ் செய்யு மாபலா அன்னவரிடத்துச் சாக்கிரதையுடன் ஒழுகவேண்டு மென்பதும் எனைய உட்பகையினோச சேராமலும் அவ ரது செயல்களுக்கு உடம்படாமலும் அவளா விலக்கவெண்டு மெனடது, புரந்திருந்தது போன்று அகந்திருந்தாத உட்பகை ஒருவனுக்கு உண்டாவதால் அவவுட்பகை அவன் சுற்றத்தாரை உள்ளாய்ருந்து வேறுபடுத்தும் அதனால் அவர் வேறுபட்ட வீடத்தே தான் அ ரால் நம்பப்படாமல் பின் அவாறால் விளைய ந ிமைகள் பலவ ரையுந் தருமென்பதும் புரத்தி உறவு முறைத் தன்மைபோடு கூடிய உட்பகை ஒருவனுக்கு உண்டாவ தானால் அஃது அவனுக்கு புரப்பகைக்குத் துணையாயினிறே தான் அவலிதர நிறால் தோன்றாமல் அவனுக்குப் பல தீமைகளையுந் செயது அவனைக் கெடுக்குமென்பதும், உட்பகைசிறிதாய்ருந்தாலும் அதனாலுண்டாகுந் கேடு பெரிதாமென்பதும், மனப்பொருத்த மில்லாதவ ராடு கூடிவாடிதல் பாம்போடு கூடிவாடிதலை யொகரு மென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்

கய. டெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியாரையினரை அவமதித்தது நடவாமை இரட்டுற மொழிதலெனனும் உதகியினுலே பெரியாரெனபது வலிமை யினுலே பெரியாராகிய வேந்தாமேலும் தவத்தினுலே பெரியா ராயகி முனிவாமேலும் கிளறது. மேற்சொல்லாமல் ஒழிந்து குறிப்பாய் கிளறதாகலால் இது குரோதத்தால் வருமவைகளது முடிவில னைக்கப்பட்டது.

ஏந்திய கொள்கையரா சீறி னிடைமுறிந்து
வேந்தனும் வெந்து கெடும் (ஊ)

(இ ள்.) ஏந்திய கொள்கையரா காததற்குருமையால் உயர்ந்த வீரதகனீர் உடையார, சீறின - கோபிப்பாராளுல், அவர் வலிமை யால், வேந்தனும் - இங்கிரானும், இடைமுறிந்து - இடையே தன் பதம் இழந்து, வெந்து கெடும் கெடுவான, ஏ று.

வேந்தன எனபது இவர்க ளுந்திரானமேல் கிளறது. இங்கிரானுக்கு வேந்தன எனனும் பெயரிருதகல் “வேந்தனமேய திம்புன லுலக மும்” என்று தெலுங்காப்பியம் கூறுதலாலறிக (இதன பொருள் - இங்கிரான விரும்பியாரந்த இனியநீர் சூழ்ந்தமருகநிலமும் எனபது) கருடனெனனும் சங்கீர வமிசத்தரசன தூறு அசுவமேத யாகஞ் செய்து இங்கிரானது பதவியைப்பெற்று ஏழு முனிவர்களால் சுமக்கப் பட்ட பல்லக்கினமேல் ஏறி இங்கிரானி இருந்த இடத்தகருச் செல்லுகையில் அவலிங்கிரானியின் மேலிருந்த காதல் யிகுதியினுல் துண்டப்பட்டு சாப்ப சர்ப்ப (ஒடுஒடு) என்கூற, அதனைக்கேட்ட அம்முனிவரில் ஒருவரான அக்கதியா கோபித்து அவனைச் சர்ப்ப மாகச் சபிக்க, அதனல் அந்ருடன சாபமெய்தி அவலிங்கிரப் பதவியை இடையே இழந்தா னெனபதனை யுட்கொண்டு இவ வாறு கூறினா.

தம்மிடத்துத் தீங்கு வாராது காக்க விரும்புவோர் எடுத்துக் கொண்ட காரியங்கள் யாவையும் முடிக்கவல்ல அரசர் முனிவர் முதலிய பெரியோரது பெருமை அறிவு முயற்சிகளை அவமதியா

திருத்தல் வேண்டு மென்பதும்; அப்பெரியாரை * அவமதித்தி
நடந்தால் அஃது அகலிதம் நடப்பவருக்கு இருமையிலும் இடை
யறாதுவரும் † மூவகைத் துன்பங்களையும் தருமென்பதும்;
மூவகையாற்றலு முடையார்க்கு அனவயில்லாதா தாம் முற்பட்டுப்
பிழைசெய்தல் தானேயும் வருந்தனமையறைய கூர்ந்துவளை
இகழ்ச்சிக்கு குறிப்பாற் சைகாட்டி அழைத்தாலொககு மென்பதும்;
வலியுள்ள அரசனும் கோபிக்கப்பட்டுத் தமது நிலம் விட்டுப்போன
வர்க்கு இடங்கொடுப்பா ரில்லையாதலால் அவா அரசனும் கோபிக்கப்
பட்ட அப்பொழுதே அவ்விடத்திலேயே அழிவடைவாரென்ப
தும்; அவர்க்கு இடங்கொடுப்பார் உளராயின இவா இனி ஆகாரென்
பது நோக்கி அவ்வரசனோடு நட்புக்கொள்ளாத பொருட்டும் தாமே
வந்தெய்திய அவருடைமையை அபகரித்தா பொருட்டும் அவரை
கொல்லுவரென்பதும்; ஒருவன் தமோடு கூடப்பட்டானானாலும்
ஒருவழியால் உயிர் பிழைத்தல் கூடும், ஆனால் தவத்தாற் பெரியா
ரது கோபத்தினாலே கூடப்பட்டவன் எவ்வழியாலும் உய்யா ‡ மென
பதும்; அரசர் தமது செல்வக்களிப்பால் அருந்தவரிடத்துப் பிழை
செய்வாராயின அவரது வாழ்க்கையும் பொருளும் அத்தவத்தின

* அப்பெரியாரைக் “காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது,
வேலீண்டு தானே விழுமியோர் தொலைய, வேண்டிடத் தடுஉம்
வெல்போர் வேந்தே” என்றா புறநானூற்றில். இதுதனபொருள் -
கூற்றவனும் உயிரகொள்ளும் காலத்தைப் பார்த்து நிற்பான்; அவ்
விதம் காலம் பாராது வேர்படை நெருங்கிய சேனையினையுடைய
பெருமையுடைய அரசர்கள் சாகுமபடி வேண்டியபோது கொல்லும்
வெல்போர் வேந்தே எனபது.

† மூவகைத் துன்பங்கள் - ஆகிதைவிகம், ஆகிபௌதிகம்,
ஆகியானமிகம் என்பன - இவற்றின விவரத்தை குடும பக்கத்திற்
பார்க்க.

‡ “குணமென்னுங் குணநேறி நின்றார் வெகுளி, கணமேயுங்
ரத்த லரிது” எனனும் நீத்தார்பெருமைத் திருக்குறளின் கருத்து
புங்கு நோக்கத்தக்கது.

ரதுகோபத்தினால் திரிபுரம்போல அழிந்துவிடுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ஐ மாயையின் மகனாகிய தாரகாசன மகனாகிய தாரகாக்கன, கமலாக்கன, வித்துவமாலி என்னும் மூன்றசுரரும் பிரமதேவரை நோக்கித் தவஞ்செய்து சத்துருக்களால் செய்தத்தற்கு அருமையான வையும், தேவர்களாலும் அழிக முடியாதவையும், எண்ணிய இடத்திற்கு எளிகிற்செல்லும் வலிமையையுடையவை உமான இரும்பு வெள்ளி பொன்களினாலாகப்பட்ட மதின்களை யுடைய மூன்று பட்டணங்களைப் பெற்றுப் பின்னர் அப்பெரும் பேரறிஞர் இம்மரப்படைந்து இவைகளை மறந்து நன்னெறியினின்றும் நழுவி அவ்விரந்த அவணச் சேனை யுடன் கிரிபுரங்களிற் சென்று திரிலேகங்களிலுமுள்ள உயிரகளை உபத்திரவப்படுத்திவர, அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது, தேவர்கள் தேவதேவரிடம் முறையிட அவர் அத்தீயவண்ணைத் திரிபுரத்துடன் தீக்கிரையாக்கத் திருவள்ளி கொண்டு அவ்வமரரால் அனமக்கப்பட்ட திரியதோர் தேரில் ஆரோகணித்தார. அப்போது மேருநில வாசுகியென்னும் பாம்பினை நாணககொண்ட ஓர் வில்லாக அவரது இடக்கரத்தில் அமர்ந்தது. விட்டுணுவான்வர் அக்கினிதேவனைக் கரகவும் வாடிதேவரை சுர்க்காகவும்கொண்ட ஓர் அம்பாக அவரது வலக்கரத்தில் அமர்ந்தார். சிவபெருமான யுத்தசந்தத்தராய் அவகம்பைப் பிரயோகிக்கச் சித்தமாணர். அப்போது போர்க்கருவிகளாக அமைந்திருந்தவெவொரு வரும் தாமோலையே திரிபுரதகனம் நிகழ்வதாக நினைத்துத் தருக்கினார். அதனையறிந்த பரமசிவன் பாணத்தைப் பிரயோகியாது புனைகை புரிந்தனர். அப்போது அவர் வாயினின்றும் வெளிவந்த தீயினால் திரிபுரம் அழிந்தது என்பது விருத்தாந்தம் இதனைச் சிவமகாபுராணத்திலும் மகாபாரதத்திலும் பரக்கக் காண்க.

“கல்லரணிமுற் கீழாயிடர் காவாயென வானோர்
எல்லாமொரு தேராயயன மழைபூட்டின றுய்யப்
வல்லாயெரி காறுராககரி கோல்வாசுகி நாணகல்
வல்லாயெய் லெய்தாளிடம் வீழ்மயிழ லையே.”

—சம்பந்தர் தேவாரம்.

“வளைத்த வெஞ்சிலை தாங்கிடுனான் மால்குணை செலுத்தி
இளைத்த நண்ணிடை பங்கர்பாரத் திளநகை விளைப்பத்
திளைத்த மூவெயிர லீமலிந் தொருகணஞ் செலாமுன
தொளைத்த தீமையோர் மாய்ந்தனர் சாம்பரா யொழிந்தே.”

மகாபாரதம்

கூக. பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தால் வருபவை நேரே பகையல்லவாயினும் பெருக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவைத்தருதல் என்கிற தொழில்களாலே பகையோடு ஒத்தலால் பகையினிடத்துப் பொருந்துவனவாம்; ஆதலால் அவைகளைப் பகைப்பகுதியின் முடிவிலே சொல்லத் தொடங்கி, முதலிலே பெண்வழிச் சேறல் சொல்லுகிறார். அஃதாவது தனவழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மனையான் வழியே தான் நடத்தல்.

அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்

பெண்ணைவல் செய்வார்க ணில். (௪௯)

(இ - ள்.) அறவினையும் - அறச்செயலும், ஆன்றபொருளும் - அது முடித்தற்குக் காரணமாகிய பொருட்செயலும், பிறவினையும் - அவ்விரண்டின் வேறாகிய இனப்பச்செயல்களும், பெண்ணைவல் - தம் மனையாளேவலை, செய்வா கண் - செய்பவரிடத்து, இல் - உண்டாகா, (எ - று).

காமவிற்பம் செவியாதி ஐம்புலன்களாலும் அனுபவித்தற் குரித்தா யிருத்தலாலே அதனை ஒருமையாற் கூறுது * பிறவினை என்று பன்மையாற் கூறினார். அவ்விற்பச் செயல்களை நோக்கி அறச்செயல்களை முன்பின் ஒழிந்தார்க்குத் தலைமை அவளிடத்திருத்தலால், பின் அவ்விற்பச் செயல்களும் இல்லையென்பது தோன்ற அவற்றைப் பிறவினையெனப் பிரித்துச் சொல்லினார். இதனால் மனையாளேவல் செய்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

தன் ஆண்மையை விரும்பாமல் விட்டுத் தன் மனையாளது பெண்மையை விரும்புவோன் அடைந்து சிந்ததான செல்வத்தைக் கொடுத்தலும் அனுபவித்தலும் முதலாகியபயனை அவன்கொள்வதைக் கண்ட ஆடவர் யாவரும் அவ்வாண்மைச் செய்கை அவளிடத்தாயிற்றென்று காண, அதனாலே தன்னாண்மை யில்லாமையை யறிந்து பின்னே தானும் காணுவானென்பதும்; மனையாளுக்கு

* 'பிற' என்பது 'பிறிது' என்பதன் பன்மை.

அஞ்சபவன் அவ வச்சமில்லாத நல்லாரைக் காண நாணுவா
னென்பதும் ; அவனுக்குத் தொழிலையாளுந் தன்மை உண்டாகிய
விடத்தும் நல்லேராரலே கொண்டாடப்படுதல் இல்லையென்பதும் ;
தான் தேடிய பொருளேயாயினும் அப்பொருளால் நல்லவர்களுக்கு
உதவிசெய்ய முடியாதென்பதும் ; மனையாளுக்கு அஞ்சுவோன்
தேவர்போலச் சிறப்புற்று வாழ்ந்தாலும் பெருமை யடையா
னென்பதும் ; நாணமில்லாமல் தனது மனையாளது ஏவற்றொழிலைச்
செய்து திரிகின்றவனது ஆண்தன்மையைக் காட்டிலும் நாணத்தை
யுடைய அவன் பெண்தன்மையே மேம்பாடுடைய தென்பதும் ;
மேற்கொண்ட கருமத்தை ஆலோசித்தவீர்சென்ற மனத்தினையும்,
அங் வாலோசனையினாலாகிய செல்வத்தினையும் உடையார்க்கு
மனையாளே விழை(விருப்பு) தற்கும், அஞ்சதற்கும், அவள் ஏவலைச்
செய்தற்கும் காரணமாகிய பேதைமை ஒருகாலத்தும் உண்டாகா
தென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௯௨. வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தமது போகத்தை இழிகுலத்தோர் உயர்குலத்தோர்
வயோதிகர் இளையோர் என்போரில் விலைகொடுப்பவர் யாவர்க்கும்
விற்பதல்லாது அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என்னும் வரைவில்லாத
மகளிரது இயல்பு ; ஆகலால் இளமைப் பருவத்தில் பிதாவினாலும்
யௌவன பருவத்தில் கணவனாலும் வயோதிக பருவத்தில்
புத்திரனாலும் காக்கப்படுதலை இகழ்ந்த தமக்குரிய மகளிரால் வருந்
குற்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியார்
இன்சொ விழுக்குத தரும். (க)

(இ - ள்.) அன்பின் விழையார் - ஒருவனை அன்புபற்றி விரும்பாது, பொருள் விழையும் - பொருள்பற்றி விரும்பும், ஆய்தொடியார் - மகளிர், இன்சொல் - அது வைவருமளவும் தாம் அன்புபற்றி விரும்பினவராகச் சொல்லும் இனியசொல், அவனுக்கு, இடிநீடு - பின்பு அன்பத்தை, தரும் - உண்டாக்கும், எ - று.

பொருள் என்றவிடத்து இன்சாரியை செய்யுள் விகாசஞ் சொல்லுகின்றது. சாரியை பெற்றுநின்றால் பொருளின் என்றாம். இன் என்பது இங்குப் பற்றி எனவும் பொருளில் வந்தது. ஆய்தொடியார் - ஆராய்ந்தனரிந்த வளையலையுடைய பெண்கள். ஆய்ந்த தொழிலினை யுடையார் என்றதனாலும் இனியசொல் என்றதனாலும் அவ்வாய்தொடியாரது (மயக்கும்) சாதனம் சொல்லப்பட்டது. அவ்வினிய சொல் அக்காலத்திற்கு இனிமை தருவது போன்றிருந்து பின்பு தரித்திரத்தை யுண்டாக்குதலால் அதனைக் கொள்ளலாகாதென்பதாம்.

பொருளுக்குத்தழுவும் பாதையார் கருத்தும் செயலும் ஆராயாமல் சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதானைக் கூடும்போது கூலிக்குப் பிணமெடுப்பவர் காணப்படாத தோரிடத்தில் சம்பந்தமில்லாத தோர் பிணத்தைக் கூலிக்காக எடுப்பாரை யொத்து அகத்தால் அருவராகின்றம், பொருளை நோக்கிப் புறத்தால் தழுவவென்பதும்; இயற்கையறிவும் செயற்கையறிவுமுடையராய் அருளோடு கூடிய பொருளை ஆராய்ந்து சம்பாதித்தவராய்தாம் சிறியரேயெனினும் அறிவார் பெரியராவராதலால் இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லிய மெய்ந்நலத்தை விரும்பி அதனால் தாம் அடையக்கிடசகும் துறமாகிய அரும்பொருளை இழக்கமாட்டா ரென்பதும்; பொருளும் அப் பொருளால் படைக்கப்படுவனவும் விரும்புகிற நெஞ்சு அவைகளின் மேலிருத்தலால் புணர்வது அவருடம்பு மாத்திர மென்பதறியாது அப்புணர்ச்சியின் வழியே ஓடாநிற்கும் நிறை நெஞ்சமில்லாத

மூடரே வேசையரைச் சேர்வரென்பதும் ; உருவ சொற் செயல் களால் வஞ்சிக்கும் மகளிரது முயக்கம் முனை இனிதபேன்ற பின் உயர்சொள்ளுதலால் அம்முயக்கத்தை அவ்வஞ்சனையை ஆராய்ந்தறிபும் அறிவுடையரல்லார்க்கு அணங்கு தாக்கென்ற தரவேலார் சொல்லுவரென்பதும் ; உயர்ந்தார இழிந்தாரெனவந்து பொருள் கொடுப்பவர் யாவரையும் கூடும் தோன்றன் கீழ்மக்கள் அடுத்தும் நாசமாகக் கருதப்படுமென்பதும் ; பரத்தைபரும் கள்ளும் கூடும் திருமகளால் கைவிடப்பட்டார்க்கு நட்பாமென்பதும் இவ்வு அறியத் தக்கவைகளாம்.

கூட. கள்ளண்ணுமை.

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தலில் அப்பாத்தையோடு ஒப்பதாகிய கள்ளினே உண்ணாமையினது சிறப்பினே தெர்மறை முத்தாலே சொல்லுகிறார்.

கையறி யாமை யுடைத்த பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். (ந்)

(தி - ன்.) ஒருவனை, பொருள் கொடுத்து - விலைப்பொருடாகக் கொடுத்து, மெய்யறியாமை - கள்ளரால் தனக்கு மெய்ம்மறப்பினே, கொளல் - கொள்ளுதல், கையறியாமை - அவன் பழவினைப் பயனாகிய செய்வதறியாமையை, உடைத்து - தனக்குக் காரணமாக உடைத்து, (எ - று).

தன்னையறியாமை சொல்லவே, ஒழிந்தவை யாவையும் சொல்லல் வேண்டாவாயிற்று. என்கக் கையென்பது செய்வது என்னும் பொருளில் வந்ததைப் “பழனுடைப் பெருமரம் வீழ்ந்தெனக் கையற்று” என்பதனுலு மறிக. (இதன் பொருள் - பழங்களையுடைய பெரியமரம் பழுத்து மாறியதென்று செய்வ தொழிந்து என்பது). அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன்றைக் கொள்ளுங்கால் தீயதைக் கொள்ளாமையால், மெய்யறியாமை கொளல் சன்மந்தரத்திற் செய்த தீவினையின் பயனான அறியாமையால் வந்ததென்பதாம்.

கட்குடிப்போ பகைகூரல் அஞ்சப்படாமையேயன்றி முன் பெற்றுநின்ற மதிப்பையும் இழப்ப ரெனபதும்; அவர்க்கு மன மொழி மெய்கள் தம்வசப்படாமையால் நாணம் அழியுமெனபதும்; நாணமுழிதலால் பெற்ற தாயும் அவரை வெறுப்பா னென்பதும்; களஞ்ண்பா அறிவினமைபற்றி நஞ்சுண்பாரை யொப்பாரெனப தும்; களவே மறைந்துண்டு அக்களிப்பால் தமமறிவு தளாவார் பிற ரால் சிரித்கவமதிககப் படுவரெனபதும்; மறைந்துண்டு வைத்து யான கள்ளுண்டறியேனென்று உண்ணுகபொழுது ஆசாரஞ் சொல்லில் அவுண்டபொழுதே பிறரறிந்தால் தவறாமென்று முனைய மனதில் ஒளித்த குற்றமும் முனையயளவிலும் மிகுந்து வெளிப்படுமாதலால், களஞ்ண்பா மொருவன அவவிதம் ஆசாரம் பேசுதலை ஒழிககக் கடவெனபதும்; களஞ்ண்பா களித்தா னொருவனை உண்டு ஆகாதென்று கரணங்காட்டித் தெளிவித்தல் நீரினுள்ளே மூழ்கினு னொருவனை மற்றொருவன் விளக்கினால் தேடுதலையொககுமெனபதும்; களஞ்ண்பவன் அதனை யுண்ணாமல் தெளிந்திருந்த பொழுதில் அதன் உண்டுகளித்த பிரானை காணு மிடத்திற் தான் உண்டபொழுது உண்டாகும் ஸ்சாரவையும், அத னால் தான் உடையும் இழிவையும் ஆல்லாசித்து அறிந்தானாயின், அவன் குடியானெனபதும் இவரு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௯௪. சூது.

இனி சுகளஞ்ணடல்போல் அறம் பொரு ளினபங்களுக்குத் தடையாகிய சூதாடலும் பினியனுபவித்தலும் சொல்லத்தொடங்கி, முதலிலே சூதினது இயல்பு சொல்லுகின்றா.

அகடாரா ரல்ல லுழப்பர் சூதென்னும்
முகடியான் மூடப்பட்டார். (சு)

(இ - ள்.) சூதென்னும் - தனது பெயாசொல்லல் மங்கல மல்லாமையால் சூதென்று வேறு பெயராற் சொல்லப்படுகின்ற, முகடியால் - முதேவியால், மூடப்பட்டார் - விழுங்கப்பட்டவர், அகடு

ஆரர் - இம்மையிலே வயிறு நிறையப்பெறார். அல்லல் உழைப்பர் - மறுமையிலே நாகத்துன்பம் அனுபவிப்பர், (எ - று).

செல்வங்கெடுத்து வறுமை கொடுத்தற் றெழில் வேறு படாமையால் 'சூதெனனு முகடி' என்றும், வெற்றி தோல்விகள் நோக்கி ஒருபொழுதும் விடாராகலால் இங்கு 'அகடாரார்' என்றும், பொய்யும் சுவையும் முதலிய பாவங்கள் சம்பாதித்தலால் அங்கு 'அல்லலுழைப்பர்' என்றும் சொல்லினர். வயிராளுமை சொல்லவே, மற்றை ஆடை அணிமுதலாகிய விடயங்களை அனுபவிக்கப் பெறாமை சொல்லவேண்டியவாயிற்று. உழைப்பர் எனபது எதிர் காலத்தெரிசில வினைமுடி.

சூதில் வென்று பொருள்பெறுவார் இல்லையென்பதும்; உண் டெனறால், அவ்வென்ற பொருளும் இரையால் மறைந்த துண்டி லிரும்பை இரையெனக்கூறுதி விழுங்கிய மீன துன்பப்பட்டு உயி ரிழப்பதுபோல வென்றவர் அத்தொழிலினின்றும் நீங்காமைக்குப் போடப்பட்டதோர் விலங்காகி, துணையும் அதிகமாகப் பெறுவோ மென்னுந் கருத்தால் அறமும் இன்பமுமே பெற்று உய்யும்வகைக்கு உறுப்பாயுள்ள கைப்பொருள் இழந்து வறியராகிச் சத்தியந்தவறிப் பொய்மேற்கொண்டு புகழ்விந்து குணங்கெட்டு ஒளிமழுங்கி ஊழலும் ஆடையுமினறிக் கற்றகல்வியையும் மறந்து அறிவிலரப் பேதைய ராய் அல்லலுழந்து ஆருயிர் துறப்ப ரென்பதும்; உயிரானது உடம் பால் மூவகைத் துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும் அதன்மேல் ஆசையை விடாததுபோல், சூதன் சூதாடலால் இருமைப் பயன்களையும் இழக்குந்தோறும் அச்சூதின்மேல் ஆசைப்படுவா னென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

நெடு. மருந்து.

முற்பிறவிகளிற் செய்த கருமத்துனாலும் காரணங்களாலும் மனிதர்க்கு வாதமுதலாகிய பிணிகள் வரும்; அவைகளுள் பழுவீனையால் வருவன சூவலினை கழிப்பதற்கு மஃபாதல்லாமல் தீராமையால் அவையொழித்தி, மானாக காரணங்களால் வருமவைகளைத் தீர்க்கும் மருந்தின் திறம் சொல்லுகின்றார். காரணங்களாவன உணவு செயல்களினது விததியாசமாகலால், நோய்களும் காரணத்தால் வருவனவாயின

அறற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து. (ச)

(இ - ன்.) அறறது அறிந்து - முன்னுணடது அறறபடியையறிந்து, துவரப்பசித்து - பின்னை மிகப்பசித்து, உண்ணும்பாது, மாறல்ல - மாறுகொள்ளாத உணவுகளை, கடைப்பிடித்து - குறிககொண்டு, துய்க்க - உண்ணக்கடவன, எ - று

‘அற்றால் அனவறிந்து உண்க’ என்று முன்னுறறிற் சொல்லிய ஆசிரியர் ‘அறற தறிந்து’ என்று பின்னூ சொல்லியது அதனை உறுதிப்படுத்தற் பொருட்டு. உண்டதாகப் உணவு அற்றாலும் அதன்சாரம் அருதாகலால் அதுவம் அரல்லேவென்றிமென்பார் ‘துவரப்பசித்து’ என்றார். பசித்தலாகிய வயிற்றினவினை இங்கே அதனை யுடையவனமேல் நின்றது. மாறு கொள்ளாமையாவது உண்பவர் சரீர சுபாவத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும், கால வியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களால் தம் முள்ளே மாறுகொள்ளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாத பித்த சிலேற்பனங்களாலாகிய சரீர சுபாவங்களுநகு அடைவுபடாதவைகளைச் செய்வனவாதலாலும் * பெருமபொழுது † சிறுபொழுது

* பெருமபொழுது - நார், கூதிர், முன்பணி, பின்பணி, இளைவேனில், முதலேனில் என்னும் ஆறு பகுதிகளை யுடைத்து அவற்றின் காலவளவு ஆவணிமுதல இவவிரண்டு மாதங்களாகும்:

† சிறுபொழுது - மாலை, யாமம், வைகறை, காலை, நண்பகல் - எற்பாடு என்னும் ஆறு பகுதிகளை உடைத்து அவற்றின் காலவளவு ஒவ்வொன்றற்குப் பத்தி நாழிகை (இரண்டரை மணி) யாகும்.

என்கிற காலவேறுபாடுகளுள்ளே ஒன்றற்கு ஆவன பிறிதொன் றற்கு ஆகாமையும், தேனும் நெய்யும் தம்முள் ஒத்து நஞ்சாதல் போல்வனவுமாம். அவைகளைக் கவனியாமல் மனங்கொண்டபடி உண்டால் அதனாலே நோயும் மாணமும் வருதலால் 'கடைப் பிடித்து' என்றார்.

உணவும் செயல்களும் ஒருவன் சரீர சுபாவத்துக்கு ஒத்த அளவினவன்றி மிகினும் குறையினும் உடம்புக்கு இயல்பாகிய வா த பித்த சிலேற்பனமென்னும் மூவகை நோயும் அவனுக்குத் துன்பந் செய்யுமென்பதும்; ஒருவன் முன்னுண்ணப்பட்டது சீரணித்த படியைக் குறிகளாலே தெளிந்து பின் அளவறிந்துண்டானாயின் அவ னுடம்பிரகு வேறுமருந்து வேண்டாவென்பதும்; மிகவும் பலவாய வேறு சரீரங்களினிடைத் தப்பி இம்மை மறுமை வீடுபேறுகளை அடைதற்குரியதாகிய இம்மானுட யாக்கையை அரிதிற்பெற்ற ஒரு வன் அதனை நெடுங்காலங் கொண்டுசெலுத்தி அவ்விம்மை மறுமை வீடுபேறுகளைப் பெருகச் செய்துகொள்ளுதற்கு அவ்விதம் உண்டல் சாதனமாகு மென்பதும்; மாஸூடதேகத்துக்கு மாறுபாடான பொல்லாவுணவை ஆசைமிகுதியால் அளவுக்குமிஞ்சி உண்பவ னிடத்து நோய் நிலைபெறுமென்பதும்; அந்நோயைத் தணிக்கும் வைத்தியன் நோயாளியிடத்து நிகழ்கின்ற நோயை அதன் குறிக ளால் இன்னதென்று துணிந்து, பின் அது வருதற்காரணத்தை ஆராய்ந்து தெளிந்து, பின் அது தீர்க்கும் உபாயத்தினை யறிந்து, அவ்வுபாயத்தினைச் செய்யும்வழிப் பிழைபடாமற் செய்யக்கடவ னென்பதும்; அன்றான் அவ்வுபாயத்தினைச் செய்யுங்கால் நோயுற் றவனது சரீரசுபாவம் பருவம் வேதனை வலிகளி னளவினையும்,

உணவு ஒத்தலாவது - சுவை வீரியங்களாலும் அளவாலும் பொருந்துதல். செயல்கள் ஒத்தலாவது - மன மொழி மெய்களாலே செய்யுந் தொழில்களை அம்மன மொழி மெய்கள் வருந்துவதற்கு முன்னே யொழிதல். இவையிரண்டும் இப்படியல்லாமல் மிகுதல் குறைதல் செய்தால் அவை தத்தம் நிலையிலே கில்லாமல் வருத்து மென்பதாம்.

சாத்தியம் அசாத்தியம் † யாப்பியம் என்னும் சாதிவேறுபாட்டையும், தொடக்கம் நடு ஈறென்னும் பருவவேறுபாட்டையும், வன்மை மென்மைகளும் முதலாகிய நோயினளவையும், தன் செயற்கேற்ற மேலே சொல்லப்பட்ட பெரும்பொழுது சிறுபொழுது என்னும் காலத்தினையும் நோக்கி, அவைகளோடு பொருந்தச் செய்யக்கடவனென்பதும்; நோயுற்றவனுக்குப் பொருளுடைமை வைத்தியன் வழிநிற்றல், நோய்கிலை யறிவித்தல்வன்மை, மருந்தின் துன்பம் பொறுத்தல் என இவை இன்றியமையாதன வென்பதும்; வைத்தியன் பலபிணி நோய் பார்த்தற்கு அஞ்சாதவனாயும், ஆசிரியனை வழிபட்டு ஒதிய கல்வியும் நுண்ணறிவும் உடையவனாயும், மன மொழி மெய்கள் பரிசுத்தமானவனாயும் இருத்தல் வேண்டுமென்பதும்; மருந்து பல பிணிகளுக்கும் ஏற்றதாயும், சுவை விரியம் விளைவு ஆற்றல்களால் மேம்பட்டதாயும், எளிதிலே பெறப்படுவதாயும், சரீரசுபாவத்தோடு பொருந்தியதாயும் இருத்தல்வேண்டுமென்பதும்; அம்மருந்தினைத் தப்பாமல் செய்பவன் நோயாளியிடத்தே அன்புடையவனாயும், மன மொழி மெய்கள் பரிசுத்தமானவனாயும், சொல்லியவற்றைச் சொன்னபடியே செய்யவல்லவனாயும், அறிவுடையவனாயும் இருத்தல் வேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அங்கவியல் முற்றிற்று.

† யாப்பியம் - பெரும்பான்மை தீர்க்கத் தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்கத்தகாதது மாயுனது.

ஒழிபியல்

இனி அவ்வரசியலிலும் அங்கவியலிலும் அடங்காதொழிந்தவைகளினியல்பைப் பதின்மூன்று அதிகாரங்களாலே சொல்லத் தொடங்கி, முதலிலே குடிமை சொல்லுகிறா.

கூக. குடிமை.

அஃதாவது உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது தன்மை. உயர்ந்த குடிப்பிறப்பு பிராமணர் சத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் எல்வகைச் சாதியார்க்கும் இன்றியமையாத தாதலால், அச்சிறப்பப்பற்றி இது முன்வைக்கப்பட்டது.

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குந் குற்றம் விசம்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. (எ)

(இ. ள்) குடிப்பிறந்தார்கள் - குடியிற் பிறந்தவரிடத்து உண்டாகிற, குற்றம் - குற்றமானது, தான் சிறிதேயாயினும், விசம்பின் - ஆகாயத்தில், மதிக்கண் - சந்திரனிடத்து, மறுப்போல் - களங்கம்போல், உயர்ந்து - ஒங்கி, விளங்கும் - தோன்றும், எ - று.

உயர்ந்த குடிக்கு விசம்பும், அதிற் பிறந்தோருக்கு மதியும், அவர் குற்றத்துக்குக் களங்கமும் உவமானங்களாய் ஒத்துநிற்க, மதியென்னும் ஒன்றன்பால் உவமானத்துக்குப் பிறந்தானென்னும் பலர்பால் உவமேயம் மாறுபட்டது. குடியினது உயர்ச்சியினாலும், சந்திரன் போன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறாகலாலும் அக்குற்றமானது உலகெங்கும் பார்த்து வெளிப்படுமென்பதாம்.

உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்க்குக் கருத்தும் சொல்லும் செயலும் தம்முள் மாறுபடாத செம்மையும் பழிபாவங்களின் மடங்குதலாகிய காரணமும் ஒருவர் கற்பிச்சவேண்டாமல் தாமேபுண்டாக

மெனபதும், மறவாககாளுல் கறபித்தவிடத்தூர் நெடிது
கிலலாவெனபதும், அககுடிப்பிறந்தாரா * ஒழுககத்திலும் வாயமை
யிலும் நாணத்திலும் கலவியறிவாலல்லாமல் தாமாடவே வழுவா
ரெனபதும், அனனாககு வறியவரிடத்து முகமலாசரியும், அவா
விரும்பியதொன்றை மனமுடவந்து கொடுத்தலும் அவரிடம்
இனசொற சொல்லுதலும், அவரை இகழாமையும் உரிமையாகு
மெனபதும், அளவிறந்த டொருநாப பெருநாராயினும், தமது
ஒழுககங் குன்றத்தற்குக் காரணமாகிய தொழில்களாச செயயா
ரெனபதும், தொன்றதொடு வருகின்ற குடியிலே பிறந்தவா தாம்
கொடுக்கும் பொருள் முனைப வளவிலே சுருங்கியவிடத்தும்
தமது குணமுடைமையினி ஈறும் நீங்காரெனபதும், வறுமையற்ற
விடத்தும் அமைவிலாததொழில்களாச செயயாரெனபதும், குலநல்
முடையாராய் வருகின்றவனிடத்தே அன்பினமை தோன்றின
உலகம் அவனை அககுலப் பிரபிட்டத்தே சந்தேகப்படுமெனபதும்,
கிலத்தினியலவை அதனகண் முளைத்த முளை காட்டுவதுபோலக்
குலத்தினியலவை அதனகட பிறந்தார வாயிலுண்டாகும் சொல்
காட்டுமெனபதும், ஒருவன் தனக்கு நலனுடைமையை வேண்டுவா
னாயின தான் நாணமுடையதெல்ல வேண்டக்கடவ் நெனபதும்,
குலமுடைமையை வேண்டுவானாயின பணியப்படுவார யாவ
ரிடத்தும் இருக்கையெழுதல் எகிரசெல்லுதல் முதலாகிய பணிதலை
வேண்டக்கடவ் நெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்

* ஒழுககம் பிரமணா முதலிய நான்கு வருணத்தாரும் தமக்கு
விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நான்கு ஆசிரமங்களில் நின்ற
அந்தத்தின் வழுவாது ஒழுகுதல். ஒழுககமும் வாயமையும் நாணமும்
முறையே காயத்திற்கும் வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் உரியவையாதலை
யறிதல்

† “இவ்வாரை யெல்லாரு மெனனுவா செவ்வரை, எல்லாருந்
செய்வா சிறப்பு” (பொருள் செய்வவரை) எனபது பொதுவழக்கே
யெனினும், எல்லா நனையு முடையாராயினும் பொருளில்லாரை
இகழ்தலும் எல்லாத் தீமையுமுடையாராயினும் பொருளுடை
யாரைப் புகழ்தலுமாகிய தீக்குணங்கள் நரகுடியிற் பிறந்தாரிடத்து
உளவாகா என்றறிதல்.

கூள். மானம்.

ரிக் குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய் குணங்கள் சொல்லத் தொடங்கி, முதலில் மானம் சொல்லுகின்றார். அஃதாவது எந் காரணம் தந்திலையிலே தாழாமையும், ஊழால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயர்வாழாமையுமாம். இஃது, அக்குடிப்பிறப்பினை அழியாமல் கிறுத்துதலாலே, அச்சிறப்புப்பற்றி முனவைக்கப்பட்டது.

மருந்தோமற் றானோமும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பிழிய வந்த விடத்து. (அ)

(இ - ன்.) பெருந்தகைமை - உயர்குடிப்பிறப்பானது, டீடு - தன்வலியாகிய மானம், அழியவந்தவிடத்து, இறந்துபோகாமல், ஊனோமும் - பயனில்லாத உடம்பைக் காப்பாற்றும், வாழ்க்கை - வாழ்வானது, மற்று மருந்தோ - பின்னும் இறவாமைக்கு மருந் தாமோ, எ - று.

மற்றெனனும் இடைச்சொல் “ஒட்டார்பின் செனெருருவன் வாழ்தலின் அந்நிலைய, கெட்டான் எனப்படுதல் நனறு” எனனும் மேற்குறளிற் கூறியுள்ள இறப்பென்னும் வினையை மாற்றி இற வாமைபென்னும் வினையைத் தந்து கின்றது. அக்குடிப்பிறப்பு நற்குணங்களுக்கெல்லாம் இடனாதற் சிறப்புப்பற்றிப் ‘பெருந் தகைமை’ என்றும், அக்குணங்கள் எல்லாவற்றிலும் மானமானது அக் குடிப்பிறப்பிற்கு வலியாதற் சிறப்புப்பற்றிப் ‘டீடு’ என்றும், அம் மானம் அழிந்தால் நின்ற வெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலால் அதனை ‘ஊன்’ என்றும், பின்னுமிறத்தல் நிச்சயமென்பார் ஊனோமும் வாழ்க்கையை ‘மருந்தோ’ என்றும் சொல்லினார். மானத்தினது தொழில் அதற்கிடமாகிய குடிப்பிறப்பினமேல் கின்றது. மானம் கெடவருமிடத்து உயிர் துறந்தேனும் அம்மானத்தைச் சிதைவுறாது கீர்க்கவேண்டுமென்பதும் * உயிர் காத்தற்பொருட்டு மானத்தைச்

* தாம் இறக்கவருமிடத்தே இழிதொழில்களைச் செய்தாயினும் பிழைக்கக்கடவரெனனும் மனுதருமசாத்திர முறைமையை மறுத்து உடம்பினது நிலையில்லாமையையும் மானத்தினது நிலையுடைமை யையும் ஆராய்ந்து அவை செய்யவேண்டா வென்பதாம்.

சினைக்கும் இழிதொழில்களைச் செய்யலாகாதென்பதும் இதனால் பெறப்படும்.

புகழுடனே மானத்தை நிறுத்துதலை விரும்புபவர் புகழ் சம்பாதிக்கும்படித்தும் தம் குடிப்பிறப்பிற்கு ஒவ்வாத இழிதொழில்களைச் செய்யமாட்டார்களென்பதும், குடிப்பிறந்தவர்க்கு நிறைந்த செல்வம் உண்டானவிடத்து அஃது உயர்ச்சிசெய்யத் தாம் தாழ்த்தலும், குறைந்த வறுமை உண்டானவிடத்து அது தாழ்வு செய்யத் தாம் உயர்த்தலும் வேண்டுமென்பதும்; குடிப்பிறந்த மனிதர் தம் முயர்ந்த நிலையைவிட்டு அந்நிலையினினும் தாழ்ந்தவிடத்து, தலையினினும் வீழ்ந்த மயிரினைப்போல் அவமதிக்கப்படுவரென்பதும்; குடிப்பிறப்பால் மலைபோல் உயர்ந்தவரும் பழிக்கப்படும் செயல்களை ஒரு குன்றிமணியளவாயினும் செய்வாரானால் தாழ்வாரென்பதும்; மானத்தைவிட்டுத் தனளை அவமதிப்பவர் பின்னே சென்று பொருள்பெற்று, அதனால் உயிர்வாழ்வதைவிட, அது செய்யாது இறத்தலே நனறென்பதும்; தன மயிர்த்திரளில் ஒரு மயிர் நீங்கினும் உயிர் வாழாத கவரிமாவையொப்பார், உயிர் நீக்கத்தால் மானமெய்தும் எல்லாவின், அவையிரைத் தாங்காது விடுவார்களென்பதும்; அவவிதம் உயிரைவிட்ட மானிகளது புகழ்வழிவை உலகத்தார் எந்நாளும் தொழுது துதியாகிற்புரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

† உயிரும் மானமும் உடனில்லாதவிடத்து, பின்னும் போவதாகிய உயிரைவிட்டு எந்நாளும் நிற்பதாகிய மானத்தை அடைவாரென்பதாம்.

‡ “புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசம்பின், உலவ னேவா வான லூர்தி, யெய்துவ” ராகவின், இளிவரின் வாழாத மானமுடையார சுவர்க்கமடைதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. [௪௪-ம் பக்கம் அடிக்குறிப்பினைப் பார்க்க.]

கூடி. பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரியவற்றைச் செய்தல், செருக்கில்லாமை, பிறர்குற்றங் கூறுமை என்ற இவை முதலாகிய நற்குணங்களாலே பெரியராயினாது தன்மையாம். * “நன்னிலையினு மேன்மே லுயர்த்த” தன்மையவாகிய இக்குணங்கள் உண்டாவது நிலையி லிருந்து தாழாமை உள்ளவிடத்தேயாகலால், இது மானத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற்
கஃதிற்று வாழ்து மெனல். (க)

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒளி - ஒளியாவது, உள்ள வெறுக்கை - பிறரால் செய்தற்கரியவைகளைச் செய்வோமென்று நினைக்கிற மனவெழுச்சியின் மிகுதி; ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இளி - மாசாவது, அஃதி இறந்து - அச் செயலை யொழிந்து, வாழ்துமெனல் - உயிர்வாழக் கடவோமென்று நினைத்தல், எ - று,

ஒளி - தான் உளறைய காலத்து மிகுந்ததோன்றத் துடைமை. † “ஒளிரின் ஒங்கு புகழ்செய்யான” என்றார் பிறரும். மேலும் (நீத்தார்பெருமை அதிகாரத்தில்) ‡ “செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்” எனாராயினும் இங்கே அவை அளவிறந்த உபகாரம் ஈகை

* நாலடியார்-அறிவுடைமை - “நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப் பாணுந் தன்னை, நிலைகலக்கிக் கீழிடு வாணு - நிலையினு, மேன்மே லுயர்த்து நிறுப்பாணுந் தன்னைத், தலையாகச் செய்வாணுந் தான்” [நிறுப்பான் - நிறுத்துபவன்.]

† நாலடியார் - இதன்பொருள் - மதிப்பை நிறுத்தான் வளர் ளின்ற உரையும் பாட்டுமொகிய புகழைச் செய்யான என்பது.

‡ இதன்பொருள் - ஒத்த பிறப்பினராகிய மனிதரில் மனம் வேண்டியவாதே அதனைப் பொறிவழிகளாற் புலன்களிற் செலுத்த லும் ஆசைகொள்ளுதலும் கோபித்தலும் முதலாகிய செய்தற் கெளியவைகளைச் செய்யாமல், செய்தற்கருமையான இயம நியம முதலியவற்றைச் செய்பவரே பெரியாராவர் என்பது.

முதலானவையாம். அவைகளினாலாகிய பெருமையை அதன் காரணத்தின்மேல் வைத்து 'உள்ள வெறுக்கை' என்றும், அது தன்னையே அதன் காரியமாகிய ஒளியாக்கியுங் கூறினார். ஊக்க மில்லாதவர்களுக்குப் பெருமையும் பெருமையில்லாதவர்களுக்கு ஒளியும் உண்டாகாமை இங்குப் பெறப்படும். இதனாற் பெருமையின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

வினைவசத்தால் பஞ்சபூத காரியமாகிய உடம்பைப் பொருந்தி நின்று அதனபயனை அனுபவித்தலாகிய பொதுவியல்பு எல்லாச் சாதியாருக்கும் ஒக்குமேயாயினும், அவரார் செய்யப்படுவனவாகிய நல்லனவும் தீயனவும் இரண்டுமாயினவும் இரண்டு மல்லனவுமாகிய அளவிற்ந்த தொழிற்பாடுபாடுகளால் உளவாகும் பெருமை சிறுமை எனப்பட்ட சிறப்பியல்புகள் * ஒவ்வாவென்பதும்; செய்தற்கரியவைகளைச் செய்யமாட்டாமல் சிறியராயினோர் பெருஞ்செல்வ முடையவராய் உயர்ந்த ஆதனமுதலியவற்றின் மேல் இருந்தாராயினும் பெரியராகா ரென்பதும்; செய்தற்கரியவைகளைச் செய்து பெரியராயினோர் வறியராப்த் தாழ்ந்த வெறுநிலத்தில் இருந்தாராயினும் சிறியராகா ரென்பதும்; பிளவுபடாத மனத்தினையுடைய பெண்கள் கற்பினின்றுந் தவறாது தம்மைத் தாம் காத்துக்கொண்டு நடக்கும் விதம்போல, கிறையினின்றுந் தவறாமல் தம்மைத் தாம் பாதுகாத்துக்கொண்டு மன மொழி மெய்களை அடக்கி உபகார முதலானவைகளைச்செய்து ஒழுக்குபவரிடத்தே பெருமையுண்டா மென்பதும்; செய்தற்கரியவைகளைச் செய்துவந்ததினால் பெருமையுடையராயினோர் தாம் வறியராகியவிடத்தும் பிறராலே செய்தற்கரிய தம்செயல்களை விடாமல் அவை செய்யும் வழியால் முடிவுபெறச் செய்யவல்லவராவ ரென்பதும்; அப்படிப்பட்டவராகிய பெரியாரை வழிபட்டு அவ்வியல்பினை நாம் கொள்ளுவோமென்னும் எண்ணம்

* “பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங், கருமே கட்டளைக் கல்” என்றார் தெரிந்துதெளித லதிகாரத்தில்.[கட்டளைக் கல் - உரைகல்.]

மற்றைச் சிறியாரது மனத்தினிடத்து உண்டாகா † தென்பதும் ; தனக்கொத்திருக்கும் பெரியாரிடத்து அடங்கியிருத்தலைச் செய்வதாகிய சிறப்புதகானும் தனக்கொவ்வாத சிறியவரிடத்து உண்டாமாயின், அடங்கியிருத்தலை யொழித்து அவரைச் செருக்கடையச் செய்யு மென்பதும் ; பெருமையுடையார் குடிமை செல்வம் கல்விகளி னுலாய சிறப்புண்டாகிய காலத்திலும் தருக்கின்றி அடங்கி நடப்பாரென்பதும் ; மற்றைச் சிறுமையுடையவா அச்சிறப்பு இல்லாத காலத்திலும் தம்மை வியந்து சிறப்பிப்பாரென்பதும் ; பெருமையுடையவா பிறர் மானததையே கூறி, அவமானத்தை மறையா நிற்பாரென்பதும் ; மற்றைச் சிறுமையுடையார் பிறரது குணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே கூறிவிடுவா ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கூகூ. சான்றாண்மை.

அஃதாவது பல குணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளுதற் றாண்மை. பலகுணங்களாலும் எனது சாலுதல் (நிறைதல்) என்னும் தொழிலால் பெறப்படுதலால், அவைகளை என்னும் செயப் படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையுள் அடங்காத பல குணங்களையும் தொகுத்துக்கொண்டு வ் ஹையால், இஃது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற றேறல்வி

துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல். (க)

(இ - ள்.) சால்பிற்கு - சால்பாகிய பொன்னின் அளவறிதற்கு, கட்டளை - உரைகல்லாகிய செயல், யாதெனின் - யாதென்றால், அது, தோல்வி - தம்மின் உயர்ந்தவரிடத்துக் கொள்ளுந்

† குடிமை செல்வம் கல்வியெனற இவற்றது உண்மை மாத் திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு அவை நமக்கியல்பென்று அடங்கியிருப்பாரை வழிபட்டு அவ்வியல்புடையராதல் தென்பதாம்.

தோல்வியை, துலையல்லார் கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும்.
கொளல் - கொள்ளுதலாம், (எ - று.)

துலை - சமானம். துலையல்லார்கண்ணும் என்ற எதிரததழு விய எச்சவும்மையால் உயர்ந்தார் இழிந்தாரென்னும் இருதிறத்தா ரிடத்தும் தோல்விவேண்டுதல் பெற்றும். கொள்ளுதல் - வெல்லும் வலிமை யுடையவராயிருந்தே தோல்வியை ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்லவினைத்துத் தமக்குச் சமானமாக்கிக்கொள்ளாமல் தோற்பினால் அவரிலும் உயர்வராயின், அதனாலே சால்பினைவு அறியப்படு மென்பதாம்.

நமக்குத் தருவது இதுவென்றறிந்து பலகுணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளுதற்றன்மையை மேற்கொண்டு நடப்ப வர்க்கு நல்லனவாய குணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்கு * மென்ப தும், அக்குணங்களாலாய நலமே அவர்க்கு நலமா மென்பதும்; அஃ தொழிந்த குடிப்பிறப்புக் கல்வி கேள்வி முதலிய உறுப்புக்களா லாகிய நலம் ஒருநலத்திலும் உள்ளதன்றென்பதும்; சான்றோர் சுற்றத்தார் மேலேயன்றிப் பிறர்மேலும் உளதாய அன்பும், பழி பாவங்களில் நாணலும், யாவரிடத்தும் உபகாரஞ் செய்தலும், பழையார்மேற் கண்ணோடலும், எவ்விடத்தும் மெய்ம்மை கூறலும் உடையராயிருப்ப ரென்பதும்; தவத்தினுக்குக் கொல்லாநலம் சிறந்தாற்போலச் சால்பினுக்குப் பிறர்குற்றம் சொல்லாநலம் சிறந்த தாகுமென்பதும்; சான்றோர் எப்பொழுதும் வணக்கமுடையவரா யிருத்தலால் அவர்க்குப் பகையிலலை யென்பதும்; தமக்குத் தீமை செய்தவர்க்கும் நன்மையே செய்வா ட் ரென்பதும்; சால்புடையார் வறுமை நேரிட்டவிடத்தும் அதனால் இளிவடையாது மேம்படுவ ரென்பதும்; சால்புடைமையாகிய கடலுக்குக் கரையென்று

* நல்லனவாய குணங்களில் சிலகுணங்கள் இல்லாதவிடத்தும், உள்ளகுணங்கள் இயல்பாயிராமல் பிறரது சேர்க்கையால் செய்து கொண்டனவாயவிடத்தும் சான்றானமை யென்னும் சொல்லுக்கு சால்பை ஆளுதற்றன்மை யென்னும் பொருள்கூடாமையறிக.

† தமக்குத் தீமை செய்தவர்க்குத் தாமும் தீமை செய்வாராயின் தம்முடைய சால்பால் ஒருபயனுமில்லை என்பதறிக.

சொல்லப்படும் சான்றோர் † மற்றைக்கடலும் கரையுள் நில்லாமற்
காலம் வேறுபட்டாலும் தாம் வேறுபடா ‡ ரென்பதும் ; அன்னவர்
ஒருக்கால் மாறுபடுவராயின் உலகம் தன் பாரத்தைத் தாங்காதாய்
முடியுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ரா. பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவாது
நின்றே எல்லாரியல்புகளும் அறிந்து அவற்றிற்கு ஒத்து நடத்தல்.
* “பண்பெனப்படுவது பாடறிந் தொழுகல்” என்றார் பிறரும்.
அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. (க)

(இ - ள்.) யார்மாட்டும் - யாரிடத்தும், எண்பதத்தால் - எளிய
சமயத்தரா யிருத்தலால், பண்புடைமை யென்னும் - அரிதாகிய
பண்புடைமையென்று சொல்லப்படுகின்ற, வழக்கு - நல்வழியை,
எய்தல் - அடைதல், எளிது - இலேசு, என்ப - என்று சொல்லுவர்
துலோர, எ - று.

† “பெருங்கடற் காழி யனையன் மாதோ” என்றார் புறநா
னூற்றில்.

‡ “மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல் முடிமற் றேழுலகும்
விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர் வீழினும் அஞ்சல்கெஞ்சே
திண்பால் நமக்கொன்று கண்டோந் திருப்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான் கழலிணையே.”

* “வானந் துளங்கிலென் மண்கம்ப மாகிலென் மால்வரையும்
தானந் துளங்கித் தலைதடு மாறிலென் தண்கடலும்
மீனம் படினென் விரிசுடர் வீழிலென் வேலைநஞ்சுண்
னெமொன் றில்லா வொருவனுக் காட்டட்ட வுத்தமர்க்கே.”
என்னும் அப்பர் அருண்மொழியின் கருத்தினை இவண் ஓர்க.

* கவித்தொகை - இதன்பொருள் - பண்பெனப்படுவது உலக
வியல்பை அறிந்தொழுகுதல் என்பது.

குணங்களால் நிறைந்தது எளிதான சமயத்தரு மாகியவிடத்தினைப் பண்புடைமை தானே உண்டாமாகலால் 'எண்பகுத்தா லெயத் லெளிது' என்றும் அஃது உலகத்தையெல்லாம் தன் வசப்படுத்தித் தன்னை மையதாக விருத்தலால் அதனைப் பழையோர் சென்ற நலவழியாககியும், அதனை எளிதிலடைதற்கு இது நூலோரோதிய உபாயமெனப்பா அவாமேல் வைத்தும் சொல்லினா இதனால் பண்புடையாரத்தற்கு காரணம் சொல்லப்பட்டது

பிறாமேல் அன்புடையுத்தலும் உலகத்தோடமைந்த குடியிற பிந்ததிலும் ஆகிய இவ்விரண்டும் ஒருவனுக்குப் பண்புடைமை யென்று உலகத்தார சொல்லும் நலவழி யென்பதும், ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பொருபதும் ஒப்பாவது உயிரினவேறாய நிலைபெற்றத உடம்பொத்தலன்று மேலல்லாமல் நிலைபெற்றதனுடைய பண்பொத்தலாகலால், அப்படிப்பட்ட நன்மக்கள் பண்பினை புடைமவருக வென்பதும், நீதியையுடைய அறத்தையும் விருமபுத்தலால் பிறாக்குந் தமக்குப் பயன்படுத்தி லுடைமாரது பண்பினை உலகத்தார் மிகவும் கொண்டாடா நிற்பொன்பதும், தன்னை இகழ்தல் ஒருவனுக்கு விளையாட்டிடைத்தும் துன்பத்தருவதா மாகலால், பிறா இயல் பறிந்து நடப்பாரிடத்துப் பகையுண்டான விடத்தும் அஃது உள்ளதாகது இன்னியவரைய பண்புகளே உள்வரவன் வென்பதும், அதனால் அவர் தம்மைப் பகைத்தவரை யும நேசித்து அவர்க்கு இன்னியவே செய்வா ரென்பதும், அவராலேயே உலகியல் நடைபெறுகின்ற தென்பதும், அரம்போலக் கூறிய அறிவினை யுடையராயிருப் பினும் அவர்விசேட அறிவிற்குப் பயனாய மக்கட்பண் பில்லாதவா ஓரறிவினதாய மாத்கினையே * யொப்பா ரென்பதும், தம்மோடு பகைசெய்து நடப்பவரிடத்தும் தாம் பண்புடையவராய நடவாமை அறிவுடையவர்க்கு இழுககென்பதும், பிறரோடு நட்புச் செய் தொழுகும் பண்பில்லாதவர்க்கு உலகியல் தெரியாதென்பதும்; பண்பில்லாதவன் முன்னே நலவினையினால் அடைந்த பெருஞ் செலவம் நல்ல பசுவின்பால் ஏற்ற பாதகிரத்தின குற்றத்தாற் கெட்டாற் போலப் பயன்படா தொழியுமென்பதும் இவ்வு அறியத் தக்கவைகளாம்

* கூட ம பக்கம் பாரகக.

ாக. நன்றியில்செல்வம்.

அதாவது ஈடடியவனுக்கும் பிராசும பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தி னியல்பு செல்வ முடையானது குற்றம் செல்வத்தின மேல் ஏற்றப்பட்டது அதிகார முறைமை முன்னதிகாரத்தில் “பண்பிலான பெற்ற பெருஞ்செல்வம்(ம) நனபால், கலந்திமை யாந் திரிந் தறறு” எனவறு கடைசிச செய்யுளில் தோற்றவாய் செய் வதனற் பெற்றும்.

பொருளான மெல்லாநென ரீபா திவறுப

மருளான மாண்பு பிறப்பு. (உ)

(இ - ள்.) பொருளான பொருளென்று முண்டாக அப் பொருளினால், எல்லாம், ஆம் உண்டாகும், என்று என்று அறிந்து, அதனைச் சம்பாதித்தது, ஈயாது பின் பிராசுக்கு கொடாது, இவறும- உலோபத்துவஞ் செய்யும், மருளான - மயக்கத்தினாலே, மாணு - நிறைதலில்லாத, பிரபப - பேப்பாபிறப்பு, ஆம் - ஒருவனுக்கு உண் டாம், எ - று.

இருமையிலு் அடையும இன்பங்கள் பலவம் அடங்க ‘எல் லாம்’ என்றும், பொருளே சம்பாதித்தற்கு முன்னே உண்டாகிய அறிவானது சம்பாதித்த ின்னே மயங்குதலால் ‘மருள்’ என்றும், பொருள் உண்டாயிருக்கப் பிராசுடைய பசி கண்டிருந்த பாவதலால் உணவுகள் உண்டாயிருக்கப் பசித்து வருந்தும் பிறப்பு உண்டா மென்றும் சொல்லினா.

பெரும் பொருளேச் சம்பாதித்து வைத்த ஒருவன் அதனை யனுபவியாது செத்தவிடத்து அப்பொருளி னிடத்து அவனால் செய்யக் கிடந்ததோ ருரிமை இல்லையாதலால், பொருள் பெற்றா னொருவருள் பெற்ற காலத்திலேயே தக்காக்குதலித் தானும் அனு பவிகக் கடவனென்பதும்; அவலிதம் செய்யாதவன் உயிரோ டிருக்குங் காலத்திலும் இறந்தவனாகவே கருதப்படத்தக்கவனா வா னென்பதும்; ஈகையால் இருமைக்கும் உறுதியாகிய அறத்தைச் செய்து அதன் பயனாகிய இசையையடைய விரும்பாது, நாம் பிறரைக்காட்டிலும் மிகுதியாகச் சம்பாதிப்போமென்று பொருள்

சம்பாதிக்கை மாத்திரத்தையே விரும்பி அப்பொருளினே * ஈட்டற் றுன்பத்தையும் காப்பாற்றற்றுன்பத்தையும் இழத்தற்றுன்பத்தையும் அனுபவிக்கும் அறிவிலாப் பேதையர் உலகிற்குப் பாரமாவா ரென்பதும்; உலோபியானவன் ஒருவராலும் விரும்பப்படா னென்பதும்; அன்னவனுக்குப் பொருளால் அடைதற்பாலதாகிய அறப்பயனும் இன்பப்பயனும் இல்லையாதலால், அவன் எவ்வளவு அதிகப் பொருளைச் சேர்த்து வைத்திருப்பினும் தரித்திரனே யாவனென்பதும்; அப்பொருள் பிறரால் அபகரிக்கப்படுமென் பதும்; அனுபவிக்கப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற்கு உரியபொருளை அல்லதாக்குதலால் அவவுலோபி அப்பொருளுக்கு ஒரு நோயாவா னென்பதும்; இலராய் இரந்தார்க்கு ஈயாதான்செல்வ மானது பெண்டிரின் மிக்க † நலத்தினைப்பெற்ற ஒருத்தி கொடுப்பா ரில்லாமையினாலே கணவனினறித் தனித்தவளாய் மூத்து, கொடுப் பாரும் கணவனுமின்றித் தானும் பயனிழந்து கழிபுமாறுபோல வீணாயிழி மென்பதும்; வறியார்க்குச் சமீபனாயிருந்தும் ஒன்றுங் கொடாதவன் செல்வம்பெறுதல் நடுபுரில் எட்டி பழுத்ததை யொக்குமென்பதும்; உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்தும் மேகம் மழை பொழிதலால் நீரின்றி வறுமையடைந்தவிடத்தும் அவ் வறுமை விரைவில் நீங்கிப் பின்னும் மழைபெய்து உலகத்துக்கு உதவுவதுபோல், வறியார்க்கீயும் சீருடைச்செல்வர் அவ்வீகையால் வறியராயவிடத்தும் அவ்வறுமையினின்று விரைவில் நீங்கிப் பின் னும் அவ்வறியார்க்குப் பயன்படுவ ரென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

* “ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்

காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பந்—காத்த

குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக்

குறைபதி மற்றைப் பொருள்”—நாலடியார்.

“தீயாலோ நீராலோ தேர்வேந்தர் தம்மாலோ

மாயாத தெவ்வர் வலியாலோ—யாதாலோ

இப்பொருள்போய் மாய்கின்ற தென்று பொருள்வைத்தார்

எப்பொழுது(ம்) நீங்கா ரிடர்”—பாரதம்.

† நலம் - உடிவின் நலமும் குணத்தின் நலமும்.

மஉ. நாணுடைமை.

அஃதாவது முன் சொல்லப்பட்ட சால்பு பண்பு முதலாகிய குணங்களால் உயர்ந்தோர் தமக்குத் தகைத கருமங்களில் நாணுத லுடையராத் தன்மை. அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

கருமத்தா னுணுத னுணுத் திருநுதல்

நல்லவர் நாணுப் பிற.

(க)

(இ - ள்.) நாணு-நன்மக்களது நாணுவது. கருமத்தால்-இழிந்த கருமங் காரணமாக, நாணுதல் - நாணுதலாம், பிற - அஃதல்லாமல் மனமொழி மெய்களது ஒடுகத்தால் வருவனவோ என்றால், அவை அவரளவல்ல, திருநுதல் - அழகிய நெற்றியையுடைய, நல்லவர் - குலமகளிரது, நாணு - நாணங்கள், எ - று.

பிற குலமகளிரது நானெனரதனால் மற்றது நன்மக்களது நானெனபதும், நாணுத லெனரதனால் கருமத்தினது இழிவும் பெற்றும். திருநுதல்நல்லவரெனபது புடிச்சிப் பொருளில் வந்த குறிப்புச் சொல்- காரணத்தின் பன்மைபற்றிப் பிற என்றார். இனி அற்றமைத்தல் முதலியன பொதுமகளிர் காணாடு ஒக்கு மென்று உரைப்பாரும் உளர் அவர்க்கு நாண் கேடுபயக்குமென விலக்கப்பட்டமையானும், அவர் பெயரார் கூறப்படாமையானும், அஃது உரையனமையறிக. இதனால் நாணினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

உள்ளும் உடையும் உறக்கமுட அச்சமும் காமமும் மக்கள் உயிர்க்கெல்லாம் பொதுவாயிருக்க, நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே யாகுமென்பதும், உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனடையாதவாறுபோல, நற்குணங்களின் நிறைவானது நாண் எனகின்ற நற்குணத்தோடு கூடியல்லது பயனடையாதெனபதும்; சான்றோராவார் பிறர்க்குவரும் பழியைத் தமக்குகரும் பழியாகக் கருதி நாணுவாரெனபதும்; அக்கருத்துடையா பெரியராகலின் அவரை உயர்ந்தோர் யாவரும் பகழ்வரென்பதும்; உயர்ந்தவர், பழி பாவங்கள் அடையாமற் காக்கவல்ல நாணம், அப்பழிபாவங்கள் புகும் வழியாகிய உலகம் என்னும் இராண்டனுள் ஒன்றனைக்கொள்ள

நேரந்தவிடத்து அந்நாணத்தைக் கொள்வதல்லது உலகத்தொது
கொள்ள விரும்பாரென்பதும்; அப்பெரியார் தமது நாணங்
கெடவரின் உயிந்துறந்தேனும் அந்நாணத்தைக் காப்பரென்ப
தும்; கேட்டவரும் கண்டவரும் நாணத்தக்கபழியை நாணது
செய்பவனைவிட்டு அரம் நீங்குமென்பதும்; நாணினமை ஒருவ
னிடத்து உண்டாருமாயின, அந்நிலை அவனதுபிறப்பு கல்லி குணம்
செயல் இனம் எனறிவற்றால் வந்த நன்மைகளையெல்லாம் கெடுக்கு
ரென்பதும்; நாணில்லாத மக்களது இயக்கம் எந்நிரகையற்றினால்
இயங்கும் மரப்பெரம்மையினது இயக்கம் சீபால்வசல்லது உயிரியக்க
மல்லவென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

நா. குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவன் தானபிறந்த குடிபை உயாச்செய்தலின்
விதம். இது தாழ்வினிடத்து நாணுடையவர்க்கு உண்டாவதாகலால்
நாணுடைமையினின் வைக்கப்பட்டது.

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடுப்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடப்பு. (க)

(இ - ள்.) குடும்பத்தை - * ஆதிதைவிகம் ஆதிபௌதிகம்
ஆதியான்மிகம் என்னும் மூவகைத் தூன்பமும் அடையுந் தன்
மையதான தன்குடியை, குற்றமறைப்பான் - அம்மூவகைத் தூன்
பங்களும் அடையாமற் காகக் முயல்பவனது, உடம்பு - தேகம்,
இடும்பைக்கே - அம்முயற்சித் தூன்பத்திற்கே, கொள்கலங்கொல் -
கொள்கலமா மவவளவோ? அஃதொழிந்து இன்பத்திற் காதல்
இல்லையோ? (எ - று.)

* இவை மேலே நுய - வது பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பினில்
விளக்கப்பட்டிருத்தலைக் காண்க.

† “உறைப்பெய ரோலை போல, மறைக்குவன் பெருமநிர் குறித்து வருவேலே” என்றவிடத்தும் மறைத்தல் காத்தல் என்னும் பொருளினதாயிற்று. என்குடி முழுதும் இன்புறுதலாயவே நான் இருமையும் பெறுதலால் இம் மெய்வருத்தமாத்திரம் எனக்கு நல்லதென்றுமுயலும் அறிவுடைய ஒருவன் அம்மெய் வருத்தத்தை ஒருநாளும் விடாமையை நோக்கி ‘இடுந்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ’ என்றார். இது குறிப்பாற் பொருளுணர்த்தலினாலே குறிப்புமொழியாகும். ஒ - அசை. இதனால் குடிசெய்வார் அது செய்யுமியல்பு சொல்லப்பட்டது.

தன்குடி செய்தற் பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமத்தைச் சலிக்காது முடிப்பவனுக்குச் செல்வமும் புகழுமெய்திக் குடியுயர்ந்து அதனால் மேம்பாடுடைய பெருமை யுண்டாகுமென்பதும் ; விடாமுயற்சியும் நிறைந்த வறிவுமுடைய ஒய்வில்லாத கருமசெயலால் அவனது குடி உயருமென்பதும் ; அவ்விதம் முயல்பவனுக்குத் தெய்வசகாய முண்டென்பதும் ; அதனால் அத்தொழிலில் முடிக்கும் விதத்தை அவன் ஆலோசிக்க வேண்டாமல் யாதொரு தடையுமின்றித் தானே முடிவுபெறுமென்பதும் ; அறநீதிகளுக்கு விரோதமான காரியங்களைச் செய்யாமல் தன்குடியை உயரச்செய்து நடப்பவனை உலகத்தார் அவனுக்குச் சுற்றமாகவேண்டித் தாமே சூழாரிற் பரென்பதும் ; அவ்விதம் தன் குடியை உயர்த்திக் கொள்ளுதல் அவனுக்குச் சிறந்த ஆண்மையாகுமென்பதும் ; குடியின் பாரத்தைத் தாங்குதல் அக்குடியிற் பிரந்தார் பலரில் தக்க ஒருவரிடத்தே யாகுமென்பதும் ; அன்னவர் எடுத்த காரியத்தை வெயில் மழை பனி யென்பன நோக்கிப் பின்னே செய்வோமென்றுசோம்பி இராரென்பதும் ; இக்குடியிலுள்ளார் யாவரும் இன்பமுற இக்காலத்துத் துன்பமுறுவோன் யானோவென்று உட்கொண்டு அசட்டைசெய்யா ரென்பதும் ; தான் வீழும்பொழுது மூட்டுக்கொடுத்துத் தாங்கவல்ல நல்ல ஆண்மகனில்லாத குடியாகிய

† புறநானூறு - இதன்பொருள் - மழையை மேலேவீழ வொட்டாது ஒலைக்குடை காப்பதுபோலக் காப்பாற்றுவனென்று உன்னைக் குறித்து வருவேன் பெருமானே - என்பது.

மரம் துன்பமாகிய கோடரியானது புருந்த தன்முதலை வெட்டிச் சாய்க்க ஒருபற்றில்லாமல் விழுந்து கெடு * மெனபதம் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௩௪. உழவு.

அஃதாவது சிறபான்மை வாணிகர்க்கும் † பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்றொழில். இது செய்விக்கும் போது பிராமணர் முதலாகிய மற்றவர்க்கும் உரித்தாகும். இது, முன்னே குடி உயர்த்தற்கு ஏதுவென்ற முயற்சிவகையாகலால், குடி செயல்வகையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்

அலகுடை நீழ் லவர். (௪)

(இ - ன்.) அலகுடை - உழுதற்றொழிலால் நெல்லினையுடைய ராகிய, நீழலவர் - தண்ணளியுடையோர், பலகுடை நீழலும் - பல வேந்தர் குடைநிழலதாய பூமிமுழுதையும், தங்குடைக்கீழ் - தம் வேந்தர் குடைக்கீழே, காண்பர் - காணுவர், எ - று.

அலகு - கதிர்; அது இங்கே அதன் முதலாகிய நெல்லுக்காத லால் சீனையாகுபெயர். உடைய எனனும் குறிப்புப்பெயரெச்சம் உடை என ஈறுகுறைந்து நின்றது செய்யுள் விகாரத்தால். உழுவா ரிடத்துள்ள இரக்கச் சிததம் வெப்பதினால் வருந்தி வந்தடைந்த வருக்கு அவர் வருததத்தைத் தீர்க்கும் நிழல்போல் பசியால் வருந்தி

* “ தூங்குசிறை வாவலுறை தொனமாங்க ளன்ன
ஒங்குருலம்(ம்) நையவத னுட்பிறந்த வீரர்
தாங்கல்கட னொருந்தலை சாய்ப்பவரு தீச்சொல்
நீங்கன்மட வாரங்களடன் ”—சீவகசிந்தாமணி.

(இ - ன்.) ஆலமரங்கள் கெடவரும்போது அம்மரங்களின் , விழுதுகள் அவற்றைத் தாங்கினாற்போல, தமது குலமானது உதவியின்றிக் கெடவரும்போது அக்குடியிற்பிறந்த நனமக்கள் அதனைக் கெடாவண்ணம் காப்பாராக, மூடர் அவ்விதம் தாங்காது நீங்கிப் போவார் என்பது.

† ஈஉய-ம் பக்கம் பார்க்க.

வந்தடைந்த வறியார்க்கு உணவு உதவுதலினால் நீழலெனப்பட்டது. நீழலவரெனறது இரப்போர்க்கெல்லாம் ஈதல நோக்கி. அரசாது உணவத நில உழவரது உழைப்பின பயனாதல்பற்றி அவவரசாது குடையை உழவரது குடையாகக்கொண்டு 'தங்குடை' என்றார். குடை நீழலெனபது அதற்குத் தானமாகிய பூமிக்காதலால் தானியாகுபெயர். * "ஊன்றுசான மருங்கி ன்னறதன பயனே" என்றதனால் தமமரசனுக்கு வெற்றி பெருகி மண்முழுதும் அவனதாகக் கண்டிருப்பரென்பதாம். † "இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு முழவிடை விளைப்போர்" என்றா பிறரும். "வரப் புயர நீருயரும் நீருயர நெல்லுயரும் நெல்லுயரக் குடியுயரும் குடியுயரக் கோவுயரும்" என்ற சொல்வழக்கின கருத்து இங்கு உணரத்தக்கது.

உலகத்தவரிற் பெரும்பாலார் உழுதலால் வரும் உடல்வருத்த நோக்கிப் பிறதொழில்களைச் செய்து பொருள் பெறறவிடத்தும் உணவினிமித்தம் உழுவாரிடத்துச் செல்லவேண்டுதலால், எல்லா வருத்தமுரறும் உழுதலே தலைமையாகிய தொழிலென்பதும்; வருத்தமில்லையாயினும் பிறதொழில்கள் கடையென்பதும்; அவவுழுதலைச் செய்யமாட்டாமல் பிறதொழில்கள்மேல் செல்வோர் யாவரையும் தாங்குதலால் உழவுதொழில் செய்வோர் ‡ உலகத்தா ராகிய தேர்க்கு அச்சாணியாவாரென்பதும்; யாவரும் உண்ணும்படி உழுதலைச்செய்து அதனால் தாமும் உண்டு வாழுகின்றவரே தமக்கு உரியராய் வாழ்க்கிறவரென்பதும்; தாமும் மனிதப்பிறப்பினராய்ப்

* புரநானூறு - இதன் பொருள் - கலப்பை நிலத்தில் ஊன்றிய சாலினிடத்து விளைந்த நெல்லினது பயனே எனபது.

† சிலப்பதிகாரம் - இதன் பொருள் - இரப்போரது சுற்றத் தாரையும் காவலரது வெற்றியையும் உழவினிடத்தே உண்டாக்குவோர் எனபது.

‡ "காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்டு" [பத்துப்பாட்டு] என்றும்போல உழுவாரெனபது உழவிப்பா மேலுஞ் செல்லும் என்றறிக.

பிறந்திருந்தும் பிறரைத் தொழுது அவர் சிலபொருள் கொடுக்கத் தம்முயர்காத்து அவர்பின்செல்வாரா தமக்கு உரியரல்லரென்பதும்; ஒருநாளும் அழிவில்லாதசெல்வமாகிய தமதுகையால் உழுதுண்டலை இயல்பாக வுடையவா பிறரை யாசிக்கமாட்டா ரென்பதும்; யாசிப்பவர்க்கு அவர் வேண்டியதொரு பொருளை ஒளிக்காது கொடுப்பா ரென்பதும்; உழுவுத்தொழில் கிணறவிடதது உணவில்லாமையால் தாமுண்டலும் இல்லறஞ் செய்தலும் யாவர்க்கு மில்லையாக, அதுதான் உலகத்தில இயமை மயமான வீடெனனும் பயன்கள் நிகழாவென்பதும்; உழுத புழுதி நன்றாய்க் காய்ந்த பின் பயிரிடும் நிலம் நன்றாய் விளையுமென்பதும்; அப்பயிர்க்கு உழுதலுடன் எருப்பெய்தலும், களைபிடுங்கலும், நீர்பாய்ச்சலும், பட்டிமாடு முதலிவற்றால் அழிவடையாமற் காத்தலும் வேண்டுமென்பதும்; அந்நிலததுக்கு உரியவன அதன்கண் பிறரை ஏலியிராமல் தானே நான்தோறும் போய்ப்பார்த்து வேண்டியவை செய்யவேண்டுமென்பதும்; அவ்விதஞ் செய்யாமல் சோம்பியிருந்தானானால் அந்நிலத்தினின்றும் அடையக் கிடப்பதாகிய போகத்தை இழப்பானென்பதும்; நீலம்கள பயிர்செய்வார யாவர்க்கும் செல்வங்கொடுத்துவருகின்றதைக் கண்டிருந்தும் அதுசெய்யாது யாரும் உறியேமென்று சொல்லிச் சோம்பியிருப்பவர் பேதையராவென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௩௩. நல்குரவு.

அஃதாவது அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இல்லாமை.

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக

நல்குர வென்னு நசை.

(௩)

(இ - ள்.) நல்குரவென்னும் - வறுமையென்று சொல்லப்படுகிற, நசை - ஆசை, தொல்வரவும் - தன்னாலே புற்றப் பட்டவருடைய பழைய குடிவரவினையும், தோலும் - அதற்கேற்ற சொல்வினையும், தொகையாக - ஒருமிக்க, கெடுக்கும், எ - று.

ஆசையில்லாதவிடத்து வறுமையும் இல்லையாகலால் நல்குரவை
கசையாக்கி, அஃது அக்குடியிற் பழையோர்க்கு இல்லாத இழி
தொழில்களையும் அவமானச் சொற்களையும் உண்டாக்கலால்
அவ்விரண்டினையும் தொகையாக ஒருமிக்கக் கெடுக்கும் எனார்.
† “குடிப்பிறப்பிக்கும் விழுப்பங் கொல்டும்” எனார் பிறரும்.
தோலாவது ‡ “இழுமென் மொழியால் விழுமியது உவறல்”
எனார் தொல்காப்பியனாரும். மேலென்பதற்கு உடம்பென்
றுரைப்பாரு முளர். அஃது அதற்கும பெயராயினும் உடம்பு
கெடுக்குமென நற்கோ பொருட்சிறப் பல்லாமையறிக.

ஒருவனுக்கு வறுமைபோலத் துன்பஞ்செய்வது பிறிதொன
றில்லையென்பதும்; வறுமைபுடையாளுக்கு இம்மையின்பமும்
மறுமையின்பமும் மில்லையென்பதும்; வறுமையானது அவமானச்
சொல் பிறவாத உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவரிடத்தேயும் அவ
வமானச்சொல் பிறத்தற்குக் காரணமாகிய சேர்வினை உண்டாக்கு
மென்பதும்; வறியானொருவனுக்கு அவவறுமைத்துன்பங் காரண
மாகச் செல்வர் மனைவாயில் ழோக்கிச்செல்லுதற் துன்பமும்,
அவரைக் காணுதற் துன்பமும், கண்டபின் மறுத்தவிடத்து உண்
டாகுந் துன்பமும், மறுக்காதவிடத்தும் அவர் கொடுத்ததை வாங்குதற்
துன்பமும், அப்பொருளைக் கொண்டுவந்து அனுப்பிப்பவைகளைக்
கூட்டுதற் துன்பமும் முதலான பல துன்பங்களும் வந்து விளையு
மென்பதும்; வறியா மெய்நூற்பொருளைத் தெனிய அறிந்து
சொன்னாராயினும் யாம் இவர் சொல்லியவற்றை விரும்பிக்
கேட்டோமாகில் முகங்கொடுத்து இவர் அடைகின்ற குறையைத்
தீர்க்கவேண்டி வருமென்றஞ்சி யாவரும் கேளாமையால் அவர்
சொல் பயனில சொல்வாக முடிந்து, அதனால் அவர் கல்வியும்
பயன்படாதாகு மென்பதும்; வறியானொருவனை அவனிடத்தே

† மணிமேகலை - இதன்பொருள் - பரிப்பிணி தீனனாற் பற்றப்
பட்டாருடைய உயர்குடிப்பிறப்பையும் அக்குடிக்கிருந்த சிறப்பை
யும் கெடுக்கும் என்பது.

‡ இதன்பொருள் - மெல்லெனு மொழியால் அறம் பொருள்
இன்பம் வீடுஎன்னும் சிறந்தபொருளுண்டாக மொழிதல் என்பது.

கொள்ளப்படுவதொன் றில்லாமையேயன்றி அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் உண்டாதலால் அது நோக்கி அவனைப்பெற்ற தாயும் * அவனைக் கைவிடுவாளென்பதும்; வறுமை நெருப்பினுங் கொடிதென்பதும்; அதனால் அதனைச் சுகித்தல் அரிதென்பதும்; அனுபவிக்கப்படும் பொருள் ஒரு சிறிதும் இல்லாதவர் சுற்றந்தானே விட்டமையால் ஒருவழியால் துறந்தாராக, நின்ற தம்முடம்பினை யுந் துறந்து அதனால் தம்மாண்மழியாமற் காத்தலே தகுதியாமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ராகு. இரவு.

இனி மானங்கெடாத இரத்தல் (யாசித்தல்) இரவாமை யோடு ஒத்தலால், அவ்விரவிலும் வீடுபெறுதற்கு உதவி செய்வ தாகிய உடம்பு காக்கப்படுமென்னும் அறநூல் வழக்குப்பற்றி முன் அதிகாரத்தின் “†அப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை, உப்பிற் குங் காடிக்குங் கூற்று” என்னும் கடைசிக்குறளிற் பெறப்பட்ட துவரத் துறத்தலென்னும் இறத்தலை விலக்குதற் பொருட்டு இரவு சொல்லுகின்றார். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

இன்ப மொருவற் கிரத்த விரந்தவை

துன்ப முறாஅ வரின்.

(உ.)

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இரத்தல் - யாசித்தல் தானும், இன்பம் - இன்பத்திற்கு ஏதுவாம், இரந்தவை - இரந்த பொருள்கள், ஈவாரது அறிவுடைமையால், துன்பமுறா - தான் துன்பமுறாமல், வரின் - வருமானால், எ - று.

* “தாயும்பகை கொண்ட பெண்டிர் பெரும்பகை தன்னுடைய ,
சேயும்பகை யுறஹோரும் பகை யிச்சேகமும் பகை
ஆயும்பொழுதி லருஞ்செவ்வ நீங்கிலிங் காதலினால்
தோயு நெஞ்சே மருதீசர் பொற்பாதஞ் சுதந்திரமே.”

பட்டினத்தார்

† அப்புரவு - அனுபவிக்கப்படும் பொருள். துவரத்துறத்தல் - முழுதுறத்தல் (இறத்தல்).

இன்பம் அதன் காரணத்திற்காதலால் காரியவாகு பெயர். உறாமலென்பது உறா எனக் கடைக்குறைந்து நின்றது. துன்பம் - ஈறுதோன்றாத சாதியொருமைப் பெயர். துன்பமாவன - ஈவா ரிடத்துக் காலமும் இடமும் அறிந்து செல்லுதலும், அவர் குறிப் பறிதலும், அவரைத் தம்வசப்படுத்தலும், அவர்மனமிரங்கத் தக்கவை நாடிச் சொல்லலும் முதலானவைகளால் வருவனவும், மறுத்த வீடத்து வருவனவுமாம். அவையுறாமல் வருதலாவது அவர் முன் னறிந்து கொடுக்கக் கொள்ளாதல். இரந்தவர் துன்ப முறுவரின் என்று பாடமோதி இரக்கப்பட்டவர் இரக்கப்பட்ட பொருளின்மை யால் துன்புறுது எதிர்வந்துஈவாராயின் என்று பொருளுரைப்பாரு முளர். இதனால் வறுமையால் உயர்நீங்கு மளவில் அவமானமில்லாத இரவு விலக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.

வறுமைப்பட்டவர் தங்குறையைச் சொல்லுமுன்னே குறிப்பா வறிந்து மறாமற்கொடுக்கும் சிறந்த இயல்பினை யுடையாரைத் தெரிந்து அவரிடத்து யாசிக்கக் கடவரென்பதும்; அத்தகைய சிறந்த இயல்பினை யுடையார் உலகத்தில் அரியரென்பதும்; அவ ரிடத்தே இரந்தார்க்கு இரவால்வரும் இழிவில்லையென்பதும்; அவர் கொடுத்தலிலே குறைகாட்டா ரென்பதும்; ஒரு சமயம் குறை காட்டுவாராயின் அப்பழியானது பரிசுத்தமான வெண்புடவையில் அழுக்குச் சேருதல்போல் அவரிடத்துக் கடிதுசெல்லுமென்பதும்; ஒளிக்காது *மானமறிந் தீவாரிடத்து யாசித்தலும் ஓரழகாகுமென்ப தும்; ஒளிக்காது கொடுப்பவரிடத்து யாசித்தல் தான் புகழ் பயவா தாயினும் முன்னுளதாய புகழ்க்கெட வாராமையால், அன்னாரிடத்து யாசித்தலும் வறியார்க்குக் கொடுத்தலே போலுமென்பதும்; உலகத் திலே வறியார் குறிப்பறிந்து உள்ளதை ஒளிக்காது கொடுக்கும் தருமசீலர் சிலர் இருக்கின்றபடியினாலேயே மானமுடைய வறியார் உயர்காத்தற் பொருட்டு யாசித்தலை மேற்கொண்டு ஒழுக்குகின்ற ரென்பதும்; அத்தகைய தருமசீலர் இல்லையாயின் வறியார் மானம்

* மானம் என்பது "சிறிய சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு" என னும் வறியாரின் இலக்கணம். அதனையறிதலாவது சொல்லத் தொடங்கிச் சொல்லமாட்டாமைக்குக் காரணமாகிய அம்மானத்தின் இயல்பினை அறிதல்.

விடமாட்டானமயால் உயர்விலுள்ளபதம், தம்மை அவமதித்து இழிவு சொல்லாது நன்குமதித்து இனியவை கூறிப் பொருள் கொடுப்பாரைக் கண்டால் இரப்பவர்க்குத் தம்மிடத்துள்ள வறுமைத் துன்பங்களெல்லாம் முதலாக கெட்டு அகமகிழ்ச்சியுண்டாகுமென்பதும், உலகத்திலே இரப்பவரில்லையாயின சதவிலையாகப் பொருளுடையார அப்பொருளை ரதலாலாகும் பயன்களாகிய புகழ் யும் புண்ணியத்தையும் அடையாமல் * வறிதே இறப்பரென்பதும்; இரப்பவா இரந்தும் சயரப்பேதையா மரப்பாவை போலத் தரணியிலியங்கி நடைப்பிணமென்ன நாட்டினிலுலவி இயமலோகத்திற் கோக்கப்படுவார்ென்பதும், கொடுப்பவன் பொருளில்லை யென்ற விடத்து அவன் தனக்கேயல்லாமல் மற்றைய ரநதவாக்கும் அனுகூலம் பெருந் சமபாதித்தரூப படுநதுன்பத்தைத் தனக்கேயாகவைத்துத் தான் படுகிறதுன்பம் தான் நிகழ்ந்த இரப்பவன் அவனைக் கோபியாதிருத்தல் வெண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்

௩. இரவச்சம்.

அஃதாவது மாணங்கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சதல். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்

தரப்பவாக சியாங்கொளிக் குங் கொல்லோ விரப்பவா
சொல்லாடப் போஷ முயிரா. (௩)

(இ ள்) சொல்லாட - ஒளிப்பவா இல்லையென்று சொல்லிய மாதிரித்தே, இரப்பவா இரப்பவாக்கு, உயிர்போம் உயிர்போகா

* “சுவாருங் கொளவாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வனகணவா’ என்றா பிறரும்

† “இரப்பவாக கீயவைத்தாரா சபவாக கருளுமவைத்தாரா

தரப்பவா தங்கட்கெல்லாங் கடுநர கங்கனவைத்தாரா

பரப்புகார கங்கைதன்னிப் படாசடைப் பாகமவைத்தாரா

அரக்கனாக் கருளு மவைத்தாரா ஐயன கீயாறனாரே” —திருநேரிசை

வீன்றது, காப்பவாசுரு இனிச சொல்லாடுகின்ற அவ்வொளிப் பவாசுரு, உயிர் பன்னா இருத்தலால் அப்பொழுது, யாவரு - எப் புரையுள் (எவவுடடையுள்) ஒளிகுருங்கொல் புகுந்தொளிகுந் திருமோ, என்று

உயிர் போதலாவது இரப்பவா இனி யாம என்னசெய்வோ மென்று எங்கிச செயலாறு நிரால், * “புரத்துத்தன் னின்மை நலிய வகத்துத்தன், நன்னா னீகசி நிரீஇ - பொருவனை, ஈயா யெனக்கென நிரப்பானே லநகிலையே, மாயானே மாற்றி விடின்” எனறா பிறரும் கேட்டானாக கொல்லவல்லதாகிய சொல் சொல்லவாரைக கொல்லுதல் காண்கின்றிலம் இஃதெனனே வென்பதாம். வறுமையுடையிடத்து மறையாது யாசிக்கப்படுவா ராகிய சாறத்தார்களுக்கும் அவ்வறுமையை இரப்பவா சொல்ல உயிர்போம், ஆனபின் மரைக்கடபடுவாராய பிறாக்குச சொல் லாடியக்கால் போகாது எங்கே ஒளித்துநிற்கும் இரண்டாணும் போமே உனனேவென இரவருசெய்வெருவன கூற்றாக்கி உரைப்பாருமுளா இதனால் அவ்விரின் குற்றமும் கரவின் குற்றமும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன

தபகருளனைத் ஒளிக்காமல் இவா வரப்பெற்றேமென்று மன மகிழ்ந்து கொடுக்கும் கண்போற சிரசு தருமசீலரிடத்தும் இர வாமலே, செய்யவல்லத்தா முயாசியுட சீவனஞ்செய்தலே நல்ல தென்பதும், மகசூரியாகக்கெல்லாம் வாடாநாம், அதற்கு வேண்டிவ தாகிய உண்டியும், அதற்குக் காரணமாகி செய்தொழிலும், வினை வசத்தால் கருவோடு கலந்த உப்போதே சாறப்பிக்கப்பட்டனவனறே அவைகளுள் சிலவியாககு யாசித்தலும் ஒரு செய்தொழிலாக ஏற்படுத்தப் படவில்லை யென்பதும், வறுமையினாலே வரும் ஆனபததை முயற்சிசெய்து கீக்கக்கடவோ மென்று நினையாமல்

* நாலடியா இதன்பொருள் - தனது தரிசுகிரம் புறமான உடலை வருத்த, தனது மனத்துள் நல்ல அறிவை நீக்கி அறி வில்லாமையை நிறுத்தி ஒருவனைக் குறித்து எனக்குப் பொருள் கொடுப்பாயென்று யாசிப்பானாகில் அவன் இல்லையென்று சொல்லில் அவவிடத்தே இறவானே என்பது.

இரந்து நீக்கக்கடவோ மென்று நினைப்பது ஒருவனுக்கு அறியாமை யினும் அறியாமையாகு மெனபதும்; அனுபவிககவேண்டும் பொருள்களின் றி வறுமைப்பட்டவிடத்தும் பிறரிடத்துச்சென்று யாசித்தலை உடம்படாத அமைதி எல்லா வுலகமும் ஒருசேரப் பொருந்தினாலும் கொள்ளாத பெருமையுடைய தெனபதும்; நெறியாய முயற்சியாற் கிடைத்த கூழ் யாசித்தலாற கிடைத்த அமிழ்த்ததைவிட இனியதெனபதும்; தண்ணீர் பெறாது இறக்கும் நிலைமையதாகிய ஒரு பசுவினைக் கண்டு, தருமநோக்கி இதற்குத் தண்ணீர் தரல்வேண்டுமென்று இரந்து சொல்லும்போதும் அவ விரவுபோல் ஒருவன் நாவிற்கு இழிவினைத்தருவது. பிறிதில்லை யாதலால் அதற்கைய தருமமும் முயன்று செய்வதல்லது யாசித்துச் செய்தலாகா தெனபதும், இரப்பவர் யாசித்து நின்றலின கொடுமையைவிட அந்நிலையைக் கண்டிருந்தவர் இல்லையெனறலின கொடுமை மிகச் சீயதெனபதும் இவகு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௩௮ - கயமை.

அஃதாவது முன்னே அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளும் சிறப்பு வகையாற் சொல்லப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையவை களைக் குறிப்பினால் யாவுகரும் பொருந்தவைத்தமையால் அங்கே குறிப்பாற சொல்லியவையும் இங்கே ஒழிபியலுள் வெளிப்படச் சொல்லியவையும் ஆகிய குணங்கள் யாவுமிலராகிய கீழோரது தன்மை. அதனால் இஃது எல்லாவற்றிற்கும்பின வைக்கப்பட்டது.

தன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர் .

நெஞ்சத் தவல மிலர். (உ)

(இ - ன்.) நன்று - தமக்கு உறுதியானவைகளை, அறிவாரின் - அறிவாரைக்காட்டிலும், கயவர் - அவையறியாத கீழ்மக்கள், திருவுடையர் - நன்மை யுடையவராவர், அவர்போல அவைகாரணமாக,

நெஞ்சத்து - தமது நெஞ்சினிடத்து, அவலமிலர் - கவலையிலாத
லரல், எ - று.

நன்றென்பது - ஈறுதோன்றாத சாதி யொருமைப்பெயர்,
உறுதிகளாவன - இம்மை மறுமை வீடுகளுக்கு உரியவாகிய புகழ்
புண்ணிய ஞானங்கள். இவைகளையறிவார் இவை செய்யாநின்றே
அதிகமாகச் செய்யப் பெறுகின்றிலோ மென்றும், செய்கின்ற
இவைகளுக்கு இடையூறு வருமோவென்றும், இவைகளுக்கு
மாறாகிய பழி பாவம் அறியாமை என்பவைகளில் யாதுவினா யுமோ
வென்றும் இவ்வழியாலே கவலையடைவர்; சுயவராவார் அப்புகழ்
முதலானவைகளை விட்டுப் பழிமுதலானவைகளைச் செய்யாநின்றும்
ஒருகவலையும் இல்லாதிருப்ப ராதலால் 'திருவுடையர்' எனக்
குறிப்பால் இகழ்ந்தபடி. இதனால் சுயவர் பழிபாவ முதலானவை
களுக்கு அஞ்சாரென்பது சொல்லப்பட்டது.

மேன்மக்களுக்கும் கீழ்மக்களுக்கும் வடிவொத்தலால்
குணங்களின் இருப்பினாலும் இல்லாமையாலும் அல்லது வேற்றமை
அறியப்படாதென்பதும்; கீழ்மக்கள் தம்மைத் தடுப்பாரினறித் தாம்
விரும்புமவைகளை விரும்பியவாறே செய்வரென்பதும்; கீழாயினான்
தன்னிற் குறைந்தபட்டியாய் * நடப்பாரைக் கண்டானாயின் அந்
நடக்கையிலே அவரைக்காட்டிலும் தான் மேம்பட்டு அதனால்
தன் மிகுதிகாட்டி இறுமாப்பா னெனபதும்; கீழ்மக்களுக்கு
ஆசாரம் பெரும்பான்மை அச்சம் சிறுபான்மை பொருட்பேறு
என்னும் இவ்விரண்டாலு மல்லாமல் இயல்பாக உண்டாகா
தென்பதும்; கீழ்மக்கள் தாங்கேட்ட இரகசியங்களை இடந்தோறும்
* தாங்கிக்கொண்டு போய்ப் பறையறைந்தாற்போலப் பிரிக்குச்
சொல்லுவரென்பதும்; அன்றார் தம்மை வருத்துபவர்க்குந்
இரப்பவர்க்கு ஒன்றுக் கொடாரென்பதும்; கீழ்மகன் பிறாது

* பட்டி - மனவடக்கமும் காவலுமின்றி ஆள்வாரிலி மாடு
போல் அழையும் அயோக்கியன்.

ஆக்கங்கண்டவிடத்துப் பொறுமைகொண்டு அவரிடத்துக் குற்ற
மில்லையாகவும் உண்டாகக் வல்லவனாவா னென்பதும்; சுயவர்
உணவில்லாமையாகவாவது வேறுகவாவது ஒரு துன்பமவந்து
உற்ரமாத்நிரத்திலே தமமைப் பிறர்க்கு விறறு அடிமைப் படுத்தி
விற்டரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று

திருச்சிராமபலம்.

அரக்கன வல்லரட் டாங்கொழித காராருள்
பெருக்கச செய்த பிரா.னபெருந தனமையை
அருத்தி செய்தறி யப்பெறு ளின நலா
கருத்தி லாகிய வக்கணந் தேரீக்ளே—திருக்குறுநொகை.

திருச்சிற்றம்டலம்.

அரும்பத அசிகார அகராதி

அட்டவவண,

அகத்தியா	ஈஅஉ	அஹமானம்	சசு
அகங்காரம்	எத	அஹபுடைமை	யசு
அகலினை	ஈய	அகமம்	ஈசு, நுஎ
அங்கம்	ஈசு	அகரம்யா	எஎ
அங்கவியல்	ஈநுந	அகாரம்	கூஎ
அங்குலி	கூ	அகூருருச்சகரம்	ஈநுநு
அசாரம்	ஈசு	அஹட்டைப்புள	ஈநுசு
அடக்கமுடைமை	உசு	அதனம்	கூ
அட்டமா	நு	அததைவிகு	நுய
அநிர்த்தம்	ஈசு	அகிபென கிகம்	நுய
அநுணர அறுதொழில்	ஈஉய	அகிபாரமை'கம்	நுய
அபாவம்	சசு	அலசயம்	ஈசுஉ
அபாண	எய	அளவிலைட்டைமை	ஈநுசு
அமைச்சு	ஈநுநு	அறநல	ஈநு, ஈயசு
அரசர் அறுதொழில்	ஈஉய	அக	ஈஎசு
அரசியல்	ஈ		கூஎ
	ஈநுசு	அறிதல்	ஈசு
அருத்தாபத்தி	சசு	அருகணட்டியாமை	ஈநுஉ
அருவுடம்பு	சூசு	அயமம்	அ
அருளுடைமை	சநு	அயரமம்	அஎ
அவசாப்பிணி	எஅ	அரசசு	நுசு
அவாயநிலை	ஈக	அரட்டுறமொழிதல்	ஈஎசு
அவாவறுத்தல்	எஎ	அரவச்சம்	உசுசு
அவி	ஈஉய	அரவு	உசுசு
அவையஞ்சாமை	ஈநுஉ	அரசுகம்	ய
அவையறிதல்	ஈநுய		அஎ
அழககாறமை	நுஉ	அலககணைசொல	ஈநுசு
அளவை	சசு	அல்லறம்	உ
அளவைதூல	ஈநுஉ	அலவாழ்க்கை	யஉ
அறம்	க, உஅ	அறைப்பொருள்	யஉ
அறனவலியுறுத்தல்	ய	அறைமாட்சி	அநு
அறிவுக்கு மாட்சிமை	கூய		உசு
அறிவுடைமை	கூஉ	அன்னஞ்செய்யாமை	சுசு
அறுகுணம்	ச	அனை	சசு

உஉஉ அரும்பத அதிகார அகராதி அட்டவணை

ஈரறிவுயிரா	௩௩	கண்ணோட்டம்	௩௨௩
உட்பகை	௧௪, ௩௩௩, ௩௩௩	கதி	௩௨௩
உணவு ஒத்தல்	௩௩௩	கயமை	௨௧௩
உதானன்	௨௩	கருமேந்திரியம்	௧௧
உபசாரவழக்கு	௩௪, ௩௩, ௩௪௧	கல்லாமை	௩௩
உபகை	௩௩	கல்வி	௩௩
உபாதி	௩	கலை	௩௩௧
உபாயம்	௧௨, ௩௧	களளாமை	௩௪
உருவகவிசேடம்	௩௩௩	களஞ்ஞண்மை	௩௩௧
உருவடம்பு	௧௧	கற்பம்	௩௨௩
உரையகை	௪௩	காண்பதம்	௨௧
உவகை	௧௩	காமமீனகுற்றம்	௩௨௨
உவமானம்	௪௪	காமம்	௧௪
உழவு	௨௩௩	காமவினைவிளைவு	௨௩
உதர்ப்பிணி	௨௩	காரணசரீரம்	௧௧
உற்பாதம்	௧௨	காருகவினை	௩௨௩
உளகம்	௩௩௧	காலமறிதல்	௩௪
உளகமுடைமை	௩௨௧	கானமுளை	௩௧
உளராண்மை	௩௨௨	கீழ்கீர்	௩௩௩
உளழு	௩௩	குடப்பாம்பு	௩௩௨
எடுத்துக்காட்டுவமை	௪	குடிசெயல்வகை	௨௩௩
எண்குணம்	௩	குடிமை	௩௧௩
ஏகதேசவுருவகம்	௩௧௩	குணம்	௩, ௩௧, ௩௧௧
ஏறுவிடுதல்	௨௧	குமபகம்	௩
ஐயறிவுயிரா	௧௩	குரோதமீன குற்றம்	௩௨௨
ஒப்புரவறிதல்	௩௧	குயிலுவத்தொழில்	௩௨௩
ஒழிபியல்	௩௧௩	குழிசி	௩௩௧
ஒழுக்கமுடைமை	௨௨	குறிப்பறிதல்	௩௪௧
ஒழுக்கம்	௧, ௩௧௧	குறிப்புசெரல்	௩௩௧
ஒளி	௩௪௩, ௩௧௧	குறிப்புமொழி	௨௩௧
ஒற்றாடல்	௩௨௪	குறறங்கடிதல்	௧௪
ஒற்றைமைத்துணை	௩௨௩	குறரம்	௨௩, ௧௪, ௩௧
ஒதுவார்	௨௧	கூடாநட்பு	௩௨௩
ஒரறிவுயிரா	௧௩	கூடாவொழுக்கம்	௩௨
கடவுள் வாழ்த்து	௩	கேசரி	௧
கடுமபற்றுள்ளம்	௧௩	கேவலப்பொருள்	௨௪
கட்டியங்காரண	௩௩௧	கேள்வி	௧௩
கணிதநூல்	௩௨	கொடுங்கோன்மை	௩௧௧

அரும்பத அதிகார அகராதி அட்டவணை ௨௨௩

கொல்லாமை	கூரு	சொரபம்	நாடுநு
கோப்பெருஞ்சோழன	நகூச	சோநநாரைக்கொல்வி	நுக
கோமுகம்	கூ	சைதனனியம்	எஅ
கௌமாரம்	உகூ	சைவிம	உகூ
சக்ததுருபம்	எஅ	சொருபதியானம்	நுக
சகனம்	கூ	சொல்வனமை	நாடுஎ
சங்கேகதம்	நாடுநு	சொரகளின்நடை	நாடுந
சஞ்சிதம்	கூகூஎஎ	சொறகுவை	கூக
சத்குனி	நாடுஎ	சொறபொருப்பின்	
சத்துவம்	நுகூ		
சந்தேகவுணாவு	எஉ	சொளரம்	நாடுஎ
சமாத்ரி	ய	ஞானம்	உகூ
சமாணன	எய	ஞானேந்திரியம்	சாடு,கூகூ
சரம்	கூச	தண்டம்	கூகூ
	நாடுநு	ததிசிமுனிவா	கூகூ
சாக்தம்	உகூ	தத்துவஞானம்	யஅ
சான றுண்மை	உநாக	தத்துவம்	எஉ
சிங்கேநாத்து	நாடுஎ	தமசு	எ
சிரல்	நாடுசு	தமம	நுகூ
சிவத்தியானம்	எஎ	தவம்	எஅ
சிறப்புருவகம்	நாடுய	தழிஞ்சு	சகூ
சிறுபொழுது	நாடுஉ	தளளிவெட்டி	நாடுஎ
சிறற்றினஞ்சேராமை	கூஅ	தன்மாதிரை	எ
சீவனி	கூ	தாரணை	ய
சுகம்	ய	தானம்	நாக
சுக்திலத்தியானம்	எச	தியானம்	ய
சுவத்திகம்	கூ	திரிபுரதகனம்	நாடுநு
சுற்றந்தழால்	நாகஉ	திருட்டி	நகூகூ
சூக்குமசரீரம்	எய	திவீனையச்சம்	நாடுஅ
சூது	நகூய	துப்புரவு	உகூச
சூத்திரா அறுதொழில்	நாடுய	துவரத்துறத்தல்	உகூச
சூனியம்	அய	துறவறம்	சாடு
செங்கோனமை	நாகஎ	துரவு	கூகூ
செஞ்சொல்	நாடுந	துது	நாடுச
செம்பொருள்	எஉ	துலசரீரம்	எய
செய்யுட்டொடை	நாகநு	தெரிந்து செயல்வகை	நா
செய்ந்நறியறிதல்	உஉ	தெரிந்துதெளிதல்	நாடுஅ
செவ்வச்செவிவி		தெரிந்துதெளிதல்	நாடுய

உஉச அருமபத அகிகார அகராதி அட்டவணை

தொலவரவு	உ ௩௨	பதகிர ம	ய
தொழிலுவமை	நு	ப ி ன ி ல் செரல்வமை	சு
தொழில	கசு	ப ல் ச ச க க ர வ ர த து	ந ட ய
தேரல	உ ௩௨	ப னை ம	ந ஸ வ
நகுடன	அந	ப ற யு ரு	சு சு
நட 7	சு அ	ப ற ன மு ி ன	நு சு
நடுவிலை	எ	பி சி ர ற ந தை ய ற	ந க ச
நடுவிலை ம	உ ச	பி நு ர ற	ய உ
நட ப ற ர ய த ல	ந ஸ நு	பி ம ப ப ி ர தி பி ம ப ட ற ம	ச
நட 4	ந ஸ ந	ப ி ர தி ரு ச	அ ய
நத்த ம	ச ௩	பி ர த க ி ற க ற ர	ய
நலகுரவு	உ க	பி ர ற ற ன ம	சு சு
ந ன றி ய் ல செ ல வ ம	உ 1 ந	பி ற ற ன ன	எ ய
நாடு	1 ந	பி ர ற ற ன ய ற ம ம	ய
நா ட ன டை ம	உ ற எ	பி ம ப பு	ய நு
நாலறிவியா	ச ௩	பி ற ன ி ல் வ ி டி ய ற மை	உ க
நிசசகிர பபு	ந ௨ நு	பி றி து மொழி த ல	ந ஸ ற எ
நி ம் த த க ற ற ன ம	எ ந	பி ன மொழி நி லை ம ல	ந ட நு
நி ப தி	அ 1	பி ன வி னை	எ எ
நி ய ம ம	அ	பு க டு ட ம பு	ச ந
நி ர தி ச ய வ ற ன ந த ம	எ ந	பு க பு	ச ந
நிலையாமை	சு சு	பு த ல வ றை ப பெ று த ல	ய நு
நினை	1 எ ௨	பு தை	ந னு சு
நீ த த ற ற பெ ரு ன ம	எ	பு ரே கி த ற	சு சு
நு ண ணு ட ம பு	எ ய	பு ல ற ன ம று த த ல	ச ச
பகவன்	ச	பு ல ல றி வ ற ன மை	ந ற ச
பகைத்திறநதெரிதல	ந ற சு	பு தை	ந னு சு
பகைமாட்சி	ந ற எ	பு த ன க டு ற மை	நு நு
பஞ்சகரவியம	உ ௨	பு த வு ட ம பு	ச ந
படைச்செருக்கு	ந ஸ 5	பு ர க ம	ய
படைமாட்சி	ந ஸ 1	பெ ன வ றி ச சே ற ல	ந றி சு
படையுறுபபு	ந ஸ ய	பெ ரி ய று த ன க டு ற ச	
படைவகுபபு	ந ஸ ய	சி தை த த ல	உ ச
படைவகை	ந ஸ ய	பெ ரி ய றை த	
படைவிரி	ந ஸ ய	து னை க டே க ட ல	சு சு
பணை	ந னு சு	பெ ரி ய றை ப	
பண்புடைமை	உ ற	பி னை ய ற மை	ந றி ந
பகுமம	சு		

அரும்பத அதிகார அகராதி அட்டவணை ௨௨௫

பெருமை	ஈகூக	வரைவினமகளிர	ஈஅஎ
பெருமபொழுது	ஈகூஉ	வலியறிதல்	ஈஈ
பேதம்	ஈக	வழக்கு	க
பேதைமை	ஈஎஉ	வனையாபதி	உஉ
பொச்சாவாமை	ஈகடு	வனிதாததோற்றம்	எஅ
பொய்யாவினக்கு	ஈகூக	வாதம்	ஈகூஉ
பொருட்சுவை	கூக	வாயு	எய்
பொருளசெயல்வகை	ஈகூஅ	வாயசசுவை	கூக
பொறி	ஈகூச	வாயமை	கூஉ
பொறையுடைமை	ஈய	வாரி	ஈய
பொறகைப்பாண்டியன	ஈகஅ	வாழ்கைத்துணைநலம்	யஈ
மடியினமை	ஈஉஅ	வானசிறப்ப	கூ
மதம்	கூடு	விதண்டை	ஈகூஉ
மமகாரம்	எக	விதப்பு	கூக
மயூரம்	ய	விதனம்	ஈஉஉ
மரு	ஈகூஎ	விபரீதவுணாவு	சஈ
மருந்து	ஈகூஉ	வியானன	எஉ
மனூரீதிச்சோழன்	ஈகஅ	வியானன	எய்
மன்னரைச்		வியூகம்	ஈகூய
சோந்தொழுகல்	ஈசகூ		சஈ
மாககள்	கூய	விருந்தோம்பல்	யகூ
மாயை	எஅ	விழும்	உஉ
	ஈகூஎ	வினசெயல்வகை	ஈசஉ
முதற்காரணம்	எஈ	வினத்திட்டம்	ஈசக
முத்தம்	ய	வினத்தாய்மை	ஈஈகூ
முத்தியையிகழ்தல்	கூடு	வீரம்	கூ
முனவினை	எஎ	வெஃகாமை	ஈஈ
மூவறிவுயிர்	ஈஈ	வெகுளாமை	கூஅ
மெய்யுணர்தல்	எஉ	வெகுளி	கூடு
மேல்நீர்	ஈகூடு	வெருவந்தசெய்யாமை	ஈஉக
யாகம்	யகூ	வேதாத்தியயனம்	யஈ
வாப்பியம்	ஈகூச	வேளவி	யகூ
யோகநிலை	அ,எடு	வேறறுமைத்துணை	ஈஎஎ
யோனிபேதம்		வைசியர் அறுமீதாழில்	ஈஉய

திருக்குறளின் பால், இயல், பகுதி, அதிகார விவரங்கள்.

பால்	இயல்	பகுதி	அதிகாரத் தொகை	அதிகார எண்.
அறம்	பாயிரம்	...	ச	க—ச
	{ இல்லறம்	...	உய	டு—உச
	{ அறவறம்	{ விரதம்	க	உரு—உரு
		{ ஞானம்	ச	ருச—ருஎ
பொருள்	ஊழ்	...	க	ருஅ—
	அரசு	...	உரு	ருக—ருரு
	அங்கம்	அமைச்சு	ய	கச—எரு
		நாடு	க	எச
		அரண்	க	எரு
		கூழ்	க	எசு
		படை	உ	எஎ—எஅ
		நட்பு	யஎ	எக—கரு
இன்பம்	ஒழிபு	...	யரு	கசு—ராஅ
	{ களவு	...	எ	ரக—ரயரு
	{ கற்பு	...	யஅ	ரயசு—ரருரு

வீடொன்று பாயிர(ம்) நான்கு விளங்கறம்
 நாடிய முப்பத்து மூன்றொன்றும் - கூடுபொருள்
 எள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்நின்பம்
 வள்ளுவர் சொன்ன வகை - சிறுமேதாவியார்.

தற்ப்பு:—மேலே குறிக்கப்பட்டுள்ள விவரங்களைத் திருக் குறட் கோவையுடன் ஒத்துப்பார்த்து அதனால் இன்ன பால் இயல் பகுதிக்குரிய அதிகாரங்கள் இவை என்பதையும், இன்ன அதிகாரம் இன்ன பால், இயல், பகுதிக்குரியது என்பதையும் எளிதில் தெரிந்து மனதில் பதியச் செய்து கொள்ளுதல் கூடும் என்றறிக.

சிவாக்கினைத் திருமத்திரமென்னும் திருக்குறட்கோவை - நூற்றெட்டு.

[இது மாணவரும் ஏனையாரும் பிரதிதினமும்
பாராயணம் செய்தற்கென அமைக்கப்பட்டது.]

பாயிரம் - அதி. ச - (க - ச.)

- க. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு— (கடவுள்வாழ்த்து)
- உ. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு— (வான்சிறப்பு)
- ங. சுவையொளி யூரோசை நூற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு— (நீத்தார்பெருமை)
- ச. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்— (அறன்வலியுறுத்தல்)

அறத்துப்பால் - இல்லறவியல் - அதி. உஉ - (ரு - உச)

- ரு. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றுனென்றாக
கைம்புலத்தா றோம்ப றலை— (இல்வாழ்க்கை)
- சு. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித் தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை - (வாழ்க்கைத்துணை
[நலம்])

- எ. எழுபிறப்புந தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப
பண்புடை மககட பெறின— (புதலவரைப்பெற்றதல)
- அ. அறத்திறக்க யனபுசார பெனப வறியார
மறத்திறகு மஃக்த துணை— (அனபுடைமை)
- க. இனைத்துணை த தென்பகொன றிலலை விருந்தின
துணைத்துணை வெளவிப பயன— (விருந்தோம்பல)
- ல. அல்லவை தேய வறமபெருகு(ம) கலலவை
நாடி யினிய சொலின— (இனியவைகூறல)
- ம. எழுமை யெழுபிறப்பு புளளுவா தங்கண
விழுமந துடைத்தவா நடபு— (செயநநன்றியறிதல)
- வ. சமனசெயது சீர்தூக்குககோலபோ லமைநதொருபாற
கோடாமை சானரோக கணி— (நடுவுநிலைமை)
- ங. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றின
எழுமையு மேமாப புடைகது — (அடக்கமுடைமை)
- ஸ. உலகத்தோ டொட்ட லொழுகல பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார்— (ஒழுககமுடைமை)
- ய. அறனகடை நின்றரு ளெல்லாம பிறனகடை
நின்றரிற பேதைநா ரில— (பிறனில்விழையாமை)
- ஃ. உண்ணுது நோற்பார பெரியா பிறர்சொல்லும
இனஞ்சொ னோறபாரிற பின— (பொறைபுடைமை)
- ந. அவனிய நெஞ்சத்தா னுககமுஞ செவ்வியான
கேடு(ம) நினைக்கப படும — (அழுககாறுமை)
- ன. அருளவெஃகி யாற்றினக னின்றான பொருளவெஃகிப
பொல்லாத சூழக கெடும.— (வெஃகாமை)
- க. ஏதிலா குற்றமபோற நககுற்றங் காண்கிறபின
தீதுண்டோ மன்னு முயிரக்கு.— (புறங்குறுமை)

- உபீ. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.—(பயனிலசொல்லாமை)
- உக. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழஞ் சூழற்கவன் கேடு— (தீவினையச்சம்)
- உஉ. மருந்தாகித் தப்பா மரததற்றற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படி— (ஒப்புரவறிதல்)
- உங. வறியார்க்கொன் றீவதே யீசை மற்ற்ெல்லாம்
சூறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து— (சுகை)
- உச. நத்தம்போற் கேடு முளதாசூஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது— (புகழ்)

துறவறவியல் - அதி. டு. - (உரு - ௩௭.)

விரதம் - அதி.க - (உரு - ௩௩.)

- உரு. நல்லாற்று னுடி யருளாள்க பலலாற்றால்
தேரினு மஃதே துணை— (அருளுடைமை)
- உ௫. உண்ணாமை புள்ள துயிர்நிலை யுணுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு— (புலான்மறுத்தல்)
- உ௭. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார் மற்றல்லார்
அவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு— (தவம்)
- உ௮. நெஞ்சிற் றறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில்— (கூடாவொழுக்கம்)
- உ௯. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்ற தவர்— (களளாமை)
௩௦. யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற— (வாய்மை)

௩௧. சினமென்னுஞ் சோந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னும்
ஏமப புணையைச் சுநிம்— (வெகுளாமை)
௩௨. அறிவினா னாகு வதுண்டோ பிறிதீனாய்
தன்னோய் சீபாற் போற்றுக கடை (இன்னாசெய்யாமை)
௩௩. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புதல னாலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை— (கொல்லாமை)

ஞானம் - அதி. ௪ - (௩௪ - ௩௭)

௩௪. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியா கருதுப
கோடியு மல்ல பல— (நிலையாமை)
௩௫. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க் குடாபு மிகை— (துறவு)
௩௬. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள காண்ப தறிவு— (மெய்யுணர்தல்)
௩௭. அவாவெனப் வெல்லா வுயிராககு மெஞ்ஞானமும்
தவாஅப பிறப்பினும் விதது— (அவாவறுததல்)

ஊழ் - அதி. ௧ - (௩௮).

௩௮. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது— (ஊழ்)

பொருட்பால் - அரவியல் - அதி. ௨௫ - (௩௯ - ௪௩)

௩௯. அறனிழுக்கா தல்லைவ நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தாசு— (இறைமாட்சி)
௪௦. கறக்க கசடறக் கறபவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக— (கல்)
௪௧. கல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு— (கல்லாமை)

- சஉ. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அனியினும் வாழினு மென்— (கேள்வி)
- சரு. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள காண்ப தறிவு— (அறிவுடைமை)
- சச. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும்— (குற்றங்கடிதல்)
- சதி. உற்றநோய் நீக்கி யுற அமை முற்காக்கும் [கோடல்]
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்—(பெரியாரைத் துணைக்
- சசு. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநலம்
எல்லாப் புகழுந் தரும— (சிற்றினஞ்சேரமை)
- சஎ. எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபின்
எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு— (தெரிநதுசெயல்வகை)
- சஅ. துணிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்க்குறுதி யாகி விடும்— (வலியறிதல்)
- சக. கொக்கொக்க கூட்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடதது— (காலமறிதல்)
- ரு0. நெடும்புன லுள் வெல்லு முதலை யடும்புனவின்
நீங்கி னதனைப் பிற— (இடனறிதல்)
- ருக. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச(ம்) நான்கின்
திறந்தெரிநது தேறப் படும்— (தெரிநதுதெளிதல்)
- ருஉ. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
ஆராய்வான் செய்க ளினை— (தெரிந்துவினையாடல்)
- ருங. விருப்பறச் சுற்ற மியையி னருப்பற
ஆககம் பலவுந் தரும— (சுற்றந்தழால்)
- ருச. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச டரப்புக்கொன் றுங்கு— (பொச்சாவாமை)
- ருரு. ஓர்ந்து கண்ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டும்
தெர்நதுசெய் வஃதே முறை— (செங்கோன்மை)
- ருக. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பார்
காவலன் காவா னெனின்— (கொடுங்கோன்மை).

- தி.௭. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி நெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி யாங்கே கெடும்— (வெருவந்தசெய்யாமை)
- தி.௮. பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின் றேற்கண்ணென்னும்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்— (கண்ணோட்டம்)
- தி.௯. ஒற்று முரைசான்ற தூலு மிவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்— (ஒற்றாடல்)
- சு.௧. உமொருவற் குள்ள வெறுக்கை யஃதிலார்
மாமக்க ளாதலை வேறு— (ஊக்கமுடைமை)
- சு.௨. நெடுநீர் மறவி மடிதூயி னான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்— (மடியின்மை)
- சு.௩. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளீர்
துன்பர் துடைத்தூன் றாக தூண்— (ஆள்வினையுடைமை)
- சு.௪. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னு னுற்ற
இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்த— (இடுக்கணழியாமை)

அங்கவியல் - அதி.௩௨ - (சு.௪ - சு.௩).

அமைச்சு - அதி.௩ - (சு.௪ - ௭௩)

- சு.௪. மதிதுட்ப தூலை நிடையார்க் கதிதுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை— (அமைச்சு)
- சு.௫. கேட்டார்ப் பிணிக் குந தகையவாய்க் கேளா நும்
வேட்ப மொழிவதாளு சொல்— (சொல்வன்மை)
- சு.௬. எற்றென் நிரங்குவ செய்யற்க செய்வானெல்
மற்றென் செய்யாமை ஈனறு— (வினைத்தாய்மை)
- சு.௭. ஊற்றாரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டின்
அற்றென்ப ராய்க்தவர் கேள்— (வினைத்திட்பம்)*
- சு.௮. ஒல்லுவா யெல்லாம் வினைநன்றே யொலலாக்கால்
செல்லுமவாய் கேளாகச் செயல்— (வினைநொயலவகை)
- சு.௯. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்து
எண்ணி யுரைப்பான் றலை— (தூது)

- எய. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின் [தொழுகல்]
தேறறுதல் யார்க்கு மரிது — (மனைரைச் சீசர்ந)
- எக. நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணால் தில்லை பிற — (குறப்பறிதல்),
- எஉ. அவையறிந் தாராய்நது சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிநத தூய்மை யவர் — (அவையறிதல்)
- எங. கற்றாமுற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல் — (அவையஞ்சாமை)

நாடு - அதி. க - (எச)

- எச. பிணியின்மை செல்வம் வினைவின்ப மேமம்
அணியென்ப நாட்டிற் கிவ் வைந்து — (நாடு)

அரண் - அதி. க - (எடு)

- எடு. உயர்வகலந் திண்மை யருமை யிந்நான்கின்
அமைவர ணென்றுரைக்கும் நூல் — (அரண்)

கூழ் - அதி. க - (எசு)

- எ. அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னும்
செல்வச் செளலியா லுண்டு — (பொருள்செயல்வகை)

படை - அதி. உ - (எஎ - எஉ)

- எஎ. தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து — (படைமாட்சி)
- எஅ. பேராண்மை யென்ப தறுகடுணன் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றத னெஃகு — (படைச்செருக்கு)

நட்பு - அதி. யெ - (எசு - கூடு).

- எக. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு — (நட்பு)

- அய. கேட்டினு முண்டோ நுறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளபபதோர் கோல்— (நட்பாராய்தல்)
- அக. பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்பார் செயின்—(பழைமை)
- அஉ. நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராந்
பத்தடுத்த கோடி யுறம்— (தீநட்பு)
- அங. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்ற— (கூடாநட்பு)
- அச. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையும்
தான்புக் கழுந்து மளறு— (பேதைமை)
- அடு. ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேறு னவ்வுயிர்
போல மளவுமோர் நோய்— (புல்லறிவாண்மை)
- அசு. இகலின் மிகலீனி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு(ம்) நணித்து— (இகல்)
- அஎ. வறியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வேம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை— (பகைமாட்சி)
- அஅ. வில்லே நுழுவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே நுழுவர் பகை— (பகைத்திறத்தெரிதல்)
- அக. வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக
கேள்போல பகைவர் தொடர்பு— (உட்பகை)
- கய. ஏந்திய கொள்கையார் சீரி னிடைமுறிந்து
வேந்தனும் வெந்து கெடும்—(பெரியாரைப்பிழையாமை)
- கக. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்—(பெண்வழிச்சேறல்)
- கஉ. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியார்
இன்சொீ விழுக்குத் தரும்— (வரைவின்மகளிர்)
- கங. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்த
மெய்யறி யாமை கொளல்— (கள்ளுண்ணாமை)
- கச. அகடாரா ஈல்ல லுழப்பர் சூதென்னும்
முகடியான் மூடப்பட்டார்— (சூது)

௧௮. அற்ற திறந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல

துய்க்க துவரப் பசித்து—

(மருந்து)

ஒழியியல் - அதி. யந - (௧௯ - ௩௩).

௧௯. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குறறம் விசம்பின்

மதிககண மறுப்போ லுயர்து—

(குடிமை)

௨௦. மருந்தோமற் றா னோமபும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பிழிய வந்த விடத்து—

(மானம்)

௨௧. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யினியொருவற்

கல்திறந்து வாழ்து மெனல்—

(பெருமை)

௨௨. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி

தொலையலார் கண்ணுங் கொளல்—

(சான்றாண்மை)

௨௩. எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யாமாட்டும்

பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு—

(பண்புடைமை)

௨௪. பொருளான மெல்லாமென் றீயா திவறும்

மருளான(ம) மாணப் பிறப்பு—

(நன்றியில்செல்வம்)

௨௫. கருமத்தா னனுத னனுத திருதுதல

நல்லவர் காணப் பிற—

(காணுடைமை)

௨௬. இடம்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்

குற்ற மறைப்பா னுடம்பு—

(குடிசெயல்வகை)

௨௭. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்

அலகுடை நீழ லவர்—

(உழவு)

௨௮. தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக

நலகுர வென்னு(ம்) நசை—

(நல்தரவு)

௨௯. இன்ப மொருவற் கிரத்த விரந்தவை

துன்ப முறுஅ வரின்—

(இரவு)

௩௦. கரப்பவாக் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்

சொல்லாடப் போல முயிர்—

(இரவச்சம்)

௩௧. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்

நெஞ்சத் தவல மிஸ்—

(கயமை)

திருக்குறட்கோவை - நூற்றெட்டு முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
யசு	உ௭	சக்தியரசி	சக்தியரசி
உரு	௩	மழறு	மளறு
உரு	உஉ	அவன	அவர்
சசு	௩௮	ஒழித்துண்பான்	ஒளித்துண்பான்
சஅ	உ௮	பரமில்லை	பாவமில்லை
ருசு	யசு	இறையவன்	இறையவர்
ருசு	உ௭	இரசு	இரசசு
எரு	உரு	மெய்ப்பொருள்	மெய்ப்பொருள்
அய	உசு	வகுத்தகையால்	வகுத்தவகையால்

தெய்வப் புலமை திருவள் ஞவர்தந்த திருக்குறளின்
மெய்வைத்த சாச முணர்த்துமிந் தூலை வியலுலகில்
சைவத் திருமக்க னேயனறி யேனைத் தபிழ்மக்களும்
கைவைத் தறிந்துய்பு மாறருள்வா யெங்கள் கண்ணுதலே.

தி. சா. பழமசிவன்.

‘சுறாயில் பிரஸ், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

